

CRASH III

delia ağlayarak odasına gidiyorken calis genç kızı görür

“delia, tatlım ne oldu?”

delia cevap veremezken odasına giriyordur, calis de manevi kızını takip ederken delia ilaç kutularını yatağa atıp ikinci babasına döner ve sarılırken sesi titrek, konuşur

“ewan’ın odasına gitmiştim-içeri girmeyecektim.. sadece bakacaktım, sonra birden uyandı.. beni içeri çağırdı, ama öyle bir azarladı ki.. ne olduğumu şaşırdım.. benim bildiğim ewan’ın bana bakışları bile kötü olmazdı calis..”

genç adam güzel kızın saçlarını okşarken mırıldanır

“senin gördüğün ewan çok eski bir ewan delia.. o ewan ne seni, ne latty’i, ne de başka birini tanıyor, çok daha yalnız bir ewan.. gerçekten iyi davrandığı sayılı insan vardı o dönemler, seni de tanımadığı için öyle davranması normal-“

“çok kalbim kırıldı..”

“biliyorum tatlım, üzgünüm..”

delia iç çekerken gözlerini silerek geri çekilir

“yarın sabah erkenden gidiyoruz..”

calis nereye gideceklerine karar verip vermediklerini sorarken delia başını sallar

“verdik.. luplex’in kuzeyinde çok şirin bir deniz kenarı kasabası var-“

“leona..”

delia hıhımlarken burnunu çeker, ilaçları alıp çantasına koyuyorken devam eder

“ian’ın arabasıyla gidiyoruz, bir hafta kalacağız..”

calis her şeyini alıp almadığını sorarken delia önemli şeyleri sayıyor, başka bir eksik varsa hatırlatmasını istiyorken calis dikkatle genç kızı dinliyordur..

SOUNDTRACK / Martina Sorbara - Bonnie and Clyde II

ian arabayı kullanıyorken delia ilerde görünen LEONA’YA HOŞ GELDİNİZ yazısını gösteriyordur, ian gülümserken genç kız da başını koltuğa dayar ve yol boyunca çok konuşmamış, içinden de gelmemişken bütün tatilin böyle üzgün geçmemesi için elinden geleni yapmaya karar vererek sağından görünen durgun denizi izlemeye devam eder..

ian arabayı pansiyonun önünde durdurduğunda delia ilgiyle etrafına bakıyordur, gülümser

“çok güzel bir yer burası ian..”

genç kız daha cevabı beklemeden arabadan çıkarken ian da onu takip eder, ikisi neredeyse denizin dibinde olan küçük binaya girerken resepsiyondaki görevli kız gülümser

“hoş geldiniz..”

“günyadın..ian parker, dün akşam aramıştım..”

“tabii, hatırlıyorum..”

görevli kız arkasını dönerek anahtarlardan bir tanesini çeker ve genç adama uzatırken delia ahşap standı yaslanmış, bekliyordur, ian gerekli yere imzasını atar, teşekkür eder ve delia’ya dönerken genç kız sırtır

“tek oda mı aldın?”

ian elindeki anatare bakar

“yatakları büyükmüş..”

delia hmmlarken ian evet diyordur, genç kız gülümser ve bavullar için yine dışarı çıkarken ian anahtarı cebine atarak gülümser ve onu takip eder..

delia kendi bavulunu yere koyup çantasını da omzundan çıkarırken ian içeri giriyordur, o da bavulları bırakır, kapıyı kapatır ve yatağa doğru giden delia’yı izlerken genç kız gerçekten de büyük olan yatağa bakıp gülümser ve arkasını dönerken ian eliyle yatağı gösterir

“büyük demiştim..”

delia bir şey söylemeden genç adama ilerler ve uzanarak dudaklarını öperken ian gözlerini kapatıp sevgilisini belinden tutarak kendine çekiyordur..

ian ve delia aksak adımlarla geriliyorken genç kız bacakları yatağa değdiğinde durur ve başını geri çeker, ian dudaklarını yalayarak mavi gözlerle ona bakıyorken delia yutkunur, ian hala onu izliyorken bekliyordur, delia bir şey yapmadan o hareket etmiyorken genç kız sevgilisinin saçlarında parmaklarını dolaştırıyor, gülümser
“gittikçe daha zor oluyor..”

ian başını sallarken gözleri delianın boynundadır, genç kız dudaklarını ısırarak hafifçe başını eğer, ian onun gözlerine bakarken kocaman mavi gözler hadi diyor, birazdan izin alan dudaklar tene değdiğinde delia gözlerini kapatır..

delia başını öne eğmiş, yavaşça ian’ın tişörtünü kaldırıp genç adamın başından çekerken ian saçları karışmış, sessizce bekliyordur, delia elindeki kumaşı yere bırakıp elleri iki yanında sallanırken ian genç kızı belinden kavrar, elleri nazikçe beyaz tişörtü yukarı kaldırırken delia kollarını kaldırıyor, biraz sonra saçları kumaştan kurtulup dalga dalga yine omuzlarına düşüyorken ian tişörtü bir köşeye bırakır, elleri yine delianın tenine dokunurken genç kız diken diken, dudağını ısırarak yine başını eğer ve elleri ian’ın kot pantolonuna giderken genç adam gözlerini kapatır, delia yavaş yavaş, teker teker düğmeleri açarken ian gözlerini açarak genç kızın ellerine bakar, bütün düğmeler açılmış, delia başını kaldırırken ian uzanarak sevgilisinin dudaklarını yakalar..

ikisi yatağa düşerken eller, kollar her yerdedir, birbirlerine dokunuyor, tanıyor, öğreniyorken, ian dudaklarını daha önce dokunmadığı yerlerde dolaştırıyor, delia derin nefeslerle bütün her şeyi hissediyorken biraz sonra gözlerini açarak başını eğer, ian’ın başı çamaşırının tam yanında, kumaşın hemen üzeri öpülürken delia dudağını ısırarak elini siyah saçlardan geçirir, ian bakışlarını ona kaldırıp iki eliyle kumaşı aşağı çekerken delia gülümseyerek gözlerini kapatır ve belini kaldırarak ian’a yardım ederken gözlerini tekrar açtığında genç adam ona eğiliyor, tenler birbirine dokunurken delia derin bir nefesle titrer
“ian..”

genç adam elleri o güzel saçlarda, altındaki beden sıcacık, parlayan gözlere bakarken delianın göğsü hızla inip kalkıyordu

“yok bir şey..”

genç adam gülümser, delia da heyecanla gülerken ian biraz daha yükselir ve ikisi birbirine dokunuyorken delia yutkunur

“seni çok seviyorum, biliyorsun değil mi?”

“ben sana aşığım delia.. başka kimseye aşık olmadım..”

delia tanrım diyerek gözlerini kapatırken ian kendini yavaşça ona doğru iter, delia kaşlarını çatarak kesik bir ses çıkarırken ian’ın nefesi kesiliyordu, kendini geri çekerek bir daha, biraz daha derine inerken, delia gözlerini kapatarak genç adamın omuzlarını sıkar, ian yavaşça hareket ediyorken delia inceden inceye canı acıyor, ama çekilmek istemiyorken ian genç kızın omzunu öpüyor, kendini bir kez daha itiyorken delia derin bir nefes alır ve genç adamın başını kendine çevirip dudaklarını bulurken ian öpüyor, dokunuyor, sevgiliyle bir oluyorken delia kalbinin yerinden çıktığına yemin ediyordur..

oreon..

calis elinde merkez masadan aldığı en yüksek derece önem taşıyan bir raporla cuslov’un odasına girer, latty de oradayken cuslov uzanarak calis’in elinden raporu alır ve kaşlarını çatarken latty ona bakıyordu

“nasıl olmuş?”

“gece merkez masadan kaçırılmış..”

latty şokla raporun ayrıntısını okurken calis anlatıyordu

“hiçbir boyutta iz bulunamıyormuş, olimpos tam hız çalışıyor, bütün komşu evrenlere aynı şekilde raporlar yollanmış, herkes alarmda-“

“opal’i, merkez masanın ortasında hem de, nasıl kaçırlırlar!?”

calis lattye döner ve bilmediğini, ama ölü olabileceğini söylüyorken cuslov başını iki yana sallar

“hayır, opal o kadar çabuk ölebilecek kadar aptal bir kadın değil.”

“james cesedi bulunmadan öldüğünün söylenmesini resmi olarak yasaklamış..”

“çok iyi yapmış, hemen bir keşif ekibi oluşturulmasını söyle calis, lattty sen wuslayla beraber opalin özü üzerinde çalışmaya başla, ben de gelip katılacağım.. ewan’ın kulağına gitmemesi için bir kaç kişi ayarlamam gerek önce..”

latty tamam diyerek kalkarken ikisi calis’le beraber çıkarlar, cuslov odada yalnız, telefonu kaldırırken opal bile kaçırılyorsa evrenin ne hale geldiğini düşünmemeye çalışır..

bir kaç gün sonra opal’dan hiçbir haber çıkmamışken, sonunda cenaze töreninin de düzenlenmesiyle oreon yine kendi gündemini öne çekmiş, bütün işler son hızda devam ediyorken o bütün işlerin daha kolay devam edebilmesi için artık ewan’a olayların anlatılması gerekiyordur, çünkü genç adam odasından çıkmasına izni olmadığı için devamlı birilerini çağırıyordur..

Ewan’a göre Oreon şu anda Cartela’da yürütüldüğü öne sürülen kanun dışı esir boyutları projesini takip ediyor ve sürekli olarak gezegen yönetiminin ensesinde olduğu için de yer altındaki adamlar kral ve kraliçeyi tehdit ediyordur. Latty yeni doğmuştur, tehditler her ne kadar boş olsa da, kral ve kraliçe her ne kadar güçlerini tekrar tekrar kanıtlamış olsalar da *yine de* prenses korunmalıdır, kaptan crash de bunun için çalışıyorken çağırdığı adamların yarısı saçma sapan bir mazaretten dolayı gelemedikleri zaman sinirleri tepesine çıkıyordur..

Aslında kaptan crash’in sinirleri hep tepesindedir, o dönemde onu çok yakından tanıyan julianne, calis ve cuslov dışındakiler yaka silkiyorken olan colm’a oluyordur, genç adam yine bütün azarları işitiyor, yine bütün işlere koşup gerektiğinde tek ayak üstünde yalan söylüyordur. O burada huysuz kaptanı oyalamakla uğraşırken departmanda işler dağ olmuştur, colm artık oturup kendisi anlatacakken yüksek kurulun toplanmasını talep eder, artık yetmiştir..

“bir hafta oldu, artık anlatalım..”

“henüz değil colm..”

colm bir hafta içinde duyduğu 365. *henüz değil* cümlesini duymuş, bir şeyler homurdanarak arkasına yaslanırken cümleyi kuran julianne, ewan’a göre şu anda vien’in yerinde olan doktoru, önündeki test sonuçlarına bakarak konuşur

“ewan henüz bu kadar büyük bir haberi almaya hazır değil-“

“aklına girip bir seferde halletsek-“

“o seçeneği en başından kaldırmıştım zaten colm, bir daha sormazsan ne sen, ne de ben yorulmayız..”

colm zaten yorulacağı kadar yorulmuş, bundan sonra konuşmamaya yemin ederken latty julianne’e döner

“ewan bir hafta daha o yatakta yatamaz julianne.. ayaklandığı zaman da kendiliğinden öğrenecek, bence birimiz artık anlatmalı..”

julianne iç çekerken kimse itiraz etmiyordur, genç kadın pekala diyerek önündeki kağıtları bir kenara iter

“ama tek bir kişiyle konuşacak-“

“ben yaparım-“

“latty, yapmak zorunda değilsin..”

genç kadın cuslov’a döner

“biliyorum, ama ben yapmak istiyorum.. ewan’ın bana alışması, benim de o ewan’a alışmam gerek.. ben yaparım..”

yine kimse itiraz etmezken julianne ne kadar yakın geçmişten başlanması gerektiğini söylüyorken latty derin bir nefes alır ve onu izleyen conrad’la göz göze gelirken genç adam hafifçe başını sallar, her şey yoluna girecektir, latty biliyordur, sakince julianne’i dinler..

“colm, girme.. cartelanın diğer boyutlarla bağlantı çizelgeleri-“

ewan sonunda önündeki kağıtlardan başını kaldırıp kapıya baktığında içeri giren latty’i görür

“taburcu etmeye gelmediysen başka bir şeye ihtiyacım yok, çıkabilirsin..”

genç adam tekrar işine dönerken latty yatağın yanına gelerek bir iskemle çeker ve genç adamın yanına otururken ewan kaşlarını çatarak başını kaldırır
“bir problem mi var?”
latty başını sallar
“evet ewan-“
“kaptan-“
latty kendini bıçaklamak isterken iç çeker
“ewan bilmen gereken çok önemli bir şey var-“
“çabuk bilmek istiyorum öyleyse..”
latty o zamanlar bebek olduğuna şimdi şükrediyorken adam daha bir dakika olmamasına rağmen genç kadını hayatından bezdirmişti, kraliçe derin bir nefes alır
“ben julianne için çalışmıyorum. Luptex kraliçesiyim ve adım da Latty Flacil..”
ewan’ın çatılmış kaşları düzelir ve hafifçe havaya kalkarken bu sefer latty kaşlarını çatar..

SOUNDTRACK / *Gnarles Barkley - Crazy*

“hmm..”
“hmm? Ben latty’im dedim, tek tepkin *hmm* mı?”
ewan gülümser
“eğer söylediklerine inansam çok daha mantıklı bir tepki verirdim, ama inanmıyorum..”
o sırada odaya bir grup güvenlik görevlisi dalarken ewan yatağının yanındaki alarmı kullanmıştır, latty gözlerini devirerek elini kaldırır, görevliler derhal sakinleşip kraliçeye selam verirler ve dışarı çıkarlarken kaptan crash işte şimdi gerçekten kaşlarını çatar..

“kimsin sen?”
“latty-“
“*kimsin sen dedim.*”
Latty kolay olmayacağını, hatta bir hayli de zor olacağını biliyor, derin bir nefes alır
“bak ewan-“
ewan kimseye bakmıyor, genç kadının lafını bıçak gibi kesip atar
“kim olduğunu söyle. Kimin için çalışıyorsun, nasıl buraya kadar girdin-“
“burası benim, kraliçeyim ve sen de 103 yıl gelecektensin..”
“evet.. tabii.”
Alarmlar tekrar harekete geçmiş, güvenlik görevlilerinden biri sakince içeri girerken ewan genç adama döner
“cuslov’un buraya gelmesini sağla.”
Görevli göz ucuyla latty’e bakar, genç kadın başını iki yana sallar, görevli saniye sektirmeden ewan’a döner
“emredersiniz kaptan.”
Görevli dışarı çıktığında latty ewan’a döner
“cuslov gelmeyecek ewan. En azından sen beni dinlemeyi kabul edene kadar gelmeyecek-“
“senin neyini dinleyeceğim ben!? Neredeyim ben, başka bir boyut burası, şüphelenmişim-hatta *biliyordum*. Bütün saçmalıkları bir bir kafama not aldım.. iki ayda oreon bu kadar değişemez-cartela için çalışıyorsun değil mi, seni sürtü-“
“HEY! YETER!”
ewan bir an için susarken latty sonunda kendisi için bir aralık bulmuş, hemen konuşur
“iki ay önce bir kalp krizi geçirdin-“
ewan kalp krizini de duyunca sinirle gülerek araya girecek olur, ama latty genç adamın ağzını kapatıp devam eder
“o yüzden uzun süre komada kaldın. Seni uyandırmanın tek yolu da sinir sisteminle oynamaktı. Julianne sayesinde şimdi hayattasın, ama benim doğumumdan sonrasını hatırlamıyorsun-hatta doğumumu bile hatırlamıyorsun. Hafızan ben doğmadan iki ay öncesine kadar olan zamanı tutabilmiş..
ewan inanmamaya çalışıyor ama karşısındaki kadının özü bu kadar tanıdık geliyorken inkar etmek gittikçe zorlaşıyordur. Latty genç adamın konuşmayacağını hissettiğinde elini çekerek devam eder

“beni hissediyorsun, ben çok küçükken aramızda bir bağ oluştu. Aslında beni tanıyorsun, ama sadece hatırlayamıyorsun..”

ewan cevap vermezken latty yine kalbinin kınılmasını engelleyememiş, karşısındaki adamın yakışıklı yüzüne bakarak sesi titremeden konuşmaya devam eder

“cuslov, calis, julianne.. hepsini o zamanlar da tanıyordun. Uyandığından beri yanına daha önce görmediğın kimseyi yaklaştırmamaya çalıştık-“

“colm denen herif-“

latty başını sallar

“colm senin asistanın değil, en iyi arkadaşın ve yüksek teknolojiler departmanı başkanı..”

ewan yutkunurken latty genç adamın buz gibi soğuk gözlerine bakıyordu, konuşur

“julianne artık oreon’da çalışmıyor, lenarta’ya transfer oldu.. genetik araştırma geliştirme ekibinin başkanı.. yeni doktorla hiç tanışmadın, vien, bugünden itibaren o seninle ilgilenecek. İkinizin hikayesini o sana ayrıca anlatır-“

“hikayemiz mi var?”

latty başını sallar ve o konuya girmezken ewan tetikte, sorar

“seninle de bir hikayemiz var mı?”

latty bir an ne cevap vereceğini unutmuş, genç adama bakarken ewan genç kadının aklını okumaya çalışıyordusuna onu izliyordur...

SOUNDTRACK / *Switchfoot - Only Hope*

“sana sordum..”

latty gözlerini kırpıştırarak dikleşir ve aklını toplarken konuşur

“evet, var.. ama bunları öğrenmek için daha çok zamanın var-“

“evli miydik?”

latty midesine bir şeyin oturduğunu hissederken ewan bıçaklarının nereye saplandığını bilmeden savuruyordur, genç kadın başını iki yana sallar

“hayır..”

“ama beraberdik..”

latty başını sallarken ewan da başını sallar

“güzel..daha başka bir şey bilmek istemiyorum, bana cuslov’u çağır..”

latty konuşacakken ewan elini kaldırır

“seni dinledim, soru bile sordum. Şimdi cuslov’u çağır..”

latty ağzını kapatırken bu sefer o uzanarak açıkta olan çağrı düğmesine basar, biraz sonra odaya bir hemşire girerken kraliçe genç kadına döner

“cuslov’a artık gelebileceğini haber verebilir misin noa?”

noa *hemen efendim* diyerek odadan çıkarken latty ewan’a döner, genç adam ona bakmıyor, sessizce düşünüyordur..

kısa bir süre sonra cuslov ewan’ın odasına girdiğinde hafifçe gülümsüyordur

“nasılsın ewan?”

genç adam gülümsemeye karşılık vermeden direkt sorar

“bu kızın söyledikleri doğru mu?”

bu kız kalbi paramparça olmuş, o adama bakıyorken cuslov başını sallar

“evet ewan, korkarım ki doğru..”

ewan pekala diyerek başını sallar

“ispatlayın.”

“ispatlayalım mı?”

ewan yine başını sallar

“körü körüne size inanmamı bekliyor olamazsınız.. bekliyorsanız da bir hayli aptal olduğunuzu söyleyebilirim.. gerçi beni oreon’dan kaçırarak zekanızı kanıtladınız ama-“

“seni oreon’dan falan kaçırmadık ewan. *Burası* oreon ve söylediklerimiz doğru-“

“ispatla o zaman *latty*.”

Latty dişlerini sıkarak gözlerinin dolmasını engellemeye çalışırken göğsü inip kalkıyordu

“uçuş üssündeki dolabının şifresi oakfox-“

“onu herkesin bildiğine eminim-“

“rüzgardan nefret ediyorsun, mantara alerjin var, her türlü mantara, özellikle de troova mantarına, alerjin olmasa bile yemeyi reddederdin çünkü şapkalarının diğer bütün mantarlara göre daha sivri olması sinirlerine dokunuyor. her gece aynı saatte kalkıp, sen de nasıl yaptığını bilmiyorsun, bir bardak su içmeden uykuna geri dönemiyorsun, sağ tarafına dönerek uyumayı soldan daha çok seviyorsun ve sol bacağının kasığınla birleştiği yerde iki tane birbirinin aynı ben var..”

cuslov yutkunurken ewan kılını bile kıpırdatmıyor yine gülümser, latty kalbinin kopup düştüğünü adeta görürken genç adam önüne döner

“söylediklerinin hepsi çok ilginç anektodlar latty ve beni iki ay uyutup aklımda ne var ne yoksa okumuş birinin de 3 dakikada ezberleyebileceği kadar kolay anektodlar..”

latty başını eğerek iki yana sallarken cuslov iç çekerek genç adama döner

“yalan söylemiyoruz ewan-“

“eğer dünyada inanacağın son şey nedir deselerdi cevabım aynen şu andaki durum olurdu cuslov, ya da her kimsen-“

“aklına giremiyoruz, sana bazı şeyleri gösteremiyoruz ve bu en azından bir kaç ay böyle olmak zorunda..”

ewan lafının yabancılar tarafından kesilmesinden daha fazla nefret ettiği bir şey yok, sertçe latty’e dönerken genç kadın aldırıyor, devam eder

“Hastasın-hastaydın, iyileşiyorsun, ama hafızan geri gelmeyecek, sen de bilincine sahip olduğun zamana dönemeyeceksin ya da bir gün uyandığında söylediklerimizi bir anda hatırlayıp gelip boynumuza sarılmayacaksın. O yüzden şimdiden kendini bu fikre alıştırsan iyi edersin, daha tanıman gereken bir sürü insan, kabullenmen gereken bir sürü acı olay var ewan-“

“yeter-“

“yetmez. Hepimizin canı acıyor, görmüyor musun-“

“umrumda değil, anladın mı? Ben sizi tanımıyorum, güvenmiyorum. Benim bildiğim tek bir zaman var ve o zamanda da *benim prensesim*, *benim kraliçem* olan annesinin karnında, doğmayı bekliyor. O yüzden bana doğru düzgün bir ispat sunmadığınız sürece önümde acıdan kıvranıp ölsen de umrumda değil.”

Latty bir anda buz keserken cuslov genç kadına acıyor, çünkü bu adamı tanıyordur, soğuk, yalnız, inatçı ve acımasızca gerçekçi bir asker, ewan crash...

SOUNDTRACK / Mandy Moore - *It's Gonna Be Love*

Delia yeni güne sırtındaki bir öpücükle uyanırken bir haftadır her sabah tenine sevgilisinin sıcaklığı değerek uyanıyordur, genç kadın bu hisse aşık, masmavi gözlerini açarak sabah mahmurluğuyla yanındaki genç adama döner

“günaydın..”

ian bir haftadır her sabah daha yakışıklı oluyor, gülümseyerek bir günaydın da o mırıldanırken delia yatağa biraz daha gömülerek kollarını kaldırır ve gerinirken yorganın altında çıplak olduğu aklına gelir, bir haftada her gün bunun için yanakları kızarıyorken genç kadın kollarını indirir, ian onu izliyorken delia iki eliyle yorganı tutuyor, muzurca gülümser

“eve döndüğümüzde her sabah böyle uyanmayı unutmamız gerekecek..”

“iki hafta sonra yine okula dönüyoruz..”

delia kocaman gülümser ve genç adama dönüp üzerine çıkarken saçları ian’ın yüzünün iki yanına düşüyor, odaya dolan güneş ışığına perde oluyorken genç adamın elleri delianın pürüzsüz sırtında dolaşıyordur, genç kadın mırıldanır

“ian ben seni çok seviyorum.. gerçekten...”

genç adam güler

“öncekiler yalan mıydı?”

“evet.”

“tamam.”

ve genç adam uzanarak sevgilisinin dudaklarını yakalarken delialona itiraz etmiyor, öpülmeye ve çevrilerek yatağa yatırılmaya izin veriyorken biraz sonra öpüşler büyüüp günün ilk, tatilin son dokunuşları yaşıyordur..

“ah tanrım..”

delia nefes nefese ianın başını tutuyorken genç adam sevgilisinin kokusuyla nefes alıyordu, ikisi de titreyerek birbirlerinden ayrılırken delia gözlerini kapatarak mırıldanır

“dönmeyelim..”

ian başını genç kadının boynuna saklarken gülümser

“3 defa inanarak söylersen dönmeyiz..”

“dönemeyelim..dönemeyelim..”

bir süre sessizlik olurken ian başını kaldırır

“evet?”

delia bir an döndüklerinde karşılaşacağı durumu cidden düşünmüş, kaşlarını çatar, ian da işin ciddiyete bindiğini hissettiğinde eğilerek delianın dudaklarını öper yavaşça

“dönelim..”

delia iç çekerek başını sallar ve yanına dönüp ian’ının göğsüne sokulurken genç adam sevgilisini sarar ve gözlerini kapatır...

“beyaz tişörtümü gördün mü?”

delia ağzına bir meyve verilirken diğer taraftan da tişörtünü arıyordu, ian yatağa oturmuş, sevgilisi önünden geçip gittikçe ona kahvaltısını verirken delia tişörtü bulmuştur, bavula koyar, tekrar yatağa gidip diğer lokmasını alır

“senin iç çamaşırların nerede?”

“getirmemiştim..”

“adisin..”

ian sırtarak ağzına bir üzüm atarken delia gülerken yatağın bir köşesine atılmış boxeri alır ve kirlilerin olduğu bavula atarken ian homurdanıyordu, bacağına güçsüz bir tekme yediğinde susar, delia odanın ortasına geçmiş, etrafa bakıyor, eksik bir şey var mı hatırlamaya çalışırken ian doğrulur

“bütün hayatımızı topladın delia, kalmadı bir şey..”

delia yatağın altına eğilirken güler

“dramatize etmeyelim lütfen..”

“akşama doğru üzerine atladığımda da edward beni dramatize edecek..”

delia sırtarak doğrulur

“sen de atlamazsın o zaman..”

ian gözlerini kısarak genç kadına bakar

“hoşuna gidiyor, değil mi?”

“bulunmaz hint kumaşı gibi hissediyorum, evet..”

delia tam banyoya giderken kolundan yatağa çekilir, kol kesinlikle itiraz etmeden çekilmeye izin vermişken genç kadın yakışıklı, seksi, güçlü, sevimli, aşık sevgilisinin kollarına düşer

“neden beni bu kadar seviyorsun ian, ben sana ne yaptım?”

“sonunda bir şey yapman gerektiğini anladın, aferin..”

delia somurturken ian gülerken genç kadına eğilir..

colm kapıyı çarparak toplantı odasından çıkarken dışarda tırnaklarını yemekten kendini kaybeden

delora genç adamın yakalarına atılır

“ne yaptı? Ne dedi? Ne sordu? İyi mi?”

colm sinirden beynine kan gitmiyorken önündeki kadına bakar

“ölse daha mi iyi olurdu acaba diye tam 5 saniye düşündüm.”

Delora ohlarken colm eğilerek genç kadını öper ve birini dövmeden önce uzaklaşırken delora yutkunur, biraz sonra toplantı odasının kapısı hızla açılıp ewan’ın lanet suratı görünürken genç adam delorayı şöyle bir süzer

“sen de kapıyı çarpmak gibi bir salaklık edersen kim olduğun umrumda değil, öldürürüm.

girebilirsin..”

delora gözlerini kısarak crash’i süzer ve odaya girerken ewan kapıyı iterek delorayı takip eder..

delia ve ian oreon’da ofislerin olduğu kata çıkmışlar, genç kadın sessizce etrafına bakıyorken annesi ofisinden çıkar, delia bir şeyler fısıldayarak dehşetle ian’ı geri asansöre iterken genç adam da anlamış, sürükleniyordur, bir saniye sonra ikisi de wusla’nın sesiyle oldukları yerde kalır

“delialona..”

delia annesinin sesiyle yüzünü buruşturarak arkasını döner ve döndüğü anda en güzel gülümsemesiyle genç kadına bakar
“anneciğim..”

wusla kızının yanına gelip saçlarını düzeltir ve gülümseyerek alnından öperken delialona içinden geri sayıyordur, wusla dudakları hala kızının alnında, bir an duraklarken geri çekilip ian’a bakar, genç adam gözleri kocaman, yutkunurken şu anda bir kayanın altına girmek istiyordur. Bütün bir hafta boyunca gamsızca seviştiği kadının *annes*i gözlerinin içine bakıyor, onu okuyor, adeta küçük kızıma nasıl dokunursun diyordur, ian en azından edward’dan önce wusla’yı gördüklerine şükrederken annesi kızına döner

“babanın yanına yaklaşmayın.. şimdilik..”

ian utancından ne yapacağını şaşırırken delia tamam diyerek başını sallar, ian kaçacak delik ararken wusla kızına hafifçe gülümser, delia da rahatlatarak gerilmiş omuzlarını serbest bırakırken ian’ın hiçbir şeyden haberi yoktur, delia annesine sarılırken sorar

“ewan ne yapıyor?”

wusla kızından ayrılırken iç çeker

“herkesi sorguya çekiyor.. Söylediklerimizin tek kelimesine bile inanmıyor, açıkçası nasıl inandıracağımızı da bilmiyorum.. Julianne aklına girmemizi kesinlikle yasakladı..”

delianın gözleri kocaman bir üzüntüyle dolarken wusla kızının simsiyah saçlarını düzeltir

“şimdilik ayak altında dolaşmayın yeter..”

delia yine başını sallarken ian’ın gözü ofis kapılarında ve asansörlerdedir, hangi akla hizmet edward’ın kızıyla yatmıştır-aşk.. evet.. genç adam annesiyle konuşan delia’ya bakar, hafifçe gülümserken edward’ın ona ne yapacağı aklına geldiğinde buz keserek tekrar gözetleme görevine geri döner...

“salaksın sen be adam!”

delora bağıra çağıra toplantı odasından çıkarken ewan sinirden köpürüyordur, arkasından fırlar

“derhal geri dön!”

delora elini kolunu sallaya sallaya bir şeyler söylenerek uzaklaşırken ewan dehşetle ona karşı gelen kadını izliyordur, o sırada omzuna birisi hafifçe vurduğunda hızla arkasını döner ve latty’le yüz yüze geldiğinde kraliçe konuşur

“insanları korkutuyorsun..”

“korkmalılar! Bu ne biçim bir laçkalık-“

“kimse laçka falan değil-“

“departman başkanı kapıyı çarpıyor, kraliyet danışmanı bağıra çağıra sorgunun ortasında odayı terk ediyor-“

“kimsenin senin sorgulamayı çekme zorunluluğu yok, ikisi de o odada seni *sevdikleri* için kaldılar-“

“ben kimsenin sevgisini istemiyorum.”

“farkındayım.”

latty genç adamın gözlerine bakarken ewan buz gibidir, konuşur

“cuslov’u çağır.”

“eğer rütbe ve saygı o kadar önemliyse kraliçene saygı duymayı öğren kaptan, çünkü bundan sonra böyle yaşayacaksın. Git cuslovu kendin çağır, kimse senin uşağın değil..”

latty arkasını dönüp uzaklaşırken ewan onu buraya kim attıysa bulup tek hamlede boynunu kıracaktır, yemin eder..

latty gün içinde sakince işlerini hallediyorken sakinliğine kendisi bile şaşıyor, birinin yemeklerine sakinleştirici kattığına emin, itiraz etmiyorken kapısı büyük bir hiddetle açıldığında bile irkilmez, conrad içeri girip kapıyı çarparken elleri belinde sinirle güler

“hepimizin belirli sorgu saatleri var, biliyor muydun?”

latty başını sallar

“en son ben gideceğim..”

“ve bunu kabul mü ediyorsun!?”

latty ellerini açar

“yapabileceğim başka bir şey yok, kabul etmezsem boğazıma yapışır conrad..”

“o daha elini kaldırmadan suratını dağıtırm..”

“dağıtma.. sadece git konuş..”

“konuşurken de dağıtabilirim..”

latty iç çekerek conrad'ın yanına gelir, genç adamın kollarını indirir ve başını kaldırarak koyu kahverengi gözlerin içine bakar
“sadece sorduğu sorulara cevap ver conrad.. hem adam o kadar lanet ki belki önceki halinden daha çok seversin..”
conrad kaşlarını çatarken sorar
“biri sana ilaç mı veriyor?”
latty hafifçe güler
“bilmiyorum.. sanırım..”
ve conrad'ın kollarını bırakarak tekrar masasına dönerken genç adam bu işten hiç hoşlanmamış, yine de *şimdilik* sesini çıkarmadan söz dinlemeye karar verir..

vien ofisindeyken kapı tıklatılır, genç kadın başını kaldırırken conrad içeri giriyordur, vien ayrıldıklarından beri önemli bir şey olmadan bu kapından içeri girmeyeceğini biliyor, ayağa kalkar
“birine bir şey mi old-“
“latty’e sakinleştirici mi veriyorsun?”
vien kaşlarını çatır
“hayır?”
“peki, sağol..”
ve conrad arkasını dönüp çıkacakken vien onu durdurur
“conrad, bekle lütfen..”
genç adam her gelişinde bunun duymaktan korktuğu için gelmeden önce ne sorması gerektiğini, nerede duracağını ve nasıl dönerse odadan daha çabuk çıkacağını hesaplamış, ama bu sefer işe yaramamışken eli kapıda, arkasını döner
“evet?”
“benden hala nefret mi ediyorsun?”
conrad kapının kolunu bırakarak tamamen vien’e döner
“hayır vien..”
genç kadın bir an rahatlarırken conrad devam eder
“sana karşı hiçbir şey hissetmiyorum. Evreni için çalışan bir asker ve doktor nasılsa biz de öyleyiz. Conrad vien’den nefret ediyordu, komutan lysander doktor dapufo’ya ve mesleğine saygı duyuyor. İzin verirken ilgilenmem gereken işlerim var..”
vien yutkunurken başını sallır
“tabii komutan, iyi çalışmalar..”
conrad başını sallayarak odadan çıkarken vien masasına tutunarak oturur ve bilgisayarı ona birazdan gitmesi gereken toplantıyı hatırlattığında kalbi biraz daha sıkışır..

“bunlar komadan önceki iki ayda yaptığın yazışmaların tamamı..”
cuslov ewan’ın önüne en yüksek derecede gizlilik içeren ordu yazışmalarını koyarken ewan luplex ordu armasını ve yüksek kurul damgasını gördüğünde çattığı kaşlarını, eğer olabilirse, biraz daha çatır, satırlara ve imzalara göz gezdiriyorken bir diğer belgeye geçtiğinde çatılan kaşlar şokla düzelir ve gri gözler önünde oturan cuslov ve calis’e kalkarken sorar
“troova yok oldu?”
masanın diğer ucundaki julianne ve vien ewan’ı izliyorken cuslov başını sallır, calis elindeki kurtarma timi raporlarını verir, ewan uzanıp alır ve kendi imzasını, kendi kelimelerini görürken kağıtları bırakarak elini saçlarından geçirir
“inanmak istemiyorum, ama bunlar.. savaş, cartela, esir boyutları-“
“cartela’nın gizli de olsa böyle bir şey üzerinde çalıştığını zaten biliyordun ewan..”
ewan başını sallarken saatlerdir kuruldaki herkesle teker teker konuşmuştur, şu anda karşısında ne olursa olsun inanmak istediği iki insan oturuyorken kaptan sağ tarafında duran büyük kağıt yığınının elini koyarak calis’e bakar
“Luthor’un yerine gelen komutanla konuşmak istiyorum, daha sonra yapacaktım, ama siz burdayken olması daha iyi..”
calis başını sallır ve conrad’a toplantı odasına gelmesini belirten bir mesaj bırakırken cuslov ewan’a döner
“her şeyin ne kadar inanılması güç olduğunu biliyorum ewan-“
“ki hala bir tarafım her şeyin bir komplo olduğunu düşünüyor..”
“düşünmek de zorunda, çünkü o şekilde eğitildin.”

Ewan şu anda o eğitime lanet ediyorken içeri conrad girer, siyahlar içindeki komutan kaptan crash'le göz göze geldiğinde ewan sakince ayağa kalkar..

“komutan lysander..”

ewan elini uzatmış, conrad'ın sıkmasını bekliyorken genç adam ne kadar geri itmeye çalışsa da karşısında tanımadığı bir crash görüyor, bir an duraksadıktan hemen sonra elini uzatır, kaptanın elini sıkar ve calis'in yanındaki iskemleye otururken ewan da oturuyordur, sorar

“Komutan Luthor'dan sonra dугan birliklerinin başına geçmişsiniz..”

“doğru...”

“savaş hakkında neler biliyorsunuz?”

conrad ordu içindeki saygıyı buram buram hissediyorken crash'in hiçbir şey hatırlamadığı bellidir, komutan lysander konuşur

“gayri resmi olarak 112 sene, resmi olarak 26 sene önce Cartela'nın evren savaşları sonunda yapılan antlaşmayı bozmasıyla başladı. 112 sene önce başladığı kaydedilen kanun dışı eylemlerde Cartela'nın resmi olarak işleri yürüttüğünün anlaşılması 26 sene öncesine denk geliyor, bir çok geçici ateşkes sonunda Cartela'nın son kez antlaşmayı feshederek Luplex'e savaş açtığını belirtmesiyle sıcak savaş kesin olarak başlamış oldu..”

ewan conrad'ın cevabının şu ana kadar anlatılanlarla tek bir çelişki bile içermediğini fark etmiş, başını sallar

“kraliçe latty'nin kaçırılma olayından bahsedin..”

conrad dışında herkes rahatsızca ewan'a ve conrad'a bakıyorken conrad bakışlarını kaptandan bir saniye bile ayırmamış, başını sallar

“26 sene önce Cartela'nın intihar komandoları tarafından Luplex sınırları içinde uğradığı saldırı sonucunda kaçınılarak yine Cartela'ya ait olan esir boyutlarından birine hapsedildi. Bu olayın sonrasındaki bir senede savaş sona erdi, Cartela'nın bağımsız bir gezegen olarak varlığı yok sayıldı. Savaşın sona ermesinden bir sene sonra sizin önderliğinizdeki gizli bir hareketla boyutun yeri kesin olmamakla beraber tespit edildi. Tek başınıza boyuta girdiniz ve 24 sene boyunca ne kraliçeden, ne de sizden haber alamadık, ta ki 7 ay öncesine kadar. Esir boyutunun etkileriyle beraber kraliçeyle Luplex'e döndünüz..”

“boyutun etkileri nelerdi?”

conrad sorguya çekildiğinin farkında, ewan onun ifadesine çok küçük de olsa bir boşluk arıyor, ama conrad'ın bunu vermeye niyeti yok, anlatır

“gönderildiğiniz boyutta yaşadığınız hayat eski dünya ingileteresindeki gizli bir büyücülük okulunda okuduğunuz ve sihir bakanlığında çalıştığınız gerçeğini içeriyordu. Buraya döndüğünüzde şu anda sürdürdüğümüz hayatın hiçbir karesini hatırlamıyor haldeydiniz, bir kaç gün içinde özünüzün gücüyle tekrar eski halinize dönmeyi başardınız...”

“esir boyutuna ne oldu?”

“siz geri döndüğünüz anda kendini imha etti..”

ewan pekala diyerek defalarca duyduğu şeyleri yine duymuş, herhangi bir farklılık görememiş, dehşet içindeyken belli etmiyordur, sessizce önündeki kağıtlara göz gezdirirken bir anda alarmların çalmaya başlamasıyla herkes irkilerek ayağa fırlar...

“latty..”

conrad kraliçenin ofisinin merkez olduğunu gördüğü anda yerinden fırlar ve kapıyı kırarcasına açarak odadan çıkarken calis de onu takip ediyordur, ewan ne yapması gerektiğini biliyor, ama kıpırdayamıyorken vien bir an genç adama bakar, sonra hiçbir şey söylemeden koşarak odadan çıkarken cuslov kısa sürede acil durum kodlarını girmiş, herhangi bir can kaybı kaydedilmediği için alarmlar susmuş, herkes olması gereken yoldan haberdar olmuşken genç kadın ewan'a döner

“bunların hepsi gerçek ewan..”

ewan bir şey söylemiyorken julianne de yerinden ayrılmamış, genç adamı izliyordur

“ewan, iyi misin?”

kaptan crash gözlerini kapatarak şakaklarını ovarken başını sallar

“iyiyim..fazlasıyla iyiyim hem de..”

cuslov iç çekerek bilgisayardan gelen raporlara bakıyorken julianne ewan'ın yanına gelmiş, genç adamın nabzını kontrol ediyordur, cuslov ikisine döner

“latty'nin ofisinde küçük bir yangın çıkmış..”

“dorian mı?”

cuslov julianne'e evet derken ewan kaşlarını çatar

“dorian kim? Neden ondan haberim yok?”

julianne cuslov’a bakıyorken sarışın kadın kaptan’a döner

“o ikinci aşamamızı, zamanı geldi sanırım..”

ewan aşamalardan hiç hoşlanmıyor, yine iliklerine kadar nefretle dolarken julianne genç adamın bileğini bırakmıştır, kaptan crash ayağa fırlayarak kraliçenin ofisine gitmek için toplantı odasından çıkar...

SOUNDTRACK / *Plumb - Cut*

Ewan ofise girdiğinde ateşten erimiş aletleri alıp götüren görevlilere yol verir ve etrafına bakarken hiçbir şey tanıdık gelmiyordur, gözü odanın köşesindeki üç insana takıldığında sessizce onları izler..

Latty saçlarının uçları yanmış, elleri şoktan titriyor, yüzünü tutan conrad’ın ellerine tutunuyorken conrad genç kadını kendine çekerek sarılır ve dorian’a dönüp onu öldürecekmiş gibi bakıyorken öldürmemesinin tek sebebi latty’nin her şeyin bir kaza olduğunu söylemesidir, dorian da en az onun kadar şokta, nasıl kontrolünü yitirebildiğini bilmiyorken defalarca özür diliyordur, latty conrad’ın kollarından çıkar ve korkunç görünen saçlarına aldırıyor, dorian’a döner, iyi olduğunu söylerken vien’in de bir şeyi olmadığını söylemesine rağmen dorian genç kadının yüzüne ve kollarına bakıyordur, latty sadece saçları olduğunu söylüyor, titrek ellerle yanık uçları tutuyorken dorian ellerini saçlarından geçirerek nasıl bu kadar aptal olabildiğini soruyordur kendine-

“yangını sen mi çıkardın?”

odadaki üçlü ewan’ın sesiyle o tarafa döner, latty eli saçlarında, zaten az önce kül olmanın şokuyla titremiş, şimdi ewan’ı gördüğünde bir kez daha içi titriyorken diğer elini uzatarak conrad’a tutunur, dorian sorunun cevabı olarak başını sallıyordur, ewan sakın, devamlı girip çıkan görevlilerden sıyrılarak o tarafa ilerler ve conrad’a döner

“peki bu adam kraliçenin hayatını tehlikeye atmasına rağmen hala nasıl nefes alıyor?”

conrad ewan’la belki de hayatında ilk defa aynı fikirde olduğunu fark ederken latty’nin araya girmesiyle hangi zamanda olduğunu hatırlar

“dorian benim hayatımı bilerek tehlikeye atmadı-“

“bilerek ya da bilmeyerek, saçının bir teline bile zarar verse şimdiden kodesi boylamış olması gerekiyordu-ki saçlarının yarısı yanmış.”

Latty bir an için genç adamın gözlerinde ilgiyi gördüğünü düşünürken gri gözler derhal donuklaşarak dorian’a döner ve kaptan crash bir şey söyleyecekken latty yine araya girer

“dorian bir ateş kıran..”

ewan kaşlarını çatar

“efendim?”

latty başını sallıyorken cuslov içeri girer

“latty doğru söylüyor, element kıranlarla daha tanışmadın ewan-“

“ne kıranlarla!?”

cuslov ewan’ın sesindeki saçmalık hissiyle susarken ewan yine gerçeklikten uzaklaştığını hissediyor, sinirle gülerek dorian’a bakar, sonra latty’e döner ve en son cuslovla göz göze geldiğinde başını iki yana sallar

“hepiniz delirmişsiniz..”

ve genç adam yarısı yanmış ofisten çıkarken kimse şimdilik ona aldırılmaz, cuslov neler olduğunu sorarak latty’e ilerler...

ewan duyduğu saçmalıklardan sonra ofisine dönmüş, hala onun olan bazı şeyleri hatırlıyorken şifrelerini kullanarak *element kıranlar* hakkındaki bütün bilgilere ulaşmıştır. İki erkek, iki kadın.. her biri dört elementten birinin temsilcisi olarak görünüyor, bütün güçleri listelenmiş, şu anda kendi alanlarında çalıştıkları projeler detaylı bir şekilde anlatılıyor. Ewan’ı asıl yerinde buz kestirmiş olan bu dört kişinin dışında, *beşinci element* başlığı altında adı geçen insandır..

kendisi.

Genç adam yumruğunu dudaklarına dayamış, saatlerdir aynı şeyleri okuyorken kendisi hakkında yazılanlar, biana denen kadın, beşinci elementin güçleri, dört elementin etkisi.. saçma sapan bir masal gibi satırlar gözünün önünden geçip gidiyorken ofisin kapısı tıklatılır, yanıklarından kurtulmuş, hatta kurtulmakla kalmamış, kısacık kalmış saçlarıyla kraliçe latty içeri girerken ewan elini yüzünden indirerek ayağa kalkıyordur, latty onun ayağa kalktığını gördüğünde nefesini tutarak kapıyı kapatır

“ewan-“

“ben beşinci element miyim?”

latty tuttuğu nefesini bırakırken en azından ikinci şok haber onun ağzından çıkmamıştır..

“evet öylesin..”

“şaka mı bu?”

“hayır, her şey gerçek..”

ewan başını eğerek iki eliyle masaya tutunurken latty ona doğru bir adım atar, genç adamın başı derhal kalkarken genç kadın adımlarını durdurur

“her şey sen beşinci element olduğun için oldu ewan-“

“saçmalık..”

“saçma bir gerçek, ama *gerçek*.. beşinci elementten haberin varsa, biana’yı da biliyorsun-“

“su kıran.. troova’yı gerçekten o mu yok etti..”

latty başını sallarken ewan kendi kendine küfreder, genç kadın en azından bunun bir ilerleme olduğunu düşünerek bir kaç adım daha ilerler

“senin gücünü kullanarak yok etti-“

“benim gücüm yok. Bu gezegende gücü olmayan tek adam benim-“

“en büyük güç senin ewan..”

ewan başını iki yana sallıyor, elini kaldırarak konuşur

“imkansız.. ben normal bir insanım, hatta *tek* normal insanım. Anladın mı beni? Benim öyle bir gücüm yok-“

“diğerleriyle tanışman gerek-“

ewan masasından sıyrılırken yine lattynin lafını keser

“kimseyle tanışmayacağım, onlarla tanışmak yerine buradan bir çıkış yolu bulmam gerekiyor.

Saçmalık, her şey saçmalık.. beni buraya kim getirdiyse geri döndüğüm anda ölmüş olacak-“

“geri dönemeyeceksin!”

ewan olduğu yerde kalırken latty genç adamın koluna yapışmıştır, çekerek kendine çevirir

“geri dönmek falan yok! Çıkar aklından! Burası senin evin. Gördüklerinin ve duyduklarının hepsi gerçek, anladın mı? Sen bundan daha zekisin ewan, etrafında olan bitende kocaman bir saçmalık olmasına rağmen tek bir eksik bile yok. Kimse sana yalan söylemiyor, her şey doğru.. sadece hatırlamıyorsun-“

“sen neden bu kadar rahatsin!? Sen *lattysin*! Kaptan crash ve kraliçe latty..herkesin satır arasında kafama kaktığı o kocaman aşkın nerede!? Ben hatırlamıyorum, bilmiyorum, *hissetmiyorum*! Peki ya sen!?”

latty lafı boğazına tıkmış, elinin altındaki kolu sıkır

“*rahat*? Ben mi rahatım? Rahat değilim, uyuştum ewan.. o kocaman aşk yüzünden öldüm.. rahatlık çok başka bir şey ve ben kesinlikle rahat değilim..”

genç kadın tuttuğu kolu bırakırken ewan onu izliyordur, koyu kahverengi saçlar, parlak kahverengi gözler, kusursuz bir ten, dolgun dudaklar-kraliçe lara’nın bir kopyası karşısında duruyorken genç adamın aklı bazen gerçekten olanları almıyordur, bazen tek bir *tamamla* her şeyi kabullenmek, öyle yaşamak istiyordur-

“kabullenmek *zorundasın*. İstemiyorsun, biliyorum.. geri dönmek istiyorsun.. ben de geri dönmek istiyorum, aylar öncesine dönmek istiyorum, ewan’ı geri istiyorum, aşkıma geri istiyorum ama olmuyor, olmayacak da.. ne sen, ne de ben hiçbir yere gitmiyoruz. Ben latty’im, doğdum, büyüdüm, annem ve babam öldü, ben kraliçe oldum ve sen bunların hepsini unuttun. Şimdi bunu kabul etmek zorundasın..”

ewan latty’i izliyorken genç kadın sanki onu değil, kendini ikna etmeye çalışıyor gibidir, kahverengi gözler büyük bir kararlılıkla parlarken kraliçe konuşur

“bu odadan çıkacağız, dışarı adımını attığın anda artık bu hayatın gerçek olduğunu kabul edeceksin ve diğerleriyle tanışacaksın. Anlaşıldı mı?”

ewan cevap vermiyorken latty genç adama bir adım atıp, tam önünde gözlerinin içine bakar

“tamam mı dedim kaptan?”

ewan yine sessiz, ona emir veren kadına bakıyor, bir an sonra eğilerek dudaklarını sertçe örterken latty dünyası çökerek bir adım geri sendeler..

ewan latty'i sertçe öpüyor, dudaklarına bastırıyorken eli genç kadının belinde, düşmesini engelliyordur, latty gözlerini sıkıca kapatmış, dudaklarına bastıran dudakları *tanımaya* çalışırken biraz sonra ewan derin bir nefesle geri çekilir, gri gözleri karanlık, yavaşça açılan kahverengilere bakıyorken buz gibi bir sesle konuşur
“ben seni tanımıyorum..”
latty yutkunarak karşısındaki *yabancıya* bakıyordur, mırıldanır
“ben de seni...”
ve ewan genç kadını bırakarak arkasını döner, kapıdan dışarı adımını attığı anda her şey ikisi içinde gerçek olmuş, ikisinin de hayatı tamamen değişmiştir..

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

“ne diyeceğim!? *Ben eidan, su büküyorum, nasılsın?* mı diyeceğim..ya beni öldürürse? Bizim can güvenliğimiz ne olacak?”
“eidan kes sesini..”
eidan francoya ters ters bakarak *sesini keser*, kollarını kavuşturarak arkasına yaslanırken can güvenliklerini tehdit eden adam içeri girer, bütün bakışlar o tarafa çevrilirken oreondaki bütün yeni yüzler: eidan, franco, sienna, andrea, dorian, tessa, chris, ashley, scott, claire, ian ve delialona, yeni ewan crash'le yüz yüze gelir...

wusla ewan'ı gördüğü anda genç adamın yanına gelmiş, diğerlerine dönerek isimlerini söylemeye başlayacak olur, ama ewan ondan önce davranır
“dorian marcell, ateş kıran.. andrea dillard, toprak.. sienna adams, hava.. eidan collins, su..”
wusla şaşkınlıkla başını sallarken ismi söylenmiş olanlar sadece ewan'a bakıyorlardır, genç adam çenesini sıvazlayarak derin bir nefes alır
“isimlerinizi kayıtlardan okuyarak öğrendim, güçlerinizi de öyle.. ama şu anda gözüm kapalı da olsa hepinizin nerede olduğunu, *ne olduğunu* hissedebilirim.. biri bana bunun nasıl olduğunu açıklarsa onu öldürmeyeceğim.”
Element kıranlardan ses çıkmıyorken wusla ewan'a dönmüştür
“ewan sen-“
“evet biliyorum, beşinci element, falan filan-“
“*falan filan* değil, sen onları hissedebiliyorsun ewan-“
“daha önce de yaptığıma eminim-“
“hayır, yapamıyordun..”
ewan şaşırmamış, daha yaptığını bile bilmediği milyonlarca şey olduğuna şu an için emin olurken dorian'ın sesi duyulur
“şu an hepimizi bir anda öldürecek güçtesin..”
ewan ateş kıranı inceliyorken dorian da ona bakıyordur, tekrar konuşur
“düşünmen yeterli değil..”
ewan o zaman *güçlerinin* ne işe yaradığını sorgularken eidan rahatlar...

“elementlerle ilgili konuşmayı daha sonra halledebiliriz.. diğerlerini tanımıyorum..”
wusla pekala diyerek diğerlerine döner, kızının yüzünden düşen bin parçaya aldırmamaya çalışarak en sol köşeden tanıtmaya başlar
“franco valdez, evrenin en güçlü zihin okuyucularından biri, cuslov'un öğrencisi, eidan'ın arkadaşı..”
ewan genç adama bakıyorken aklına kimsenin girmedığını biliyordur, girmeye çalışmanın da cesaret istediğini biliyor-
“neden gülüyorsunuz?”
franco yanağını kaşıyarak cevaplar
“aklınıza girmenin cearet istediğini biliyorum kaptan, ama benim akıllara girmeme gerek yok, rahatlıkla ne düşündüğünüzü duyabiliyorum..”

ewan kaşlarını çatarken bu adamı sevmemiş, konuşur
“dinleme o zaman..”
franco peki diyerek sırasını savarken wusla tek bakışla uslu durmalarını söyleyerek sıradaki isme geçer
“andrea’nın yanında, ajan scott ellen, Oreon dış işleri güvenlik departmanı başkanı..”
ewan işte buna kaşını kaldırırken scott hafifçe başını eğerek selam verir, ewan genç adamı izlerken sorar
“neptünden transfer olduğunuzu varsayıyorum-“
“varsayımlara gerek yok kaptan, öyle..”
ewan adamın akli başında olduğunu umarak nasılsa kendi emrinde olduğunu biliyor, bütün neslini araştırmayı sonraya bırakarak onun yanındaki siyah saçlı genç kadına döner, wusla konuşur
“ashley ellen, Maynard güvenlik departmanı başkanı, ajan ellen’in kardeşi..”
ewan başını sallarken ashley de bir şey söylememiştir, iki buz gibi bakış tanışırken wusla sıradaki yüze geçer
“claire anne de veronique, verona prensesi, kraliyet stajı için bir süredir oreon’da kalıyor..”
“babanı tanıyorum, hala yaşıyor mu?”
claire gülümser
“annem ve babam, ikisi de hayattalar..aslında beni de tanıyorsun ewan-“
“ama unuttum, değil mi? Evet, biliyorum.. sıradaki-“
claire’in karşısındaki adamın onu tanıdığı ewan olmadığını anlaması sadece 5 saniyesini almış, kaşlarını çatarak kollarını kavuştururken wusla iç çekerek sienna’nın yanındaki tessaya döner
“tessa reynolds, sienna’nın kardeşi-“
ewan buram buram onu saran feminenliği hissettiğinde sorar
“seks meleği falan mı?”
“venüs bakiresi..”
ewan cevabı ilk elden almış, venüs bakiresinin ne olduğunu bilmiyor, ama seksle alakalı bir şey olduğunu anlamış, tek kaşını kaldırırken tessa elini karnına koyar
“eski venüs bakiresi, hamileyim..”
ewan bunun hikayesiyle zerre kadar ilgilenmiyor, görüş bildirmeden hamile bakirenin yanındaki sarışın adama bakar
“sen de kocası mısın?”
“bir ay sonra olacağım, evet.. yüksek teknoloji suçları avukatı Chris Morgan..”
ewan bu avukatın buraya nasıl geldiğini sormak istemiyorken chris’in arkasında duran ian’a bakar
“sen?”
“ian parker, stajyerim..”
ewan sokaktan geçenin oreon’a girdiğini düşünürken gözlerini kısarak genç adama bakar
“ne arıyorsun burada? İşinin başına dön o zaman-“
“benim erkek arkadaşım..”
ewan geçen gün elinde ilaçlarla gelip azarlandıktan sonra ağlayarak odadan çıkan kızla göz göze geldiğinde kaşlarını kaldırır
“senin kim olduğunu çok merak ediyorum doğrusu..”
wusla ewan’ın merakını gidermek için araya girer
“delialona regan..”
ewan soyadıyla kaşlarını çatarken wusla devam eder
“edward ve benim kızım..”
ewan şokla wusla’ya dönerken genç kadın gülümser, ewan tekrar delialona’ya bakar
“kaç yaşındasın sen?”
“82..”
“çok küçüksün..”
delialona *sen de çok kütüksün* dememek için kendini zor tutarken ewan wusla’ya döner
“edward nerede?”
“onun hikayesini başka zaman anlatırım ewan-“
“onun da mı hikayesi var, tanrı aşkına-hala luslo’ya inanıyorsunuz, değil mi?”
wusla onun değişmediğini söylerken ewan bir gıdım rahatlamış, kendi tanrısına şükreder..

“ewan element kıranları hiss-alışamadım şu saçına hala..”
delora irkilerek içeri girmiş, kapıyı kapatırken latty gülümser
“ben de alışamadım, ewan ne yapıyormuş?”

“element kıranları hissediyormuş, ayrıca isterse hepsini öldürebilirmiş.. şimdi nasıl öldürebilirim adlı konuyu konuşmak üzere özel toplantıdalar..”
latty çok güzel diyorken delora kaşlarını çatarak kraliçenin karşısına oturur ve bacak bacak üstüne atarak sorar
“senin yemeklerine sakınleştirici mi karıştırıyorlar?”
latty gözlerini devirerek önündeki işten başını kaldırır
“sakin ve huzurlu olamaz mıyım?”
“olursun tatlım, hatta ol, ama sonra ol? Şimdi üzül, ağla, ne bileyim-“
“ewan’la öpüştüm delora..”
“ya da evet, ewan’la öpüş-ne yaptın!?”
latty başını sallarken delora artık halüsünasyon *duyduğunu* düşünmeye başlar
“hasta mısın? Neden öptü-“
“o beni öptü-“
“adam deli-“
“ve ewan değil..”
deloranın kafası karışmış, onun ne demek olduğunu sorar, latty cevaplar
“bu adam ewan değil delora, en azından bizim ewanımız değil, o bizi nasıl tanımıyorsa biz de onu tanımıyoruz, ruhu bile değişmiş..”
“ve seni öptü..”
latty yine başını sallar
“ve ben aştım. Öpüştük, ayrıldık ve ben anladım, benim ewan’ım gitti..”
“latty..”
“hayır, lattylemeye gerek yok, iyiyim, gerçekten.. yeterince ağladım delora, artık uyuşmuş gibi dolaşmak istemiyorum.. ewan şimdiki hayatını kabul etmeye çalışıyor, söz verdi-“
“eminim vermiştir..”
latty gülümser
“verdi, ben biliyorum.. ben de kendime söz verdim, ewan’a hiç bir şey eskisi gibi olmaz diye bas bas bağırıyoruz, biraz da kendimizin bunu kabullenmesi lazım ve ben kabullendim..”
latty tekrar önündeki kağıtlara bakarken mırıldanır
“aslında kabullenmedim, ama söylemek iyi geliyor..”
delora sevgiyle gülümserken kalkar ve masanın etrafından dolaşarak arkadaşının omuzlarına sarılır
“seninle gurur duyuyorum latty, işte şimdi kraliçe oluyorsun..”
latty gülümser
“oluyor muyum?”
delora evet der ve kısıcık saçların açık bıraktığı yanağından kraliçeyi kocaman öperken derhal gündemi değiştirir
“geçen gün colm’un adını unuttum..”
latty şokla midesine bir şeyin oturduğunu hissederken delora tekrar koltuğuna döner..

“delora sen ciddi misin?”
sarışın kadın başını sallar
“ciddiyim, colm farkına varmadan hatırladım, ama unuttum, biliyorum..ablama daha söylemedim, kimseye söylemedim aslında-“
“ne zaman oldu bu?”
“geçen gün-“
“hangi gün?”
“dün-“
“sana bir şey olduğu *anda* söyle demiyor muyuz!? Kalk, vien’e gidiyoruz..”
latty yerinden kalkıp delorayı da kolundan tuttuğu gibi sürükler, delora karşı koymuyorken konuşur
“latty yapacakları bir şey yok-“
latty aniden olduğu yerde durup deloraya döner
“ne demek yok!? Yoksa da yaratacaklar! Ewan’ı bile o komadan uyandırdılar delora-“
“ben de ewan gibi mi olacağım-“
“olursan seni öldürürüm, anladın mı beni? Şimdi yürü..”
delora tamam diyerek yürürken ikisi çok uzun süre önce anlaşmışlardır, delora yardımı kabul edecek, edilmediği anlarda şiddete başvurulacaktır, herkesin sinirleri ve duyguları bu şekilde dengede tutuluyorken iki genç kadın geçitlerin birine girerek derhal vien’in yanına inerler...

“delora lütfen bu tip şeyler olduğunda geciktirme..”
vien genç kadına uyguladığı hafıza destekleyici dozu biraz daha arttırmış, boş şırıngayı çöpe atıyorken delora az önce vien’in iyileştirdiği yeri ovuyordur
“özür dilerim, tamam..”
latty’nin suratı hala asık, ona bakıyorken delora gözlerini devirir
“tamam.. hadi ama, yapmayacağım bir daha, söz..”
“bu son sözdü, bir daha yaparsan seni yatağa zincirleyeceğim, yedi neslini birden hatırlatmadan da çıkarmayacağım..”
delora sırtırken latty genç kadını omuzlarından kendine çekerek sarılır
“sen de gidersen kimsem kalmaz delora, lütfen..”
delora zaten her an oturup ağlamaya hazır, ama kimseye söylemiyor, kimsenin yanında tek damla gözyaşı dökmüyorken latty’nin sesiyle genç kadını biraz daha sıkır, dudaklarını ısırarak yaşları geri iterken vien tam zamanında araya girerek bu noktadan sonra değişen düzeni tekrar hatırlatmaya başlıyordur, delora ve latty ağlamanın eşliğinden dönerek ayrılır ve doktoru dinlemeye başlarlar..

SOUNDTRACK / *Westlife - Tonight*

Delora latty’i bıraktıktan sonra odasına dönmüş, colm’un *emri* üzerine en güzel elbisesini giymiş, saçlarını nefes kesici yapmış, şimdi aynanın önünde küpesini takıyorken bir taraftan da ağlıyordur, daha makyajını yapmamıştır, istediği kadar ağlayabilir, birazcık pudra ve hiç yaş akmamış gibi olacaktır, genç kadın burnunu çekerek ellerini turuncu elbisesinin muhteşem eteklerine koyar ve derinden bir iç çekere hıçkırarak ağlamaya devam eder...

Delora pudra fırçasını aynanın önüne koyar ve rujunu eline alırken kapı tıklatılır
“colm?”
genç adam kapıyı aralayıp başını içeri sokarken gülümser
“nasıl anladın?”
delora gülerek aynaya döner
“anlamadım, rastgele bir isim söyledim, denk geldin..”
colm şanslı olduğunu söyler ve genç kadına arkasından sarılarak pürüzsüz sırtını öper
“çok güzel olmuşsun bebeğim..”
“güzel olmamı emrettin, ben de oldum..”
“aferin, hep böyle söz dinle..”
delora aynada genç adamla göz göze geldiğinde colm’un gözlerinde hüznü vardır, delora rujunu kapatarak aynanın önüne bırakır ve arkasını dönerek gerçekten onunla göz göze gelir
“vien’le mi konuştun yine?”
colm başını sallarken delora iç çekerek genç adamın kollarını okşuyordur
“iyiyim colm, gerçekten..”
“neden bana söylemedin?”
“ne diyecektim tatlım? *Pardon sevgilim, adın neydi?* deseydim ölmez miydin?”
colm şimdi bile paramparça oluyorken delora uzanarak genç adamı sıcacık öper ve geri çekilirken mavi gözleri parlıyordur, colm onun ağladığını biliyor, duymuş, ama bilmiyor gibi davranıyorken bu sefer o uzanır ve dudaklar daha derin bir öpüşte birleşirken delora kollarını genç adamın boynuna dolar...

“nereye gidiyoruz?”
“samanyolu..”
delora nefesi kesilerek hızla aynadan yatakta oturan colm’a döndüğünde etekleri zarifçe uçuşur
“yıllardır samanyoluna gitmiyorduk, gerçekten unutmaya başlamıştım..”
“hatırlatacağım sevgilim..”
delora kocaman gülümseyerek yatağın ucundan çantasını alır, colm da ayağa kalkmış, kolunu uzatırken ilerleyerek kapıyı açar, genç kadın önden çıkarken konuşur
“aracın üzeri kapalı gidelim, saçlarım bozulmasın..”
colm keyifle gülerken delora da onun en saçma şakalarına bile gülen adama olan aşkına gülümser ve tekrar colm’un koluna girer...

evrenin en parlak yıldızları, evrenin en aşık çiftine arkadaş oluyorken delora manzarayı izlemekten yemeğini de, her şeyi de unutmuştur, tek unutmadığı şey birazdan konuşurken genç kadın yüzünde o tatlı gülümsemesi, colm’a döner, genç adam sorar

“hatırladın mı?”

“asla unutmam artık..”

colm gülümserken delora iç çekerek yemeğine döner, sakince balığını keserken biraz sonra yanına colmun eli uzanır ve masanın üzerine siyah, küçük bir kadife kutu koyarak geri çekilirken delora gözleri büyüyerek elindeki çatal bıçağı düşürmemek için kendine zor hakim olur..

“colm-“

“delora, benimle evlenir misin?”

delora şimdi ölecek, hatta belki de ölmüş, evet, cennete gelmiş, karşısında oturan meleğine bakıyorken, melek onunla evlenip evlenmeyeceğini sormuştur, genç kadın kalbi durmuş, atmayan bir kalple nasıl bu kadar aşık olduğunu düşünüyorken tekrar önündeki kadife kutuya bakar

“colm.. bu..”

genç adam yerinden kalkar ve kutuyu eline alıp deloranın önünde tek dizi üstünde çöker, delora’dan güçsüz bir ses çıkarken genç adam kutuyu açarak içindeki muhteşem pırlanta yüzüğü gösterir, delora kutu boş bile olsa heyecandan öleceğini biliyor, gözleri dolarak genç adama bakarken bir an sonra ağlamaya başladığında tek elini dudaklarına kapatır, diğer eli titreyerek yüzüğü alırken colm nefes almıyor, yaşamıyor, sadece delorayı izliyorken genç kadın yüzüğe bakar, sonra tekrar colma dönerken sesi titriyordur, başını sallar

“evet..evet, evlenirim..”

colm ne yapacağını şaşırmış, elinde boş kutu, öylece bakıyorken delora tek eliyle gözlerini silerek güler

“yüzüğü taksana şapşal..”

colm o anda uyanarak kutuyu bir kenara bırakır ve deloranın elindeki yüzüğü alıp genç kadının sağ elini eline alır, yüzüğü yavaşça yüzük parmağına geçirirken delora hızla bir nefes alır, ikisi bir an genç kadının parmağına tam oturan yüzüğe bakarlar, hemen sonra colm genç kadının elini tutarak başını kaldırırken delora bütün aşkıyla genç adamın yüzünü kavrar ve dudaklarına uzanır...

delora üzerindeki bütün kumaşlardan arınmış, yatağa yatınlıyorken üzerindeki adam dudaklarını kavramış, tenine dokunuyor, ona sahip oluyor, bütün kalbiyle seviyorken ikisi bir an için ayrıldıklarında delora konuşur

“şimdilik kimseye söylemeyelim..”

colm bunu duyunca biraz daha geri çekilir ve delorayla göz göze gelir

“ama neden-“

“tessa ve chris’in sevinci bölünmesin colm, bizim de zamanımız gelecek-“

“ama ben seninle hemen, hatta şimdi evlenmek istiyorum..”

delora genç adamın saçlarını geri iterek gülümser

“biliyorum tatlım, ama *bizim de zamanımız gelecek..*”

colm asla tersini düşünmek istemiyor, nişanlısına inandığını göstermek için kabul eder ve başını sallar

“tamam, sadece ikimiz bileceğiz..”

delora da tamam derken colm genç kadına eğilir ve dudaklarını tadarken yavaşça boynuna doğru indiğinde öpüşlerinin arasında nişanlısının kulağına mırıldanır

“ben sessiz kalabilirim, ama senin için zor olacak..”

delora sahte bir acıyla inlerken colm genç kadının tenine gülümser, delora yüzüğünün pırl pırl parladığı elini genç adamın saçlarından geçirir ve başını kendine kaldırırken konuşur

“şimdi koşarak latty’e söylemem için bundan daha fazlasını yapman lazım..”

colm kaşını kaldırır ve tek elini ikisinin arasına sokar, biraz sonra delora keyifle inlerken colm gülümser

“bu yeter mi?”

delora başını iki yana sallarken sırttır, colm’un parmakları genç kadının biraz daha titretirken dudaklar aç bir aşkla buluşur...

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Makes Me Wanna Pray

“sağ taraf daha uzun..”
“değil tessa..”
“uzun sienna, bak görmüyor musun!?”

tessa gelinlik provasında eteğini çekiştirip sallarken sinirleri bozulmuştur, daha kaç tane iğne takılacaktır orasına burasına, çıplak evlense olmuyor mudur!? Zaten gelinlik hiç güzel değildir, karnı da şişmeye başlamıştır-
“şişmanlıyorum ben..”
çiçek kokulu salon ve yemek odası bugünlük birleştirilerek büyük bir prova odası haline gelmiş, dört bir yandaki konforlu koltuklara yayılmış kızlar takımında *aaalar, daha bir ay bile olmadı yuhlar* yükselirken tessa karşısındaki aynalı duvardan onlara dil çıkarır...

“ceket değil mi bu!? Daha ne kadar düzgün durması gerekiyor?”
“olabildiğince düzgün, hareket etme..”

chris terzinin ceketin kolunu iğnelemesine izin verirken sabahtan beri daha ne kadar kumaşın birbirine iğnelenmesine izin vermiştir, hatırlamıyordur, terzi iğneyi takıp genç adamın arkasına geçer ve omuzları oturturken edward da chris’in diğer yanındadır, arkadaki erkek nüfusundan da onaylayıcı bir ses çıkarırken chris gözlerini devirir
“önceki 34 milyon duruştan daha farklı değil..”
edward genç adamın omzunu patpatlar
“öğrenceksin, daha küçüksün..”
chris omzuna batan iğnelerle yüzünü buruştururken terzi şimdi de ceketin uçlarına eğilmiştir, genç adam iğnelemeye devam ediyorken chris öfler..

“hiç utanmıyorsunuz, değil mi!?”

tessa hala aynanın önünde, üzerinde henüz hiçbir şeye benzemeyen, gelinliğimsi beyaz bez parçalarıyla duruyorken arkadakiler yemekleri paylaşıyorlardır, ashley elindeki sandviç pakedinin yanlış olduğunu söyleyip sahibine ulaştırıyorken kendisinininki de ona uzatılıyordur, alırken tessaya döner
“naylon falan sarsak, kız hamile..”
ashley çok güzel bir noktaya parmak basmış, herkes bir anda ayaklanırken sienna terziyi bir kenara itiyor, latty derhal kumaşların üzerine bir tılsım yerleştiriyor ve deloranın elinde en büyük sandviç o tarafa doğru geliyorken tessa sırtarak ashley’e bakar, ashley sandviçini ısıtırken gelin hanıma göz kırpar..

“herkes nerede?”
ewan yoldan geçen görevliyi öldürecekmiş gibi bakıp büyük toplantı odasının kapısını açar ve önce masanın bir ucundaki kumaşları, büyük aynayı, sonra da diğer ucunda homur homur bir şeyler yiyen kalabalığı gördüğünde kaşlarını çatır
“neler oluyor burada?”
“damatlık provas, hamburger?”
eidan önündeki paketlerden birini o tarafa iterken ewan bir an otomatik olarak hayır diyecek olur, ama günlerdir o kadar çok *hayır, olmaz, istemiyorum, yapmayacağım* demiştir ki, kendi olumsuzluğu onu bile boğuyordur artık, o yüzden bir şey söylemeden içeri girer ve kapıyı kapatırken terzi dahil herkes düşün hariç her türlü erkek meselesinden konuşmaya devam eder..

tessa portakal suyunu hüpürdetirken straplez kumaşı yukarı çekiştiriyordur, delora çok yemiş, yorulmuş, koltuklardan birine uzanıyorken sorar
“nerede yaşayacağınıza karar verdiniz mi?”

siennanın yüzü hemen asılırken tessa ablasının omzuna sevgiyle vurur ve cevaplar
“ben oyumu verona’dan yana kullanacağım sanırım, chris’in akli hala venüste ama devamlı başımda dolaşan bir kayıvalıdeyle yaşayamam..”
delora ağzından aldın diyorken ashley de çok zekice bir karar diyordur, claire gülümser
“verona çok sakın, çok güzel bir gezegen..”
“sağol claire, her soruma muhteşem cevaplar verdin, gezegenini avucunun içi gibi bilen bir kraliçe olacaksın..”
claire mutlulukla parlarken tessa da gülümser, somurtuk abla araya girer
“neden burada kalmıyorsunuz, saray kocaman..”
tessa omuzları düşerek yine siennaya sebeplerini açıklamaya başlıyorken latty ilk bir kaç seferde sienna’nın yanında durmuş, ama şimdi anneye karşı gelmiyorken tessa veronada kızının bir prenses gibi yetişeceğini söylüyordur, hep dememişler midir fransız asilliğinde büyüsek diye, işte küçük alexa da aynen öyle büyüyecektir-
“KIZ MI-ALEXA MI OLDU-TANRIM!”
delialona yerinden fırlarken onun heyecanıla herkes gülümser, bir an sonra delia çığlık çığlığa tessaya sarılırken tessa keyifle feryat eder, deli kız tessayı bırakıp diğerlerine döner
“ilk bebeğin ismini ben koydum! Haha!”
delora ona dil çıkarırken *Julia*’nın da çok güzel bir isim olduğunu söylüyordur, tessa tabii ki öyle derken andrea araya girer
“sen de ilk kızının ismini Julia koyarsın delora..”
delora bir anda kızı olması fikriyle kalbinin durduğunu hissederken her sabah başucundaki komodinin çekmecesini açıp baktığı yüzüğünü hatırlar, gülümser...

“toplantı odasına ihtiyacım var-hey!”
calis kapıyı açtığı gibi başını eğerken dışarı bir kova kadar su *sıçrar*, eidan küfrederken calis kaşlarını çatarak toplantı salonunun altını üstüne getirmiş erkek sürüsüne bakar
“damatlık provası olduğunu sanıyordum, ne zaman su parkı olduk?”
eidan yine bir şey söylemezken franconun arkasına doğru süzülüyordur, o sırada ewan konuşur
“benim hatam calis, her fırsatta ne yapabildiklerini göstermelerini istiyorum, ben de öğreniyorum... beşinci element, vesaire..”
calis pekala diyerek başını sallar
“yine de oreon’u yıkmazsanız memnun olacağım, ilerde lazım olabilir..”
ewan günlerdir *ilk* defa kin, nefret ya da alay olmadan gülümser, karşısında tesadüfen göz göze geldiği colm kalp krizi geçirirken genç adam derhal suratını düzelterek calise bakar ve birazdan odayı boşaltacaklarını söyler..

“aslında kesin olarak kız diyemiyorum, ama en gelişmiş sistemle %90 sonuç verebildim..chris bekleyemedi..”
herkes gülerken vien de hafifçe gülümser ve o anda yanına dönüp latty’le göz göze geldiğinde kimse onlara aldırıyor, küçük kızın güzelliğinden bahsediyordur, vien iç çekerek onlara dönerken biraz sonra elini birinin tuttuğunu hissettiğinde başını eğer, latty’nin elini gördüğünde itiraz etmeden o da genç kadının elini sıkar..

wusla koridorda livann’la beraber bugünün arama raporlarına bakıyorken livann konuşuyordur
“her noktada bir ip ucu olduğunu görüyoruz, mutlaka bir izi oluyor, ama şu anda elimizdeki ipler tamamen düğüm olmuş bir halde.. onları çözdüğümüzde biana’ya ulaşacağımızı umuyorum..”
wusla livann’ın elindeki bilgisayardan bakışlarını genç kadına kaldırır
“çok sistemli ilerliyorsunuz livann, tebrik ederim.. sen böyle söyleyince her şey daha kolaymış gibi görünüyor..”
livann teşekkür ederken yüzünde kibar bir gülümseme vardır, wusla bunun otomatik bir tepki olduğunu düşünüyor, ama genç kadını son zamanlarda klon kimliğinden çıkarak incelemekten de kendini alamıyordur..

livann muhteşem güzellikte bir kadındır, uzun boylu, kusursuz vücut hatları, harika bir burun ve ruja bile gerek duymayan dudaklar, yumuşak bir ses tonu...

wusla karşısında eden marcell'in durduğunu düşündüğünde ne yapması gerektiğini bazen unutup, bu kadar muhteşem görünen bir kadının dorian'la unutulmaz bir aşk yaşamasının, onun karısı olmasının nasıl olduğunu aklı almıyorken delicesine kıskanmak istiyordur, ama dorian kendini ondan uzaklaştırdığından beri hiçbir şeye hakkı olmadığını düşünüyor, o yüzden kendi içinde kendisiyle hesaplaşmaktan başka bir şey yapamıyordur..

“gün içinde başka bir gelişme olursa size mutlaka bildireceğim..”

“tamam, tekrar teşekkürler livann..”

genç kadın hafifçe başını eğerek selam verir ve sık yüksek topuklarıyla koridorda uzaklaşırken wusla yaşlandığını hissediyordur, alnını sıvazlayarak o da livann'ın ters yönünde uzaklaşır..

latty tepesindeki saçları parmaklayarak bir şekle sokmaya çalışıyor, her geçen gün daha da kontrol edilemez olduklarını keşfediyorken neden bir anda uzatmadığı ilk zamanlar çok sorulan bir soru olmuştur. Genç kadın etrafındakilerin durmadan değiştiğini söylemiş, kendisindeki değişikliğin onu rahatlattığını söyleyerek ensesindeki saçları havalandırmıştır..

kraliçe üst taraftaki telleri bırakmış, kulağının kenarındaki tutamla oynuyorken kızları bir süre daha prova odasında bırakmış, ofisine dönüyordur, o sırada toplantı odasının kapısı açılır, ewan ve colm çıkarırken latty'i gördüklerinde colm gülümser

“kızların işi bitti mi?”

latty kaşını kaldırarak sorar

“sence?”

colm deloranın gece geç saatlerden bahsettiğini hatırlamış ve şu anda ciddi olduğunu anlıyorken ohlar, latty ewan'a da şöyle bir bakıp konuşur

“ofise dönüyordum, wusla ve cuslov bütün gün yalnız kaldılar, yapılacak işler var.. siz ne yapıyorsunuz?”

“colm savaş sonrası teknolojiyle beni güncelliyordu..”

“tek değişmeyen oakfox oldu sanırım..”

“ona dokunulursa-“

colm derhal araya girer

“evet biliyoruz, öldürürsün.. bir gün gerçekten birini öldüreceksin, ama ne zaman..”

“senden başlayabilirim..”

colm çok korkarken ellerini kaldırarak titrer, ewan gözlerini devirmeye ihtiyaç bile duymadan başını iki yana sallar, colm sırtırken latty genç adamın alıştığını görüyordur, ikisi yine kendi frekanslarını bulmuşlarken dostluk böyle bir şey olsa gerektir-

“tependeki saçı düzelt..”

latty ewan'ın uyarısıyla elini kafasına atar ve saçı öldürürcesine indirirken üçü koridorda ilerliyordur, ewan sorar

“büyücü değil misin, elini salla düzelsin..”

latty elini sallar, saç inadına düzelmezken ewan sırtır, latty genç adamın koluna bir tane geçirmek isterken kendini tutar, konuşur

“bekle bekle buna gül, evet..”

“bugün calis'e de güldü!”

ewan gülmedim diyerek olumsuz tavrını koruyorken latty ilgilenmiş, açıklama ister, colm zevkle açıklar..

scott artık geç olduğuna karar verdiği bir saatte kalan işleri yarına bırakarak ofisinden çıkar, andrea hala yanına uğramamıştır, genç adam hala prova odasında olduklarını biliyor, hiçbir yere uğramadan oraya giderken asansör bugün için çiçek kokulu salondan onayla açılacak şekilde programlanmış, genç adam onayının gelmesini bekliyorken biraz sonra kapılar iki yana açılır ve içerdeki güzel kargaşa genç adamın gözleri önüne serilirken scott kaşlarını kaldırarak önünde olup bitene bakar..

tessa'nın gelinliği tamamlanmış, odanın ucundaki modelin üzerinde duruyor, genç kadın bir köşede dinleniyorken mutluluğuyla göz kamaştırıyordur, terzi eşyalarını topluyorken kızlar genç kadının arkasında bıraktığı duvak çeşitleriyle oynuyordur, delialona sadece çiçeklerden oluşan bir tanesini kafasına takmış, upuzun bir tanesini ashley'nin başına geçirmeye çalışıyorken ashley homurdanıyordur, scott sesini çıkarmadan gülümserken biraz sonra bakışları odanın diğer ucundaki güzelliğe takıldığında nefesinin kesildiğini hisseder..

SOUNDTRACK / *Aqualung - Brighter than Sunshine*

andrea kahverengi dalgalarının üzerinde hayal gibi duran bir duvakla gülümsüyor, siennanın eline verdiği sık sık dizilmiş kırmızı güllerden oluşan buketi de gülerek alırken sienna ne kadar güzel olduğunu söylüyordur, andrea şöyle bir poz verip gözlerini kırıştırırken biraz sonra öylesine başını çevirdiğinde onu izleyen scott'ı görür ve kalbi durarak genç adamın mavi bakışlarına takılı kalır...

kızlar chris hariç içeri kimi aldıklarına aldırıyor, oradan buradan scott'a selamlar yaşıyor genç adam gülümser, tessa'nın gelinliğinin muhteşem olduğunu söylerken genç kadın parlayarak teşekkür eder, asıl gelin arkada kalmışken scott odanın diğer ucunda onu bekleyen kendi gelinine gidiyordur, andrea alt dudağını ısırması, şu anda nasıl görüldüğünü scott'ın arkasındaki aynadan görüyorken elindeki buketle oynuyordur, genç adam tam önünde durduğunda andrea biraz daha dikleşir, scott onun ışıldayan yüzüne bakıyorken eğilerek genç kadının dudaklarını bulduğunda andrea gülümseyerek elindeki buketle genç adamın boynuna sarılıyor, odadaki kızlar derhal romantizmin kokusunu almış, keyifle şakıyarak yalancıkdan gelin ve damadı alkışlıyorlardır...

“hey hey..”

conrad neredeyse gözleri kapanıyorken başını kaldırır ve kısacık saçlı güzel bir kafa içeri sokulmuş, gülümsüyordur, genç adam da bütün yorgunluğuna rağmen gülümser

“saçlarının çok seksi olduğunu kaçınıcı defa söylüyorum?”

latty içeri girip kapıyı kapatırken parmak hesabı yapıyordur

“17.. hayır, 18..”

conrad gülerek başını artık masaya dayarken latty genç adamın yanına gelir ve sağ eliyle saçlarını karıştırırken bilgisayar ekranına bakar

“yarın bunların onayını veriyorum, kurtuluyorsun..”

conrad bir şeyler homurdanırken latty gülümser, elini çekip geri çekilecekken conrad genç kadının bileğini tutar, güzel ve gitme gibi şeyler duyulurken latty gülerek masaya dayanır ve diğer elini de siyah saçların içine sokup yorgun komutanın başına masaj yaparken conrad zevkle boğuk bir ses çıkarır..

cuslov işleri olduğu gibi bırakmış, sessiz koridorlarda yürüyorken kapısının altından ışık süzülen bir ofisin önüne gelir, hafifçe kapıyı tıklatıp içeri girerken büyük masasının başında üç boyutlu arazi haritasına göz atan calis dikkatli, kaşlarını çatarak kapıya döner ve cuslov'u gördüğünde yüzündeki ifade yumuşar, harita tek bir dokunuşla ortadan kalkarken odadaki yumuşak ışıktaki sadece ikisi vardır, cuslov kapıyı kapatarak ilerler, büyük masanın karşısındaki siyah, uzun koltuğa oturur, ayakkabılarından kurtularak bacaklarını yukarı toplarken calis de gömleğinin bir iki düğmesini açarak genç kadının yanına düşer, cuslov gülümserken konuşur

“ewan'ı güldürmüşsün..”

calis gülerken başını sallıyordur

“günün olayı olmuş..”

cuslov sıkıca sarılmış topuzundaki ince çubuğu çıkarır, sarı dalgalar omuzlarına dökülürken genç kadın saçlarını havalandırıyor, konuşur

“bir iki gündür rengi atmış görevlilerin sayısı azalmaya başlamıştı, bugün hiç görmedim.. gerçekten gülmüş-“

cuslov başını çevirdiği anda dudaklarının kapanmasıyla cümlesini bitiremeden calis'in yüzünü tutar, genç adam bir eli cuslovun bacaklarında, diğeri sarı dalgaların içinden geçiyorken cuslov bacaklarını genç adamın bacaklarının üzerinden atar ve ona biraz daha yaklaşırken calis genç kadını kavrayarak öpmeye devam ediyordur..

SOUNDTRACK / *Michelle Branch - You Set Me Free*

Aww, resmen ikisinin hikayesi! tessa/chris theme, [sözler](#)

“gelinliği göturmeleri için verdin mi chris?”

“onu hallettim ama kol düğmelerimi bulamıyorum..”

“makyaj çantama attım, unutturma gidince veririm-küçük inci tokalar olacaktı-böyle başlarında minicik inciler..”

chris ve tessa yatağın iki tarafında yere eğilip tokaları ararken yatağın altından göz göze

geldiklerinde ikisi de gülümserler, tessa mırıldanır

“bugün evleniyoruz, farkındasın değil mi?”

“sorduğum andan beri farkındayım hayatım..”

tessa gülümseyerek başını yere dayarken chris de hareket etmeden onu izliyordur, biraz sonra kapıları dan dan vurulduğuunda ikisi de venüsteki düğünlerine uçuş için geç kaldıklarını hatırlamış, hızla doğrulurlar...

“hayır bir insana son üç günde düğün var denmez ki!”

“melanie üç hafta önce haberin oldu-“

“o *senin* üç haftandı! Benim zamanım çabuk akıyor!”

ian susarken delialona düğünde giyilecek elbiseleri görevlilere veriyordur, arkada kalanlar küçük çantalara koyulmuş, yanlarına alınacakken melanie durup dururken heyecanla bağırır, delia da gülerken ian irkilmiştir

“delirdin mi?”

“çok özlemiştim ben sizi!”

ve melanie ikisinin de boynuna atlarken dersler başlayalı bir hafta oluyordur, melanie ara sıra böyle deliriyordur, ama bugün artık sınırlarını aşmıştır, ian *kızlar ve düğün* adlı denklemi çözmeye çalışmayı günün başında bırakmış, etkilere uygun tepkiler veriyorken melanie ve delia şakıyarak odadan çıkıyorlardır...

“ben levia’yla gidelim diyorum-“

“oakfox daha güvenli-hem ben levia nedir bilmiyorum bile-“

“colm!”

latty ve ewan hızla colm’a dönerken genç adam bir şey bilmiyordur, duymamıştır, bugün onu rahat bıraksalar olmaz mıdır? ikisi de kocaman insanlardır, konuşarak hallederlerdir, şimdi gidiyordur ve genç adam deloranın kolundan tuttuğu gibi tamamen bağımsız bir araca kendini atarken latty ve ewan birbirlerine bakarlar

“oakfox-“

“levia-“

“sen leviayla git o zaman, neden ikimiz de aynı yerde gitmek zorundayız?”

“ben kraliçeyim, sen kaptansın, benim yanımda olacaksın..”

ewan buna itiraz etmezken latty daha önce de buna benzer bir şey söylediğinde ewan’ın canını ne kadar yaktığını biliyor, ama şimdi nedense aldırımıyorken kendini takdir eder ve elleri belinde, sorar “evet?”

“doğru söylüyorsun, seni korumam gerek, o yüzden oakfox’la gidiyoruz, gir içeri şimdi..”

latty ellerini yumruk yaparak bir tanesini ewan’ın suratına geçirmek isterken kaptan crash

yanlarından geçen conrad’ı çevirir

“kraliçeye oakfox’ta eşlik eder misin conrad? Ben birazdan döneceğim..”

conrad neden eşlik etmesi gerektiğini anlamamış, ama itiraz da etmiyorken ewan ikisini bırakarak cuslov ve calis’in yanına gidiyordur, latty onun gidişinden faydalanmış, arkadaki görevliye seslenir “sen, gel buraya..”

genç adam koşarak kraliçenin huzuruna gelirken latty oakfox’u işaret eder

“bütün yakıtını boşaltın, levia’yı hazırlatın..”

görevli ikiletmeden iş başına dönerken conrad sırtıyordur, latty gülümser..

latty leviasının komutasını almış, yanında da ikinci pilot olarak conrad oturuyorken ewan herkesi lime lime etmek istiyordur, ama bu güzel günde kan dökülmemesini tercih etmiş, güzel günün

sahiplerini de o kadar iyi tanıımıyorken, e o zaman günün onun için güzel olmadığına karar verir, önündeki göstergeden yol haritasını ve yörüngeyi inceliyorken ön tarafa seslenir
“sağa yalpalıyorsun-“
“sus.”

Latty adamın negatif huylarından bir tanesini bile kaybetmediğini her gün daha iyi fark ediyor, sabır taşından kendi heykelini diktirecekken gerçekten sağa yalpalıyordur, aracı düzeltir..

Bütün araçlar sırasıyla venüsteki özel üsse inmiş, resmi karşılama komitesinin yanında bir başka grup daha bekliyorken sienna, tessa ve chris en önde inmiş, genç adam ona atılan bir adet ufaklığı havalandırıyorken jaden chris’ten kurtulduğu gibi tessaya sarılır
“bebek doğmadı, değil mi tessa?”

tessa gülerek daha doğmadığını söylerken jaden hala zaman aritmetiğinde takıldığını söylüyordur, karşılık olarak sonunda kestirilmiş saçları karıştırılırken küçük adam siennaya ilgi gösteriyor, tessa chris’in annesi marge’la karşılaştığında oğulları kadar neşe dolu olan kadın derhal gelinine sarılıyordur

“ah tessa, hayatım, ne kadar güzelleşmişsin! Gel bakayım buraya..”

tessa annesi tarafından sıkıca sarılırken babamız charlie da gelini karşılar, morgan ailesi kendi aralarında bir bütün oluyorken arkadaki kalabalık onları bekliyordur. Aile içi sarılmalar bittiğinde bay ve bayan morgan diğer konuklarına döner, oreon kurulu ve kraliyetin nasıl karşılanması gerektiğini bilmiyor, ama bütün samimiyetleri ve gülün yüzleriyle herkese hoş geldiklerini söylüyorlardır...

“ah, hayır, kesinlikle kabul etmiyorum, burada kraliçedir prenstir tanıımıyorum ben.. sabaha kadar o yemekleri pişirmekle uğraştım, bu kadar insana otel yemeği yedirtmem, akşam gider otelinizde uyursunuz, hadi bakalım, arabalara..”

marge annenin emriyle herkes keyifle arabalara doluşurken tessa annesine döner

“kendini çok yormuşsun anne..”

“o ne demek!? En küçüğüm meleğimle evleniyor, onların dostlarını ağırlamayacaksam öleyim daha iyi! Öyle değil mi charlie, sen de söylesene..”

bay morgan kolundan dürtüldüğünde *tabii öyle marge* diyerek hayat arkadaşına her zaman olduğu gibi katılıyorken marge onların da arabaya girmesini söyler, evde diğer iki çocuğun beklediğini hatırlatır, bunun üzerine jaden halasının da geldiğini bağırırken tessa ve sienna mutlulukla chris’e dönüyor, neden haber vermediğini soruyorlardır, chris bir suçlu olmadığını, ablasının bu tip şeylerde kesinlikle güvenilir olmadığını hatırlatır..

bütün arabalar iki katlı sevimli bir evin sokağında ardı ardına dizilirken diğer evlerde yaşayanlar maalesef bugün için arabalarını iki sokak öteye park etmek zorunda kalacaklardır.. Çeşit çeşit arabadan çeşit çeşit insan iniyorken herkes rengarenk, herkes gülüyor, konuşuyor, rütbeler, taşlar, tahtlar ve saraylar kimsenin umrunda değilken marge bahçe kapısını açar ve herkesi içeri alırken mütevazı morgan malikanesi, kocaman bahçesindeki uzun bembeyaz masası ve cici iskemleleriyle konuklarını karşılıyordur..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Candyman

Gabriel theme :>

Melanie ve delialona ian’ın hemen önünden bahçeye girerken melanie yanındaki arkadaşının kolunu tutarak olduğu yerde durdurur, delia telaşla ona bakarken melanie parlayan gözlerle ilerdeki masaya büyük bir kase koyup küçük oğlanı kucağına alan adamı gösterir

“o bir.. ne?”

delia da o tarafa bakar ve kucağındaki jaden’la beraber tessayla konuşan gabriel’i gördüğünde elini melanie’nin elinin üstüne atar

“o bir tanrı..”

“ona tapıyorum o zaman..”

kızlar kendilerinden geçiyorken ian o tarafa bakar, bir adam, bir çocuk, bir de tessa.. kızlar *hala* adama nasıl ibadet edeceklerini düşünüyorken ian gözlerini devirir
“ben gideyim?”
iki kız da *hıhıml*arken ian gülerek bahçede gözüne kestirdiği eidan ve franco’nun yanına gider..

“bu muymuş o abi-tanım..”
delora latty’nin koluna girmiş, masanın hazırlanmasını bekliyorken bahçedeki kadınların yarısı masanın yanındaki üçlüyü izliyordur, latty konuşur
“sienna’nın anlattığına göre çekicilik tılsımı varmış üzerinde-“
“tessanın bir üst modeliymiş..”
delora ve latty yanlarına gelen andrea’ya dönerken genç kadın da gözlerini gabriel’den alamıyordur, üçü de dönüp genç adamı izlemeye devam ederken gabriel bir an için onların olduğu tarafa bakar, ilgili bakışları gördüğünde gülümser ve tekrar sohbetine dönerken bayanlar temiz hava alma bahanesiyle derin bir iç çekerler..

“kimmiş bu adam?”
“chris’in abisi, gabriel morgan..”
“niye bütün kadınların ağzının suyu akıyor?”
“gabriel’de doğuştan çekicilik tılsımı varmış.. tessa’ya benziyor-“
“o da mı bakire?”

colm sırtırken hayır der, ewan da hafifçe gülümserken gözlerini kısarak etrafa bakıyordur
“sivil korumalar yerlerinde mi?”
colm başını sallarken etrafta bir kaç tanesini görebiliyordur, konuşur
“scott ve ashley onlarla ilgileniyor..”
“güzel.. bütün oreon’un venüsteki bir düğüne toplanıp gelmesi her ne kadar saçmalığın önde gideni olsa da, yine de güzel..”
colm gözlerini devirirken ewan ona döner
“şunu yapmayı bırak bir, ikincisi ne diyorsam haklı olduğumu sen de adın gibi biliyorsun, savaş taktikleri uzmanı diye dolaşan sensin..”
ewan, keyifle sohbet eden kalabalığa dönerek devam eder
“herkes birbirine çok bağlı, bir anda hareket ediliyor, kim nereye giderse diğeri takip ediyor.. hiçbir savaş böyle yürütülmez, yürütüldüğünde de ya prenses esir boyutuna düşer, ya da kaptan hafızasını kaybeder-“
“prensес herkes başka yerlerde olduğu bir zamanda kaçırıldı *bu bir, ikincisi* eğer beraber hareket etmeseydik o boyuttan hiç kimse kurutulamazdı ve sen sırf gabriel denen adamı sevmediğin için böyle yapıyorsun..”
ewan dışlerini gıcırdatırken colm *bak,biliyorum!* diyerek etrafını izlemeye devam eder..

“cameron nerede?”
chris bodrum katından annesinin istediği şarapları çıkarmış, masaya koyuyorken gabriel evi göstererek cevaplar
“anneme yardım *ettiriliyor..*”
chris sırtırken gabriel güler ve tessaya döner
“birazdan elinde tabaklarla gelir, tanışsınız..”
tessa başını sallarken az çok bir şeyler bildiğini söylüyordur, ekler
“venüsteki bir modellik ajansının sahibi olduğunu biliyorum, sürekli evrende seyahat ettiğini biliyorum ve çok güzel olduğunu tahmin ediyorum..”
genç kadın kardeşleri göstererek gülümser, chris teşekkür ederek nişanlısına bir öpücük verirken üçünün ortasındaki jaden bağırır
“anna gelmiş-ANNA!”
ufaklık koşarak en iyi arkadaşının ve onun ailesinin yanına giderken gabriel oğlunun arkasından bakıyordur chris’e döner ve anna’nın ailesini göstererek konuşur
“cohenler seni çok sever, gel bir merhaba diyelim..”
chris olur diyerek tessa’ya da alır ve konuklarının tarafına ilerler..

“yarın için balo salonuna gidecekler de yola çıktılar latty-kime bakıyorsunuz?”
latty, delora, andrea, sienna, melanie, delialona, claire, vien, wusla ve cuslov’dan oluşan 10 muhteşem oreon dişisi hızla dönerek ashley’e bakarlar, genç kadın bir adım geri atarken latty arka taraftaki gabriel’i gösterir
“chris’in abisi..”
ashley şöyle bir bakar, bu türü biliyordur, akademide kaçınıcı sınıf olduğunu şimdi hatırlayamıyorken diğerlerine döner
“evet biliyorum.. alışması tessadan daha kolay, birazdan daha iyi olursunuz-scott! Bekle..”
ve genç kadın tekrar abisinin yanına, işine dönerken cuslov kollarını kavuşturuyordur
“ikisi de kusursuz ajanlar, güvenli bir düğün olacak..”
diğerleri de bu görüşe katılırken wusla cuslovun koluna dokunur
“yeni gelenlerin yanına gidiyorlar..”
herkesin dikkati yine gabriel’in aktivitesine dönerken akşam yemeğinden hemen önce chris’in annesine yardım için ayarladığı şık garsonlar içki servisine başlıyordur...

“tebrikler chris, muhteşem bir gelinimiz var..”
cohenler genç adamı ve tessa’yı tebrik ederken jaden konuşur
“bir şey sorabilir miyim?”
“tabii tatlım, sor..”
jaden tessa’ya döner ve sorar
“şimdi siz veronya’da yaşayacaksınız ya..”
“verona tatlım, evet, ne oldu?”
jaden sessizce bir verona mırıldanırken sorusuna devam eder
“şimdi alexa benden çabuk mu büyüyecek?”
tessa ve chris gülümserken cohenler ve gabriel de merak ediyordur aslında, tessa cevaplar
“verona’da zaman daha hızlı akıyor jaden, o yüzden evet, alexa sana göre çok çabuk büyüyecek..”
jaden hımlarken yanında, uzun koyu kahverengi saçları olan, kahkülleri gözlerine kadar düşen güzel küçük kız anna, arkadaşına dönerek açıklar
“eğer luplex’te olsaydı bizden çok daha küçük olacaktı, çünkü luplex’in zamanı güneş evrenine göre çok daha yavaş akıyor, mesela chris ve tessa buraya geldiğinden beri luplex’te sadece dakikalar geçmiş oluyor—“
“ama onların yılı 7000lerde?”
anna başını sallar ve ellerini sallayarak anlatmaya devam eder
“dış uzayda ortak yıl en hızlı zaman dilimine göre seçiliyor, miss enville’in söylediklerini hatırlamıyor musun?”
jaden kafasını kaşırken yüzünü buruşturur, o sırada chris tessaya dönüp kafasının karıştığını mırıldanırken genç kadın gülümser, chris araya girer
“şimdi biz luplex’te aslında bugün evleniyoruz, ama buraya gelince yarın evleniyor oluyoruz, ama aslında hala bugün, yani luplex’te, o zaman biz yarın evleneceğiz-tessa biz ne zaman evleneceğiz!?”
yetişkinler hep bir ağızdan gülerken anna o sırada çabucak bir hesap yapmış, konuşur
“biz mars’ta lise son sınıfta olduğumuzda alexa lisenin ilk senesine başlamış olacak, işte o zaman eşit büyümeye başlayacağız..”
herkes küçük kızın zaman aritmetiğindeki başarısına bakarken jaden ona ters ters bakar, anna gülümser, küçük kızın annesi gurur dolu, diğerlerine döner
“anna üstün zekalı, her şeyi çok çabuk kavrayabiliyor.. öğretmenleri ailemizde 2. nesilden bir büyücülük gücü olduğu için de onu hemen liseden sonra akademide büyücülük okumaya teşvik etmemizi istiyorlar, çok büyük işler yapabilir diyorlar..”
tessa ne kadar güzel olduğunu söylüyorken anna konuşur
“aslında herkes üniversiteden sonra akademiye gidiyor, ama büyücülük güçleri daha erken öğrenilmesi gerektiği için ben daha önce gideceğim. büyük babam büyücüymüş, ama babam liseden sonra akademiye gitmediği için onun güçleri hiç kullanılacak kadar olmamış, ben öyle olsun istemiyorum..”
herkes ilgiyle parlak kahverengi gözlerinden zeka akan küçük kızı dinliyorken jaden arkadaşına döner
“büyüyünce ne büyüsü yapacaksınız? Şeker mi?”
anna gayet ciddi bir şekilde hayır der ve ekler
“ben insanlara yardım edeceğim..”
“insanlar kendi şekerlerini alamıyor mu, nelerine yardım edeceksin?”

anna jaden'ın onun inadına böyle söylediğini biliyor, kızgınlıkla kollarını kavuşturur, jaden sırtıırken annesi gülümseyerek kızının saçlarını okşar
“hadi gidin biraz oynayın hayatım, yemek servis edildiğinde görüşürüz..”
jaden anneden izin çıktığını da duyunca annayı kolundan çektiği gibi büyük babasının garajındaki küçük oyuncak araba koleksiyonunu göstermek istediğini buyurur, küçük kız kızgınlığını unutuvermiş, gülerek onu takip ederken annesi arkalarından dikkatli olmalarını seslenir...

“bayanlar..”
oreon onlusu muhteşem gülüşleri ve karizmalarıyla tessa'ya ve yanındaki tanr-gabriel'e dönerken tessa genç adamı tanıstırıyordu
“bayanlar, bu gabriel morgan, chris'in abisi..”
herkes ah ne kadar güzel derken tessa gabriel'e döner
“gabriel bu muhteşem bayanlar da uzak evrenin göz bebekleri.. latty flacil, luplex kraliçesi..”
gabriel güzel kraliçenin uzattığı eli sıkmak yerine nazikçe tutar ve gülümser
“majesteleri..”
ve hafifçe kraliçenin elinin üzerini öperken latty ölüyordur, belli etmeden gülümser
“çok memnun oldum seno-“
“gabriel..”
“gabriel..”
gabriel şeref duyduğunu söylerken tessa kraliçenin yanındaki cuslov'u gösterir
“cuslov nobes, oreon yüksek kurulu başkanı..”
gabriel 'muhteşem kadın' kelime grubunun gerçek anlamını karşısında görüyorken aynı şekilde cuslov'un da elini öper, genç kadın hala muhteşem, çok memnun olduğunu söylüyorken o zevk gabriel'e aittir, tessa devam eder
“wusla liharo, kurul başkan yardımcısı..”
gabriel sarışın muhteşemlikten esmerine geçmiş, bu oreon'a nasıl girildiğini düşünmeye başlamışken yine çok memnun olunur, tessa sienna'yı geçerken gabriel güzel ablaya gülümser, tessa andrea'yı tanıstırır, toprak kıran olduğu söylendiğinde gabriel ilgiyle kaşını kaldırır, andrea gülümserken evet, gabriel kesinlikle oreon'a gidiyordur, jaden'ı da oradaki okulların birine yazdırabilirdir, hatta jaden artık annesiyle da kalabilirdir-
“delora nobes, kraliyet danışmanı ve cuslov'un kardeşi..”
“bir tane nobes gözlerimi kamaştırmıştı, ikincisiyle aklım başımdan gidiyor sanırım, çok memnun oldum delora..”
delora zevkinden inlememek için kendini zor tutuyorken genç adamın dudaklarının elinin üzerine değmesini izler, dudakları hafifçe aralanırken andrea hafifçe genç kadının ayağına vurur, delora kendine çekidüzen verir ve gülümserken tessa onun yanındaki delilonayı gösterir
“delialona regan, wusla ve edward'ın kızı..”
delialona mavi gözleri genç adamın büyüyle parlayarak gülümser, gabriel genç kadının elini öper ve bir süre tutarken konuşur
“chris'ten delialona ismini duyduğumu hatırlıyorum, çok memnun oldum delia..”
delia erirken dünyada sanki başka bir erkek yoktur, genç kadın kendini bu adamın kollarına bırakmak istiyor ve hiç oradan ayrılmak istemiyordur-
“melanie clark, delialona'nın arkadaşımı..”
gabriel dikkatini yandaki sarışına verirken melanie bekardır, gençtir, güzeldir, kimse onu tutamazdır, eli öpülürken en güzel gülümsemesini verir, gabriel de aynı şekilde gülümserken tessa vien'i göstererek konuşur
“vien dapufo, baş doktorumuz..”
“bu kadar güzel bayan arasında birinin benim kalbimi kontrol etmesi gerekiyordu zaten..”
gabriel vien'in eliyle ilgilenirken melanie steteskop olup gabriel'in kalp atışlarını dinlemek istiyordur, vien bunlardan habersiz, konuşur
“asıl bizim birer sakinleştiriciye ihtiyacımız var..”
gabriel gülerek özür diler ve elinde olmadığını söylerken kimsenin şikayeti yoktur, tessa da gülerek claire'e döner
“claire anne de veronique, verona prensesi..”
gabriel bunu bir yere not etmesi gerektiğini söyler ve gülüşler arasında prensesin elini de nazikçe öperken tessa en son bayana döner, ashley kulağındaki küçük alıcıdan bir şeyi dinliyorken elini uzatır genç adamın elini sıkar
“ashley ellen, maynard güvenlik departmanı başkanı-hayır onların dışarda kalmasını isityorum, nerenle dinliyorsun matthews-çok özür dilerim, izninizle..”

ashley elini gabriel'den geri alır ve kaldırarak herkesten tekrar özür dileyip uzaklaşırken gabriel genç kadının arkasından şöyle bir bakar, sonra kaşını kaldırarak hafifçe gülümserken latty genç adamın ne iş yaptığını soruyordur, gabriel cevaplar..

“kimler bekar demiştin?”
tessa bahçede yürüyorken gabriel'in koluna vurur, genç adam güler
“beni ortada bırakıp kardeşimle evleniyorsun, en azından bana da birini bul, borcunu öde..”
“borçlu olduğumu bilmiyordum senor..”
“şu an itibariyle borçlusun, hangisi bekar..”
tessa gülerek başını iki yana sallar
“melanie-“
“çok genç, delora?”
tessa uzakta koşuşan anna ve jaden'a el sallarken konuşur
“maalesef..”
“vien?”
“olabilir, ama vien'in canı çok yandı.. bir anda senin yatağına atlamak isteyip istemeyeceğini bilmiyorum..”
“yanıklara birebirimdir, neden canı yanmış?”
“nedenini kimse kesin olarak bilmiyor, ama şuradaki adamı görüyor musun?”
tessa ilerde calis'le konuşan conrad'ı gösterir
“ikisi bir kaç ay öncesine kadar beraberdi, sonra bir anda ayrıldılar ve ikisi de deprem enkazı gibiler..”
gabriel hımlar
“o adam enkaz haline geldiyse çok da içine girmek istemeyeceğim bir durum vardır, geçelim.. kim kaldı?”
tessa bir an düşünür
“bitti sanırım-ah pardon, ashley..”
“ashley hangisiydi?”
“siyah saçlı olan, en son tanıştığım..”
gabriel sırtarak *ahaaa* derken tessa gözlerini deviriyordur
“ashley iyi kızdır, ama çok soğuktur..”
“ısıtalım..”
“abisi de ajan ve burada..”
gabriel bir an duraklar, sonra etrafına bakarken sorar
“hangisi?”
tessa ilerde andreayla konuşarak gülümseyen yakışıklı adamı gösterir
“scott..”
gabriel genç adamı şöyle bir süzer
“alt edemeyeceğim bir şey değil, hala ısıtabilirim..”
ve genç adam koluna yine bir darbe yerken sırtır..

“çocuklar korkuyor ewan, suratını düzelt..”
ewan gözlerini devirirken delora sırtır, o sırada evden çıkan marge elindeki büyük kaseyle masaya doğru gidiyordur, bahçedeki kalabalığa seslenir
“yemek hazır, herkes masaya-cameron püreyle beraber seni bekliyoruz..”
ve hemen ardından evin içinden iki elinde püre kasesini tutan ve omzuyla kulağı arasına sıkıştırdığı telefonu sarışın bir afet çıkar, bütün beylerle beraber ewan'ın da suratı *düzelir*..

SOUNDTRACK / Justin Timberlake - Damn Girl

Cameron theme :/)

Cameron kaseyi annesine uzatır ve telefonunu eline alarak konuşmaya devam ederken sarı saçları yarım toplanmış, yüzüne düşen perçemleri düzeltir, chris'in mavi gözleri, gabriel'in yüz hatları ablalarında birleşmiş, ortaya kusursuz bir kadın çıkmışken marge kızının kusursuzluğunu şu an hiç

umursamıyor, genç kadını incecik belinden yanına çeker ve kimsenin duymamasına çalışarak öfkeyle mırıldanır

“o telefonu kapatır mısın artık cameron.. saatlerdir evin içindesin, insanlarla tanış..”

cameron şaşkınlıkla annesine bakarken biraz sonra telefondaki her kimse ona sonra arayacağını söyler ve kapatıp dar kotunun arka cebine koyar, marge gülümseyerek masaya yerleşen konuklarına döner

“bu en büyük kızım cameron, bütün gün bana yardım için evden çıkamadı affedin..”

cameron annesinin kibar yalanına karşı çıkmıyor, iyi bir kız çocuğu olarak gülümserken beylerin *affedici* bakışları genç kadının inceliyor, bayanlar büyük bir *sevgiyle* geri gülümsüyordur, cameron annesine döner

“içerde salata kaselerinden biri kalmıştı sanırım, ben bakıp geliyorum..”

ve genç kadın arkasını dönüp eve girerken içeri girmeden hemen önce telefonunu çıkarıyordur, marge iç çeker, o sırada yanında her şeyin çok güzel olduğunu söyleyen latty ve cuslov’a döner, teşekkür ederken gülümser...

“yanılmışım hepsi buradaymış..”

cameron annesinin yanından gülümseyerek geçer ve masada jaden’in hemen yanına otururken eğilerek ufaklığın yanağından sıkıca öper, jaden yanağındaki pembe ruju siliyorken tabağındaki havuçları birer ikiye mideye indiriyordur, o sırada gabriel eğilerek kendinden iki yaş büyük olan *ablasına* bakar

“annemin sinirleri tepesinde, biraz dikkat et..”

“ben gayet dikkatliyim gabriel, sen tabağındakileri bitir..”

gabriel gözlerini devirerek önüne dönerken cameron diğer yanındaki chris ve tessaya dönerek gülümser ve geline elini uzatır

“merhaba tessa, ben cameron, sonunda tanıştığımıza çok memnun oldum..”

tessa da aynı şekilde büyük bir ilgiyle genç kadının elini sıkarken chris’in koluna tutunarak biraz daha o tarafa eğilir

“chris ajans için devamlı seyahat ettiğini söylemişti, sonunda boş bir aralığın olmasına çok sevindim cameron..”

“chris doğru söylemiş, her hafta başka bir etkinlik oluyor, oradan oraya koşturuyorum, modacılar, organizatörler.. uzaktan bakan biri için inanılmaz çekici bir iş, ama sabahtan akşama kadar bilgisayar başında oturmayı tercih ettiğim zamanlar çok sık oluyor..”

“işleri değişelim canım ablacığım?”

bunun üzerine tessa hamile olduğunu hatırlatır, model, manken falan yasaktır, otursundur oturduğu yerde, chris gülerek nişanlısından bir öpücük çalarken cameron gülümser..

“..ve 12,5 milyon vennialık¹ elbiseyle, cup! Önündeki su dekorunun içine..”

masadaki herkes owwlarken cameron bir de ona sormalarını söylüyordur, şarabından büyük bir yudum alarak devam eder

“hayır normal bir koleksiyon olsaydı ödeyeceğimiz tazminatın lafı bile edilmezdi-“

“zenginim diyorsun yani!”

cameron gabriel’e bir peçete fırlatırken jaden gülerek aradan çekiliyordur genç kadın devam eder

“ama koleksiyon çok özel parçalardan oluşuyordu ve parçaların hepsi tekti-“

“o yüzden şimdi işsizsin-“

bir peçete de diğer kardeşe uçarken gecenin geç saatleri olmasına rağmen herkes hala masada, tatlılar, meyveler, yine tatlılar, içkiler ve de başka başka içkiler servis edilmiştir, boş bardaklar, kullanılmış tabak ve çatal bıçaklar yaşanmışlığın resmini çiziyorken cameron karşısında oturan evren yöneticilerine bakar

“ben kumaşlarla uğraşırken siz gezegenleri idare ediyorsunuz, bizim dertlerimiz size çok basit geliyor olmalı..”

masadan yine hafif gülüşler yükselirken wusla konuşur

“basitlik her zaman daha güzeldir cameron, inan bana.. bizim yerimizde olmak istemezsin..”

cameron gerçekten olmak istemediğini söylüyorken geçen aylardaki troova felaketinden söz açıldığı anda marge olaya el koyar

“hayır! Masamda üzücü konular konuşmak istemiyorum, ayrıca aramızda çocuklar var..”

¹ Venna dD evren bilgilerine göre Venüs gezegeninin para birimi olarak bilinir.

herkesin bakışları anna ve jaden'a kayarken ikisi de sohbetten çok çikolatalı pastalarıyla ilgileniyorlardı, o anda herkes onların yerinde olmak isterken bay morgan yarın törenin kaçta başlayacağını sorar ve herkesi bir anda bir telaş sararken saatler sorulmaya başlanır...

cameron bir kaç kadehi mutfağa getirmiş, tekrar geri dönmeye niyeti yokken zaten herkes gitmeye hazırlanıyordu, birazdan ön kapıda görünmesi yeterli olacaktır, genç kadın bunları düşünerek mutfak tezgahına dayanırken sallanan kapının kanatları açılır, ewan elinde bir kadehle mutfağa girerken cameron'ı gördüğünde bir an duraklar

"herkes dışarda sanıyordum.."

"ama değilmiş, değil mi?"

ewan hafifçe gülümserken elindeki kadehi gösterir

"bunu elimde unutmuşum.."

genç adam cameron'ın yanından eğilerek kadehi tezgaha koyarken genç kadın kenara çekilme zahmeti göstermiyordu, sorar

"normal zamanlarda da bu kadar unutkan mısınız kaptan?"

ewan başını çevirerek cameron'ın mavi gözleriyle karşı karşıya geldiğinde kaşını kaldırır

"son zamanlarda pek çok şeyi unuttuğum söylenebilir.."

"küçük hafıza kaybından haberimiz oldu.."

ewan kaşlarını çatarken cameron çok önemsiz bir şeymiş gibi elini sallar

"biz de artık ailedeniz, aileler bu tip şeyleri paylaşır.."

"hiçbirinizle bir kan bağım olduğunu hatırlamıyorum.."

cameron gözlerinin içi parlayarak hafifçe güler

"kan bağınız olan insanlarla aynı çağda yaşamak için biraz yaşlı sayılmaz mısınız kaptan?"

ewan daha kimlerin dedikodu sohbetlerine malzeme olduğunu merak ediyorken bir diğer merak ettiği şey de hangi arada önündeki kadınla bu kadar yakınlaştığıdır, cameron genç adamın gri gözlerine bakıyorken ewan çok iyi hatırladığı bir şeyi yaparak genç kadına bir adım atar, ikisinin bacakları birbirine değiyorken genç adam sorar

"bu söylediklerinizin hepsini yemek sırasında beni izlerken mi planladınız miss morgan?"

cameron başını hafifçe geriye iterek tam önünde duran adama bakar

"demek bakışlarımın farkındaydınız kaptan?"

"ben bir askerim miss, etrafımda olan biten her şeyin farkındayım.."

cameron bütün yüzüne yayılan çekici gülümsemesiyle bakışlarını gri gözlerden çekmemekte ısrar ediyor, ewan önündeki kadının kokusunun ne olduğunu ayırt etmeye çalışıyorken dışardan delia'nın ewan nerede? sorusu duyulur, bunun üzerine adı geçen genç adam sırtarak bir adım geri atarken cameron alt dudağını ısıırıyordu

"yarın görüşürüz ewan.."

"iyi geceler cameron.."

genç kadın umarım iyi olur derken ewan hafifçe gülerek arkasını döner ve mutfaktan çıkar...

SOUNDTRACK / Michelle Branch - You Set Me Free

Evlenelim artık! Ağğa! :D tessa/chris theme, [sözler](#)

Sabah erkenden herkes evden ve otelden toplanarak düğün için kraliyet adına ayarlanmış balo salonuna gelmiştir. Adı *salon* olan mekan daha çok geniş tek katlı bir binanın içinde bulunduğu hayli büyük bir bahçedir. Şu ana kadar binlerce asil çift, aşklarını evrenin en aşk dolu ve her mevsimi yaz olan gezegeninde mühürlemek için bu mekanı tercih etmişken şimdi Luptex kraliyetinin morgan çiftine hediyesi olarak bu muhteşem bahçe bütün gün onlara aittir..

Gelin ve damat geniş binadaki lüks soyunma odalarında hazırlanıyorken bahçedeki hazırlıklar son ana kadar devam ediyordu. Bembeyaz masaların üzerindeki pembe gül buketlerini düzelten ve yine tamamen beyaz giydirilmiş iskemlelerin sırtındaki uçuk pembe ipek kurdeleleri sıkılaştıranlar, her köşeye özenle, gece için konulmuş uzun boylu şamdanların ve mumların üzerindeki yaprakları atanlar, smokinleri içinde her köşede bekleyen güvenlik görevlileri ve onları her dakika denetleyen ashley ve scott, düğün hazırlıklarından çok yemyeşil çimlerin üzerinde oturmanın tek gayesi olduğu jaden ve güzel elbisesinin kirlenme riskine aldırmadan arkadaşının yanına oturup bıldı bıldı konuşan anna, garsonlar, gümüş tepsiler, kristal kadehler..

Her şey iki insanın hayatında en unutulmaz günün kusursuz olması için ayarlanmış ve bahçenin en ucunda duran, yine güllerle süslü olan çardağın altında iki evet’i duymak için bekliyordur..

Tek odalı bir ev büyüklüğündeki soyunma odasının ortasında duran ayna şimdiye kadar gördüğü en güzel gelini yansıtıyorken gelinin ablası straplez bembeyaz gelinliğinin sırtını kontrol ediyor, bir gün en az o gelin kadar güzel olmayı hayal eden delialona da sapsarı saçlardaki inci tokaları düzeltiyordur. Tessa aynada kendine bakarken derin nefesler alıyor, eli karnında, küçük kızıyla konuşuyordur

“sakiniz alexa, çok sakiniz.. bugün annemizin midesini bulandırmıyoruz, çok sakiniz, hadi tatlım..” sienna aynadan kardeşine gülümser

“uslu duracak annesi, söz verdi..”

tessa da kocaman gülümserken melanie elindeki pembe gül goncalarından oluşan buketle genç kadının yanına gelir ve büyük aynanın salona yaslanarak gelini izliyorken gülümser

“çok güzelsin tessa..”

tessa teşekkür ederek gülümserken hemen sonra ekler

“bu son güzel oluşlarım, bir kaç ay sonra kocaman olacağım..”

yine arkadan *aaalar ooolar* yükselirken soyunma odasının kapısı açılır

“sırf biraz daha iltifat edin diye yapıyor..”

tessa heyecanla güler ve yeni gelen arkadaşına kollarını açarken mia da gülerek genç kadına sarılıyordur

“geç kaldım özür dilerim, james’ten izin kopartmak için canım çıktı! Çocuklar okula gittiği için iş denetimi 5 kat arttı..”

tessa arkadaşına sıkı sıkı sarılıyorken önemli olmadığını ve gelebildiğine çok sevindiğini söyler ve geri çekilirken genç kadının açık pembe nedime elbisesine bakar

“siz benden daha güzel olacaksınız!”

yine *a* ve *olar* bir koro olurken mia gözlerini devirir, tessa gülerek tekrar aynaya döner..

“ben bu ceketteki sırrı çözemedim, nedir bu kadar önemli detay? Amacım model olmak değil, sadece evlenmek istiyorum ben!”

cameron gülerek kardeşinin kırık beyaz ceketini düzeltiyor, konuşur

“en azından aramızdan bir kişi evlenmek için can atıyor..”

gabriel buna sadece tek bir gülüşle cevap verirken cameron chris’i iterek aynada kendine bakar, somon rengi, karnına kadar v yakayla inen tiril tiril kır düğünü elbisesine ve rahat bir topuzla toplanmış saçlarına bakar, dudaklarını birbirine kapatarak rujunu da tekrar oturur ve kocaman bir gülümsemeyle kontrolünü tamamlarken gabriel ve chris onu izliyordur, damat olan kardeş konuşur “birini gözüne kestirmişsin sen..”

cameron genç adamın alnına düşen saçı özenle geri itip diğerlerinin yanına koyarken cevaplar

“düğünü sadece siz eğlenesiniz diye yapmıyoruz, değil mi canım kardeşim-ah çok yakışıklı oldu, sen de söyle gabriel..”

gabriel elindeki dergiyi okuyorken bir *evet çok yakışıklı, canım kardeşim benim* lütfeder, chris gözlerini devirirken aynaya dönüp sabah olduğu traşın durumunu kontrol eder..

jaden ve anna soyunma odalarına giden koridorda koşturuyorken küçük kızın saçları havalanıyor, etekleri bacaklarına dolanıyordur, önünden geçip tessanın odasına yönelen jaden’ı kolundan tuttuğu gibi diğer tarafa iter

“sen erkeklerin odasına gideceksin!”

jaden aynı hızla öbür odaya dalarken anna kendi odasının kapısını vurur ve kolu indirerek başını içeri sokarken iki ufaklık da her şeyin hazır olduğunu ve misafirlerin toplandığını söyleme görevlerini başarıyla tamamlıyorlardır..

nedimeler hariç geri kalanlar bahçeye çıkmış, çardağın önündeki iskemlelerine oturuyorken melanie ian’ın yanına çöküyor, evlenmek istediğini tekrarlıyor, ian takmıyordur, onların yanından claire ve delora geçip en ön sırada latty ve cuslov’un yanına otururken delora diğer taraftaki sıranın başında olan colm’la göz göze gelir ve kocaman gülümserken genç adamın dudakları onu sevdiğini

söylüyordur, delora da sevgisini işaret edip önüne dönerken cameron hızlı adımlarla eteklerini toplamış, çardağın altında çifti bekleyen rahibe ilerler, yaşlı adam beyaz cübbesi içinde genç kadını dinliyorken gülümseyerek başını sallar, cameron da teşekkür ederek önüne dönerken o arada heyecandan ceketi kadar beyaz kesilmiş chrisin elini tutar ve tekrar çimlere inerken sol tarafında onu izleyen ewanla göz göze gelir, gülümsemesi daha başka bir anlamla dolarak büyürken ewan da hafifçe sırtarak önüne döner ve herkesin oturduğu görüldüğünde cameron elini kaldırır, müzik başlar...

SOUNDTRACK / *Westlife - That's Where You Find Love*

Allahaam official wedding song of mine, [sözler](#)

Piyanonun ilk notasıyla bahçeye sienna adımını atarken baş nedimenin sarı dalgaları omuzlarından düşüyor, uçuk pembe elbisesine bembeyaz güllerden oluşan buketi eşlik ediyorken genç kadın en az kendi evleniyormuş kadar mutlu, güneşi kıskandıran gülümsemesiyle yürüyordur, gözleri önce konuklarla dolaşır, sonra flaslerle buluştuğunda genç kadın keyifle hafifçe kıkırdar, herkes daha da gülümserken siennanın arkasından mia yürüyordur, genç kadın tanıdıklara hafifçe el sallıyorken onun arkasındaki delialonanın içi içine sığmıyordur, önce ian'la göz göze gelir, genç adam gelinin bile bu kadar güzel olamayacağını düşünürken delia gülümseyerek colm'un yanındaki babasına bakar, genç adam kızının düğününde kalp krizinden gideceğine eminken, delia elindeki buketi daha da kavrayarak annesine gülümser, daha sonra derin bir nefes alarak önüne dönerken tek gözü ewan'dadır, eskiden olsa bütün gün boyunca cebindeki o yüzüğü arayacak olan adam şimdi sakın bir yüzle onları izliyorken delia bugün kalbinin kırılmayacağına söz vermiş, genç adama gülümser, ewan şaşırılmış, ama belli etmiyor, o da gülümserken delia rahatlayarak yürümeye devam ediyor ve onun arkasından günün meleği, kaptan calis'in kolunda, yeşil çimlere adımını atıyorken çardağın altındaki sarışın genç adam cennete gittiğine ikna oluyordur...

Tessa içinde bir şeyler hoplayarak bahçeye adımı atarken güllerle süslü çardağın altında onu bekleyen adamı gördüğünde derhal gözleri dolar, buketi tutan elini dudaklarına kaldırarak gülerken hemen ardından derin bir nefes alır ve ona hayranlıkla bakan herkese bakışlarıyla teşekkür ederek ilerlemeye devam eder, bir an yanındaki calise döner ve genç adama biraz daha sokularak teşekkür ederken calis smokini içinde nefes kesicidir, gülümseyerek genç kadının elini tutarken nedimeler çardağın sol yanında sıralanmış, gelinlerini bekliyordur, güzel gelin herkesin nefesini kesmiş, beyaz teni güneşte mutlulukla parlıyorken ağlamakla gülmek arasında gidip geliyordur, buketi tutan eli karnına giderken kalabalıktan bir kaç aww duyulur, bunun üzerine nefessizce onu bekleyen chris de yüzünü aydınlatan gülümsemesiyle gelinine elini uzatır, calis genç kadını yanağından hafifçe öperek damada teslim ederken chris ve calis göz göze gelir, kaptan ikisini de mutluluklar dileyerek cuslov'un diğer yanındaki boş iskemleye otururken rahip gülümseyerek birazdan kutsal bağ ile birleştireceği çiftte bakar...

“..ben, tessa reynolds, bu yüzükle seni hastalıkta ve sağlıkta, zenginlikte ve yoksullukta, *sonsuz* kadar eşim ve bebeğimin babası olarak kabul ediyorum..”
chris şimdi oturup hüngür hüngür ağlayacak, ama kimsenin maskarası olmak istemediği için kendini zor tutuyorken tessa titreyen ellerle genç adamın parmağına yüzüğü takar ve ikisi yine el ele tutuşurken chris derin bir nefes alır, elini arkaya uzatarak gabriel'den yüzüğü alırken bakışları tessanın gözlerindedir, genç kadının sol elini tutarak konuşur
“ben, chris morgan, bu yüzükle seni ve *kızımızı* hastalıkta ve sağlıkta, zengilikte ve yoksullukta, *sonsuz* kadar hayatımın anlamı olarak kabul ediyorum..”
tessa gülerek yaşların yanağından süzülmesine izin verirken chris genç kadının parmağına yüzüğü takıyordur, ikisi de yine elleri kenetlenerek birbirlerine bakıyorken rahip konuşur
“ben de sizi tanrının ve bütün konukların huzurunda karı ve koca ilan ediyorum..”
ve yaşlı adam chris'e döner
“gelini öperbilirsin chris..”
chris ilk günden beri bu anı bekliyor, *karısına* uzanarak dudaklarını örterken o anda kalabalıktan bir alkış kopar ve arkadan melanie ayağa kalkarak bir çığlık atıp alkışlamaya devam ederken, ian güçlü

bir ısıklık çalıyor, onun ardından da oradan buradan ısıklar ve bağırışlar yükselmeye başlıyorken çift öpüşlerinin arasında gülerek kalabalığa dönüyorlardır..

SOUNDTRACK / *Royal Crown Revue - Hey Pachuco*

Herkes bir anda günlerdir süren *nasıl oldu? nasıl olacak?* telaşını üzerlerinden atmış, kadehler tokuşturuluyor, yemek, düğün pastası, meyve, şü ve bunun haddi hesabı yok, herkes eğleniyorken gün boyunca sınırsız ve ücretsiz içki verecek olan barda ewan bir bardak daha az önce içtiğinden istiyor ve boş bardağı bara koyuyorken sol taraftan cameron bara iki eliyle dayanır, aynısından o da istediğini söyledikten sonra yanında ona bakmadan hafifçe gülümseyen ewan'a döner

“nasılsınız kaptan?”

ewan genç kadına döndüğünde cameron sol kolundan bara dayanmış, gülümsüyordur, kaptan cevaplar

“çılğınlar gibi eğleniyorum miss morgan, siz?”

barmen ikisine de bardaklarını verirken cameron küçük şemsiyeyle oynuyor, ewan şemsiyeyi tutuğu gibi bir kenara atıyordur, genç kadın cevaplar

“eğlencenizi bir dansta benimle de paylaşsınız diye umuyordum..”

“çok açık sözlüsün değil mi cameron?”

cameron güler ve elbisesinin dekoltesinde elini dolaştırırken cevaplar

“imalarla harcayacak zamanım yok diyelim..”

ewan bardaktaki son yudumu da hızla kafaya diker ve boş bardağı tezgaha koyup genç kadına döner

“güzel, dans edelim öyleyse..”

cameron tamam bile diyemeden elinden çekilip çimlerin ortasındaki ahşap döşemeli piste götürülüyorken keyfi yerindedir..

gabriel elindeki bardakların bir tanesini onu bekleyen oğluna uzatırken gözü devamlı kalabalığın dışında dolaşan ashleydedir, genç adam doğru zamanı kolluyorken elindeki bardaktan bir yudum alır ve aldığı anda kaşlarını çatarken jaden'in kolasını kendi içtiğini fark eder ve küçücük çocuğun elinden *romlu* kolayı alır, doğru bardağı verir ve ufaklığı yollarken jaden ne döndüğüyle ilgilenmiyor, annanın yanına ilerler, babasıysa ashley'nin ilerdeki iskemlelerden birine oturduğunu görünce kendi kendine gülümseyerek harekete geçer...

ewan piste adımını attığı gibi cameron'u kolundan savurarak döndürür, genç kadın etekleri havalanarak döner, kolları iki yana açılıp tekrar sağ kolundan çekildiğinde sertçe ewan'a dayanır, genç adam sırtırken genç kadının bu sefer ince belinden destekleyerek arkaya yatırır, cameron derhal kıvrılır, ewan tek elini bırakıp genç kadının tekrar iterek doğrulturken cameron keyifle güler ve ewan'ın göğsünden destek alır, dönerek genç adamın diğer koluna geçerken burda da zarifçe sırtından eğildiğinde gözü sol tarafta, yollarının ortasında durmuş chris ve gabriel'e takılır, ikisi de *sen ne halt yiyorsun* bakışlarıyla ablalarını izliyorken cameron sırtır ve tekrar doğrulurken ewan'ın omuzlarına tutunur

“daha açık bir şey söylememi ister misin?”

“birine gittiğimi haber vermem gerekiyor, 10 dakika sonra ikinci soyunma odasında..”

cameron başını sallar ve ikisi de zıt yönlerden pistten çıkarken dört ayrı köşede, latty, delialona, gabriel ve chris durumu gözlemlemiş ve öylece kalakalmışlardır..

gabriel cameron'ın derdini iki saniye içinde kafasından atmış, tekrar hedefine ilerliyorken ashley gri saten elbisesinin eteklerini biraz yukarı çekmiş zarif topukların bileklerine yaptığı işkenceyi gözlemliyorken yavaşça ovuşturur, o sırada önüne gelip gölge yapan bir bedeni gördüğünde başını yukarı kaldırır, güneş gabriel'in sarı saçlarının üzerinden geçip ashley'in gözüne giriyorken genç kadın yüzünü buruşturur

“bir problem mi var?”

“hayır, her şey mükemmel.. senin bir problemin var gibi..”

ve genç adam davet edilmeden boş iskemlelerden birini çekip otururken ashley onu izliyordur, gabriel'in yerleşmesi bittiğinde konuşur

“problemli biri gibi mi görünüyorum?”

“bilmem, problemli misindir?”

“istersem her şey olabilirim..”

ve genç kadın tekrar dikkatini bileklerine verirken zaten düşünlerden ve evrende her şey yolundaymış gibi davranan insanlardan nefret ettiği yetmiyormuş gibi bir de başına tılsımlı adamın teki dadanmıştır, genç kadın şimdi ayakkabıları çıkarıp bir köşeye atacakken aslında yapabildir, çimler en az yetmiş kere kontrol edilmiş, tek bir keskin dal parçası bile yoktur, hem sinirlerine iyi gelirdir-“

“iyi bir ajan olduğunu duydum..”

ashley adamın varlığını saniyeler içinde unutmuş, şimdi tekrar hatırlıyorken onu daha yeni fark etmiş gibi başını çevirir

“kimin söylediğine bağlı, pek çok insan beni tanımaz..”

“azınlık olmayı severim..”

ashley kaşlarını kaldırarak gabriel’i şöyle bir süzer, sonra kendi kendine gülerken gabriel de gülümser

“komik bir şey mi söyledim?”

ashley hayır der ve eteklerini düzelterek ayağa kalkarken konuşur

“kendi türünde zaten azınlık içindesin, o sana yeter gabriel, iyi eğlenceler..”

ve genç kadın yine rüzgar gibi gelip geçerken gabriel isminin hatırlandığına bile sevinip sevinmemek arasında kalmış, gözlerini kısarak içkisini yudumlar..

“ben bir süre ortalarda olmayacağım, haberin olsun-“

“nereye?”

“bir yere colm, bir şey olursa bana haber vermeden hallet..”

colm, ewan tarafından kelimeleri ağzına tıkılarak arkada bırakılırken delora genç adamın yanına yaklaşır

“seks yapmaya gidiyor..”

colm şokla gizli nişanlısına dönerken genç kadın gizemli bir şekilde elini yüzünün önünde sallar

“kokusunu alıyorum..”

“çok yanlış şeylerin kokusunu alıyorsun tatlım, başka şeyler koklayalım, gel..”

delora itiraz etmeden öne düşerken colm şöyle bir arkasına bakar ve ewan’ı tek katlı binaya girerken gördüğünde iç çekerek önüne döner, adam tamamen eskiye dönmüştür, *tamamen..*

ewan geniş koridorda yürüyorken en sondaki iki kapıdan aralık olanı iter ve içeri girer, büyük soyunma odasının en ucundaki geniş bej rengi koltukta cameron bacak bacak üzerine atmış, kolları iki yana açık ve koltuğa yaslanmış bir şekilde bekliyorken ewan sırtarak kapıyı kapatır

“koşarak mı geldin?”

cameron keyifle bir kahkaha atarken başını geriye yaslar, incecik boynu gerilirken ewan şu ana kadar hatırladığı kadınlardan hiçbirini bu kadar çok arzulamadığını fark ettiğinde cameron yavaşça ayağa kalkar ve genç adama doğru zarif adımlar atıyorken elini saçlarına götürür, topuzunun içindeki çubuğu çektiği anda saçları omuzlarından dökülüp aynı anda gece kadar siyah olurken ewan anlamsız bir ses çıkarır, cameron gülümser

“küçücük bir ayrıntıydı..”

ve o anda belinden çekilerek dudakları hırsla öpülürken genç kadın çubuğu bir kenara fırlatıp ewan’ı başından tutarak ağzını açar..

ewan ellerinin altındaki vücudunu hissediyorken en az kendi kadar saldırgan dudaklarla savaşıyordu, ceketi kollarından itilerek çıkar ve yere düşerken cameron’un elbisesini bir arada tutan boyun bağı da hızla çözüldüğünde yumuşak ipek genç kadının vücudundan yavaşça aşağı kayıyordu, cameron başını çekerek bakışlarının ewan’ın gömleğine indirirken elleri düğmelerde hızla ilerliyor, genç adam onu kalçasından kendine bastırmış, koltuğa doğru geriletiyordu, gömlek sonunda iki yana ayrılıp güçlü kollardan sıyrılırken cameron ayağına dolanan elbiseyi de bir kenara fırlatır, ikisi koltuğa düşerken ewan genç kadının ayak bileğinden başlayarak bacağına boydan boya okşar ve kendi kalçasına dolarken cameron boynunu gererek öpülmeye izin veriyordu, ewan’ın dudakları altındaki vücudun üzerinde çalışırken tek eli pantolonunu çözüyordu, cameron fermuar sesini duyduğu

anda genç adamın başını kendine çekerek dudaklarına saldırır ve alt dudağı ısırarak ewan'ın iterken kendisi ellerini çamaşırının ince iplerine götürür ve yavaşça aşağı iterken ewan yarı yolda ona yardımcı olarak güzel bacaklardan kumaşı sıyrıp bir kenara atar ve tekrar simsiyah saçları açık renk kumaşın üzerine yayılmış genç kadının üzerine eğilirken cameron elini ewan'ın başının iki yanından saçlarına geçirir ve gri gözlerin içine bakarken kendi mavileri bıçak gibi keskindir, bir an sonra üzerindeki adam hızla içine girdiğinde genç kadın zevkle inleyerek başını geri atar, ewan sırtır...

ewan dizini koltuğa dayamış, hafifçe kalkan bacağının üzerinden cameron'ın pürüzsüz, sütun gibi bacağı kalçasına sarılıyorken genç adam hızını bulmuş, ikisi nefes nefese hareket ediyordur, cameron hızlı bir darbeye inerken gülerek konuşur
“bunu unutmamış olman güzel-ah tanrım, bir daha..”

ewan bir kez daha aynı yere kendini iterken cameron kalçasını kaldırarak kendini genç adama yapıştırır, sıktığı dişlerinin arasından hızlı nefesler alıyorken ewan'la göz göze gelir, genç adam gözleri parlayarak kendini geri çekip tekrar itiyorken konuşur
“unutursam seni ararım..”

“her zaman kaptan-evet-tanrım bunu yapmayı nerden öğrendin-ewan! Bir daha!”

ewan başka bir açıyla tekrar kendini iterken cameron gözlerini kapatır ve alt dudağını ısırarak inler, ewan önündeki görüntüyle ağzını açar ama nefes ciğerlerini bulamazken genç adam tekrar hızla genç kadının içine girer ve o anda boşalırken cameron inler
“sakın durma, tanrım çok yakınıml ewan sakın durma..”

ewan koltuğa yasladığı kolları titriyor, hızını korumaya çalışırken cameron inleyerek başını sağa atar ve yumruğunu ısırırken ewan tek elini aralarına sokarak kaybettiği hızını parmaklarına veriyordur, son damlası da genç kadının içine akarken cameron sesini esirgemedi zevkle feryat eder ve başını yumuşak yastığa adeta gömerken ewan kendini onun üzerine bıraktığında tükenmiş bir şekilde güler...

cameron aynanın önüne geçmiş, elbisesini tekrar boynundan bağlıyorken işi bittiğinde siyah saçlarına bakar ve böyle kalmasını uygun görürken aynadan ewan'la göz göze gelir, genç adam gömleğini ilikliyorken gülümser, cameron da gülümseyerek arkasını dönerken konuşur
“bir şey sormak istiyorsun, hadi sor..”

“istemiyorum..”

“istiyorsun hadi sor ve külodumun nerede olduğunu sorabilir miyim? Çok pahalı bir şey o..”

ewan gülerek eliyle oraları bir yeri işaret ederken cameron etrafına bakıyordur, genç adam sorar
“bu çok sık yaptığın bir şey mi diye merak ettim..”

cameron eteklerini toplayarak koltuğun arkasına eğilmişken biraz sonra elinde küçük bir kumaş parçasıyla ewan'a döner
“bu? Seks?”

genç adam gözlerini devirir
“evet seks, her gördüğün adamı böyle koltuklara atıp beynini yakana kadar sevişiyor musun?”

cameron küçük ve pahalı çamaşırını bacaklarından geçirip kibarca yukarca çekiyorken ewan'ın gözleri onun ellerini takip ediyordur, yutkunarak bakışlarını tekrar keskin mavilere kaldırdığında cameron sırtır
“benim bir sürtük olmadığının farkında olduğunu düşünerek cevaplıyorum..”

“sürtük olduğunu düşünsem sormazdım..”

cevap cameron'ın hoşuna gitmiş, pekala diyerek dekoltesini düzeltir

“ben çok uzun süre seks yapmazsam ölürüm, yani gerçekten, *ölürüm..*”

ewan şokla genç kadına bakıyorken cameron güler

“venüslülerde her şey aşk ya da seksle ilgilidir ewan, o kadar şaşırma..”

ewan o kadar şaşırılmazken sorar

“ailenizde normal olan biri yok mu?”

“chris en normal kardeşimiz, ama onun da küçük bir özelliği var...”

“o da gözleriyle falan mı seks yapıyor-“

cameron bir kahkaha atarken başını iki yana sallar

“chris'in güvenilirlik tılsımı vardır.. ona verilen gücü nasıl kullandığı ona kalmış, ama bir venüs bakiresiyle evlendiği göz önüne alınırsa yeterince başarılı kullanmış..”

ewan adamı bir an gerçekten takdir ederken ellerini cebine koyarak sorar

“ne kadar uzun süre?”

cameron omzunu silker

“bilmiyorum, hiç ölecek gibi olmadım, ama iki hafta sonra bir hayli huysuzlaştığımı biliyorum..”
ewan iki haftanın bile böyle bir kadın için çok olduğunu düşünürken cameron eğilerek genç adamın ceketini yerden alır ve uzatırken ewan onu ceketle beraber çekerek dudaklarından sıkıca öper ve ceketini alıp genç kadından sıyrılırken kapıyı açıyordu, konuşur
“hayati bir tehlike söz konusu olduğunda evrendaşlarımıza hizmet vermeye hazırız miss morgan..”
cameron gülerek dışarı çıkarken aklında bulunduracağını söyler, ewan da gülümseyerek genç kadını takip eder..

ewan ve cameron bu sefer beraber yürüyorlarken ewan bir eli cebinde, diğeri sol omzundan attığı ceketini tutuyor, cameron’ın anlattığı bir şeyi dinliyorken gülümser, genç kadın da gülerken o sırada hırslı adımlarla onların yanına gelen delialonayı gördüğünde kaşlarını çatır ve ewan’ı dörter
“birisini kızdırdık sanırım..”
ewan başını kaldırıp uçuşan siyah dalgalar ve bir çift kızgın gözle o tarafa gelen regan kızını gördüğünde elini cebinden çıkarır
“birine bir şey mi oldu?”
delialona evet diyerek genç adamın kolundan çektiği gibi önüne katar
“ben ölüyorum, gel..”
ewan kaşlarını çatarak *sürükleniyorken* cameron kaşını kaldırarak ikisinin arkasından bakar, sonra derin bir nefes alarak temiz havayı adeta yenilenmiş ciğerlerinin içine çekerken annesi bahçenin kör bir köşesinden kızını bakışlarıyla azarlıyordur, cameron yanağını kaşıyarak hızlı adımlarla güvenli bir bölgeye uzaklaşır..

ewan artık itilip kakılmaktan bıkmış, kızın ellerini üzerinden iterek durur
“ne yapıyorsun sen?”
“asıl sen ne yapıyorsun!? Tanımadığın kadınlarla düşüp kalkmalar falan-“
“laflarına dikkat et ve bunun hangi kısmı seni ilgilendiriyor del..dello-her neysen..”
delialona gözleri kocaman olmuş, şokla, ismini unutmış adama bakıyorken ağzını açar, ama ses çıkmıyorken ewan yine ne oldu diyerek ellerini açar
“hepinizin ismini bir anda ezberleyemem, değil mi?”
“delialona ewan, *delia-lona*. Sen koymuştun. Bir daha da unutmazsın.”
Ve genç kadın hızla dönerek yeşil çimlerde uzaklaşırken ewan şok olmuş, arkasından bakar...

Gabriel ensesini sıvazlayarak yürüyorken sağ taraftan biri onu ezerek geçer, genç adam delilonanın arkasından bakıyorken kaşlarını çatır, sonra başını silkeleyerek önüne dönerken ashley, scott denen abisiyle konuşuyordur, gabriel bir süre ikisini izler..

scott kardeşinin omzundaki küçük bir yaprağı alıp atarken ciddiyetle söylediklerini dinliyordur, ashley saçlarını tek eliyle geri atarak ilerdeki bir iki adamı gösterirken scott elini sallayarak bir şeyler söyler, kardeşi omzunu silkerek abisinin koluna tutunurken ayakkabılarının bileğindeki ince bandı çekiştirir, scott gülerken bir şeyler söyler, ashley tuttuğu kola vurup tekrar tutarken ayakkabılarını çıkararak abisinin kolunu bırakır ve bantlarından tutup şık ayakkabıları tek eline aldığı anda scott gülümseyerek andrea’nın olduğu tarafı gösterir, ashley eliyle onu kovuştururken scott uzaklaşır, genç kadın derin bir nefes alarak etrafına bakarken gabriel’le göz göze geldiğinde genç adam gülümser, ashley yine genç adamı şöyle bir süzüp arkasını döner ve uzaklaşır, gabriel artık sinirleniyordur, çenesini sıvazlar..

“inadına mı yapıyorsun?”
ashley solundaki damdan birinin düştüğünü hisseder ve arkasına dönüp gabriel’i gördüğünde gözlerini devirir
“koşarak kucağına mı atlayayım?”
gabriel sırtır
“o da olur, ama en azından düşmanınmışım gibi davranmayabilirsin..”
“olur, davranmam..”
“bak yine yapıyorsun..”
ashley sinirle gülerken genç adama döner

“saatlerdir ayaktayım, sabahtan beri şu binaya kaç saçma sapan tipin girmeye çalıştığını sen değil ben biliyorum, şu ayakkabılara bir servet ödedim ama beni sakat bırakacaklar, bir de adamın teki gelmiş neden onun muhteşem seksi karizmasından etkilenmediğimi soruyor..”

gabriel sırtırken ashley arkasını gösterir

“sen değil, o adam..”

gabriel hızla arkasını dönüp boşlukla karşılaşırken gözlerini devirerek arkasını döner, ashley sırtıyordu

“bu kadar sempatiklik yeterse gidip bir yere yığılmak istiyorum..”

“beraber yığılalım..”

“çok mu kadınsız kaldın gabriel?”

gabriel ya tabii diyerek gülerken ashley ciddidir, saçlarını kulağının arkasına atarak sorar

“ciddiyim ben, nedir seni bana iten?”

gabriel ağzını açar, ama akıllı bir cümle çıkmayacağını anlayınca tekrar kapatırken ashley parmağını şıklatır

“tahmin etmiştim, görüşürüz gabriel..”

ve genç kadın yine dönüp gidecekken gabriel bu sefer arkada kalmayacaktır, genç kadını kolundan çevirip tek nefeste dudaklarını örterken ashley çokla gözleri büyüyerek genç adamın kollarına tutunur...

gabriel bir süre daha öpüp geri çekilirken bu hatası olur ve o anda suratına tokatı yerken kızın eli ağırdır, genç adam owwlarken ashley sinirden köpürüyordu

“o güzel kıcını bir hücreye kapatmamı istemiyorsan şimdi dönüp gidersin..”

“ben abini çağırırsın sanmıştım-OW!”

gabriel eğilerek az önce sıkı bir tekme yemiş kaval kemiğini tutarken ashley onu geçip uzaklaşıyor, genç adam acıyla arkasından bakıyordu...

latty masaya oturduğu andan beri sadece tabağıyla ilgilenmişken çenesini eline dayayarak etrafı izlemeye başlar, ewan az önce cameron’la gelmiştir, genç kadın iki yabancıyı izliyormuş gibi ikisine bakıyorken birazdan delialonanın genç adamı kolundan tutup çekiştirmesine gülümser ve iç çekerek başka yerlere bakarken element kıran takımı bir masada oturmuş, kahkahaları gökleri titretiyordu, kraliçe biraz daha gülümserken scott’ın andrea’nın yanına oturmasıyla başını çevirir ve o sırada yanına çöken conrad’la irkilir, genç adam onun kolunu tutarak özür dilerken beyaz şarapla dolu kadehe uzanır

“dönelim artık uykum geldi..”

latty de arkasına yaslanırken batmış güneşin bıraktığı alacakaranlık gök yüzüne bakar, büyük şamdanlarda mumlar çoktan yakılmışken genç kadın bir an esner, conrad sırtarak onun tabağından bir iki tane üzüm çalar

“luplex’te gece olmuş..”

latty gülümserken omuzları düşer

“bazen insanların mutluluğunun seni yorduğunu hissediyor musun conrad?”

conrad bir üzüm daha atarken ellerini kaldırır

“şaka mı yapıyorsun, her zaman!”

latty gülerken conrad üzümünden de sıkılmıştır, etrafına bakar

“ciddiyim ben artık bitsin bu düğün, yeni evliler balayına mı gidecekler, sabaha kadar sevişecekler mi artık ne yapacaklarsa yapsınlar, kafayı yemek üzereyim..”

latty de herkesin çoğunlukla oturmuş, öylesine sohbet ettiğini görüyorken ortada dolaşan sadece jaden ve anna’dır, onlar da artık koşmuyor, yavaş yavaş ne yapacaklarsa yapıyorken latty önüne döner ve hemen yanında oturan conrad’ın omzuna kendi omzuyla yaslanırken mırıldanır

“birazdan chris’le tessa ayaklanır, şimdi kalkıp düğünün bittiğini ilan edemem..”

“aslında edersin de, çok iyi niyetlisin, ben kraliçe olsaydım..”

latty bir kahkaha atarken conrad da güler ve *sen anladın* derken latty başını genç adamın omzuna dayayıp gülümseyerek conrad’ın evreni kalkındırma planlarını dinler..

SOUNDTRACK / Tonic - Lemon Parade

Omg ben bu şarkının sözlerine hiç dikkat etmemiştim. *dies* sözler.

chris ve tessa, gelinlik ve damatlıklarından çıkıp gece jüpitere olan balayı uçuşlarına hazırlanmak için soyunma odalarına dönmüşlerken herkes yavaş yavaş toplanıyordu, delialona melanie'ye çantasını uzatıyorken o da nedime buketini alır ve son kez masaya bakıp hiçbir şey unutmadığına karar verdiğinde önüne döner ve ewan'la yüz yüze gelirken genç adam konuşur

“biraz konuşabilir miyiz?”

delialona korkmuş, bir şey söylemeden başını sallarken ewan önlerindeki iskemleleri gösterir, delialona kalktığı yere tekrar otururken ewan da onun karşısına geçer...

“delialona-“

“öğrenmişsin, güzel..”

ewan bir an için susarken delialona da onu izliyordur, elini sallar

“devam edebilirsin..”

ewan iç çekerek tekrar sözüne başlar

“bak, seni kırmayı hiç istemiyorum, ama sabrımı zorlarsan anlaşılamayız..”

delialona sesini çıkarmazken ewan devam eder

“ben seni tanımıyorum delia-delia diyebilirim sanırım, diğeri çok uzun.. neden seçtiğimi bilmiyorum..”

“söylemesi rüya gibi olduğu için..”

ewan bir an duraklar ve böyle bir şeyi düşünebilen bir adam olduğunu fark ederken delia konuşmasını bekliyordur, genç adam devam eder

“peki, delia ben seni tanımıyorum ve inan sen de beni tanıımıyorsun.. bugün bana bir kız çocuğuna isim koy deseler aklıma sarah ya da julie gibi sıradan isimler gelir, *delialona* kadar derinlik kazanmış bir adam değilim ben, anlıyor musun?”

delia anlıyor, hatta bizzat yaşıyorken iç çeker, ewan durmuyordur

“istersen kütük de diyebilirsin, ama ben buyum. Bir anda eski ewan olamam, ya da yeni.. her neyse, olamam ve olmak da istemiyorum, şu andaki halimden memnunum. Sizi rahatsız ediyor olabilir, ama ben yanlış bir şey yapmıyorum. Varlığından bile haberim olmayan bir adamın yaptıkları beni şu andaki durumumda bağlamıyor, ya da sınırlandırmıyor. Bu yüzden sen de gelip bana kiminle *düşüp kalktığım* konusunda hesap soramazsın, ben de sana bir şey söyleme ya da yaptırma hakkına sahip değilim.”

Delianın ifadesi sakinleşmiş, hatta biraz hüzüne dönmüşken ewan derin bir nefes alarak devam eder

“eğer sen ve diğerleri beni yeni bir adammış gibi tanımaya çalışırsanız her şey çok daha rahat olacak. ben de bunu ne zaman kabullendim bilmiyorum, ama kabullendim. Benim gibi inatçı keçinin teki bile bunu yapabiliyorsa senin gibi nazik bir bayanın da yapabileceğini düşünüyorum..”

delia gözlerini devirirken ewan ensesini ovarak başını sallar

“evet, o olmadı, farkındayım..”

ikisi de hafifçe gülümserken delianın konuşmasıyla ewan elini indirir

“seni anlıyorum ewan, ama sen de beni anlamalısın. Ben daha gözümü ilk açtığım andan beri seni tanıyorum. Yıllarca aramızda oluşmuş bir bağ var, şakalarımız, anılarımız, yüzük..”

“yüzük?”

delia gülümser

“evet, yüzük.. sen senelerdir ben ne zaman yanına gelsem cebinden bana verecek bir nişan yüzüğü ararsın, hala bulamamıştın en son..”

ewan amma salak olduğunu düşünüyorken delia başını eğ

“sana şimdi salaklığın alası gibi geliyordur, eminim..”

ewan cevap vermezken delia tekrar mavi bakışlarını genç adama kaldırır

“..ama salak değildi, çok önemli ayrıntılardı onlar ewan. Ben kendi ailemden sonra en çok sana güvendim, başıma bir şey geldiğinde koşup beni kurtaracak adamın sen olduğunu düşündüm hep, sen her zaman en güçlüydün, en yakışıklıydın, en çok sevdiğimdin.. şimdi bunları unuttuğunu ve hatırlamak istemediğini söylediğinde kalbimin kırılmasını anlayışla karşıla lütfen..”

“ben istemiyorum demiyorum delia, hatırlayamam diyorum. İmkansız olan bir şeyi gereksizce gerçek kılmaya çalışan bir adam değilim ben-“

“ama öyleydin-“

“öyle *oldum*, yine olabilirim, bilmiyorum, ama şu an değilim ve yarın uyandığımda da olmayacağım.. ama ilerleyen zamanlar ne gösterir ikimiz de bilmiyoruz.. ben hatırladığım zamanda yaşamakta ısrar etmiyorum-“

“bu etmeyen halin mi?”

ewan gülümser

“etmiş olsam oreon’un yarısını kraliçeden başlayarak öldürmem gerekirdi, etmiyorum, inan.. ben geçmişe takılıp kalmıyorsam siz de eski ewan’a takılıp kalmayın. En azından ölmedim değil mi? İstedğin gibi şekillendirebilirsin, izin veriyorum, ama hatırlamadığım şeyler için beni bir daha suçlama.. anlaştık mı?”

delia genç adamın yakışıklı yüzünü izliyorken başını sallar

“tamam ewan, anlaştık..”

genç adam gülümser ve ayağa kalkarken genç kadına elini uzatır

“beni şekillendirmeye şu düğünden çıkararak başlayabilirsin..”

delia gülerek genç adamın elini tutarken sen eskiden düğünlere bayılırdın diyordur, ewan yüzünü buruşturur..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

8 ay sonra..

“chris iyiyim ben-“

“biliyorum tatlım, ben yine de tutayım-“

“hayatım kolumu bırakır mısın-“

“ama tess-“

“chris!”

tessa yine köpürürken chris ellerini çeker, genç kadın kocaman olmuş karnını tutarak maynard’ın mervidenlerini yavaş yavaş tırmanırken yukarda sienna sabırla top gibi olan kardeşinin merdivenleri tırmanmasını bekliyordur. Tessa alexa’yı vien’in doğurtmasını istemiş, vien de bir ay önceden buraya gelip kontrolleri onun devralması gerektiğini söylemişken tessa 6 aydan beri sadece doktorlarının söylediklerine tamam diyordur, geri kalan zamanlarda genç kadının sabrı ve duyguları dalgalı bir deniz gibi değişiyorken tessa geceleri yatağa yattığında chris gibi bir kocası olduğuna şükrediyordur, başka bir adam olsa 4. ayda kendini dışarı atmıştır çoktan, ama chris hala oradadır, tessa her ne kadar çok belli edemese de kocasına her gün daha da aşık oluyorken chris o kadar muhteşem bir adamdır ki hiçbir şey söylemeden aslında her şeyin yolunda olduğunu anlıyordur, telaş anlarında, ya da çok şiddetli bir tekmede tessa korktuğunda genç adam karısının elini tutarak her şeyin yolunda olduğunu söylüyor, tessa sinirleri tepesinde bile olsa sakinleşip başını sallıyordur, chris tılsımlarını ilk defa zorla kullanıyorken tessa’nın şikayeti yoktur, her an doğmaya karar verebilecek bir can taşıyorken birine körü körüne güvenmesi gerekiyordur, bunun da kocası olması ayrı bir güzelliştir, tessa bazen oturup hayatındaki her güzel şey için ağlıyorken chris öyle zamanlarda gülerek ona sarılıyor, yarın her şeyin daha kötü olacağına söz veriyordur..

işte o ayların sonuncusuna girildiğinde tessa bir ay boyunca yaşayacağı sarayına dönmüş, son basamağı da çıkıp karnındaki alexayla beraber ablasına sarılıyorken sienna mutluluktan uçuyor, bebişe de bir öpücük verip chris’e sarılıyordur..

“aww tessa çok tatlı olmuşsun!”

delialona haftasonu için saraya dönmüş, melanie’yi de kendisiyle beraber sürüklemişken ikisi de daha iki hafta önce gördükleri incecik kadının şimdi kocaman karnında bir bebek taşımasıyla bütün annelik hormonlarını salgılamış, her şeyin nasıl gittiğini soruyorlardır, tessa belinin altındaki yastıklarla koltukta neredeyse yataya bir pozisyondayken konuşur

“hareketleyiz biraz ablası, cinsiyetini kesin olarak bilmesek erkek diyeceğim, öyle bir tekmeler atıyor ki zavallı annesine..”

kızlar yine awwlarken chris gülümseyerek elindeki bir bardak suyla gelir, suyu karısına verip o da koltukların birine otururken tessa teşekkür ederek bardağı tek nefeste bitirir, delialona bitmiş bardağı alıp bir kenara koyarken sorar

“ne zaman doğacak tess?”

“her an doğabilir.. yedinci ayı atlattıktan sonrası beni korkutmuyor, ama ne kadar geç olursa o kadar iyi..”

kızlar başlarını sallarken melanie chris’e döner

“acil durum planın var mı chris? Bir gece tessa kalkıp doğuruyorum diye bağırırsa ne yapacaksın?”

chris bir an korkuyla dururken tessa güler
“her şeyi ayarladık mel, sakın ol hayatım, söz bağırıamam..”
“doğurursan bağırıcaksın tabii, nasıl anlayacağım o zaman!?”
kızlar kahkahayı basarken chris komik değil diyorur..

“eidan inan çok isterdim, ama evimizde her an doğuracak bir kadın var, bir hafta sonrasına nasıl söz vereyim-“
“doğurursa döneriz vien! Bak sen gelmezsen biletler de yanacak-”
“tek başına git o zaman-“
“olmaz, ne zevki kalır-“
“franco-“
“franco ağzımdan burnumdan getirir, vien, hadi sen de çok sıkıldın aylardır, görüyorum iyi gelecek, hem bak tessa doğurursa döneriz dedim-“
“nasıl döneceğiz eidan, sen o su parkı ne kadar uzak biliyor musun?”
“sen dönemezsen ben su olur dönerim..”
“sen mi doğurtacaksın?”
“onu da yaparım, bak çok güzel olacak!”

vien gülerek merdivenleri iniyorken eidan elindeki biletleri sallıyordu
“bak zaten kış geliyor, bir daha su falan rüyada görürsün..”
vien iç çekerek genç adama döner ve biletlerden birini çekip alırken eidan sırttır, vien hazırlanan doğum odasının durumuna bakmaya gidiyorken bileti kaldırıp sallar
“dua et çocuk doğmasın!”
ve genç kadın o anda durup arkasını döner
“yani biz oradayken doğmasın, tanrım, yoksa doğsun!”
eidan gülerken vien söylene söylene koridorda kaybolur, eidan da kendi işine döner..

“uzun zamandır sormak istediğim bir şey vardı..”
latty ofis kapısının vurulduğunu duymamış, sadece içeri giren bir adet ewan görüyorken genç adam gayet rahat, gelip onun karşısına oturur, latty elindeki işleri bırakıp nedir diye sorarken artık alışmıştır, ewan her gün değişik bir soruyla gelip genç kadının kafasını allak bullak edip sonra anladım diyerek geri gidiyordu, şimdi yine çok nadide bir soru geleceğine emin olan latty arkasına yaslanır, ewan sorar
“neden sürekli oreon’dayız? Kraliyet dediğin maynard’da olur..”
latty parmağını kaldırarak çok güzel bir noktaya parmak bastığını belirtir ve açıklar
“ne zaman maynard’a dönsek biana bir şekilde dönüşümüzü ağzımızdan burnumuzdan getiriyor, o yüzden o kadın yakalanana kadar oreon’da kalmak daha güvenli..”
“katılmıyorum..”
“katılsan şaşardım, ne öneriyorsun?”
ewan artık dalga geçilmesini ya da iğneli lafları umursamıyor, gayet ciddi bir şekilde anlatır
“biana eğer maynard’a gelmeye çok meraklıysa gelsin, dört elementin de güçleri yerinde, bir de ben varım, hala ne işe yaradığımı bilemesem de, kadına karşı bir şansımız varsa gelsin, kullanalım..”
phedra’nın ajanlarının akıntıya kürek çektiğini düşünüyorur-“
ve o sırada telefon çalarken latty açar
“evet livann, benim..”
ewan gözlerini devirirken latty gülümser, telefondaki livann konuşmaya devam ettikçe kraliçenin yüzü ciddileşiyordu, ewan ne kadar şanslı bir adam olduğunu tekrar kanıtlamışken latty teşekkür ederek telefonu kapatır
“biana luplex sınırları içindeymiş..”
“ve?”
“ve’si yok, gezegen sınırları içindeymiş, ama yeri tesbit edilemiyormuş-“
“ben hissedebilirim..”
latty bir an duraklarken ewan ilk defa tamamen doğru bir şey söylüyordu, genç kadın başını sallar
“evet, hissedebilirsin-ama bir dakika, neden şimdiye kadar hissetmedin?”
ewan ellerini açarak bilmediğini söyler
“belki hissediyorum ama farkında değilim, kadın her elemente biraz olsun hükmedebildiği için belki aklım karışıyor ve neden kendime üçüncü şahısmış gibi davranıyorum, delirtiyorsunuz beni..”
ve genç adam kollarını kavuştururken latty bir an güler sonra tekrar ciddileşirken düşünüyorur

“gezegen üzerinde bir keşif gezisine çıksan-“
“ne yapacağım, havayı mı koklayacağım?”
“hissederim diye atlayan ben değilim ewan, yapıcı bir şeyler bulmayacaksan sus ve dinle..”
ewan oturduğu yere daha da yerleşiyorken latty gözlerini devirir ve anlatmaya devam eder..

“böyle saçma sapan bir fikir kimin başının altından çıktı merak ediyorum..”
conrad ewan’a ters ters bakıyorken latty tek kaşını kaldırarak komutana döner
“kraliçenizden çıktı komutan..”
conrad hızla latty’e bakarken genç kadın kollarını kavuşturur
“ayrıca çok da güzel bir fikir..”
conrad yine ewan’a dönüp sorar
“sen niye itiraz etmiyorsun crash?”
ewan elleri ceplerinde omuzlarını silker
“gerçekten güzel bir fikir çünkü..”
conrad sinirlenmiş, ellerini sallayarak olayın vehametini açıklığa kavuşturmak ister
“şimdi siz bana gelip, bütün element kıranları alalım, luplex’in etrafını dolaşıp biana mı arayalım diyorsunuz?”
latty ve ewan birbirlerine bakıp *eh evet* diyerek başlarını sallarlar, conrad elleri havada, ikisinin de bir anda bunun ne kadar saçma bir fikir olduğunu anlamalarını bekliyor, ama iki kafadan da ses çıkmıyorken genç adam pekala diyerek ellerini indirir
“varsayımlar üzerinden gidelim öyleyse, diyelim ki çıktık, gidiyoruz..”
ewan ve latty çıkmış gidiyorlarken conrad devam eder
“biz uzayın derinliklerinde biana ararken-“
ewan araya girer
“o kadar derine gitmeye gerek yok, koordinatlar belli-“
“iyi, o kadar derinliklere gitmeden biana ararken biana kalkıp maynard’a geliyor ve bir bakıyor, ah, ona karşı çıkacak kimse yok! haydi bir sel bastırayım, dediğinde o suların önüne ben mi set çekeceğim?”
“sen de bizimle geliyorsun-“
conrad sinirle gülerek ellerini kaldırır
“eh tessa artık karnını tıpa yapar!”
ewan ve latty bir süre daha düşündüklerinde genç kadın eli kısacık saçlarında, konuşur
“bir kıranı geride bırakalım öyleyse-“
“su kıranı bırakalım?”
“olmaz, su kıranlık dişi bir güç olduğu için eidan ne olursa olsun biana’dan daha güçsüz olacaktır, zıt gücünü bırakmalıyız..”
“nedir zıt gücü, ateş mi, buharlaştırmalı mı?”
latty hayır diyerek elini sallar ve elementlerin pusuladaki yönlerini aklında canlandırırken conrad ve ewan onu izliyordur, genç kadın bulmuş, cevaplar
“su batı, doğu.. doğu,hava-sienna’yı geride bırakacağız, evet, hem kardeşine göz kulak olur, çok beğendim, böyle olacak, resmi keşif gezisi statüsüne koyulsun, hazırlıklar başlasın..”
ve kraliçe dönerek uzaklaşıırken ewan ve conrad lafları ağızlarına tıkmış, genç kadının arkasından bakarlar...

SOUNDTRACK / *The Norm Wooster Singers - Lovin’ You Lots and Lots*

Tessa ve chris bahçede yürüyorken delialona ikisini gördüğünde gülümseyerek terastan içeri girer, onunla beraber büyük salona ewan giriyorken genç adam deliayı görünce şöyle bir elini kaldırır, sonra diğer elindeki büyük tomarı okumaya devam ederken delia onların ne olduğunu soruyordur, genç adam aklını kaybetmeden önce tuttuğu notlar olduğunu söylüyor, delia hmmlayarak koltukta onun yanına oturuyorken ewan saklama ihtiyacı hissetmiyor, arada gördüğü isimleri soruyorken delia bildiği kadarını cevaplıyordur..

Bir süre sonra büyük salondaki öğrenme seansına sienna ve flasler de katılıyorken güzel hava kıran elinde bir kılıç varmışçasına bileğini oynatıyor, flasler arada sırada bileği düzeltiyor, sienna gülümseyerek yine olmayan kılıcı savurmaya devam ediyordur. Bir kaç haftadır bütün element

kıranlar keşif gezisi için kendi silahlarını öğrenmeye başlamış, havanın silahı da kılıçken² sienna flaslere sahip olduğu için şanslı olduğunu düşünüyordur, ikisi bazen saatlerce antrenman yapıyorlar, flasler olmadığındaysa claire genç kadına yardım ediyordur..

Adı geçen claire andreayla beraber büyük salona girerken toprak kıran kollarının koptuğundan dert yanıyordu ki kopuşun yegane sebebi scott genç kadının arkasından dolaşır ve boynunu öperek yanına geçerken andrea gülümser, onun ölümcül silahı bedeni olduğu için sienna kılıç savurdukça o da yumruk ve tekme savurmak zorundadır, dans etmiş olması bir yere kadar esneklik için yardım ediyordur ama scott acımasızdır, andrea genç adamın yanına sokulurken en azından o dövüşemezse onu koruyacak kadar güçlü bir adamı seviyordur, mutludur..

Büyük salon gittikçe kalabalıklaşıyorken dorian ve franco derin bir sohbet içinde salona giriyor, kalabalığı gördüklerinde bir an ortama göz atıyor ve konuşmaya devam ediyorlardır. Franco artık düşünce gücünün derinliklerine inmeye, cansız objelere dair çalışmaya başlamışken dorian genç adamın çalışmalarıyla yakından ilgilenenlerden biridir sadece, daha doğrusu livann'dan kaçarak geçirdiği zamanları francoyla değerlendiriyordur, ölümcül silahı hançer olduğu için saplama yetileri dorian için yeterli olurken ister istemez başka bir şeye ilgi göstermek zorunda kalmıştır, şikayet etmiyorken adı geçen livann yüzünden haftalardır buz içinde yüzen wusla içeri girdiğinde dorianla şöyle bir bakışır, ikisi çok hafif gülümserken genç kadın delianın durmadan çalan telefonunu getirmiştir..

Wusla kızına telefonunu verip sevgiliyle konuşmak için bahçeye koşuşunu izler ve bu sefer o ewan'ın yanına çökerken genç adam bir an delia'nın gereksiz heyecanını izlemiş, sonra sorularına ara vermeden aynı tempoda bu sefer wuslaya sormaya devam ediyorken genç kadın hepsini en doğru şekilde cevaplıyor, ewan tıkr tıkr kafasındaki bütün düğümleri çözüyorken wusla iç çekerek etrafını izler, her şey o kadar rutin, o kadar boşlaşmaya başlamıştır ki, genç kadının içi sıkılıyordur..

İç sıkılanlardan bir diğeri olan delora ise sıkıntısı onu öldürecek dereceye gelmeden kafasına takmamaya karar vermiş, her sabah nişanlısıyla sevişerek uyanıyor, yüzüğünü takıyor, aşkla eline bakıyor, sonra kalkarak bütün günü mutlu geçireceğine söz veriyorken colm her gün artık söylemeleri gerektiğini hatırlatıyor, delora her gün beklemeleri gerektiğine tekrar ikna ediyorken colm bugün içinde ikna oluyordur, ama yarın söyleyeceklerdir...

“günaydın..”

cuslov arkasından gelen sesle koridorda o tarafa dönerken calis'i gördüğünde gülümser, genç adam etrafta kimsenin olmamasından faydalanarak genç kadının yanına gelir, belinden kavrayarak dudaklarına eğilir, biraz sonra ağızlar aralanırken merdivenlerden koşan adımların sesi duyulduğunda cuslov başını çeker, calis de ayrılarak tek teması genç kadının elindeki bel olarak bırakırken koşar adımların sahibi eidan, çifte şöyle bir selam vererek koridorda hızlı adımlarla ilerler, vien'in odasının kapısını çalar, biraz sonra göğsüne bir tane sırt çantası yerken vien streslidir, dışarı çıkıp kapıyı çekerken eidan'a parmağını kaldırır

“o kadın doğurursa seni öldüreceğim..”

eidan sırtıtırken vien genç adamın yüzünü adeta avuçlayarak iter, eidan çantayı sırtına atarken vien merdivenin başındaki cuslov'la calis'i görür

“evet, aklımı kaçırdım.. yarın görüşürüz..”

“iyi eğlenceler..”

vien hızla merdivenleri inerken el sallar, cuslov gülümserken eidan da gayet keyifli, genç kadını takip eder..

delora ve colm kahve almak için mutfağa girdiklerinde tezgaha dayanmış, sohbet eden calis ve cuslovu görürler, calis içeri girenlere gülümserken cuslov da arkasını dönerek elindeki fincanı kaldırır, delora büyük bir sevgiyle ablasına yanağından bir öpücük verir, cuslov kardeşine gülümserken delora colm'un doldurduğu bardaklardan birini alır ve mutfaktan çıkarken kapı arkalarından kapanıyordur, colm sorar

“sonuç?”

² Mitolojik olarak doğru bir bilgidir.

“beraberler, hem de *bir hayli beraberler..*”

“sıradaki aşama?”

“ilgili kişilere dağıtılsın..”

ve ikisi bir beşlik çakışıp sırtarak antreden iki farklı yöne ayrılırken yıllardır beklenen haber derhal gerekli şahıslara iletiliyor, mutfaktakilerin ruhu bile duymuyordur..

“vien..vien? VIEN!”

vien irkilerek kıvrıldığı koltukta dikleşirken etrafına bakar

“NE VAR!? DOĞUYOR MU-NEREDE-oh..gelmişiz..”

eidan evet diyorken vien gözlerini ovarak eidan’a döner

“o ne biçim uyandırmak ayrıca, birisinin sana kibarlık öğretmesi lazım..”

“yarın öğretsin, hadi gel..”

genç adam arkadaki çantalara uzanarak kaldırır ve arabadan çıkarken vien de esneyerek onu takip ediyordur..

eidan soyunma odasından çıkmış, beyaz şile bezinden gömleği üzerinde lütfen duruyorken genç adam havlusunu omzuna atıp gözlüğünü de alına takar ve çantayı kasaya koyulması için görevliye emanet ederken diğer uçtaki soyunma odasından çıkan afetle gözlük burnuna düşer..

vien kahverengi saçları darmadağın dalgalarla omuzlarından dökülüyor, beyaz bikinisi kusursuzca göğüslerini kavriyorken dizlerine kadar belinden bağladığı beyaz pareosu da genç kadının bacaklarına iltifat edercesine iki yana süzülüyorken genç kadın küçük hasır bir çanta içine bir kutu güneş kremi atar, açık mavi havlusunu da çantanın üzerinden atıp elinde tutarken sırt çantasını gülümseyerek görevliye bırakır, sonunda soluna dönüp eidan’ın beyninin kaynadığını gördüğünde güler

“beyaz önlükten pek belli olmuyordu değil mi?”

eidan şokta, genç kadının belinin kıvrımına bakıyor, dümdüz karnında gözlerini şenlendiriyor sonra ayrı bir festival olan göğüslere tekrar dönüyorken yutkunur, vien gözlerini devirerek genç adamın kolundan tuttuğu gibi açık hava ve bol güneşe götürürken eidan vien’i saran havuz suyu olmak istiyordur, cümle kuramaz..

vien gözlerini kısarak önünde uzanan, sarayın temeli kadar büyük havuza bakıyorken eidan gömleğini çıkarıp şezlongun üzerine atar ve vien’in yanına gelir

“izlemek için mi geldik?”

vien yüzünü buruşturarak eidan’a dönerken genç adam güler ve genç kadının belindeki kumaşı çekip gömleğinin olduğu yere atar, vien daha ne yapıyorsun diyemeden eidan onu kucakladığı gibi koşarak suya atlarken vien tüm gücüyle çılgık atarak havuzun dibini bulur...

SOUNDTRACK / Ashley Parker Angel - Feel So Alive

Vien derin bir nefesle suyun dibinden çıkarken saçları suratına yapışmıştır, genç kadın gülerek nefesini düzenliyor, saçlarını suratından çekiyorken biraz sonra eidan’ın da kafası görünür, genç adam başını silkeleyerek vien’e biraz daha su sıçratırken genç kadın feryat eder

“kaçıksın sen!”

eidan sırtı üstü suya kendini bırakırken bağırır

“özümü buldum ben! SU!”

ve genç adam bir anda önüne eğilerek suya dalarken vien bacaklarının arasından birinin onu kaldırdığını hissettiğinde feryat eder, biraz sonra suda yükselip tekrar şap diye geri çarparken eidan gülerek gözlerini açıyordur...

vien dalıp çıkıyor, yüz üstü, sırt üstü, her türlü yüzüyorken suyu nasıl özlediğini fark ediyordur, bütün dertleri tuz gibi suda çözünmüş, her şey daha berrakken genç kadın kollarını açarak kendini

tekrar suya bırakır ama arkasından eidan onu tutarken vien gülerek genç adamın kollarına sarılır, sonra yüzünü ona dönerken eidan da gülümsüyordur

“üşümedin mi hala?”

“şaka mı yapıyorsun!? Sürükleyerek çıkarırsın ancak..”

ve genç kadın burnunu tutarak suya dalarken eidan da gözlerini devirerek onu takip eder, ikisi suyun altından birbirlerine bakıyorken eidan sırttır, vien nefesini tutarken gülmemeye çalışıyordu, biraz sonra eidan kaşlarını çatarken boğazını tutar, vien’in de yüzü ciddileşirken ellerini uzatıp onu kaldırmak ister ama eidan başını iki yana sallayarak bir şeyler söyler, vien tabii ki hiçbir şey anlamazken eidan gülüyordur, yukarıyı işaret eder, ikisi de başlarını çıkarırken vien derin nefesler alıyor, eidan zerre kadar zorlanmamış, zevkle gürler

“SUDA NEFES ALABİLİYORUM!”

vien gözündeki suyu siliyorken bir *ne!?* mırıldanır, eidan tekrar suya dalar, vien hala ciğerlerine hava dolduruyorken saniyeler geçip gidiyordur, genç kadın kaşlarını çatarken eidan elini çıkararak sallar, sonra baş parmağını kaldırarak her şeyin yolunda olduğunu söylerken onu da aşağı çağırır, vien gülerek tekrar burnunu tutar ve başını suya sokarken eidan yine bir şeyler söylüyordur, vien ağzı kapalı ama gülümsüyor, başını iki yana sallayarak anlamadığını gösterirken eidan bir anda zevkle kendini yukarı iter ve geriye bir takla atıp tekrar suya batarken vien de yukarı çıkmış, keyifle bir çığlık atar...

vien ıslak saçları yüzünün iki yanından omuzlarına düşüyor, havuzun tam yanında, başını eğmiş, derinliğe bakıyordur, eidan da genç kadının yanından eğilip bakarken onun suları da vienin üzerine damlıyor, su kıran sırttır

“merak etme yemez..”

vien onu iterek derin bir nefes alır, vücudunu gererek lastik gibi ayaklarının üzerinde yaylanır, ellerini başının üstüne birleştirerek bir an sonra balık gibi suya dalar, ewan genç kadının kıvrımlarının suya girişini adeta hissederken ağzı aralanmış, vien başını çıkardığı anda kendini toparlar, genç kadın gözlerini silerek güler

“daha güzelini yap, görelim..”

eidan sırttarak arkasını döner, gayet sakin, uzaklaşıyorken vien gülümseyerek onu izliyordur, bir an sonra genç adam hızla dönerek koşar ve kaya gibi kendini suya atarken havuzun yarısı dışarı taşıyor, vien’in kahkahası çığlığıyla karışıyor...

“emin misin eidan, bak boynumu kırıp ölürsem yazık olur..”

eidan vien’in arkasından dolaşıp iki eliyle genç kadının boynunu tutar

“olabilir, incecik zaten, çıt diye gitti mi-“

“eidan!”

genç adam güler ve nereye gittiği belli olmayan tip kaydırağın başında, vien’in yanına geçer

“bir şey olmaz, hadi, üçte-“

“dur! Hazır değilim daha..”

eidan gözlerini devirirken vien eğilerek tüpün ucunu görmeye çalışıyordu, eidan konuşur

“burada ittiremem-“

“sakın!”

“ittiremem, o yüzden hadi..”

vien ellerini yumruk yapıp titretirken korkuyordur

“nereye gidiyor bilmiyorum bile!”

eidan genç kadını kolunun altına alıp anlatacakken arka sıradakilerden homurtular duyuluyordur, genç adam *iyi tamam!* diyerek vien’in elini tutar

“bir kere de bir yere bilmeden gir! Hadi!”

vien eidan’ın elini sıkıyor ikisi kaydırağın başına oturur sonra bir anda kendilerini içeri bırakırken iki keyifli çığlık bilinmeyen bir derine doğru hızla kayar...

vien sonunda kaydırağın sonunu bulmuş, suya çarparken aynı anda yükselir ve beline kadar gelen suda ayağa kalkarken eidan poposunu tutarak ona doğru geliyordu

“acıtıyormuş!”

vien de kendi poposunu yokluyorken eidan suya dalıp genç kadının arkasına dolaşır, vien gözlerini devirerek gülerken eidan tekrar doğrulur

“hala taş gibi..”

“sağol eidan..”

“görevimiz doktor-hadi yunuslara gidiyoruz..”

eidan genç kadını kolundan çekerek merdivenlere götürüyorken vien birazcık dinleseydik der ama umursanmazken omzunu silkerek genç adam takip eder...

vien eidan’ın yanında, küçük bir deniz kadar büyük olan havuzun başında duruyor, her köşede bir yunus onunla oynamak için gelenleri eğlendiriyor, yüzgecine tutunarak herkesi hayatlarında bir kere yaşayabilecekleri küçük bir yolculuğa çıkarıyor, mutlu sesler her yanı dolduruyorken eidan havuzun başına eğilerek elini suya sokar, şöyle bir sallarken bir an sonra iki tane yunus genç adamın eline burunlarıyla vurarak selam veriyordur, eidan elini hızla çekerken güzel balıklar da biraz daha uzağa açılır, bunu gören vien derhal eidan’ın yanına eğilirken genç adam yunuslarla bakışıyordur, vien gülümser

“seni dinliyorlar..”

“bir şey demedim ki neyimi dinliyorlar-oh! Tabii ya, bak izle-“

“herkesin önünde yapma!”

eidan’ın hevesi bir anda sönerken balıklar hala su kıranı izliyordur, eidan elini tekrar suya uzatırken iki burun da genç adamın eline vurup geri çekilir, vien küçücük bir ses çıkarırken eidan gülümseyerek genç kadına döner

“kendimize ait yunusumuz bile var doktor, atla suya..”

vien’in bakışları bir an donarken bir balıklara, bir de eidan’a bakar

“onlar balık eidan-“

“yunus lütfen, balık deyince alınıyorlar..”

vien gülerek dilini çıkarırken eidan da sırtır ve balıklara döner

“uslu durun..”

iki yunus da şakıyarak suyun içinde sallanırken vien awwlar, o sırada eidan onun elini tutarak suya uzatırken yunuslar o tarafa doğru geliyordur, genç kadın elini çekecek gibi olurken eidan bırakmaz “korkma..”

vien yine de emin değil, dudağını ısırarak elini suya sokarken iki yunus da genç kadının eline burunlarıyla birer öpücük bırakır, vien heyecanla nefesini tutarken diğer eliyle eidanın koluna tutunur

“öptüler eidan!”

“balık işte, ama güzelden anlıyor..”

vien gülerek yunuslara bakıyordur, mırıldanır

“balık değil, yunus..”

eidan çok özür dileyerek iki balığın da başını severken yunuslar yine şakırlar ve kendilerini arkaya atarak suya dalıp çıkarlar, eidan ve vien onları izliyorken oyuncu balıklar kuyruklarının üzerinde suda dolaşıyordur, vien ellerini çırparken eidan gülüyordur

“bizi çağırıyorlar..”

vien bu sefer bir an bile itiraz etmeden derhal bacaklarını suya sokar, bir an sonra tüm vücuduyla yunusların evine misafir olurken eidan da genç kadının arkasından girdiği anda iki yunus da arkadaşlarının yanına yüzer...

vien gülerek çenesini kaldırırken yunuslardan bir tanesi genç kadının boynuna burnuyla dokunuyordur, vien feryat ederek güzel balığı okşar, pürüzsüz derisinde eli kayıyorken eidan biraz uzakta, diğer yunusla adeta muhabbet ediyordur, genç adam kendi kendine bir şeyler söyledikçe yunus kendini sulara oradan oraya atıyor, dalıp çıkıyor, su kırana neşeli sesiyle şarkı söylüyorken eidan gülerek yunusun sırtını okşar, sonra yüzgecine tutunup vien’e döner

“vien!”

genç kadın önünde dönen yunustan başını çevirip eidan’a bakar

“eidan çok güzel, şuna baksana nasıl oynuyor!”

“önüne bak..”

vien başını çevirip önünde durmuş, yüzgecini ona sunan yunusa bakar, heyecanla dudağını ısırarak uzanır ve sevimli balığa tutunurken eidan bir an sonra hızla kendi yunusuyla önlerinden geçtiğinde vien feryat ederek suyun içinde sürüklenmeye başlar...

vien yunusların havuzundan çıkıyorken balıklar ayaklarının ucuna gelmiş, başlarını uzatıyorlar, ağızları açık, şarkı söylemeye devam ediyorken eidan saçlarını iterek onları izliyordur, yanında durmuş, saçlarını sıkan vien'e döner
"seninki sana aşık olmuş.."
vien gülerken eidan ciddiymiş diyordur, zavallı hayvanı gösterir
"baksana aşkından delirmiş, neler neler söylüyor bir bilsen!"
vien saçlarını bırakırken yunusu izliyordur, gülümseyerek sorar
"neler söylüyor?"
"çok güzelmişsin, ayrıca çok güzel gülüyormuşsun, hele gülünce çıkardığın ses resmen serenatmış onlar için, çok aşıkmış.."
vien awwlarken eğilerek iki balığın da başlarını okşar, hemen sonra yunuslar etraflarında dönerek suya dalar ve uzaklaşıırken vien doğrulur, evrenin en akıllı balıklarının yüzüşlerini izler ve onların dillerini anlayan adama dönerken eidan onu izliyordur, gülümser
"bir de gelmem diyordun.."
vien sırtırken eidan arkayı işaret eder
"acıktım.."
vien de o anda açlığını hatırlarken karnını okşayarak güzel kokuların geldiği yere doğru ilerliyordur
"çok yemeyelim, daha bir sürü havuz var.."
eidan gülerken peki diyorken vien adeta zıplayarak barın etrafındaki açık büfeye doğru ilerler...

SOUNDTRACK / Tonic - Count On Me

Eidan bakış açısı :X sözler

vien bardağındaki rengarenk kokteyli yudumluyorken saçları neredeyse kurumuş, geniş dalgalar sırtından aşağı süzülüyorken eidan elindeki tabaklarla bir an durur ve genç kadını izler..

aylardır hüznü gözlerin şimdi içi gülüyordur, genç kadın uzaktaki çocukların şakalaşmasını izlerken gülümser, güzel kahverengi gözleri her gülüşünde neredeyse kapanıyorken gamzeleri eidan'ın aklını başınından alıyordur. Vien her zaman genç adamın gözünde çok güzel bir kadın olarak duruyordur, ama genç adam bu su parkı planını yaparken bu kadar sarsılacağını hiç düşünmemiştir..

iki bilet, sadece bir gün, saraydan da, oreondan da uzakta, eidan'ın en iyi bildiği şeyin, suyun içinde vakit geçireceklerdir, genç adam vien'i ikna etmek için franconun istemediği yalanını bile atmış, biletlerin zamanının geçmesi palavrasını sıkmış, tessa'dan bile doğurmaması için söz almışken bunların hepsini vien biraz olsun gülümsesin diye yapmıştır. Genç adam ne zaman bu kadar cömert olduğunu bilmiyor, ama yine de bunu yapması gerektiğini hissetmiştir..

Ewan'ın hastalığından beri vien bir kez olsun rahatlamamış, herkes nedense genç kadına uzak, vien de onlarla yakınlaşmaya gayret göstermiyorken bir tek ewan değil, conrad'la da o aralarda bir şeyler olmuş, kimse soru sormuyordur, vien de hiç kimseye tek bir kelime etmiyorken eidan her gün kontrollerde genç kadına arkadaşlık etmiş, şebekliği had safhaya ulaşmış, ama genç adam hiç gocunmamıştır, çünkü viendeki bu vazgeçmişliğin bazen onu boğduğunu hissediyordur. Bu kadar güzel bir kadın, bu kadar parlak bir ruh nasıl olup da o kadar uzakta duruyor, eidan'ın aklı almamışken bir kaç saattir gördükleri genç adamın aklını daha da zorluyordur..

O güzel kadın sulara dalıp çıkıyor, balıklarla şakalaşıyor, kaydıraklardan bağıra çağıra kayıyor, gerçekten eğleniyorken eidan'ın beklediği vien'in sınırları tamamen aşılmış, genç adam bir an kontrolünü kaybettiğini hissediyorken bu o kadar hoşuna gidiyordur ki bir delilik yapmamak için kendine hakim olmaya çalışıyordur-tanrı aşkına şu saçlar, şu dudaklar..

Eidan elindeki patates kızartmalarını masaya koyarken vien zevkle bir ses çıkarır, eidan işte tam o anda kafasındaki deliliği yapmak isterken vien ona daha iyi bir fırsat verir
"şunları yedikten sonra şelaleye gidelim.."
"güneş batarken daha da güzel oluyormuş.."
vien heyecanla bir patatesi ısıtırken eidan gülümser...

"aman tanrım.."

vien önünde akan heybetli şelaleye bakarken köpüklerin yüzeye vurduğu yerde su cam gibidir, kayalar pırl pırl parlıyorken batmak üzere olan güneşin ışığı su damlacıklarına çarptıkça hayal gibi bir gök kuşağı suların üzerinde bir köprü oluyordur..

“sabah kadar burada kalalım..”

“zaten otelde oda kalmamıştı-“

vien hızla genç adama dönerken eidan sırtır

“şaka..”

vien yine dilini çıkararak genç adamın koluna vurur, sonra tekrar şelaleye dönerken mis gibi suyun kokusunu ciğerlerine doldurur, sonra etrafına bakarak en üzerinde durulabilecek kayayı gözüne kestirirken eidan’ı kolundan tutar

“şuraya gidelim..”

eidan vien’in işaret ettiği yere bakıp koluyla beraber genç kadını takip eder...

“üçte-“

“ne bu cesaret?”

vien gülerken genç adamın tuttuğu elini sallar

“üçte! Bir-“

“ikiüç!”

vien ve eidan çığlık çığlığa köpüren sulara kendilerini bırakırken ikisi de berrak suda ta derinlere kadar düşerler, elleri ayrılmış, ikisi de yönlerini bulmaya çalışırken vien dönerek etrafına bakar, o anda eidan etrafından dolaşarak önüne bir anda çıkarken vien irkilerek kendini kurşun gibi yukarı iter, eidan da gülerken onu takip ederken ikisi de yüksekten düşen suların arkasında yüzeye çıkarlar, vien nefes nefese eidan’a tutunur

“ödümü kopardın!”

eidan gülerken özür dilerken genç kadın göğsü inip kalkıyor başını kaldırarak yukardan akan suların yarattığı perdeye bakar, sonra gülümseyerek eidan’a dönerken genç adam gözleri onda, genç kadını belinden kavramış, ikisi de sırlıklam, ikisinin de gözleri parlıyor, vien yutkunurken eidan ona uzandığında dudakları buluşur...

vien başını kaldırmış, ıslak dudakların onu öpmesine izin veriyorken su kıranın güçlü kolları onu tutuyor, genç kadın öpüşürken nefes alıyordur, biraz sonra eidan güzel dudaklara hafifçe bir öpücük daha bırakarak başını çekerken vien dudakları aralık, gözlerini yavaşça açarak önündeki yakışıklı adama bakar ve mırıldanır

“eidan..”

eidan gülümseyerek vien’in yüzündeki saçları çekiyor, *hmmlar*, vien genç adamın yüzünü izliyorken konuşur

“bunu yapmayalım..”

eidan’ın eli dururken bakışları vien’in gözlerine kilitlenir

“neyi?”

“bunu..bu, öpüşmek, dokunmak-“

“vien-“

“eidan biz arkadaşız-“

“seni öperken de arkadaşın olabilir-“

“olamazsın. Lütfen eidan..”

eidan bütün neşesinin ve heyecanının bir anda söndüğünü hissederken elini çeker ve suda bir adım gerilerken vien genç adamın kollarını bırakmaz

“hayır-hayır, sakın uzaklaşma.. eidan sen şu son bir iki ayda bana olan en güzel şeysin, lütfen.”

Eidan anlamıyor, o kadar güzelse neden reddedildiğini kavrayamıyorken vien sanki onu anlamış, konuşur

“biz arkadaşız derken öylesine söylememiştim.. benim daha önce hiç *arkadaşım* olmadı eidan, başıma ne geldiyse hep birilerine bağlanmaktan, dostlukla aşkı karıştırmaktan geldi.. conrad’a bak.. conrad ben kendimi bildim bileli benim yanımdaydı, çok iyi dosttık, sonra bir gün aynen böyle öpüştük ve şimdi halimize bak-“

“anlamıyorum..”

vien iç çekerek genç adamın kollarını bırakır

“biliyorum, ben bazı şeyleri açık açık anlatamıyorum çünkü.. söylediklerim saçma-“

“onları anlıyorum, benim anlamadığım şey neden önceki hataların yüzünden beni ittiğin-“
“seni itmiyorum! Asla! Aksine senin yine yanımda olmanı istiyorum, ama bir sevgili değil, bir arkadaş, bir dost gibi, oturup bazen boş boş konuşabileceğim, gerçekten gülebileceğim, dibini görmediğim kaydırlara beraber atlayabileceğim biri gibi..anlıyormusun? anla, lütfen..”
eidan vien’in gözlerindeki korkuyu görüyor, anlamsız olduğunu biliyor, arkadaş olmanın şu noktada onun için imkansız olduğunu da biliyor, ama yine de başını sallıyorken vien gülümsediğinde genç adam az önce kapanan kapının açılması için sonsuza kadar bekleyeceğini farkediyordu, nasılsa ömrü uzundur, hafifçe gülümser..

eidan sıcak duşun altında saçlarını duruluyorken köpükler üzerinden akıp gidiyordu, genç adam bir an kollarını kaldırarak kendi kendine sırttır ve o anda sıcak suyun altında yine sudan bir figür duruyorken suyun varlığında eidan daha kolay form değiştirebiliyordu, eidan bunu bir kaç hafta önce keşfetmiş, her duşta deneyip kendi kendine eğleniyorken biana karşısına çıktığında da bu kadar eğlenecek midir bilmiyordu, o sırada odasının kapısı çalınırken genç adam tekrar kendi formuna dönerek suyu kapatır, duşun cam kapısını açarak çıkar ve bir havlu alıp beline dolarken üzerinden sular şıpır şıpır döşemeye akıyordu, eidan’ın umrunda değil, gidip kapıyı açarken mavi bir şort ve beyaz bir atletle kapısında duran vien’i gördüğünde ikisi de bir an ohlayarak birbirlerine bakarlar, eidan hemen sonra çıplaklığı falan umursamadan kapıyı biraz daha açar
“sen gir, ben kurulanıp geliyorum..”
vien tamam diyerek içeri sokulurken eidan kapıyı iterek tekrar banyoya döner...

eidan tekrar odaya döndüğünde vien yatağın ucunda bağdaş kurmuş, süs yastıklardan biri kucağında, televizyon kanallarını değiştiriyorken saçları tam tepesinden patlamış bir lastik top gibi toplanmıştır, eidan da onun yanına gidip kendini yatağa atarken vien hızla yaylanır, ama kanalları değiştirmeye devam ederken eidan kafası yatağın ucundan sarkıyor, televizyon tersten daha komik olmuş, gülümser
“şu filmi hiç tersten izlememiştin...”
vien gülerek yanındaki adama bakarken eidan gerçekten ilginç olduğunu söyler
“bak bir dene..”
vien itiraz etmeden kucağındaki yastığı bir yere atar, o da eidan gibi başını yatağın ayak ucundan sarkıtarak televizyona bakar
“boynumuz kopacak..”
“eğlenerek ölüyoruz işte fena mı..”
vien gülerken eidan kollarını da başının iki yanında yere sarkıtır, bütün vücudu gerilmişken vien’in sesiyle başını genç kadına çevirir..
“3 ay önce conrad’dan hamileydim..”

eidan için televizyonun sesi beşinci plana düşmüşken vien gözleri hareket eden resimlerde, konuşur
“hamile olduğumu ilk öğrendiğimde conrad’ın haberi yoktu, sonra da söylemedim ve bebeği öldürdüm..”
eidan’ın gözleri büyürken vien başını çevirerek ona bakar
“iki haftalıktı, bir ilaç içtim..”
“oh..”
“bir kaç hafta sonra conrad öğrendi, gezegeni başıma yıktı, sonra da ayrıldık, daha doğrusu o beni terk etti..”
eidan sessizken vien başını tekrar televizyona çevirir
“sonra da ewan kötüleşti.. her şey üst üste geldi..”
“ama artık geçti..”
vien genç adamın sakın sesiyle başını yine ona çevirirken eidan sarkıttığı elini kaldırıp vien’in yanağını okşar hafifçe
“çok üzgünüm vien, böyle bir şey olduğu aklımın ucundan bile geçmedi..”
“bebeğimi öldürecek bir kadın gibi durmuyorum, evet-“
“kimseyi öldürmedin, o embriyonun daha beyni bile oluşmamıştı..”
vien ilk defa ölen şeye bir embriyo olarak yaklaşan birini görüyor, aslında bilimsel olarak çok doğru şeyler olduğunu biliyorken yine de kendini suçluyordu

“o embriyoda babasının da hakkı vardı..”

“babasının hakkını yemiş olabilirsin, ona bir şey diyemem, ama kimseyi öldürmedin.. kendine katılmış muamelesi yapma-“

“ya o embriyo senin olsaydı?”

eidan bir an duraklarken elini tekrar aşağı sarkıtır

“benim olsaydı bilirdim..”

vien mavi gözlere bakıyorken eidan başka bir şey söylemez, vien gülümseyerek yatakta biraz daha ilerler ve boynu kopmadan önce başını tavana çevirirken eidan da onunla beraber yerleşir ve tavanı izlerken elini uzatarak beyaz boyadaki bir izi gösterir

“onun ne olduğunu söyleyeyim mi?”

sohbet vien’in başını eidan’a yaklaştıırıp işaret ettiği yeri görmeye çalışmasıyla ikisinin de aylardır alışık olduğu o boş düzene dönerken televizyondaki resimler hala hareket ediyordur...

“chris..chris? hayatım, uyan..”

chris gözlerini açmadan yatakta dönerken yine karısının o güzel sesini duyar

“tatlım kızımız geliyor..”

chris mmmmlayarak gülümserken tessa bir anda giren bir sancıyla chris’in kolunu koparıncasına sıkır
“CHRIS!”

genç adam kolunun kopuşu ve tessanın sesi arasında bütün dünyası sarsılarak gözlerini fişek gibi açar ve yataktan fırlar..

SOUNDTRACK / Nobuo Uematsu - Brass De Chocobo

“nefes al, nefes al tatlım..”

chris tessanın yanında yere oturmuş, karısının ellerini tutuyor, ikisi beraber sık ve hızlı nefesler alıyorken tessa bir an sonra acıyla yine yüzünü buruştururken chris de sanki aynı acıyı hissetmiş yine yerinden fırlar, odanın içinde dört dönüyorken bir an sonra kapıyı açıp koridora fırlar

“KARIM DOĞURUYOR!”

genç adamın sesiyle biraz sonra bir iki kapı açılıp uyku dolu gözler chris’e bakarken chris ellerini iki yana açmış, içerden tessanın çığlığı duyulur, o anda uykulu gözler faltaşı gibi olurken sabaha karşı, maynard’da deli gibi bir koşuşturmaca başlar..

yatakta çılgıncasına titreyen telefona iki vücut sağa sola oynayarak tepki verirken vien ve eidan televizyonun karşısında olduğu gibi uyuyakalmış, yatak örtüsü yamuk ve kayak bir şekilde ikisini de örtmeye çalışıyordur, ikisi de gözleri yarı kapalı el yordamıyla telefonu bulmaya çalışırken eidan galip gelir, kimin aradığına bile bakmadan düğmeye basar

“uyuyorum..”

vien gözleri kapalı, gülümserken bir an sonra eidan yataktan fırladığında genç kadın örtünün bir anda çekilmesiyle yere yuvarlanır, eidan telefonu atıp yatağın etrafını dolaşır ve vieni yerden kaldırırken haberi verir

“tessa doğuruyor..”

Vien bir küfür bağırırken eidan da aynısından bir tane ister ve kapılar açılıp vien kendi odasına koşar, eşyalar çantalara tıklılırken genç kadın hala küfrediyordur, yan odadan sesi duyan eidan yüzünü buruşturur...

Tessa tekerlekli bir sandalyede doğum odasına götürülüyorken sienna hemen yanındadır, tessa ablasının el kemiklerini parçalamakla meşgulken diğer elini de arkaya atarak chris’i ister, kocası elini tuttuğunda tessa acısının arasında bağırır

“vien’i istiyorum ben!”

chris o anda bir vien yaratacak kadar büyük bir istekle dolmuş, ama başaramıyorken sol tarafa döner, franco telefonunu cebine atarken tessaya bakar

“çok kısa sürede burada olacaklar, sen sakin olmaya çalış-“

“ne kadar kısa süre?!”

franco tessa'nın öfkesiyle yüzünü buruştururken chris'e bakar, genç adam şimdi oturup ağlayacak, karısının yanında yürürken odaya gelmişlerdir, tessa yine vien'i istediğini bağırırken chris arkasını döner ve evren sorunlarında bile bu kadar çaresiz kalmamış oreonlulara bakar

“vien'i istiyor!”

kimse bir şey yapamazken sienna yatağa zorla yatırılan kardeşinin saçlarını okşuyordur, ikisi nefes almaya devam ederler..

“ne kadar kaldı!?”

“az!vien şimdi ben doğuracağım, biraz sakın ol!”

vien oturduğu yerde duramıyorken elinde telefon sarayı arıyordur

“kimse açmıyor nerede bu insanlar-DAHA HIZLI SÜR!”

“SARAYA CESEDİMİZ DÖNECEK-BU ARABA DAHA HIZLI GİTMİYOR-FRANCO GEBERTECEĞİM SENİ!”

vien bu sefer franconun telefonunu çevirirken eidan eli kornada önüne geleni solluyordur..

“geliyor! Sienna geliyor-ah tanrım-VIEN!”

tessa ter içinde kalmış, karnını tutarak sancılarının defolup gitmesini diliyorken vien'in yerine nöbet tutan doktor içeri bile sokulmuyordur, tessa vien'i istiyordur, dokuz ay beklemiştir, başka kimseye doğurturmazdır, vien gelecektir, öyle doğuracaktır-

“CHRIS! NERDESİN!?”

chris her ne cehennemdeyse çıkıp tessa'nın diğer eline sarılırken genç kadın iki elini de kerpeten gibi kullanıyor sienna acıyla gözlerini yumarken chris karısının başını tutarak karışmış saçlarını öper..

“GELDİM! GELDİM-ÇEKİLİN-DEZENFEKTAN, ELĐVEN VE ÖNLÜK İSTİYORUM-GELDİM TESSA..”

tessa vien'i gördüğünde ağlayarak bir çığlık atar ve iki eli de bırakıp genç kadına uzanır, vien acısı artık son seviyeye gelmiş annenin ellerini tutar

“az kaldı tatlım, birazdan alexayı kucağına vereceğim..”

tessa bunu duyunca daha da ağlarken doktorun istedikleri gelmiştir, önlük giyilir, eller dezenfektanla temizlenir ve eldivenler seri bir şekilde takılırken vien odadaki gereksiz insanlara döner

“HERKES DIŞARI!”

tessa yattığı yatakta yükseltilem aparatlara bacakları yerleştirirken kimin kalıp kimin gittiğini umursamıyorken bir an sonra chris'in yanından kalktığını hissettiğinde telaşla o tarafa döner

“NEREYE GİDİYORSUN?!”

“HİÇBİR YERE! TANRIM! GİTMİYORUM, BURDAYIM!”

chris tekrar eski yerine dönerken tessa kocasının elini sıkı sıkı tutarak önüne oturan vien'e bakar

“vien korkuyorum, iyi olacak, değil mi, iyi olacak..”

vien gülümser ve başını sallar

“çok iyi olacak tessa, sakın ol, ben it dediğim zaman iteceksin anlaştık mı, nefeslere devam..”

tessa gözlerini chris'e dikerek nefes almaya devam ederken chris karısının elini öperek bütün güvenini ona verir...

“tüm gücünle-şimdi-İT!”

tessa yüzü kızarana kadar tüm gücüyle itiyorken canı çok yanıyordur, ağlayarak tekrar yatağa yığılırken vien genç kadının bacakları arasında, bir türlü bebeğin kafasını göremiyor, derin bir nefes alarak tekrar başını kaldırır

“tessa bir kez daha-“

“ÇOK ACIYOR!”

“biliyorum! Ama geçecek, bir kez daha tessa, alexa için, hadi tatlım, derin nefes..”

tessa hayatı boyunca ne yapıyorsa bu bebek için yapmış, derin bir nefes daha alırken chrisin ellerini tutarak tüm gücüyle iter, vien hala kafayı görmüyorken elini sokarak bebeğe yardım etmeye çalışır ve o anda emin olurken elini çekerek ayağa kalkar

“chris dışarı-“

“neler oluyor-“

“VIEN!”

vien elindeki kanlı eldivenleri çıkartıp yeni bir çift isterken hemşireye döner ve usulca bir şeyler söylerken tessa ağlıyordur

“BEBEĞİME BİR ŞEY Mİ OLDU!?”

hemşire söylenenleri yapıyorken birazdan içeri iki kişi daha girer,vien chris ve tessa’ya döner
“bebek doğum kanalına yanlış bir pozisyonda girmiş tessa, şu durumda doğal doğum hem senin hem de onun hayatını tehlikeye sokacak, acil sezeryanla doğuma geçiyoruz. Birazdan yanında gördüğün anesteziistimiz seni uyutacak, bir kaç hızlı prosedürden sonra karnında fazla büyük olmayan bir kesik açacağım ve bebek oradan çıkacak, endişelenmen için hiçbir sebep yok, ikiniz de gayet iyi durumdasınız, sadece planlarda bir değişiklik oldu, her şey sen gözünü açıp kapayınca kadar bitmiş olacak, güven bana, tamam mı?”

tessa gözleri hala yaşlı, nefes nefese, alnından boncuk boncuk terler akıyorken chrisin elini tutuyordur, başını kaldırarak kocasına bakar

“chris-“

“iyi olacaksın tatlım, güven bana, hemen bitecek, sen uyandığında kızımız burada olacak tessa, alexamız gelmiş olacak..”

chris gülümser ve eğilerek güzel karısının güzel dudaklarını öper sonra geri çekilip vien’e bakar

“hemen kapının dışında olacağım..”

vien saçları toplıyor, yüzüne ameliyat maskesini geçirirken chris dışarı çıkıp kapıyı kapattığı anda kapı tek bir biple kilitlenir, hava ameliyat için sterilize edilirken tessanın bacakları indiriliyor anesteziist doktordan işaret alarak uyuşturma işlemine başlıyordur...

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - Keep Holding On

Chris kapının kilitlendiğini duyarken bir adım geri atar, o sırada koridorda onu bekleyen iki kişi ona atılırken chris yanına döndüğünde abla ve abisini görür, şaşkınlığa vakti bile yok, gülümseyerek sıkı sıkı ikisine de sarılırken biraz sonra bir hemşire genç adamın sırtına dokunur

“bay morgan..”

chris ilgiyle arkasını döner

“evet?”

“efendim doktor dapufo size içerde söylemek istemedi, ama miss morgan’ın hemen nakledilmek üzere kana ihtiyacı var..”

chris o anda bütün hayat ışığının söndüğünü gözlerinin önünde görüyorken cameron ve gabriel’in arkasından atılan sienna dehşetle hemşirenin koluna yapışır

“ben ablasıyım-benden alın!”

hemşire kolunu sımsıkı tutan genç kadına döner

“kan gruplarınız aynı mı?”

sienna hızla başını sallıyorken hemşire pekala diyerek diğerlerine döner

“her türlü uyumsuzluk ihtimaline karşın öncelikle venüslüler olmak üzere herkesin hazır olması gerekiyor..”

herkes başlarını sallıyorken chris şokta, cameron’un elini sıkıyor, hemşire ve sienna uzaklaşırken gabriel kardeşinin omzuna sarılıyordur...

“canı çok acıyordu, vien bu kadar acılı olacağını söylememişti-elimini nasıl sıkıldığını görmem lazımdı cameron-karım orada kan kaybediyor ve ben, kahrolası ben bir halt bile yapamıyorum!”

chris başını ellerinin arasına alarak bacaklarının arasına eğerken cameron kardeşinin saçlarını okşuyordur, ilerde gabriel az önce siennanın kanını almış hemşireyle konuşuyorken bir eli belinde, diğeri alnını sıvazlıyordur, kaşlarını çatmış, başını sallayarak hemşirenin gitmesine izin verirken genç kadın chris’in önünden geçer, genç adam başını kaldırıp abisine bakarken gabriel’in yüzünü gördüğünde ayağa fırlar

“sakın kötü bir şey söyleme, seni öldürürüm gabe.“

“kötü bir şey söylemeyeceğim, sakın ol.. biraz daha uzun sürebilirmiş sadece..”

chris’in omuzları düşerken sağ taraftan bir başkası genç adamı tutar, chris edward’a dönerken genç adam bir kolunda güzel kızı delialona, konuşur

“şu yanımdaki baş belası daha kötüsünü gördü, her şey yoluna girecek morgan, bu sefer de sen bana güven..”

chris güçsüz, iç çekerken başını sallar, bunun üzerie delia babasından sıyrılır ve uzanarak genç adama sarılır...

“ikisinden birine bir şey olursa önce ben öleceğim franco..”
eidan sarayın boş bir koridorunda dört dönüyorken franco duvara dayanmış, onu izliyordur, konuşur
“bir şey olmayacak ve kimse seni öldürmez-“
“birisinin öldüreceğini kim söyledi! Ben kendimi vuracağım!”
franco gözlerini devirirken eidan genç adamın önüne gelmiş, parmağını kaldırır
“vien’in bir şeyi daha kaybetmesine izin vermem, verirsem ciddiylim, vururum kendimi..”
ve tekrar dört dönmeye devam edecekken yarı yolda tekrar francoya döner
“ben vuramazsam sen vur, meraklısın zaten..”
franco arkadaşının boynunu tutarak çeker ve sarılır
“salaklaştın yine-“
eidan francoyu iterken itiraz ediyordur
“salaklaştım..balıklarla yüzmek yerine oturduğumuz yerde otursaydık bunlardan hiçbiri olmayabilirdi-“
“sizinle bir alakası yok ve evet, nasıldı?”
eidan yine dertli bir iç çekişle elini saçlarından geçirirken franco kafasında duyduklarını sevmemiş, yüzünü buruşturur...

cameron mutfakta, küçük kardeşine kahve yapıyorken suyun ısınmasını beklerken tezgaha dayanarak başını buzdolabına yaslar ve gözlerini kapatırken biraz sonra beline sarılan bir elle gözlerini açıp arkasını döner
“oh.. ewan..”
ewan başını sallayarak *benim* der ve cameron’ın önüne geçerken genç kadın başını tekrar dolaba yaslayarak gülümser
“buraya geldikten sonraki planlarım çok başkaydı..”
ewan hafifçe sırttırken su kaynadığını haber veriyordur, genç adam uzanarak ısıtıcıyı alır ve büyük kupayı doldururken cameron onu izliyordur, ewan kupayı kaldırıp genç kadına uzatır
“sıcak, dikkat et..”
cameron gülümseyerek bardağı alırken ewan genç kadına uzanır ve dudaklar buluşurken cameron planlarının baş kahramanı olan kaptanın yüzünü tutarak öpüşüne karşılık verir...

latty susuzluktan kurumuş, herkes alt kattaki tek bir odanın önünde bekliyorken kraliçe sarayının mutfağına gelir, kapıyı iterek açarken içerde öpüşenleri gördüğünde geldiği gibi arkasını döner ve hızla uzaklaşırken derin bir nefes alır, bazen hiç olmadık anlarda ewan gerçeği suratına çarpıyordu, şimdi yine en sert tokatlardan birini yemiş, suyu boşverip tekrar aşağı dönüyorken merdivenlerde conradla karşılaştığında genç adam kraliçenin önüne kırar
“sen de mi doğuracaksın, bu ne hız?”
latty gülerken elini saçlarına atar
“şey oldu..”
“birazdan kız olacak..”
latty gülerek gözlerini devirirken conrad da sırttır, kraliçe komutanı döndürerek tekrar aşağı indirirken savaşta su mu vardı diye soruyordur, evet cevabını alır, ama aldırılmazken ikisi zorlu şartlara göğüs germek için tekrar bekleme köşelerine dönerler..

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - Innocence

Belirsiz bir süre sonra...

Ağır göz kapakları açılıyor, tessa daha önce gördüğünü bildiği bir odayı görüyorken yutkunarak tekrar gözlerini kapatır, karnında hafif bir acı vardır, elini oraya uzatırken yarı yolda birisi onu tutar, genç kadın gözlerini açarken chris, kocası, sevdiği adam gülümseyerek onun elini tutmuş, dudaklarına

götürüyor, bütün aşkıyla öperek tekrar ona bakıyorken tessa konuşabilecek kadar güçlü hissetmiyordur, kocası onun yerine konuşur
“tatlım, nerede olduğunu biliyor musun?”
tessa başını sallarken başını çevirerek karnına bakar, kaşları çatılırken tekrar chris’e bakar, kısık bir ses sorar
“bebeğimiz..chris?”
chris güneş gibi gülümserken tessa kaşlarını kaldırarak tüm masumiyetiyle ona bakar, genç adam mırıldanır
“bebeğimiz annesiyle tanışmayı bekliyor..”
ve yatağın yanındaki bir düğmeye bastığında tessanın kaldığı odaya bitişik bir odanın kapısı açılır, steril bebek odasından kucağındaki küçük alexayla vien görünürken tessa gözleri dolarak kocasının elini sıkar...

“annesi bak kim geldi..”
tessa chris’in yardımıyla yatakta birazcık daha doğruluyorken vien gülümseyerek kollarındaki minnacık güzelliğe bakar, küçük elleri parmağının ucuyla okşar ve güzelliğin annesine döner, tessa ellerini ağzına kapatarak parmaklarının arasından akan yaşları hissediyorken ellerini indirip vien’e bakar
“çok küçük..”
“ama çok sağlıklı, bağırdı mı annesi gibi yeri göğü inletiyor..”
tessa dudaklarını ısırırken vien alexa’yı annesine uzatır, tessa bütün annelik iç güdüsüyle kollarını açarken biraz sonra kollarına konulan sıcacık ve minnacık bir bedenle bütün dünyası altüst oluyor, ağlamaktan sesi titiriyor bebeğine, kızına, alexasına mırıldanır
“hey..alexa.. bebeğim, ben senin annenim..”
küçük alexa’nın gözleri hala kapalı, başını hafifçe çevirerek annesinin kokusuna dönerken tessa ağlayarak başını chris’e kaldırır
“tanırım.. chris, beni tanıyor.. yaklaş..kızınla tanış sevgilim..”
genç adam olduğu yerde kalakalmış, farkında değil, ama onun da yanaklarından yaşlar süzülüyorken vien onu sırtından hafifçe ittiğinde uyanır ve mavi gözleri bebeğine kilitlenmiş, karısının yanında yatağa oturur, tessa dudaklarını titreten bebeğinin minnacık ellerinin koklayıp geri çekilir ve kocasına bakarken chris ne yapacağını bilemiyor, annesinin kucağındaki bebek o kadar küçük, o kadar korumasız ve masum görünüyordur ki, genç adam kendini bir anda kirlili hissederken eğilerek kızının süt kokan pamuk gibi bebek saçlarını koklar ve kulağına mırıldanır
“alexa, bebeğim.. ben senin babanım-tanırım..”
ve genç adam başını kaldırarak karısına uzanır ve genç kadının dudaklarını hapsederken vien gülümseyerek odadan çıkıyordur...

vien herkese üçünün de çok iyi olduğunu söylemiş, sessizleşen koridorda yürüyorken tepesinden toplu saçlarını açarak başını ovuyordur, o anda köşeden dönmüş bir fırtına genç kadını tuttuğu gibi çevirir ve sarılarak dudaklarına saldırırken vien onu tutanın kim ya da ne olduğunu bilmiyor, kollara tutunarak gözlerini kapatırken biraz sonra daha dün tadını öğrendiği dudakları hatırlarken o da eidan’ı öperek başını geri çeker
“iyiler-“
“sen iyi misin?”
vien gülümser
“iyiyim..”
eidan genç kadına tekrar uzanırken vien başını geri çeker
“eidan-“
“tamam, biliyorum, üzgünüm-ama aklımı kaçıracaktım vien!”
genç kadın yine gülümserken eidan bu sefer dudakları kafasından çıkarıp atmış, genç kadının kendine çekerek sımsıkı sarılır, vien genç adamın gücüyle bir an gözlerini kapatırken o da parmaklarını ucunda yükselerek kollarını eidan’ın boynuna dolar ve az önce bir canı evrene uyandırmış, o mucizenin yorgunluğuyla kollarında kaybolduğu adama biraz daha sokulur..

gece geç saatlerde, anne ve babası kızlarının kokusuna doyduklarına ikna edilmiş, minik alexa bebek odasındaki tek yatakta uyuyorken cam bölmeden bir kraliçe onu izliyordur..

latty gülümseyerek küçük bebeğin yattığı yerde hareket etmesini izliyorken minnacık eller yumruk olmuş, titrek titrek oynuyordur, latty elini cama götürerek alexayı uzaktan severken bir bebek doğurmanın mucizesini, anneliğin doyumunu aklı almıyordur, o anda aklına kendi hayalleri gelirken genç kadın alnını cama yaslar ve sessizce gözlerini yumarken eli yavaşça camdan çekilerek dudaklarına gidiyor, ağlarken çıkacak o zayıf seslere siper oluyorken kraliçe yeni hayatın önünde ölen hayallerine ağlıyordur...

latty gözlerini silerek bölmenin koridora açılan kapısını açar ve o sırada elini kapının koluna uzatmış olan conrad irkilerek bir adım geri atarken latty de geri çekilmiştir, ikisi de birbirinin varlığına ikna olduğunda latty mırıldanır

“gel..”

ve uzanarak genç adamın elini tutar, onu da içeri alıp kapıyı kapatırken conrad yatağındaki minik bebeği izliyor, lattyle beraber cama ilerler, genç kadın onun elini tutuyorken conrad diğer eliyle çenesini sıvazlıyordur, latty yanındaki güçlü adamı izliyorken o güçlü adam bir an sonra hiç onun olmamış bir bebek için gözleri dolarak başını eğdiğinde latty uzanarak ona sarılır..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

Bir kaç gün sonra tessa doktorunun izniyle artık ayaklanmış, iyileşmesi normalden daha hızlı oluyorken kızı da daha ikinci günden gözleri açmış, kendi kendine mır mır sesler çıkarmaya bile başlamıştır, sienna ve vien venüs bebeklerinin ne kadar hızlı geliştiğini anlatıyorken diğerleri verona’ya gidip noel için döndüklerinde kızın 18ine basacağını iddia ediyorlardır, chris kalp krizinden gitme iznini kullanırken tessa gülerek birinin zaman hesaplamasını söylüyor, her kafadan bir ses çıkıyordu, üzerinde hesaplamalar yapılan güzel kıza babası gibi kocaman mavi gözlerini kırıştırıyor, yattığı yerden gözünün önüne oynayan meleklerine uzanmaya çalışıyordu..

“blanche.. pisi pisiiii..kedi yok franco..”

eidan francoyla birlikte sarayın her köşesini arıyorken franco küfrederek koltukların altına bakıyordu

“sen kaybettin..”

“KİM!?”

franco tafta perdelerin arkalarına da bakıyorken kendi kendine konuşur

“bizimle çocuk yapacak kadar saf kadınlar buluruz umarım..”

eidan bunun üzerine koltuklardan birine kendini bırakırken franco yine vien olayına dertlenen arkadaşına gözlerini devirir ve kediyi hatırlatır, eidan hatırlamak istemez, dertlidir...

“blanche, ah tatlım nerelerdesin sen!”

claire uzanarak franconun elinden kediyi alırken eidan arkasından kolundaki tırmık izlerine bakarak geliyordu, claire yüzünü buruşturarak çok özür dilerken normalde saldırgan olmadığını söyler, eidan önemli değil diyorken aklına doktora gitmesi gerektiği fikri gelir, genç adam sırtırken franconun başı ağrıyordu, eidan’dan uzak durmaya karar verir..

“biz hazırız..”

tessa kucağındaki alexayla beraber merdivenleri iniyorken chris de beyazlı pembeli bir bebek çantası taşıyordu, pudra kutusunu içine tıktırıp fermuarı çekmeye çalışıyorken aşağıdakiler küçük misafirlerini veronaya uğurlamak için bekliyor, hepsi bütün sevimlilikleriyle küçük kıza bir şeyler söylüyorken alexa gözleri kocaman, hepsini teker teker incelemeye çalışıyordu, annesi gülerek mırıldanır

“bu gördüğün koca bebeklerin hepsi senin ailen tatlım.. biraz daha büyüdüğünde gelip onlarla oynayacaksın..”

ewan bir çocuk oynacağı olmadıkları kalmıştı derken tessa gülümser, kaptan crash annesinin kucağındaki bebeğe parmağını uzatarak minik ellerin ona tutunmasına izin verirken konuşur

“kaptan crash emrinizde prenses..”

alexa emrinde olan kaptanın parmağını ağzına sokmaya çalışırken ewan gülerken küçük kızın başını öpüyordu, arkada onları izleyen kraliçe sessizce iç çeker...

“çok özletmeyin!”

“18 yaşından önce gelin!”

“tessa gidince beni ara!”

“gabriel ve cameron da haber bekliyor-“

“cameron bir daha gelecek mi?”

“sana ne eidan..”

franco eidan’ı dirseklerken genç adam sırttır ve uzaktaki vien’e bakarken doktor ona aldırıyor, minik bebeğin ellerini öpüyordur, anneyi ve babayı da öperek claire’le beraber verona kraliyeti aracına bindirir, veronalılar hızla gökyüzüne yükselip kaybolurken maynard yine kendi başına kalmış, herkes şöyle bir durup iç çeker ve biraz sonra kraliçenin sesiyle herkes uyanır
“evet, keşif gezisi için uzay eğitimleri başlıyor, bir saat içinde oreon’a gidiyoruz..”
daha önce uzay eğitimi almamış kıranlar bilenlerden biraz fikir edinmiş, ama yine de bayanlar korkuyorken eidan hiçbir şey olmayacağını söylüyordu, dorian nereden bildiğini sorduğunda sessiz kalıyor, ateş kıran gülerken işine devam ediyordur...

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

Bir kaç saat sonra herkes uçuş üssünün bir alt katındaki eğitim departmanında, onlara verilen özel kıyafetleri giymiştir. Element kıranlar ve ordu mensupları siyah, doktora açık mavi uzay üniformalarıyla bekliyorken, latty beyaz kraliyet üniformasıyla eğitmenlerden biriyle konuşuyordu, genç adam başını sallar, kraliçe de gülümser ve onu bekleyen element kıranlarla conrad, ewan ve vien’e döner

“daha önce hepinizin gezegenler arası yolculuk yaptığını biliyorum, evrende gezegenler arası yolculuk yapmak için kozmonot eğitimi almanıza gerek yok, ama bizim bu keşif gezisinde çıkacağımız alanlar gezegen ve galaksiler arası geçit tünellerinin dışındaki alanları da kapsayacak, bu yüzden hepinizin atmosfer özelliklerine çok uzak olan alanlara nasıl tepki verdiğini ölçmemiz gerekiyor.. conrad, vien ve ben luplex’li olduğumuz için testler bizim için daha çok size öncü olmak amacıyla yapılıyor olacak. bunun dışında element kıranlar ve ewan için-“

“ki ben şuradaki herkesten daha çok o bahsettiğin alanlarda bulundum-“

“ama herkesten daha çok komada kaldın.”

Ewan susarken conrad sırttıyordu, latty devam eder

“sizin için bu testler çok önemli, birincisi, kıyafetleriniz bizimkiler kadar hafif değil, o yüzden en önce arkanızdaki büyük havuzda ağırlık merkezinizin yer çekimsiz ve yüksek basınçlı bir alanda dengede olup olmadığını kontrol edeceğiz-“

“uzayda yürüyecek miyiz?”

latty eidan’ın heyecanlı sorusunu cevaplar

“özellikle çıkıp yürümemizi gerektiren bir şey olmayacak, ama acil durumlarda herkesin ekipmanları uzay aracından bireysel tahliye için verecek şekilde hazırlandı, olur da bir kaza geçirirsek kara deliklere sürüklenmemeniz için bu test gerekli..”

eidan’ın beti benzi atarken sienna da korktuğunu söylüyordu, latty korkulacak bir şey olmadığını tekrar hatırlatarak bu sefer önlerinde durdukları küreyi gösterir

“bu küre de ikinci adımımız, yerçekimsiz alanda parabolik uçuş simülasyonu yapacaksınız. Bu ne demek? Keşif uçuşunun bir bölümünde, galaksi ve gezegen tünelleri arasında paralel geçiş yaptığımız anlar olacak, atmosfere giriş ve çıkışlarda aracın içindeki yer çekimi etkisi bir süre için ortadan kalkacak, bu küre de atmosfer dışına çıkmadan o etkiyi yaratıyor, daha önce böyle bir durumu yaşamamış kişilerde en hafif etki mide bulantısı ve baş dönmesi olacak, daha ciddi durumlarda test derhal kesilecek-“

“ölebilir miyiz?”

latty siennaya döner

“hayır sienna, dünyalı olmadığınız için etkiler sizde en yüksek seviyeye asla ulaşmaz, ewandaysa-“

“ki ben daha önce bunu binlerce kez yaşadım-“

“ewan fiziksel olarak yeterince güç kazanmamış olabilirsiniz, yine de yapmamız gerekiyor..”
kaptan crash doktor’un önerisiyle susarken vien gülümseyerek başını sallar, latty genç adama kaşını kaldırarak artık konuşup konuşmayacağını sorar, cevap gelmezken kraliçe gülümser ve öncelikle havuz testinin yapılması için herkesi o tarafa yönlendirir..

conrad, latty ve vien sırayla havuz etabını tamamlamış, üçünün de giysilerindeki hafif madde ağırlık merkezi problemini en aza indiriyorken onlardan hemen sonra bütün element kıranlar sırasıyla havuza girmiş, derin havuzun dibinde yürümüş, kenarlardaki uzun platformlara tutunarak daha hızlı hareket edip edemeyecekleri belirlenmiş, boş alanda dengelerini sağlayıp sağlayamadıkları kontrol edilmiş ve dördünün de ağırlık merkezleri doğru şekilde dengelenmişken ewan suya girdiğinde her şeyi zaten adı gibi biliyor, önce dipte küçük bir yürüyüş yapmış, sonra platformları rekor sürede tamamlamış, son olarak da boş alanda terazi gibi dengede durmayı başarmışken herkes mutludur, ewan sıkılıyordur, küreye geçilir...

“tessa bir hafta daha bekleseydi ben şimdi bunu yapmak zorunda kalmıyordum!”
sienna küre için üzerindeki fazlalıklar çıkarılıyorken homurdanıyordur, eidan içerde yapacağı şebeklikleri planlıyorken, andrea derin bir nefes alarak sakinleşiyor, dorian ewan’ın huysuzluklarından bıkmış, bir köşede oturuyordur, huysuz ewansa bunları yapana kadar çoktan gidip bianayı bulmuş olacağını iddia ediyorken vien onun tansiyonunun ölçüyor, test öncesi kayıtlara geçiriyordur..

conrad, latty ve vien monitörlerin önünde kürenin içindeki görüntüleri izliyorken vien herkesin metabolik seviyelerini takip ediyor, conrad birine bir şey olursa tahliye için hazırda bekliyor, lattyse içeri girenlere yapmaları gereken temel hareketleri söylüyor ve notlar alıyordur, sienna ve andrea latty’nin istediği şeyleri yapmış, andrea kendini gayet iyi hissettiğini söyleyerek çıkıyorken siennanın biraz midesi bulanıyordur, vien tansiyonunun normal olduğunu, bulantının çok da önemli olmadığını söylerken sienna mutlu, gidip bir yere oturuyor, onun arkasından giren dorian da latty’nin sözünü dinlemiş, turp gibi küreden çıkıyordur, eidan heyecanlı, büyük bir keyifle içeri girerken latty yer çekiminin kaldırılması işaretini verdiği anda eidan keyifle gülerek havalanıyor, derhal bir takla atıp kendini yumuşak duvarlarda oradan oraya sürüklüyorken latty gülerek eğlencesi bitince yapması gereken şeyleri hatırlatır, eidan o sıkıcı hareketleri yaptıktan sonra bir iki takla daha atıp bir an sonra yer çekimiyle yumuşak zemine düşüyorken kapılar açıldığında onu bekleyen vien’e sırtarak dışarı bir adım atıyor, ama başı döndüğü için sendeleyerek doktora tutunuyordur, doktor gülümser...

“hazır mısın ewan?”

“hazırım, hadi, bir an önce yapalım bitsin..”

genç adam elleri belinde, yer çekiminin kesilmesini bekliyorken bir an sonra havalandığında boşlukta dengede duruyor, latty’nin söyleyeceklerini bekliyordur, sağa gitmesi söylenir, genç adam gider, sol, sola gidilir, tam düz bir takla atması istenir, ewan eidan’ın sesiyle gözlerini devirerek taklasını atar, bir sonraki ses başka bir şey söylerken ewan tekrar etmelerini ister, ses tekrarlıyor, ama ewan anlamıyorken genç adam gözlerini kırıştırarak etrafına bakar, hala takla atıyor olamazdır, her şey fırl fırl dönüyorken ewan dengesini kaybetmiş, beyaz yastıktan duvarlara çarparak eliyle bir yerlere tutunmaya çalışıyor, boşuk sesler kulaklarına basırıyorken genç adam bir an sonra midesinden gelen bir basınçla kusma başladıığında yer çekimi o anda tekrar geri gelir, ewan kendini yerde bulurken titreyen elini duvara atarak içinde ne varsa boşaltıyordur...

“kapıları açın!”

kürenin ağır kapıları açılır, conrad yerde nöbet geçirircesine titreyen ewan’a uzanarak genç adamı olduğu yerden kaldırır, tek kolunu omzuna atarak küreden zorlukla çıkarırken sedyelerden biri hazır bekliyordur, conrad latty’nin desteğiyle, titreyen adamı sedyeye yatırıp kol ve bacaklarının bağlanmasına izin verirken vien koşarak elindeki bir şırıngayı dolduruyordur, boş tüpü bir kenara atıp ewan’ın yanına gelir, genç adamın omzuna yakın bir yerden iğneyi batırıp bütün enjektörü boşaltırken ewan hemen sonra sakinleşiyor, yarı kapalı gözleri rahat bir uykuyla kapanıyordur...

“ewan’ın bu geziye katılması şu durumda imkansız görünüyor latty, üzgünüm. Bedeni hala kendini toparlayabilmiş görünmüyor..”

latty başını sallarken vien ve julianne kaptanın sağlık raporunu onaylamış, julianne izin isteyerek çıkıyorken vien latty’e döner

“daha az tehlikeli bir yol bulmamız gerek latty, ewan’ın bir daha 3 ay önceki gibi bir krizi kaldırabileceğini zannetmiyorum..”

“biliyorum vien, başka bir şey düşünceğim.. diğerleri iyi mi?”

vien başını sallarken latty teşekkür eder, doktor odadan çıkarken latty iç çekerek başını masaya koyduğu kollarına dayar ve gözlerini kapatır..

“hiçbir işe yaramıyorum..”

vien başını ewan’ın kolundaki tansiyon göstergesinden kaldırıp ona bakan genç adamla göz göze gelir
“o de nereden çıktı ewan?”

“yalan mı söylüyorum? Ben sen daha doğmadan önce o yerçekimsiz alanlara düşünmeden girip çıkıyordum vien, şimdi krize girmeden 5 dakika bile dayanamıyorum, bozuldum.”

Vien tansiyonun normale döndüğünü gördüğünde aleti çekerek tekrar ewan’a bakar

“oradaki kimse 2 ay boyunca bütün sinir hücreleriyle oynanarak ölümden dönmedi ewan-“
“ne zaman öleceğim?”

vien bir anda buz keserken ewan ciddidir

“ciddiyim, ne zaman öleceğim, ne zaman yaşlanacağım, ne zaman gerçekten hasta olup artık iyileşemeycek hale geleceğim?”

“ölmek mi istiyorsun?”

ewan cevap vermezken vien uzanarak genç adamın yüzünü iki eliyle sıkıca tutar

“gerçekten ölmek mi istiyorsun? Bu kadar zaman sonra, herkesin sana bu kadar ihtiyacı varken-“

“kimin bana ihtiyacı var-lütfen..”

genç adam yüzündeki elleri indirirken vien bu sefer ewanın ellerini tutar

“herkesin! Herkesin sana ihtiyacı var ewan! görmüyor musun!? Herkesle bir geçmişin var, herkesin hayatında bir izin var, senin olmadığın bir hayatı hepimiz yaşadık ve inan bizi o halde görmek istemezsin, o yüzden bir daha bana gelip ne zaman öleceğini sorarsan o anda seni öldüreceğim..”

ewan genç kadının güzel yüzünü izliyorken sorar

“beni o kadar çok mu seviyorsun?”

vien başını sallarken ewan tekrar sorar

“senin kalbini kırdım mı?”

vien başını iki yana sallarken ewan gülümser

“güzel..”

vien de gülümserken uzanarak genç adama sarılır, ewan da onu tutarken bu kadar çok şeyi unutmamış olmayı diliyordur...

SOUNDTRACK / *My Chemical Romance - Teenagers*

ian yine bir okul gününe gözlerini açarken inleyerek sağına döner, delianın saçları suratına girerken genç adam gülümser, sevgilisinin beline sarılarak biraz daha uyumak isterken başlarının dibindeki saat öter, delia bir şeyler homurdanarak saati elinin tersiyle iter, zavallı alet yere düşerken ian biraz daha gülümser, o sırada odalarının kapısı tıklatılırken delia başını kaldırır, bir an yataktaki durumlarına bakar, ikisi de giyiniktir, güzel, melanie’nin içeri girmesine izin verilirken genç kız boynunda bir havlu, şortu ve tişörtüyle sabah koşusundan geliyorken ona deliymişçesine bakan iki surata bakarak sırtır

“hadi kalkın-“

“deli misin?”

melanie ian’a bakarak gözlerini şaşkı yaparken genç adam gözlerini devierek başını delianın boynuna saklar, genç kız da esneyerek ianın başını tutarken melanie hareketli, enerjik, mutlu ve sinir bozucudur, tekrar kalkmalarını hatırlatırken delia tamam tamam diyerek elini sallar, melanie enerjik bir şekilde banyoya girerken delia nasılsa o banyodayken kimsenin kalkmasına gerek olmadığını biliyor, ianın başını tutarak tekrar gözlerini kapatır...

melanie bir bardak portakal suyunu kafasına dickerken üçü hem derslerine yürüyor, hem de çabuk bir kahvaltı ediyorlardır, portakal suyunu yanılayarak indiren melanie elini kaldırarak anlatmaya devam eder

“sınıfın yarısı ben andrea’yı tanıyorum diye işin içinde torpil var diye derhal teşhisi koydu, umrumda değil dedim..”

“ne yapıyordun sen şimdi?”

melanie ian’a dönüp sıkılıp usanmadan tekrar ne yaptığını açıklar

“andrea eğer yazılı finalden muaf olmak istiyorsak noel için bireysel bir dans gösterisi hazırlamak isteyip istemediğimizi sordu. Gösteri noelde okulun aktivite takvimi içine girecek, davetiyelerden elde edilen gelir de evren çocukları vakfına bağışlanacakmış, istersek grup olarak da bir gösteri sunabilirmişiz, ki ben öyle yapacağım, okul dışından da dansçılar getirebiliriz, ki ben yine öyle yapacağım, bana torpilci diyenleri dans ettirecek halim yok-“

“onlar taş yesin..”

melanie sırtırken ian gülümser, delia da çöreğinden bir lokma alırken başını sallar

“çok güzel bir şey yapmışsın mel, diğer aptalları takma-“

“oreon’un hepsi beni izlemeye gelince göreceğim ben onları zaten..”

ve genç kız şeytani bir gülümsemeyle portakal suyuna saldırırken delia gülerek elini ağzına kapatıyordur...

“..ve mars edebiyatındaki karanlık dönem de böylece başlamış olur. Sorusu olan?”

kimsenin sorusu falan yok, zaten olsa şaşılacak bir durumdayken profesör taylor gülümser

“pekala, o zaman ben bir soru sorayım..”

bütün kafalar başka yerlere dönüyorken herkesin yine alması gereken çok önemli notları ortaya çıkıyordu, profesör umursamaz

“karanlık dönemin en başarılı üç yazarını söylemek isteyen?”

herkes biliyor, ama öyle hemen atılıp cevap vermek istemiyorken nasılsa biri birazdan söyleyecektir, eller kalkmakta acele etmiyorken miss taylor bekliyordur

“Artıgan.. ikincisi?”

herkes dillerinin ucunda olduğunu hissediyor, ama bir türlü çıkmıyorken profesör bir yardımda da daha bulunur

“Morissey ve? Hadi arkadaşlar, biliyorsunuz..”

“Colthard?”

“aynen öyle, teşekkürler ian..”

genç adam sırtarak yerine otururken yanındaki delia genç adamın ayağına vurur ve onun söyleyeceğini fısıldarken ian genç kıza göz kırparak önüne döner, delia gülümser...

“evet F9’la programı çalıştırdığınızda-bilgisayarınız ölümcül bir hata verecek-nereden çıktı bu?”

profesör jim kendi bilgisayarına yüzünü buruştururken sınıftan gülüşler yükseliyordu

“her neyse, bu bozduğum ilk bilgisayar değil, siz de ilerde bozarsınız- F9’a basmıyoruz..güzel, yarına kadar bu koddaki yanlışı bulup gelene bonus vereceğim..”

“bonus nedir profesör?”

profesör sırtır

“süpriz..sen bul gel, sonra konuşalım..”

soruyu soran genç adam gülerken jim saatine bakar

“evet yeteri kadar işkence çekmişsiniz, gidip hayatlarınızı yaşayabilirisiniz, yarın görüşürüz..”

herkes derse giriş hızlarının 5 katıyla toplanarak 30 saniye içinde sınıfı boşaltırken jim gözlerini deviriyordur, hala hata mesajının durduğu ekrandan öğrenerek kaçarken sınıfın kapısına dayanmış, onu bekleyen vera’yı gördüğünde uzanarak genç kadına sarılır

“bilgisayarım çöktü..”

vera vah vah diyorken jim sırtıp çekilir ve genç kadının kolunun altına alıp sorar

“bugün dersin yoktu senin neden geldin?”

“seni çok özledim, evde tek başıma ağlamaktan bıkmıştım..”

jim tekrar dönüp arkadaşına sarılırken vera gülerek gözlerini devirir

“acıktım adam, gidip gerçek yemek yiyelim..”

jim haftalardır pişirdikleri yemeklerin ne olduğunu sorarken saçmalık cevabını alınca bonusu veraya vermeye karar verir ve ikisi binadan çıkarlar..

vera arabadan inip jim’e el salları ve kollarını esneterek evinin bahçesine girerken binanın arkasından dolaşıp karşısına çıkan genç adamı gördüğünde irkilir
“carter?”
genç adam biraz daha ışığa çıkıp yüzünü gösterirken vera kaşlarını çatar
“buraya geleceğine derslerine girmeyi deneyebilirsin..”
ve genç kadın ona aldırmadan evin kapısını açıyorken carter merdivenlerden çıkarak hemen onun arkasında durur, vera kilitten başını kaldırarak dişlerini sıkar ve arkasını dönerek carter’ı kendinden uzaklaştırır
“bana bak, abinin ölmesine üzüldüm, gerçekten, ama senin gibi ailesini kaybetmiş binlerce insan var, hatta milyonlarca. Aklını başına toplayıp okula dönmek yerine seni devamlı kapımın önünde buluyorum, bir dahaki sefere konuşmayacağım-“
carter uzanarak genç kadının dudaklarını kapatırken vera sinirden köpürüyor, genç adamın dudağını ısırır, carter hızla başını çekerken küfrederek
“derdin nedir senin ha!?”
“derdim sensin carter! Çıkar beni aklından, ben senin fırtınada sığınacağıın liman falan değilim! Okuluna dön, arkadaşlarına dön-“
“arkadaşım falan yok benim-“
“O ZAMAN EDİN! Tanrı aşkına, birisi bir gün çıkıp beni deli sanacak-carter, bana bak..”
vera genç adamın çenesinden tutup yüzüne bakar
“bir şey alıyor musun?”
carter yüzünü çekmeye çalışırken vera bırakmaz, daha sertçe tutarak gözlerinin içine bakarken sıkıttığı dişlerinin arasından sorar
“uyuşturucu kullanıyor musun?”
“sana ne-“
vera genç adamın suratına bir tane tokat çaktığında carter şokla yanağını tutar
“sürtük-“
bir tane daha tokat geliyorken vera eli havada yakalanıp ittirilerek evin kapısına yapıştırılır, carter genç kadının gözlerinin içine bakıyor, tıslar
“ot ya da toz, her haltsa, hiçbirini kullanmıyorum, ve bana bir daha tokat atmaya kalkarsan..”
vera korkmuyor, çenesini kaldırır
“kalkarsam ne carter? Öldürür müsün?”
carter cevap vermezken vera iç çekerek başını eğerek, elinin bırakıldığını hissederken carter arkasını dönmüş, merdivenleri iniyordur, vera arkasından inerek kolunu yakalar
“nerede kalıyorsun?”
“otelde ya da sokakta, ne fark eder?!”
genç adam kolunu çekerek bahçe kapısından çıkar ve demir kapı arkasından sertçe çarparken vera elini saçlarına sokarak derin bir nefes alır...

melanie şehirdeki dans okullarının birinde bir kaç kişiyle görüştüğünden sonra çıkmış, kampüse dönmek için otobüs bekliyorken bu saatte etraf fazlasıyla sessizdir, genç kız tedirgin olurken saatine bakar, otobüs bir türlü gelmek bilmiyorken hava da soğumuştur, melanie ayağını sallayarak beklemeye devam ederken karşı kaldırımdan sadece bir adam yürüyordur, melanie adamın allah bilir nereye gittiğini düşünürken biraz sonra o adam yolun karşısına geçerken şöyle bir yanına döner ve ikisi göz göze geldiklerinde melanie gözleri büyüterek carter’ı tanıyor, carter ise adımlarını hızlandırarak yoluna devam ediyordur, ama hızlı adımlar işe yaramaz, melanie arkasından koşarak koluna asılır ve onu çevirirken carter yüzü sert, öfkeli, önündeki şaşkın kıza bakıyorken melanie ne diyeceğini bilmiyor, öylece genç adamın yüzünü izler..

“sen.. sen ne zaman döndün? Neden hiç aramadın? Öldün sandım-iyi misin? Neden okula gelmiyorsun carter?!”
carter bir anda melanie’nin sesiyle boğulduğunu hissederken genç kıızı şöyle bir süzer
“ne istersem yaparım, otobüsün geldi..”
ve genç adam arkasını dönüp gidecekken melanie sinirlenmiş, zaten carter’a hayatında bir kez şefkat duymuş, onun sonucunda da işte aynen böyle olmuşken genç kız onun arkasından yürüyerek yanına gelir, ikisi de hızla yürüyorken melanie konuşur

“odunluk yapmak zorunda mısın? Seni belki yüz kere aradım, bir tanesinde açıp ben iyiymi diyemedin mi-“
“iyi değildim çünkü!”
“Ne fark eder!? Ben düşmanın değilim, senin için ne kadar üzıldüm sen biliyor musun!?”
“gerek yok, yorma kendini..”
carter yolun karşısına geçmek için dönerken melanie durmaz, o da takip ederken carter ellerini ceplerine sokarak yürümeye devam eder
“sen kendi işine baksana..”
“ben zaten kendi işime bakıyorum, nerede kalıyorsun? Ne zamandan beri luplextesin sen?”
carter hızla arkasını dönerek melanieyle yüz yüze gelir
“Sana ne!?”
melanie yutkunurken dişlerini sıkar
“önümde ağladığın için şimdi böyle mi olduk-“
“ağlamakla ne alakası var melanie-“
“çok alakası var carter! İyi misin diye merak ediyorum! Ve bunu söylemek istemiyordum, ama bana borçlusun! O gün seni merkeze götürmeseydim deliler gibi dolaşacaktın-“
“GÖTÜRMESEYDİN DAHA İYİ OLURDU BELKİ!”
melanie şokla ağzını açarken konuşamaz, carter dişlerini sıkmış, ona bakıyorken o sırada yanlarına bir araba yaklaşır, carter farların ışığıyla gözlerini kısarken melanie de arkasını döner ve direksiyondaki miss vera’yı gördüğünde kaşlarını çatır, genç kadın da onu görmüş, bir an duraksarken arabanın farları söner, vera kapıyı açıp çıkarken melanie neler olduğunu çok merak ediyordur
“miss vera?”
“merhaba melanie.. carter, biraz konuşabilir miyiz?”
carter veraya bakarken melanie de dönmüş, carter’a bakıyordur, verayla ne alakası vardır bunun, gecenin bu saatinde o kadının onun burada olduğunu nasıl biliyordur-tanrım, carter vera’nın yanından mı geliyordur-
“onunla mıydın?”
carter kaşlarını çatarak melanie’ye bakarken genç kız sinirle güler ve veraya döner
“sen carter’ın burada olduğunu nereden biliyordun?”
vera bir anda miss olmaktan çıktığını gördüğünde sonunda kaçtığı belaya bulaştığını fark eder...

SOUNDTRACK / Jojo - Secret Love

“sana sordum..”
“melanie, eğer sakın olursan-“
“ne için sakın olacağım!? İkiniz beraber misiniz?!”
carter bunun nereden çıktığını soruyorken vera’da itiraz etmek için ilerler, ama melanie ellerini kaldırır
“ikinizin her zaman garip bir ilişkisi vardı zaten.. okulda herkes bir şeyler fısıldıyordu, ama hepsi efsaneydi.. kötü çocukla, seksi müzik öğretmeni, ama şimdi o kadın kalkmış gecenin bir köründe, tanrı bilir şehrin hangi köşesinde, kötü çocukla konuşmaya geliyor! Tesadüf olduğuna falan mı inanayım, ya da çok iyi dost olduğunuza falan-tanrım-benimle beraberken de onu beceriyor muydun?!”
vera şokla melanie’yi izliyorken carter kaşlarını çatmış, cevap vermiyordur, melanie tiksinierek genç adamın yüzüne bakıyordur
“hiçbir şeyi hak etmiyorsun sen carter..”
ve arkasını döndüğü gibi bir yerlere yürürken carter bir adım atar, ama o anda bir şey yapmaya cesaret edemezken vera sinirlerine hakim olmaya çalışıyor, hayatında bu kadar aşağılanmamış, bütün mesleği tehlikedeyken carter’ın sesini duyduğunda başını kaldırır..
“merak etme kimseye söylemez..”
ve genç adam arkasını dönüp yoluna devam ederken vera başını iki yana sallayarak tüm öfkesiyle arabasına biner, kapıyı çarparak kapatır ve geldiği gibi sert bir dönüşle dönerek yola devam ederken otobüs durağında oturmuş, küfrederek gözündeki yaşları silen melanie’nin önünden hızla geçip gider...

ertesi gün profesör taylor'ın dersinde melanie delia'yla muhabbet ediyorken içeri giren carter'ı gördüğünde söyledikleri donar, delia da arkasına dönüp baktığında her zamanki gibi tek bir defter ve kulağının arkasındaki kalemle içeri girip arka sıralardan birine oturan carter'ı görür, melanie'ye dönüp heyecanla bir şey söyleyecekken genç kız aldırıyor, az önce ne anlatıyorsa onu anlatmaya devam ediyordur, delia kaşlarını çatır, ama bir şey söylemeden dinlemeye devam ederken bir şeyler olmuştur, biliyordur...

“ben biraz çalışacağım, bir şey olursa dans salonuna gelin..”
delia tamam diyerek melanie'yi yollarken ian sorar
“nesi var bunun?”
“carter dönmüş..”
“gördüm, bugün plevinin dersinde karşılaştık.. iyi gibiydi..”
delia dudağını bükerek bilmediğini söyler
“melanie'ye bir şey olmuş, ama şimdilik sormuyorum.. eğer biraz daha anlatmazsa soracağım..”
“carter'ın pislik bir adam olduğunu herkes biliyor zaten, neye canını sıkıyor hala?”
delia iç çekerek genç adamın koluna girer
“sen anlamazsın ian, hadi gel bir şeyler atıştıralım..”
ian anlamamayı tercih ediyor, söylenildiği üzere bir şeyler atıştırmak üzere yürür...

“melanie nerede?”
delia ve ian kafeteryada, yanlarında dikilen carter'a başlarını kaldırıırken ian sorar
“bir şey mi oldu carter?”
“olmadı parker, üçüncünüzün nerede olduğunu sordum sadece..”
“dans salonunda-“
“tamam, sağol regan-“
“carter..”
genç adam arkasını dönecekken yarı yolda durur
“evet?”
delia ayağa kalkmış genç adamın yanına yaklaşır
“daha çok canını sıkacaksan hiç yanına gitme, sen rahat bırakırsan daha çabuk düzelir-“
“merak etme arkadaşını yemem regan, sen sevgilinle yemeğine devam et..”
ve carter başka bir şey dinlemeden, ya da söylemeden dönüp giderken delia peki diyerek dönüp tekrar ianın karşısına oturur, sinirle sandviçini eline alırken ian kolasını höpürdetir...

büyük dans salonunda, üzerindeki beyaz, kısa etekleri dalga dalga belinden aşağı inen dans elbisesi ve siyah taytıyla melanie tek başına ısınıyorken, aynalı duvarın önündeki demire sağ bacağını dayamış, eğilerek kaslarını esnetiyordur, sağ tarafla işi bitip sola geçerken birisi içeri girer ve elindeki deftere yere atıp duvarın birinin önüne çöker, melanie aynadan carter'ı izliyorken konuşmuyordur, sol tarafla da işi bitmiş, kollarını yukarı uzatarak sağa ve sola yatar, belini de esnetirken bir iki adım geri atarak aynada kendisine bakar, puantlarının uçlarını yere vurur ve tek hamlede parmaklarının ucunda yükselirken kollarını kibarca iki yana açar hemen sonra sağ dizini hafifçe kıvrarak sol puantının üzerinde döner ve kusursuz bir *Fouetté en tournant*'dan sonra tekrar ayakları üzerinde dururken arkadaki carter ellerini birbirine vurarak genç kadını alkışlar, melanie ona bir bakış atarak arkasını döner ve aynanın önündeki kumandayı alarak müziği başlatırken carter izlemeye devam eder...

SOUNDTRACK / *Kem - Fascination*

Piyanonun ilk vuruşuyla melanie odada sadece kendisinin olduğunu düşünerek gözlerini kapatır ve parmaklarının ucunda yükselir, az önce müziksiz yaptığı dönüşü çok daha yumuşak, daha uçarcasına yaparak ayaklarının üzerine iner ve dizlerini kırarak sırtı dik, yere alçalıyorken kolları da iki yanından inerek önünden çapraz buluşur...

Biraz sonra kollar tekrar başının üzerine yükselirken genç kız gözlerini açarak tekrar parmakları üzerinde yükselir ve sağ dizini bükerek kendi etrafında dönmeye başlar..

sağ ayağının ucu her dönüşün bitiminde yere değiyor, her başlangıçta tekrar bükülüyorken melanie dik, kendinden emin, her turun sonunda aynada kendiyile göz göze geliyordur, genç kız *Pirouette*'ini bitirip kollarını iki yana açarak arkaya eğilir, biraz sonra belinden kıvrılarak yere tutunur ve önce sağ bacağı, sonra sol dönerek evrenin en zarif ters taklasıyla tekrar doğrulurken sağ kolunu hafifçe yana açtığı sağ bacağına eğerken nazik bir kuğu gibi boynu bükülüyordur...

Başını hafifçe kaldırarak onu izleyen carterla göz göze geldiğinde tekrar düzelir ve yürüyerek salonun sağ köşesine giderken carter başını duvara dayamış, sesini çıkarmıyordur, melanie tekrar parmakları üzerinde yükseldiğinde genç adam bu duruşun hoşuna gittiğine karar vermiş, dudakları gülümsemeye benzeyen küçük bir kıvrım kazanırken melanie kollarını iki yana açarak kendi etrafında döner ve her dönüşte karşı köşeye daha da yaklaşıyorken kollarının her açılışında uçuşan saçları tekrar omuzlarına düşüyor, her dönüşünde sarı saçlar tekrar havalanıyorken genç kız diğer köşeye vardığında *Piqué Tour en Dedans* bitmiş, nefes nefese, kollarını indirir, bacakları rahatlar arkasına döndüğünde carter ayağa kalkıyordur, melanie eteğini düzelterek tekrar başlangıç yerine dönecekken carter onu kolundan tutarak durdurur, melanie önce koluna, sonra carter'a bakarken bir şey söylemesini bekliyordur, herhangi bir şey, özür olmasına da gerek yoktur, onu kanatmayacak tek bir kelime etse yeterdir, ama onun yerine genç adam eğildiğinde dudakları buluşurken melanie yutkunarak gözlerini kapatır...

İkisi sakince öpüşüyorken biraz sonra carter biraz daha yaklaşır ve ikisinin de ağızları aralanırken melanie genç adamın yüzünü tutuyor, carter melanie'nin incecik beline sarılıyordur, ikisi birbirleriyle savaşıyor öpüşüyorken carter bir adım ileri attıkça melanie geri atıyordur, ikisi de birbirlerini sürükleyerek odanın ortasına geldiklerinde melanie carter'ı kendinden iter ve kollarından kurtulup uzaklaşırken carter genç kızın elini yakalar, melanie nefes nefese ona bakıyorken dişlerini sıkarak ve inadına dansına devam ederek döner ve sırtı carter'ın göğsüne çarptığında genç adam sol eliyle onu omzundan tutar, melanie gözlerini kapatırken tekrar kendini uzaklaştırır ve bu sefer elleri de bağlı değilken melanie dönerek ondan uzaklaşıyor, her dönüşünde etekleri dalga dalga havalanıyorken carter hiçbir şey yapmıyor, onu izliyordur, geri dönmesini bekliyordur, melanie sonunda odanın diğer köşesinde durarak nefes nefese uzaktaki adama bakıyorken biraz sonra olduğu yerde zıplar ve koşarak yakalanmayı beklerken carter tam zamanında kollarını uzatmış, melanie ona tutunarak havalanırken carter onu belinden tutuyor, melanie genç adamın omuzlarından destek alıyor, ikisi melanie'nin hızıyla şöyle bir dönerken carter genç kıza yere indirir ve tekrar kendine çekerek dudaklarına eğilirken melanie omuzlardaki kollarını genç adamın boynuna dolayarak başını onun öpüşüne kaldırır...

Melanie ayrılarak başını geri çekerken carter dudaklarını yalıyordur, genç kız konuşur

“bir daha beni ot gibi bırakıp gidersen canını yakarım..”

carter bir şey söylemeden sırtırken melanie genç adamın omzuna acımadan sert bir yumruk indirir

“ben ciddiyim. Verayla da aranızda her ne olmuşsa umrumda değil, o kadın dönüp sana bakmaz-“

“gecenin bir köründe, tanrı bilir şehrin hangi köşesinde, kötü çocukla konuşmaya geliyor ama değil mi?”

melanie gülmüyordur, konuşur

“acımasız olma carter, lütfen.. her gün seni aradım, delia bile bir kaç kere aradım sanıyor, tatil boyunca senin yüzünden annemle kaç kere kavga ettim biliyor musun sen!?”

carter hiçbir şey bilmiyorken melanie devam eder

“o gün o felaketten sonra en azından bir adım attık diye düşünüyordum, çok büyük bir haksızlık biliyorum, ama en azından belki biraz adam olursun demiştin, ağlarsın, zırlarsın, bağırır çağırırsın, ama bu kadar kalbimi kırmazsın diye düşünmüştüm. Orada hiç kimsen kalmamışken ben sana sarıldım carter, sen bana hiç o kadar iyi davranmadın, *seninle eğleniyorum* dediğin günün acısını hala unutmadım..”

carter, *o gün sana yalan söyledim, iğrenç bir insanım* diyecek cesareti bulamıyorken melanie de zaten bir şey bekliyor gibi değildir, konuşur

“oyuna çalışırken devamlı geç kaldın, ara sıra haber verme nezaketinde bulundun evet, ama geri kalan zamanlarda bazen sabaha kadar seni bekledim carter, salak ben, acaba başına bir şey mi geldi

diye o kadar telaşa kapıldım ki, kimseye de söyleyemedim.. meğer ben orada meraktan ölürlen sen müzikçiyi becermiyormuşsun-“

“melanie-“

“tamam, o kısmı geçiyorum.. onun ben olsam da olmasam da bitmesi gerekiyor-“

“bitti.”

“güzel.. konuşma, düşünüyorum..”

melanie hala belinden sarılmış, carter’ın kollarını tutuyorken genç adamın tşörtüne bakarak düşünüyordur, biraz sonra başını kaldırır

“özür dile, affedeceğim..”

carter önündeki mavi gözlere bakıyorken melanie bekliyordur

“artık konuşabilirsin, ama istediğim şeyi söyle yoksa çekip giderim-“

“özür dilerim..”

melanie iç çeker ve hafifçe gülümserken başını sallır

“affettim ve kimseye söylemem merak etme..”

“söylersen yalanlarım..”

“biliyorum..”

carter sırtırken melanie genç adamın yüzünü elleri arasında tutar

“iyi misin?”

genç adamın yüzü solarken melanie başını sallır

“saklama.. en azından benden saklama, ben senin düşmanın değilim, beni incitirsen daha iyi hissetmeyeceksin, ki hissetmediğin için geldin, değil mi?”

carter başını sallarken melanie gülümser

“yavaş yavaş öğreniyoruz, güzel..”

carter başını eğecekken melanie izin vermez

“bir daha ağlayıp kaçarsan yakalayamam..”

genç adam gözlerini devirirken melanie sırtır ve uzanarak sarılırken derin bir nefes alır

“dönmeyeceksin diye korkmuştum..”

“ağladın mı?”

melanie sesini çıkarmazken carter kaşlarını çatarak geri çekilir ve az önce öylesine sorduğu soruyu bu sefer cidden sorar

“ağladın mı melanie?”

melanie usulca konuşur

“kimseye söyleme..”

“söylemem, ama aptalsın.. ben arkasından ağlanacak bir adam değilim..”

melanie omzunu silerken carter gülümseyerek tekrar genç kıza sarılır, melanie yine parmaklarının ucunda yükselirken carter onu nasıl yaptığını soruyordur, melanie güler...

akşam delia odanın kapısını açıp elindeki ayakkabılarını ipek kuşaklarından sallayarak kuş gibi uçan bir melanie gördüğünde gülümser, melanie ortak odada zıplayarak estetik bir dönüşle odasından içeri girerken delia gülerek kapıyı kapatır ve koşarak haberleri almak için melanie’nin odasına girerken sanki birisi duyacakmış gibi kapı da kapatılır ve içerden gülüşlerle heyecanlı cümleler duyuluyordur..

SOUNDTRACK / Mariah Carey - Christmas

Noel haftası..

Noel haftasının son dersinde james plevin başında yeşil bir elf şapkasıyla sınıftan içeri girer ve çantasını masaya bırakarak öğrencilerine döner

“evet herkes bu sene ne hediye istediğini söylesin..”

“noel baba olmanız gerekmiyor muydu profesör?”

profesör jim gülerek soruyu soran genci işaret eder

“çok doğru bir yaklaşım, ama koskoca noel baba gelip size ne istiyorsunuz diye sormaz, ben sadık bir elf olarak yardımda bulunuyorum-“

“isteklerimizi daha sonra e-mail atabilir miyiz profesör!”

sınıfta bir kahkaha yükselirken profesör kalkarak tahtaya bir email adresi yazar, *plevinj@elf.lplx*, ve soruyu soran öğrencisine döner
“bu adresi kullanabilirsiniz..”
herkes gülerek not alırken profesör gülümser ve bilgisayarının başına otururken şapkasının ucu gözüne giriyordur, arkaya atarak bugün kullanacakları kod parçasının tehlikelerini anlatmaya başlar...

“vera!”
vera odasında irkilerek başını kapıya kaldırırken yeşil şapkalı şapşal arkadaşı jim’i gördüğünde gözlerini devirir
“hayır jim, bu sene de noel babadan bir kalp istemiyorum..”
jim tühlerken vera ders notlarını düzenliyordur, jim karşısına oturup şapkasını başına biraz daha oturtur ve sorar
“akşamki gösteriye gidiyoruz, değil mi?”
vera kaşını kaldırarak arkadaşına bakar
“meg hayır mı dedi?”
jim ensesini kaşırken sormadığını mırıldanır, vera gülümseyerek başını iki yana sallıyordur, konuşur
“sormazsan nasıl bileceksin-“
“bilemeyeceğim çünkü tiyatrocü thomasla beraber gidiyormuş..”
vera owlara bakarak genç adama bakarken jim üzgün bir elftir, başını sallar
“adama sessiz sedasız dedik, sen yaptığına bak..”
“eh, sen yavaş olursan-“
“daha ne kadar hızlı olayım, meg senin gibi koridorda duvara dayayıp öpülecek bir kadın değil-“
“o ne demek?!”
“senin kadar üzerinden seks akıyor-“
“ters yoldasın plevin geri dön..”
jim tamam diyerek ellerini kaldırır
“baştan başlayalım.. sevgili vera, meggie senin kadar feminen, güçlü ve karizmatik bir figür değil-“
“bunu sakın meg’e söyleme..”
jim yüzünü buruştururken vera gülümser
“tamam beraber gideriz, ben greg’i oyalarım..”
jim sırtırtırken vera zavallı greg’in ne suçu olduğunu soruyordur, jim paylaşmaktan hoşlanmadığını söylediğinde genç kadın susar..

“herkesin geleceğine söz verdim hayatım, kız aylardır uğraşıyor ve inan bana çok güzel bir şey izleyeceksin..”
scott kravattını düzeltiyorken aynadan andreayla göz göze gelir, genç kadın gülümserken o da gülümser, kravattıyla işi bittiğinde andrea amber tılsım kolyesini uzatır, scott alarak genç kadının boynundan geçirir ve işi bittiğinde genç kadının ensesini öperken andrea gülümseyerek saçlarını bırakır arkasındaki adama dayanır...

“kimi görmeye gidiyorduk biri hatırlatabilir mi-“
“melanie! Ewan kaç kere söyleyeceğim!?”
ewan sırtarak delialonaya bakarken genç kız *hırırlar*
“bilerek yapıyorsun artık, nasıl adisin..”
ewan adi de olsa çok eğlendiğini söylüyorken delia onun koluna vurur ve ikisi büyük salonda diğerlerini bekliyorken latty ve delora iniyordur, delora evren çocukları vakfının ne kadar önemli olduğunu anlata anlata bitiremiyorken latty başını sallıyordur, troova olayından sonra verilen kraliyet burslarının neredeyse yarısı evren çocukları vakfına gitmiştir, oreon’un katılımı aslen bu sosyal görevi desteklemek için oluyorken delora açıklaması bittiğinde rujunun düzgün durup durmadığını sorar, latty parmağının ucuyla hafifçe düzeltirken delora teşekkür eder, o sırada colm ve conrad da geliyorken delora merdivenlerden inen çifti gösterir
“ah güzel ablam ve kaptan calis..”
“delora şunu yapmamı kaç kere söyleyeceğim..”
“ortalıkta söylemiyorum, bırak keyfini çıkarayım..”

calis gülümserken cuslov’u belinden tutuyor, genç kadın etrafına bakar, eksiklerin nerede olduğunu sorarken herkes çoktan arabalara yerleşmiştir, cuslov pekala diyerek calis’le beraber önden çıkarken delora arkalarından ah ne kadar güzel olduklarını söylüyordur, cuslov dönüp ona bir bakış atarken küçük kardeş sırtır, cuslov önüne dönerken gülümsüyordur...

“aman tanrım, yapamayacağım, düşeceğim, kafam kırılacak, bir şey olacak-carter gişe rekoru kıran film galası gibi her taraf! Ben o kadar iyi hazırlanmadım-“
“aylardır seni okullara götürüyorum, ordan buradan adam topladın, nefes almadan çalıştın, ben yoruldum melanie..inan kıvrıracaksın..”
melanie kıvrırmak *zorunda* olduğunu söylerken carter puantlar nasıl diye soruyordur, zira aylardır ondan çok o ayakkabılar ilgi ve alaka görmüştür, melanie gülerek ayağındaki siyah satenden balerin ayakkabılarına bakar
“çok iyile-carter! Ne yapacağım ben!”
carter kafasını kaşırken neden okula geri dönüp bu kızdan özür dilediğini hatırlamaya çalışır...

ewan, latty’le beraber basın mensuplarına poz veriyorken genç kadının kulağına eğilerek dişlerinin arasından mırıldanır
“bir kız dans edecek diye nedir bu şamata?”
latty başka bir kameraya gülümserken üzerindeki uzun mor gece elbisesi parılıyordu, o da dişlerinin arasından cevap verir
“sosyal görev, sorumluluk, noel, çocuklar için hayır işi..troovayla ilgili bir şey olduğu anda büyük olay oluyor, artık alışmış olman lazım..”
ewan *boşuna mantarlarını sevmiyordum* diyerek kraliçeyi belinden kibarca tutuyorken yüzüne patlayan bir flaşla gazetecinin beynini patlamak istercesine kameralara bakar..

“hadi yerleşin..”
ewan deloranın yanına oturuyorken latty de onun yanına oturuyordur, genç adam yüz sene yetecek kadar fotoğrafının çekildiğini söylerken flaşların hassas beyin hücrelerini zedelediğinden dem vuruyordur, conrad’dan bir *vah vah* duyulurken ewan hızla dönüp komutana bakar, conrad bir an donarken ewan gözlerini kısar
“seni sevmiyordum ben..”
latty hatırlaya hatırlaya bunu mu hatırladın derken ewan bu sefer ona dönüp bakar, ama hiçbir etkide bulunamazken kraliçe gösterinin başladığını söyler ve herkes önüne dönerken etraf kararır, sahnenin perdeleri kalkarken ilk alkışlar duyulur..

“nasıl? Gidemedim yanına..”
carter delianın önünden geçip kendi yerine oturuyorken iyi iyi diyerek ne kadar konuşkan bir kişilik olduğunu tekrar gözler önüne sererken delia en azından cevap almış, heyecanla perdeye döner, alkışlar yükselir..

SOUNDTRACK / Yolanda Adams - I Believe

Zifiri karanlık salonda sadece sahneye vuran yuvarlak bir spot ışığı uzun boylu sarışın bir balerinle, onun önündeki, onun gibi sarı saçları olan, beyaz elbisesi arkadaki genç kıza eş olan küçük bir balerini aydınlatıyordu, ikisi de bir çiçek gibi kollarını açarak dimdik duruyorlar ikisi de aynı anda, aynı zerafetle dönerler, kusursuz iki *fouetté en tournant*’dan sonra iki güzel balerin bir anda hüznle eğilerek sağ kollarını yere eğerler, iki nazik kuğu hüznle bekliyorken adeta ikisinden birer damla yaş düşüyordur, biraz sonra yere eğilen kollar yükselir, başlar yine dik, yüzlerde kendine güvenen bir gülümseme oluşuyor, ikisi de ne istediği bilen, biri küçük ve masum, diğeri büyük ve güçlü bir yürek, hızla ve aynı anda muhteşem bir *pirouette*’le dönerken dönüşleri bittiği anda iki yana ayrılır ve müziğin hızlanmasıyla sahneye atlayan bir kız, bir erkek ve onların küçük versiyonlarına yer açarlar...

Müziğin ritmi hızlanmış, bütün göz yaşlarından sonra daha sert ve güçlü bedenler sahnede dans ediyorken kalabalık ritmle eş alkışlıyor, sahnedeki genç kız ve adam aynı tonda eğiliyor, bükülüyor, kalabalığa oynuyorken ikisi de birbirine bakarak gülümsüyor ve aslında her şeyin yolunda olduğunu söylüyorken onlardan çok, öndeki ufaklıklar dikkat çekiyordur, iki ufaklık da dikkatli, sanki doğduklarından beri dans ediyorlar, arkadaki büyüklerine taş çıkarırcasına arkaya bükülüp elleri üzerinde döndüklerinde kalabalıktan büyük bir alkış kazanıyorlar ve gülümseyerek arkadakilerle aynı anda sağ ve sollarına parendeler atarak ayrılırken onların bıraktığı yer bu sefer çok daha büyük bir grupla doluyordur..

Büyük grubun gülen yüzleri ve şamatasındaki uyumu herkesin tüylerini diken diken etmiş, hepsi gencecik, hepsi birbirinden farklı yüzler, hepsi hayatlarında belki bir çok kez göz yaşı dökmüş küçük ruhları temsil ediyorken öndeki ufaklıklar da ne olursa olsun hayatta yalnız olmalarına rağmen inanıyorlar, şu anda tek yaptıkları şey bütün hayalleriyle dans etmek oluyorken hepsinin figürleri o kadar belirgin ve o kadar ayrıntılıdır ki ön sıradakiler ayaklanmışken kızlar ve erkekler biraz sonra iki ayrı köşeye ayrılır, kızlar etraflarında dönerek zerafetlerini gösterirken erkekler çarpaz adımların birbirine karıştığı bir noktada havada taklalar atarak tekrar sertçe aynı anda sertçe yere basıyor ve güçlerini gösteriyordur, biraz sonra hepsi bir anda bir *hey!*le ellerini havaya kaldırır ve o anda sahne tekrar kararırken herkes nefesini tutar..

Az önceki spot tekrar geri gelmiş, sahne karanlığından biri büyük, biri küçük iki beyaz figür çıkmış, başlarındaki kasketler gözlerini gizliyorken ikisi de bütün karizmalarıyla sert adımlar atarak sahenin sonuna kadar yürürler ve seyircileriyle bir baş hareketiyle selam vererek birbirlerine dönerler ve ikisi de aynı adımları öne atıyor, iki adımda aynı mesafeyi geri gidiyor, ama hemen sonra korkmadan birbirlerine atılıyorken son adımda dönerek sahenin iki yanına ayrılırlar ve ışıklar tekrar geri dönerken piyanonun vuruşlarıyla melanie ve onun eşi olan küçük kız sahneye çıkarlar ve parmak uçlarında zıplayarak havalanırken herkes deli gibi alkışlıyordur, iki sarışın da sahenin iki ayrı köşesinde aynı figürlerle güçlerini gösteriyorken küçük olan iki parendeyle melanie'nin yanına gelir ve onu eteğinden çekerek döndürürken kendisi de onun arkasından dönüyor, ikisi iki mutlu topaç gibi eteklerindeki kebekleri etrafa saçıyor onların arkasından az önce bütün dansçılar sahneye atlayarak elleri havada, şarkıyı söylüyor, hepsi zıplıyor, bazıları kendi ufaklıklarını omzularına almış, bazıları kendi köşelerinde, kendi dünyalarında dans ediyorken bütün seyirciler de onlarla beraber el çırpıyor, şarkının sözlerine eşlik ediyordur, küçük melanie ve melanie'nin tekrar öne çıkmasıyla herkes yine son koordineli figürleriyle beraber daha güçlü olduklarını söyler ve son notalarla eğilerek seyircilere selam verirlerken büyük salon alkışlarla sarsılıyor, küçüklerin anneleri hüngür hüngür ağlıyorken bütün dansçılar kendi ufaklıklarını kucaklarına alırlar ve sahenin ucuna gelerek nefes nefese, seyircilere el sallarlarken onların arkasındaki büyük ekranda evren çocuklarının resimleri geçiyor, herkes hala alkışlıyorken melanie kendi ufaklığını öperek ona sarılıyordur...

“MELANIE MUHTEŞEMDİ!”

delia çılgık çığılığa melanieye sarılıyorken melanie arkadaşının elini tutup makyaj aynasının önündeki kartları gösterir

“burada nasıl bir dans hazinesi yatıyor biliyor musun!? İsmi ağzıma almaya korkacağım dans akademilerden davetler var! Ve bu adamlar beni ilk defa görüyorlar!”

“reklam her şeydir..”

melanie reklamlara aşık olduğunu ilan ediyorken başka aşık olduğu bir şey daha içeri girer, melanie puantlarının ucunda yükselerek etrafında dönerken carter'ın sevdiğini biliyor, hemen sonra zıplayarak genç adamın dudaklarına atılır, carter onu tutuyorken melanie ayrıldığında gülümser

“güzel miydi?”

“çok güzeldi, kırmızı taytlı bir kız vardı-“

genç adam omzuna bir yumruk yerken melanie nasıl başarıyorsa hep aynı yere vuruyordur, carter sakat kaldığına kanaat getirirken melanie onu boşvermiş, içeri giren anne ve babasına atılıyordur, carter onları görünce rahatsızca üzerini düzeltme ihtiyacı hissederken ian genç adamın sırtını patpatlar

“geçecek..”

“noel'de onların evine gitmek zorundayım..”

ian şokla carter’a bakarken genç adam da ona döner
“ya onlara gideceğim ya da satürndeki suratsız akrabalarımı döneceğim, o yüzden melanieyle gidiyorum..”
ian tebrik ederken düğün davetiyesini beklediğini söyler, carter genç adamın karnına bir dirsek geçirirken ian iki büküm olarak olay yerinden uzaklaşıyordur...

SOUNDTRACK / Robbie Williams - Straighten Up and Fly

“deliayı gördünüz mü?”
delora soyunma odalarına giden kapıyı gösterirken edward hmmlayarak önüne döner, üniversitenin gösteri sonrası verdiği kokteyl çok sükseli bir şekilde devam ediyorken sanat dünyasıyla hayırsever zenginler birleşmiş, çocukların üzerinden işler yürütülüyorken edward bir kadeh alarak kalabalığa karışmaya teşebbüs eder, ama kendinden önce elindeki kadeh birine çarpıp o birinin üzerine dökülürken edward dehşetle eteklerinin ucunda doğru ıslanmış bordo elbiseye, sonra da başını kaldırıp elbisenin sahibi olan genç kadına bakar, vera bu gece son ihtiyacı olan şeyi de yaşamış, sinirle gülerek dalga dalga siyah saçlarını geriye atarken edward’a bakar...

“çok üzgünüm miss..”
vera başını sallarken her şey bütün gece zaten o kadar muhteşem gidiyordur ki, bu resmen krema üstündeki vişne olmuşken genç kadın elini sallar
“önemi yok-“
“nasıl olmaz, güzelim giysiniz berbat oldu-“
“siz üzülükçe kumaş kurumuyor..”
edward bir afallarken vera etrafına bakıyordu, ilerde jim’i meg’le konuşurken gördüğünde en azından bir şeylerin doğru gittiğine inanır ve tekrar önüne döndüğünde dikkatsiz adam hala önünde duruyordur, vera elini uzatır
“vera selwyn, çok istiyorsanız kuru temizleme faturasını adresinize gönderebilirim..”
edward gülümseyerek genç kadının elini sıkar
“edward regan, adresimi sizinle dökülmeyen bir içki paylaşma karşılığında verebilirim..”
vera kaşını kaldırırken edward kibarca barın olduğu tarafı gösterir, genç kadın pekala diyerek öne düşerken edward gülümseyerek miss selwyn’i takip eder...

“demek müzik öğretmenisiniz-“
“profesör diyelim, lisedeki ufaklıklara flüt çalmayı öğretmiyorum..”
edward gülerek çok özür dilerken vera da gülümser
“siz ne iş yapıyorsunuz bay regan-“
“edward lütfen.. teknoloji uzmanıyım..”
vera devamını beklerken genç adam başka bir şey söylemez, vera sorar
“nerede çalıştığınızı sorabilir miyim?”
edward tabii der ve cevaplar
“oreon yüksek teknoloji departmanı..”
vera gözlerini kısarken kadehinin ağzını hafifçe genç adama doğrultur ve
“delialona regan’la bir bağınız var mı?”
“babasıyım..”
vera ohlarken kadehinden bir yudum daha alır ve bara bırakırken edward’a döner
“içki için teşekkürler edward, faturayı adrese yollarım..”
genç kadın adresin yazılı olduğu peçeteyi sallayarak kalkarken edward bir an neden kaçılacak bir adam olduğunu düşünür, ama sormazken kibar bir şekilde o da ayağa kalkar ve genç kadına iyi geceler dilerken vera arkasına bakmadan kalabalıktan kaybolur...

“delia, tatlım bir şey soracağım..”
delia, ian ve diğerlerini bırakarak babasıyla uzaklaşırken edward kızına döner
“vera selwyn’den ders alıyor musun-“
“ah tanrım almaz mıyım, baş belası bir kadındır baba-baba?”

edward'ın ifadesi belirsiz bir düşünceyle gölgelenmişken delia gözlerini kısar
“baba?”
“efendim?”
“aman tanrım..”
“ne oldu?”
delia gülerken edward anlamıyordu, yeni nesil zaten o ne dese gülüyordu, tekrar sorar
“ne oldu delia!?”
“sen miss verayla tanıştın..”
edward alnında mı yazıyor acaba diye düşünürken sonra bir anda *kızının* karşısında durduğunu ve ailece daha bir şey söylemeden anlaşıldıklarını hatırlarken delia sanki hayatının en komik şeyini duymuş, elini ağzına kapatır, edward kızmaya başlamışken delia yüzünü düzelterek babasına bakar
“özür dilerim baba, dalga geçmek istemedim.. gerçekten.. bir şey mi oldu, neden sordun?”
edward etrafını şöyle bir kolaçan edip tekrar kızına döner
“elimdeki içkiyi kadının elbisesine boca ettim, sonra da ona bir içki ısmarladım ve senin baban olduğumu söylediğim anda koşarak kaçtı..”
delia, miss verayı koşarak kaçarken düşünüyor ve dudaklarını ısırıyorken kaşlarını çatarak başını sallıyordu, edward sorar
“o kadar ciddi mi?”
delia başını iki yana sallarken kaşları hala çatılmıştır, dudakları sımsıkı kapalıyken edward gözlerini devirir
“sen uzun zamandır cezaya kalmamışsın, anlaşıldı..”
delia kahkahayı basarken onların neşesini uzaktan takip eden annesi yanlarına gelmiştir
“baba kız neye gülüyorsunuz bu kadar?”
edward elini kaldırarak wuslanın yanlısını düzeltir
“baba yok, kız gülüyor..”
wusla kızına neden babasına güldüğünü sorarken delia sebebi anlattığında edward ve wusla kısa bir süre bakışır, delia ikisinin bakışmasını yakalamamış gibi davranarak arkadaşlarının yanına dönmesi gerektiğini söyler ve azad edilirken edward etrafı izleyerek içkisini yudumluyor, wusla da gözünün önünden saçlarını çekerek sessizce güzelliğini taşıyordu...

“kimdi o adam?”
vera yanına dönüp sinsice yaklaşan jim'i gördüğünde kaşlarını çatır
“sen meg'in yanına dönsene, bak thomas yine kadına şiir okuyor..”
jim o işi hallettim ben diyorken vera iyi bakalım diyerek önüne döner, genç adam arkadaşına biraz daha sokularak sorar
“kimdi o adam?”
vera kaçamayacağını biliyor, gayet rahat bir şekilde cevaplar
“edward regan-“
“regan! Şu boncuk gözlü kızın babası mı?”
“sen o *boncuk gözlü kız* nereden biliyorsun, sorabilir miyim?”
“sorabilirsin.. erkek arkadaşı benim dersimde, çok akıllı bir çocuktur, bir kaç kere kafeteryada takıldık..”
vera kafeteryaya uğramayan bir profesör olarak hayatını sürdürüyorken jim arkasından *hmmlar*
“karizmatik adam..”
“meg'i bırak, sana onu ayarlayalım..”
jim *hahlarken* vera sırtır, genç adam arkadaşının muhteşem elbisesindeki talihsiz lekenin ne olduğunu sorarken vera cevap vermiyor, jim uzanarak eteği yalamak ve ne olduğunu test etmek isteyince genç adamın kafasına vurarak anlatmak zorunda kalıyordu, jim daha önce hiç bu kadar eğlenmemiştir, daha çok ayrıntı ister, nasıl kaçmıştır, neden kaçmıştır, yoksa vera lezbiyendir de jim mi bilmiyordu-genç adam omzuna yumruğu yer ve susar..

melanie ortalıkta dolaşarak bir kadeh içecek bir şey bulup bulamayacağını keşfetmeye çalışıyorken bir anda ona uzatılan bir kadehle irkilir, uzatan elin sahibine baktığında karşısında elle'i görür, genç kız gülümsüyorken melanie teşekkür edereksoğuk şampanya kadehini alır ve lezzetli bir yudumdan sonra *mmlarken* elle konuşur
“gösteri çok güzeldi, tebrikler..”
melanie çok teşekkür ederken derhal gözlerinin içi parlamıştır, elle başka bir şey söylemeden melanie'yi izlemeye devam ederken melanie biraz daha gülümser ve etrafını izlemeye devam eder,

sohbet ilerleme teşebbüsü göstermiyorken melanie tuvalete gitmesi gerektiğini söyleyerek ayrılır, elle'in arkasından onu izlediğinden emin kaşlarını çatarak tüylerinin diken diken olduğunu hisseder..

“ian bir şey soracağım..”

ian kulak kesilirken melanie ilerde, telefonuyla konuşan elle'i başıyla işaret eder

“elle'in lezbiyen olmadığına emin misin?”

ian afallarken diğerlerinin başı da elle'in olduğu tarafa dönmüştür, pastel sarı bir elbise giymiş, altın sarısı saçları hoş bir topuzla toplanmış, genç kız gayet hoş görünüyorken carter mırıldanır

“benim için sorun olmazdı..”

ian da aynı fikirde olduğunu söylerken ikisi de kafalarından geçip gözlerinden fışkıran düşünceler için sertçe dürtülürken melanie ciddidir

“az önce bana içki verdi ve garip şekilde durmadan beni izledi..”

carter sırtarak ian'a kaşlarını kaldırırken ian da gülümser, melanie carter'a dönüp hayır, grup seks yandaşı olmadığını söylerken carter kalbinden vurulmuştur, arkasına yaslanırken delia arkadaşına döner

“verdiği içkiyi içtin mi?”

“bir yudum almış bulundum, izlemeye başlayınca yanından uzaklaştım size geldim.. hala bayılmadığıma göre iyiyim..”

delia güzel derken melanie göz ucuyla yine elle'in olduğu tarafa bakar ve anında göz göze gelirken başını hızla önüne çevirir, delia da görmüştür, ikisi kaşlarını kaldırarak olayın garipliğine ortak olurken carter hala lezbiyenlere ne kadar saygı duyduğundan falan bahsediyordur, dayağı yiyecektir haberi yoktur...

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Christmas Time

Dış uzayda bütün galaksi ve gezegenlerin en sevdiği haftalardan biri gelip çatmış, her yer noel neşesiyle doluyken kimin hangi tanrıya inandığı önemli değil, noel onlara göre dini bir kutlama değil, daha çok upuzun bir senenin sonunda herkesin aile ve arkadaşlarıyla bir araya gelebilmesi ve çam ağaçlarını süslemekten ibarettir...

Çoğu evde venüs'ten ithal edilmiş tılsımlı ökse otları sevgi ve beraberliği ateşliyorken çocukların en çok sevdiği mavi çamlar daha iki hafta önceden luplexten alınarak bütün gezegenlere dağıtılmaya başlanıyordur, mavi çam yaşını geçmiş çocukları olan aileler büyüklü küçüklü yeşil çam ağaçlarını evlerinin en güzel köşesine kuruyor, bir tek evler değil, bahçeler de pırl pırl parlıyordur..

Gezegenlerinde aileleriyle beraber olabilen şanslı nüfusun dışında bir yılbaşını daha keşif ya da güvenlik göreviyle uzay boşluklarında geçiren ekipler için her sene özel noel araçları fırlatılıyor, yılbaşını onlar da uzay karanlığında aile olarak gördükleri arkadaşlarıyla kutluyorlardır..

İşte herkesin *mutluyum* dediği bu haftada kraliyetin de çok önemli işleri oluyordur: merkez masadan gelen tebriklere cevap vermek, gezegen ve galaksilere tebrik mesajları yollamak, merkez masanın başlattığı adetle noel babaya verilmek üzere oreon'a yollanan ve güvenlik testinden geçmeyi başarabilmiş mektuplara göz atmak, gülümsemek ve hediyeleri yollamak gibi sosyal görevlerin dışında saray içinde düzeni sağlamayı gerektirecek bir iki görev daha vardır, bunlardan en önemlileri maynard ve oreon'da canını dişine takarak haftanın 7 günü 24 saat çalışan görevlilerin izin listelerini hazırlamak, ana salondaki en büyük yılbaşı ağacını kimin süslemesi gerektiğine karar verilmesi ve daha da önemlisi bu sene cuslov'un başının etini yiyecek birinin seçilmesiyle leona'daki o büyük çiftlik evine gitmeye ikna edilmesi...

“kraliyet emri çıkaracaksın o zaman, kesin çözüm..”

“cuslov'un itiraz edebilme hakkı var..”

“sen de itiraz edersin..”

“hepsi oreon ve kraliyet arası uyumsuzluk sınırları içine girer-“

“abarttın..”

“bu avukati kim getirdi buraya?”

kraliyet avukatı noel izninin başladığı belirtilerek büyük ofisten çıkarılırken içerde oreon'un ikinci nesil üyeleri ve bu sene yılbaşı ağacını süslemesine karar verilen üçüncü neslin yegane temsilcisi delialona kalmıştır, ikinci neslin en büyüğü conrad elini kaldırarak söz alır
“yılbaşı ağacını süsleyen gitsin ağlasın..”
delialonanın derhal gözleri dolarken conrad genç kıza sarılarak saçlarını öper, delia sırtırken latty gülüyordur
“kardeşi gitsin konuşsun, aile meselelerine ben karışmıyorum..”
delora ihanete uğramış, dehşetle *adilim* diye dolaşan kraliçeye bakıyordur
“savaştan önceki 3 sene her seferinde ben gittim, bir keresinde de gönüllü oldum, gitmem.”
“eskiden çiftlik evi mi vardı? Sarayda kalalım..”
herkes hızla dönüp ewan’a bakarken kaptan omuzlarını silkiyordur, latty diğerlerine döner
“kaptan ewan crash’in özel durumu sebebiyle artık ikinci nesilden olmadığına karar verilmiş ve toplantıdan ayrılması talep edilmiştir..”
ewan kaşlarını çatarak sesini bile çıkarmayan topluluğa bakarken gözlerini devirerek ayağa kalkar ve odadan çıkarken büyük salona döner, az önce yine oy birliğiyle toplantıdan *atılmış* olan dorian’ın yanına çöker, ateş kıran günlük gazeteyi okuyorken mırıldanır
“geç kaldın..”
“her şeye itiraz ettim, ancak çiftlik evinde yakalayabildim..”
dorian gülümserken o da çam ağaçlarının çok çabuk alev aldığını söyleyerek büyük ödülü kazanmış, şimdi ikisi de sorumluluklarından sıyrınarak tatillerine başlamıştır, hayat güzeldir...

“biz geldik!”

“tessa!”

sienna koşarak kardeşine sarılırken genç kadına annelik yaramış, pırl pırl parlıyordur, ablasını sıkıca sararken herkes noel’in en beklenen konuklarını karşılamak için antreye dökülmüş, tessa ne kadar hoş görüldüğünden alexa’nın konuşup konuşmadığına kadar her şeyi soruyorken soruların yarısının içeriği olan küçük hanım, yakışıklı babasının kucağında içeri giriyor, ne saraya ne de onu bekleyen onca insana aldırmadan küçücük elleriyle babasının dudağını çekip bırakıyordur, chris gülerek merdivenleri çıkıyorken bir anda herkesin ALEXA! olarak onlara saldırmasıyla küçük kız korkarak babasının boynuna sarılır ve başını genç adamın yanağına yaslarırken herkes o anda olduğu yerde kalır ve bu sefer de AWW! olunurken alexa babasına bir şeyler mırıldanıyordur, chris gülümseyerek kızının küçük ellerini öper

“korkma tatlım, hepsi senin arkadaşların, bak teyzeni hatırlıyor musun? Sienna teyze..”

“sina..”

sina teyze kollarını açarak miniğini kucaklarken delora siennanın arkasından küçük kızın burnunu sıkıştırır, alexa başını çekerken delora gülümser, küçük kız hala utanıyor, başını teyzesine saklamaya çalışırken veronada iki ay önce 4 yaşına basmış olan alexa, teyzesine herkesin kim olduğunu soruyorken maynard ahalisinin görevi belli olmuştur, alexayla yeniden tanışılacaktır...

“çok büyük..”

bir kaç saat sonra morgan ailesinin iki üyesi daha maynard’a giriyordur, jaden antrede yürüyorken başını kaldırmış, tavanın yüksekliğine bakıyordur, gabriel eşyalarını taşıyan görevliye teşekkür eder ve herkesin nerede olduğunu merak ederken büyük salondan koşarak sarı saçlı ufak bir kız çıkar

“cedin!”

jaden küçük kuzeninin sesiyle o tarafa dönerken alexa gülerek küçük adamın yanına gidiyordur, elinden tutup onu aşağı çekerken jaden dizleri üzerinde yere oturur, alexa cedın abisinin yanaklarından öpüyorken gabriel gülümseyerek ikisini izliyordur, herkes yavaş yavaş ortaya çıkıp genç adamı karşılarırken chris ve tessa söz verdikleri gibi büyük abiyi çok sık ziyaret etmişler, sienna da vakti oldukça gudalajara’da onlara katılmışken alexa’nın sık sık gittiği zaten sadece iki yer vardır, venüste büyük anne ve büyük babası, gudalajarada da amcası ve teyzesi, ufaklık o yüzden sadece teyzesini ve jaden’ı iyi tanıyorken şimdi geldiği yer çok yenidir, kuzenine heyecanla insanları anlatıyorken jaden yere oturmuş, elini kolunu sallayarak bir şeyler söyleyen küçük sarışını dinliyordur...

Bir kaç saat sonra herkes kaynaşmış, ufaklıklar dördüncü nesil olarak delialonanın yanında ağacın dibine oturmuş, süs seçiyorken alexa saçlarındaki küçük çam ağacı şeklindeki çıt çıtlı tokalarını çekmeye çalışıyordur, onları da ağaca asmak istiyordur, ama saçı çekilince yüzünü buruşturuyorken jaden derhal olaya el koyuyor ve küçük kızın tokalarını o çıkarıyordur, alexa annesinin öğrettiği gibi hemen teşekkür eder ve tokalarla beraber ağacın dallarına saldırırken jaden tekrar delianın yanına oturup sadece büyüklerin yapabileceği süslere karar verme işine devam ediyordur..

Ağacın dibinde yıllar önce leyleklerin getirdiği hediyeler oturmuş konuşuyorken büyük salona cuslov girer, az önce buraya gelmesi için özellikle çağrılmış, genç kadın bunun için diantheyle olan konuşmasını yarıda kesmiş, şimdi tek gördüğü ağacı süsleyenler olmuşken *hmmlar*, o sırada onu görmüş süslemecilerden jaden alexanın kırmızı elbisesini hafifçe çekiştirir ve küçük kızın dikkatini çekerken arkadaki cuslov'u gösterir, alexa yeni tanıştığı güzel kadını görürken mavi gözleri kocaman, parlıyordur, kalemle çizilmiş gibi olan dudakları birazdan kocaman bir gülümsemeye dönerken ağacı bırakarak cuslova koşar, genç kadın da onun geldiği görünce yere eğilir ve kollarını açarken alexa güzel kadının ellerine tutunarak durur

“çiftliğe gidelim kusov.”

Cuslov gülerek küçük kızı kucakladığı gibi kaldırır ve yanağından kocaman bir öpücük alırken alexa gülüyordur, cuslov ufaklığı indirerek altın saçlarını düzeltirken delia'ya döner

“kimin başının altından çıktı bilmiyorum, sen söylersin, herkes hazırlansın bu akşam gidiyoruz..” delialona ellerini çırparken alexa da ne için çırpıldığını bilmiyor ama yine de ellerini çırparak tekrar ağaca koşar ve yine tokaları takmaya uğraşırken cuslovun gidişiyile delia ayağa fırlayarak süsleri jaden'a bırakır ve haberi dağıtmak için çıkarken küçük adam gözleri parlayarak ayağa kalkar ve ucuna bakarken bile boynunun acıdığı ağaca süsleri asmaya başlar...

“edin hızlan!”

eidan sırtındaki alexayla emekleyişini hızlandırırken alexa gülerek onun sırtına tutunuyordur, biraz sonra geyiği yorulmuş, yüzünün üstüne yatarken ayakları yere değen alexa koşarak eidanın önüne dolaşır ve başının yanında yere eğilir

“edin uyudun mu?”

edin başını sallar, alexa *ohlarken* biraz sonra genç adam saçlarının çekilmesiyle *owlar*, alexa geyiği uyandırmış, tekrar koşarak sırtına otururken konuşur

“geyikler uyumaz, yalan söyledin..”

eidan yattığı yerden gülerken bu güzel manzarayı izleyen franco ve jaden da bir kahkaha atıyordur, o sırada içeri vien girerken alexa genç kadını görünce derhal geyiğini işaret eder

“geyikler uyumaz vien, edina söyle..”

vien gülerek yerdeki adama bakıyorken alexanın yanına gidip yere çöker

“geyikler uyumaz eidan, işine dön lütfen..”

alexla sırtırken eidan tekrar elleri ve dizleri üzerinde yükselir ve sırtındaki alexayla beraber vien'e döner

“siz ne hediye istiyorsunuz doktor hanım, noel kız size de hediyenizi versin-“

“hediyelerim yok edin..”

eidan küçük ağaç süsleriyle dolu olan torbayı sırtındaki kıza uzatır, alexa hemen teşekkürü basarken küçük elleri torbayı açıyordur, içinden beyaz bir güvercin çıkararak vien'e uzatır

“sen kuş ol..”

vien teşekkür ederek alır ve küçük kızı yanağından öperen alexa gülümser, geyik de mutlu olmuşken vien genç adamın saçlarını karıştırarak ayağa kalkar

“hadi gidiyoruz..”

jaden oturduğu yerden fırlarken sorar

“çiftlikte atlar da olacak mı?”

“olacak jaden, hadi koş..”

jaden koşarak çıkarken eidan noel kızdan izin istiyordur, alexa peki diyerek aşağı zıplarken elbisesinin eteklerini düzeltir ve vien'e elini uzatırken genç kadın tutar, ikisi sohbet ede ede odadan çıkarken eidan onları izleyerek ayağa kalkıyordur, franconun sesiyle başını çevirir

“ah küçük geyik aşık olmuş..”

eidan sırtırken franco gözlerini devirerek genç adamın ensesine bir tane patlatır ve öne düşer..

SOUNDTRACK / Britney Spears - All I Want For Christmas

“nasıl sığamıyoruz?!”

“basbaya sığamıyoruz, saray arabalarının yarısına izin verersen-“

latty gözlerini devirerek conrad’ın elinden listeyi çeker, conrad da öyle bir liste yapmıştır ki, latty’nin kağıdı yırtası gelirken onun yerine listeyi conrad’ın göğsüne yapıştırıp arabaların önünde bekleyen kalabalığa döner

“cuslov, calis, wusla, edward ve delia en öndeki arabada..”

en öndeki araba nüfusu zaten yerlerindeyken latty tamam diyerek ikinci arabaya döner

“delora, colm, ewan, conrad ve ben ikincide-“

“biz 6 kişi olabiliriz, bavullar için büyük olan arabayı aldık..”

latty tamam diyerek dorian’ı da listesine alırken genç adam elini uzatarak ewan’dan anahtarı ister, ewan onda bir şey olmadığını söylerken dorian gözlerini deviriyordur, onun eli hala havadayken latty devam eder

“andrea, scott, franco, eidan ve vien..üçtesiniz..”

üçüncünün sahipleri derhal yerleşim planı yaparken daha franco ve eidan kim ortada olacak kavgası yapıyorlardır, vien ikisini ayırarak ortaya geçerken eidan gülümser, franco gözlerini deviriyorken latty son kalan gruba döner

“sizin çok eşyanız var, çocuklar da burada.. şöyle yapalım.. ashley..”

genç kadın en küçük araba sahibi olarak yanına kimseyi almıyor, bavullarla gidiyorken tehditkar bir bakışla kraliçeye döner

“arabam küçük..”

latty bildiğini söyler ve devam eder

“çocuklar ve bavulların bir kısmı tessa ve chrisle gitsin, sen gabriel’i al-“

“hayır.”

“ne?!”

latty iki yönden gelen itirazlara bakarken kaşlarını çatar

“gabriel, ashleye gidiyorsun-“

“neden oğlumdan ayırıyorum-“

“evet babaysa babalığını bilsin-“

“hey-“

“Evet, bu kadar. gidelim artık..”

ashley ve gabriel seslerini keserken chris sırtarak abisini itiyor, ashley çoktan arabaya binmiş, motoru çalıştırıyordur, kraliçe de arabasına ilerlerken ewan hala anahtarın onda olmadığını iddia ediyordur, latty genç adamın cebine elini sokup anahtarı çeker ve sürücü koltuğuna geçerken conrad da fırsattan istifade, sırtarak öne geçiyor, dorian söylene söylene arkadaki iki sıra koltuklara geçiyorken ewan öfleyerek giriyor ve bütün kapılar kapanıyorken beş araba saraydan çıkış yoluna giriyordur, arkada kalan, izin alamamış olan hizmetçi, uşak ve görevliler el sallarken bu akşamki partilerini planlıyordur..

“hiç değişmemiş!”

delora arabadan fırlayarak üç katlı kocaman çiftlik evinin bahçesinde koşuyorken denizden soğuk bir rüzgar esiyordur, ama kimse aldırıyorken savaş öncesinde kraliçe lara ve cuslov her sene onları bu eve getirmiş, ondan sonraki yıllarda kimsenin buraya uğramaya vakti olmamışken şimdi hatırlarla dolu olan evin kapıları açılıyor, deloranın arkasından jaden da koşuyor, alexa ona yetişemediği için babası tarafından kucaklanıp onunla koşuyorken herkes güle konuşa eşyalarını arabalardan alıyordur...

“birisi şömineyi yaksın..”

bir an sonra şömine harıl harıl yanıyorken delia dorian’a teşekkür ederek atkısını boynundan çıkarıyordur, o sırada ewan salondaki ahşap içki dolabını karıştırıyordur, eidan ve franco evrenin en

kaliteli içkilerini gördüklerinde cennete düştüklerini düşünüyorken jaden ve alexa saraydakinden biraz daha küçük olan ağacın çevresinde dolaşıyordu, jaden sorar

“bu ağacı kim süsledi?”

herkes cuslov’a bir bakış atarken genç kadın gülümser

“bu sene ne yapacaksınız diye merak etmiştim..”

delora ablasının saçını çekerken cuslov yine küçülmüş şımarığa bakar ve poposuna bir tane vurup mutfağa yollarken calis içeri girer

“ashley ve gabriel nerede?”

kalabalığa bir sessizlik düşerken kimse son arabanın nerede olduğunu bilmiyordu, jaden babasının gelmediğini o anda fark ederken alexa geb nerde diyordu, chris derhal telefonunu çıkarmışken tessa arkamızda değiller miydi diye soruyordu, chris son iki saattir takip etmediğini söylüyorken telefon açılır

“gabe-ne-anladım-bilmiyorum..”

chris odadakilere döner

“merlot kasabası nerede kalıyormuş..”

calis kaşlarını çatır

“merlot gezegenin diğer köşesinde..”

chris gülerek telefona döner

“duydun mu-“

genç adam telefondan gelen bir bağırıyla yüzünü buruştururken gabriel çok iyi duymuştur, ne halt yediklerini bilmediğini, zaten kadınlara araba kullanırsan bunun olacağını, birinin bir şey yapmasını bağıryorken o sırada içeri elindeki telefonu 3 metre uzakta tutarak scott girer

“kaybolmuşlar, birisi gezegen içi geçiş rotalarını tarif etsin..”

bunun üzerine calis telefonlardan birini ister, chris adeta aleti ona atarken gabriel bu sefer de niye kimse konuşmuyor diye bağıryordu, calis telefonu biraz uzaklaştırarak konuşur

“gabriel-evet, benim calis, şmdi beni dinleyin.. merlot’un tam olarak neresindesiniz?”

gabriel ben nereden bileyim diye adeta küfür ederken ashley dakikalardır dönüp durduğunu ama geçiş rotasının bulamadığını bağıryordu, calis sakin olmalarını söyler ve sorar

“birisi size saldırıyor mu?”

iki telefondan da sert bir hayır duyulurken calis gülümser

“tamam o zaman sakin olun, büyük ihtimalle noel haftası için rotalar dönüşümlü çalışıyordu, yediden önce her 5 dakikada bir-“

iki telefondan da SAAT YEDİ BUÇUK! Haykırışı duyulurken calis elindeki telefonu tekrar chris’e atar

“birisi onlara yarın sabaha kadar beklemeleri gerektiğini açıklasın..”

ve genç adam odadan çıkarken chris ve scott dehşetle birbirlerine bakar...

gabriel telefonu şimdi pencereden dışarı atacakken ashley kafasını direksiyona dayamıştır, küçük siyah araba ıssız bir yolun kenarında duruyorken gabriel önlerinde uzanan, karla kaplı derme çatma evlere bakıyordu

“hayatımda böyle bir kasaba duymadım ben, neresi burası!?”

“tanrının terkettiği yerlerden biri-“

“neden geçit var buraya o zaman, terkettiysen bırak öyle kalsın, daha hala neden geçit yapıyorsun-“

“BANA İŞKENCE OLSUN DİYE! SUSACAK MISIN BİRAZ?!”

gabriel şimdi yanındaki kadını boğacakken ashley silahına uzanmamak için kendini zor tutuyordu, oflayarak etrafına bakar

“kalacak yer var mıdır buralarda onu bile bilmiyorum-“

“araba kalacağız-“

“kızımız donar deli misin sen..”

gabriel şimdi delireceğini düşünüyorken koca sene nasıl bir yanlış yapmıştır ki şimdi ondan tek nefret eden kadınla yokluğun ortasında yalnız kalmıştır aklı ermiyordu, ermeyen aklı bir çıkış yolu arıyordu ashley parmaklarını direksiyonda tıyırdatarak bir şeyler düşünüyordu, gabriel sorar

“beni de o çok detaylı düşünme sürecinize dahil edecek misiniz miss?”

miss gözlerini deviriyorken telefonunu alır ve bir numara çevirirken gabriel onu izliyordu, biraz sonra ashley telefondaki asistanıyla konuşur

“kayboldum evet..merlot..m-e-r-l-o-t..oteller.. pansiyonlar?.. nasıl olmaz-ne varmış, ev kiralamak mı, sen buradaki evlerin nasıl görüldüğünü biliyor musun-her neyse, ver adresi..”

ashley eliyle torpido gözünü işaret eder ve bir kâğıt kalem isterken gabriel genç kadına istediğini verir, ashley adresi yazıyordu sinirle güler

“ne GPS’i, zaten avuç kadar kasaba, iki sağa dönünce bulurum-bunu kaybolmamla alakası yok kelly, güzel, mutlu yıllar.”
Ashley telefonu kapatır ve adrese bakarak arabayı tekrar çalıştırır, gabriel nereye gittiklerini sorarken ashley ev almaya gittiklerini söyler, gabriel buradaki evlerin kesin hotlaklarla dolu olduğunu söylerken ashley gözlerini devirerek derme çatma buzlu yollarda arabayı dengede tutmaya devam eder...

“bir dakika melanie-ağlamak istiyorum, yüce kaptan crash kahve getiriyor..”
ewan delianın eline fincanı verirken çok konuşmamasını söyler ve bacaklarına dolanan alexayı kucaklayıp şöminenin başına geçerken delia gülümseyerek tekrar telefondaki melanieye döner
“nasıl hiç konuşmuyor?”
diğer uçtaki melanie satürndeki evlerinde, kendi odasında pencereden arka bahçedeki babasını ve carter’ı izliyorken güler
“yani konuşuyor, ama adam resmen bana dokunmuyor, iki günde ahlak polisi kesildi.. yalnız başımıza odaya çıkamıyoruz, anne ve baba evdeyken sürekli onlarla vakit geçiriyoruz, babam ne isterse yapıyoruz-odun kesiyorlar delia! Bu zamanda odun kesmek mi kalmış artık, ama babam deli benim biliyorsun, carter sesini çıkarmıyor görmen lazım!”
delia gülerek evcilleştğini söyler, melanie de bir kahkaha atarken iki adam kucaklarındaki tahta parçalarıyla eve giriyorlardı, melanie biraz daha eğilerek onların kapıdan girişlerini görmeye çalışırken aşağıdan annesi hadi artık yemeğe gelmelerini söylüyordu, melanie deliye ve diğerlerine sevgilerini iletip telefonu kapatır, yatağa atıp aşağı koşarken merdivenlerde onu gören carter paltosunu çıkarıyordu, babası kızına bu akşam şömine ateşinin daha güzel olacağını söylüyorken melanie gülümseyerek carter’a göz kırptıyordu..

“akademide hangi alanı seçmeyi düşünüyor musun carter?”
senor clark yemek sonrası elindeki kaseden dondurmasını yiyorken carter kendi dondurmasıyla oynayarak cevaplar
“evren siyaseti senor..”
melanie dondurması boğazında kalarak öksürürken carter ona bakıyordu, genç kız nefesini tekrar kazandığında sorar
“gerçekten mi?”
carter kaşlarını çatarken senor clark neden bu kadar şaşırdığını sorar, carter da aynı şeyi merak ediyorken melanie bir sebebi yok der, ama içinde hala şaşkınlık dalgaları dolaşıyorken okula bile zor gelen bir adamın akademide siyaset okuyacak olması-o anda melanie carter’ın abisinin kraliyet danışmanı olduğunu hatırlarken kimin izinden gittiğini anladığında hafifçe gülümser ve tekrar dondurmasına dönerken senor clark genç adamı daha derin sorularla terletiyordu...

“akademiye gideceğini bile bilmiyordum..”
melanie kurutucudan çıkardığı çamaşırları katlarken bir kazağı daha carter’a uzatır, genç adam katlanmışların sepetine koyuyorken cevaplar
“o kadar kraliyet bursuyla ne yapacağım?”
melanie gülümserken uzanarak genç adamı öper ve geri çekilirken carter onu izliyordu
“bu neydi şimdi?”
melanie sepetten kıpkırmızı peluş bir battaniye çekerken mırıldanır
“seninle gurur duyuyordum..”
carter sessizce gülümserken melanie battaniyenin bir ucunu ona atar
“hadi işe yara bakalım..”
carter ona atılan ucu tutup hızla çekerken melanie bir feryatla genç adama yapışır, carter sırtarak onu tutuyorken yavaşça dudaklarına eğilir, o sırada içerden ateşin yakıldığı haberi gelirken carter babanın sesini duyduğu anda melanie’yi de battaniyeyi de bırakıp geri çekilir, melanie gözlerini devirirken hemen geldiklerini seslenir..

SOUNDTRACK / Ella Fitzgerald - Have Yourself a Merry Little Christmas

“ah vera ne kadar güzel bir ev bu, mutlu noeller!”

vera ona uzatılan kırmızı kurdeleli şarap şişesini alırken yeni evini dolduran heyecanlı konuklardan bir tanesi daha onu öpüyor ve paltosunu askıya bırakarak içerdeki kalabalığa katılıyor, arkada kalan vera şişedeki kurdeleye ters ters bakarken jim kurdele ölmeden önce olaya el koyar ve genç kadının elinden alırken üzerindeki geyik desenli kazağı da her seferinde ölümcül bakışların hedefi oluyordur

“şu kazağı nereden bulduğunu öğrendiğim anda orayı yakacağım..”

jim internetten özel sipariş olduğunu söylerken vera zaten interneti sevmediğini söylüyordur, ikisi güzel kokuların geldiği mutfığa girerken kurdeleli şişe diğer arkadaşlarının yanına gidiyordu, jim fırındaki hindiye bakıp üzerine biraz daha yağ sürerken vera kendine bir kadeh dolduruyordu sorar “meg’i aradığına eminsin, değil mi?”

jim fırını kapatıp mutfak eldivenini bir köşeye bırakırken gülümsüyordu

“biraz geç kalacakmış, trafik sıkışmış..”

vera gülümserken jim ellerini birbirine sürter

“güzel bir yılbaşı olacak, hissediyorum..”

vera ortadaki tezgahın etrafında duran taburelerin birine tünemiş, şarabını içiyorken konuşur

“geçen sene de hissetmiştin-ne olmuştu-ah tabii, ağaçtaki süs lambaları alev almıştı..”

“bu sene ısınmayan ampüllerden aldım..”

vera gülerken jim de sırtıyordu, o sırada kapı tekrar çalarken jim ellerini birbirine vurur

“geldi!”

“onu da mı hissettin..”

jim veraya aldırmadan kapıya koşmuş ve gayet sakin bir tavırla açarak güzel edebiyat hocasını karşılayorken vera da eli mahkum, ev sahibi olduğunu için mutfaktan çıkmış, en azından meg’i sevdiğini biliyor, genç kadına gülümser

“hoş geldin meg..”

meg şık beyaz paltosunu jimin ellerine bırakıyorken üzerindeki koyu yeşil kazak ve kot pantolonuyla incecik, kibar ve güler yüzlü, hoş bulduğunu söyleyerek vera’ya sarılır, ayrılıp etrafına bakarken konuşur

“çok çok güzel bir ev vera, önceki evin de çok güzeldi tabii, ama bu tam senlik bir ev olmuş..”

vera tek katlı, geniş salonlu ve ferah evine bakıyorken teşekkür eder

“jim olmasa bu kadar olmazdı..”

genç adam gülümserken meg ona döner

“onun insanları tanımakta üzerine yoktur zaten, herkese senin gibi bir arkadaş lazım james..”

genç adam isterse ona da bir ev döşeyeceğini söylerken meg gülerken teşekkür ediyor, ikisi salona gidiyorlarken vera mutfakta çalan telefonun sesiyle izin isteyerek tekrar şişe, çiçek ve yemek cennetine döner...

“vera selwyn..”

“miss selwyn, mutlu noeller..”

vera sesi tanıyamamış, sessiz kalırken karşı taraftaki insan kendini tanıtır

“eward regan..”

vera içinden bir küfür ederken yine de gülümser

“size de mutlu noeller, ama telefon numaramı verdiğimi hatırlamıyorum..”

karşı taraftan edward’ın gülümsemesi adeta görülüyorken genç adam konuşur

“yetkilerimi biraz kötüye kullanmış olabilirim..”

vera elinde olmadan gülümserken hemen sonra kime gülümsediğini hatırlar ve derhal kendini ciddiyete davet ederken zaten o *boncuk kız* ekibiyle çok fazla içli dışlı olmaktan çekiniyor, bir de babasıyla flört ederse artık kendini kurtaramayacağını düşünüyordur, edward yine karizmatik ses tonuyla konuşur

“elime hala bir fatura gelmedi, bir terslik mi var diye sormak için aradım aslında..”

“her faturayı bu kadar sıkı takip eder misiniz?”

genç adam yine gülümüşken vera derhal telefonu kapatması gerektiğini düşünüyordur, kazağındaki tüylerle oynuyorken konuşur

“postada kaybolmuş olabilir, noel zamanı herkese bir şaşkınlık geliyor posta ofisi de payını almıştır..”

“derhal kontrol ettireceğim..”

vera gülümser ve evet, öyle yapmasını tavsiye ederken başka da konuşacak bir şey kalmamıştır, genç kadın kapatmaya hazırlanırken karşı taraftan bir soru gelir

“önümüzdeki hafta sizin de uygun olduğunuz bir gün sizi bir akşam yemeğine davet edebilir miyim miss selwyn?”

vera birden ne diyeceğini bilemezken jim elindeki boş kadehlerle mutfağa girer ve hayalet görmüş gibi duran arkadaşının önüne geçer

“birisi mi ölmüş-“

vera jim’in ağzını eliyle kapatıp tekrar telefona döner

“şu anda söz veremem, ama haftaya fatura için tekrar ararsanız belki bir şey ayarlayabilirim..”

edward kesinlikle arayacağını söyleyerek tekrar mutlu noeller diler ve kapatırken vera da telefonu kapatır ve bir şeyler homurdanırken jim kaşını kaldırmış, sırttır, vera elini çekip genç adamın yanağına hafif bir tokat atar

“çok konuşma sen, ver bardakları içeri dön..”

“boncuk kızın babasıydı, değil mi?”

“ben sana ne dedim james?”

james söz dinleyerek çıkarken vera ensesini ovarak bir an mutfağa bakar, o sırada fırın öterken jim tekrar içeri koşuyor ve hindiye çıkarırken meg de yardıma ihtiyaç olup olmadığını sorarak içeri giriyordur, vera onları baş başa bırakarak konuklarla ilgilendiği yalanıyla ortamdan sıyrılır...

“mutlu noeller miss..”

ashley teşekkür ederek evin anahtarını alır ve anahtarı veren adam gabriel’e de selam vererek arabasına dönerken ashley önlerinde duran eve bakar

“o kadar paraya ancak bu kadarı alınıyormuş..”

tek katlı, bahçesi bakımsızlıktan ölmüş bir ev, cilası atmış verandası karla kaplanmış, korkulukların bir kaç tahtası eksik, çatıdan ölümcül sivrilikte buzlar sarkıyor, merlot’un tatil kasabası olmadığının resmini çiziyorken ashley iç çekerek kardan ne olduğunu anlaşılmayan iki basamağı çıkarak evin kapısını açar, gerçi ittirse de zaten dökülerek açılacağını düşünüyor, yine de denemezken kapı açılıp ikisi de içeri bir adım attıklarında sararmış çarşaflarla kaplanmış mobilyalardan yükselen rutubet kokusuyla ikisi de yüzlerini buruşturur...

gabriel çarşaflardan birini hızla çekerken bir anda ortalık bir toz bulutuyla dolar, ashley elini sallayarak tozları itemeye çalışırken gabriel öksürür

“mutlu noellermiş, tabii, en mutlusu..”

“söylenme ve çarşafları yavaş kaldır.. yakacak bir şey yok mu burada?”

gabriel bir çarşafı daha korkarak kaldırırken mobilyaları yakmayı teklif eder, ashley bir an durup düşünürken sonra vazgeçer

“arka bahçede şömineye atılacak ot, dal falan vardır, bırak çarşafları gel benimle..”

gabriel bir asker selamı çakar ve gözlerini devirerek genç kadını takip ederken ashley mutfaktan açılan kapıyla arka bahçeye bakar, hiç dokunulmamış beyaz bir örtü onu karşılarken ortalıkta ot ve dal görünmüyordur, genç kadın kaşlarını çatarken arkasındaki gabriel sol taraftaki derme çatma kulübeyi gösterir

“orada bir şeyler vardır belki..”

ashley derhal adımını dışarı atarken bir anda dizine kadar kara battığında gabriel güler, genç kadın hızla ona bakıp o anda öldürürken tekrar önüne döner ve aldırmadan kara bata çıka kapıya giderken gabriel kollarını kavuşturmuş, kapıya dayanarak onu izliyordur, genç kadın gidip kulübenin tahta kapısını zorlar, ama açmayı başaramazken arkasını döner

“buraya gel..”

“neden?”

“sinirlerimi zorlama gabriel buraya gel, açamıyorum..”

“lütfen dersin gelirim-“

“silahım belimde..”

gabriel derhal kara atlarken ashley kapıyı çekiştirmeye devam eder..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Angels We Have Heard on High

“parmağını şuraya koy..”

conrad istenildiği üzere parmağını oraya koyuyorken latty hediye pakedinin koyu yeşil kurdelesini bağlıyordur, işi bittiğinde conrad'ın elini çeker, ve pırl pırl pakedi yatağın yanındaki diğerlerinin yanına koyar, yeni bir paket ve bu sefer kırmızı bir kurdele çekerken conrad genç kadının karşısında oturmuş, parmağı havada bekliyordur, sorar
“neden hokup pokus yapmıyoruz?”
“böylesi daha eğlenceli-parmak..”
conrad tekrar görevini yerine getirirken latty gülümser, genç adam da gülümserken bu kurdele de bitmiştir, kutu diğerlerinin yanına gidiyorken conrad sorar
“bana ne hediye aldın?”
“açtığında görürsün..”
“hangisi benim kutum..”
“sakladım..”
“yalan söyleme..”
latty gülerken conrad yerde duran kutulardan gözüne kestirdiği bir tanesini alır, latty hayır o deloranın diyerek tekrar yerine koyarken conrad başka bir tane alır, latty gülerek onun da wuslanın olduğunu söylüyorken conrad başka bir kutuya uzanacak olur, ama kolundan çekilerek yerine oturtulurken latty bir kurdele daha çeker
“oyun bozanlık etme, yarın sabah açacaksın..”
“iyi iyi, hadi getir kutuyu..”
latty kutuyu ona yaklaştıırken kurdelenin üzerine küçük kuru bir yaprak düşer, ikisi de başlarını kaldırıp tavanda asılı olan kurumuş ökse otuna bakarken latty gülümser
“eskiden kalmış..”
“eski de olsa kural kuraldır..”
latty bunun üzerine başını indirirken conrad gülümser ve genç kadına uzanırken latty bir an başını geri çekmek ister, conrad yarı yolda, ona bakarak bekliyorken latty gülümseyerek ona uzanır ve ikisi öpüşürken eller hala kurdeleyi tutuyor, parmak kutuya bastırıyordur, ökse otundan bir yaprak daha conrad'ın saçlarına düşerken genç adam kutuyu bırakır ve elinin tersiyle aralarından iterken latty de kollarını genç adamın boynuna dolayarak kendine çeker, ikisi daha derin öpüşürlerken latty bir anda başını çekerek ayrılır
“ne yapıyoruz?”
conrad genç kadının dudaklarına bakıyorken mırıldanır
“ot kuruyunca böyle oluyormuş demek ki..”
ve tekrar kraliçeye uzanırken çiftlik evinin eskiden kral ve kraliçenin olan yatak odasına kurumuş bir ökse otu tekrar can buluyordur..

“conrad-conrad-dur-tanırım..”
latty genç adamın dudaklarına bastırırken ikisi yatağa uzanmış, kurdelelerin arasında öpüşüyorken latty simsiyah saçları sıkarak conrad'ın başını çeker
“neden böyle olduğunu anladım-“
“birazdan anlatırsın gel buraya..”
conrad genç kadını ensesinden tekrar kendine kaldırırken latty inleyerek öpüşüyor, bu sefer daha sıkı çekerek ayrılırken conrad hırıldar
“nedenmiş?”
“annemlerin odasındayız..”
conrad sırtırken latty gözlerini devirir
“baksana ökse otu yine yeşermiş..”
conrad ökse otundan çok altında uzanan güzelliğe bakmayı tercih ediyorken latty tavandaki yeşil yapraklara bakarak gülümser
“bir yılbaşında bunu anneme loret hediye etmişti..”
conrad onun çenesini öpüyorken latty gözlerini kapatır
“kartta her sene aşkınlıqla yeşersin diyordu, o büyülemiş olmalı..”
conradın dudakları kraliçenin boynunda dolaşıyorken latty başını geriye iter
“..merkez masa her sene öyle değişik hediyeler yollardı-tanırım-conrad biraz daha devam edersen hiç iyi şeyler olmayacak, hadi kalk..”
conrad genç kadını biraz daha yatağa bastırırken latty gülerek genç adamı üzerinden iter ve üstünü başını düzelterek kalkarken conrad ters ters ona bakıyordur
“zaten böyle olmadık otlar da hep beni bulur..”
“öpmeseydin ot da öyle sakın sakın duracaktı-“
“sanki bir tek ben öptüm..”

latty saçını havalandırırken hafifçe gülümser, conrad bunu görünce bir an kalakalırken latty odanın kapısını açıyordur conrada döner
“yeter bu kadar paket, geri kalanını hokup pokus yaparız, hadi gel..”
ve çıkıp giderken conrad bir kapıya, bir de ota bakar, sonra kaşını kaldırarak sırtır ve yataktan kalkarken ökse otu yemyeşil parlıyordur...

“çok yaş bu odunlar..”
“ısınınca kururlar..”
“hayatında hiç şömüne yakmadın sen galiba..”
ashley şömüne yakmaktan daha önemli işleri olduğunu bakışlarıyla anlatmaya çalışırken gabriel gülerek başını iki yana sallıyordu
“tutuşturalım bir şey bulalım..”
ashley seninle tutuşturalım diye homurdanırken ayağa kalkıyordu, gabriel sırtır
“ateşliyim, ama o kadar değil..”
ve o anda kafasına eski bir gazete yerken gülerek alır, ucunu yakıp odunların üzerine atarken ashley yanan kağıtların ateşine elini uzatır
“birisinin kışları biraz daha ısıtması gerekiyor, dilekçe yazacağım..”
“olimposa mı yollacaksın sonra da..”
ashley gayet doğal olarak bir evet cevabı verirken gabriel ona bakar
“dilekçe yollayabiliyor muyuz?”
“merkez masa aracılığıyla yapabilirsin, ama sen alelade bir evrendaşı olduğun için çok da dikkate alınacağını sanmam..”
gabriel kaşını kaldırırken sorar
“sen ne oluyorsun?”
“ben oreon adına çalışıyorum, öncelikliyim..”
“ve bu sana şu anda nasıl yardımcı oluyor? benimle aynı yıkık dökük evde oturmuş, kışın dona dona noeli geçiriyorsun..”
ashley yorum yapmazken elleri titriyordu, gabriel genç kadının gerçekten üşüdüğünü gördüğünde tekrar ateşe bakar, gazetelerin hiçbir faydası olmuyorken genç adam üzerindeki kalın paltoyu çıkarır, ashley ona dönerek kaşlarını çatır
“çok mu sıcak geldi-ne yapıyorsun?”
gabriel paltosunu genç kadının omuzlarına sarar, kollarını da içine sokup büyük düğmeleri kapatırken ashley ona bakar
“sen ne yapacaksın?”
“üşürsem geri alırım, ayrıca sen hasta olursan beni soğuktan daha acılı bir şekilde öldürürsün, böylesi daha iyi..”
ashley bir şey söylemezken gabriel sırtır
“tekme atarsın sanıyordum..”
“üşüyorum, ısınınca gel..”
gabriel olur diyerek kalkar ve evde gerçekten yakacak bir şey ararken ashley güçsüz ateşin önünde oturmuş, üzerindeki hala sıcak kumaşa sokuluyordur...

“anne! Bak!”
alexa kulaklarına taktığı küçük renkli topları sallarken tessa gülerek ne kadar güzel olduğunu söylüyordu, hemen arkasından jaden kafasındaki geyik boynuzlu tacıyla gelirken chris de ona saldırır ve yine havalandırıp sırtına atarken jaden yine baş aşağı yaşama dönmüş, sorar
“ne zaman beni sırtına atmayacağın yaşı geleceğim?”
“ben fıtık olunca..”
“baba fıtık nedir?”
chris küçük kızına dönüp fıtığı anlatmaya çalışırken jaden yere düşen boynuzlarına uzanmaya çalışıyordu, tessa alıp tekrar kafasına takarken salonda sıcaktan mayışmış insan topluluğuna döner
“karnınız acımadı mı artık?”
“anne olmuş da karnımız acımış mı diye de sormış!”
tessa gülerek eidan’a bir yastık fırlatırken ewan biraz yiyeceğin iyi olabileceğini söyler, dağ havası acıktırıyordu-
“sahil kenarında sayılırsız crash..”
ewan dorian’a bir bakış atarken dorian kaşını kaldırır, o sırada delia gülerek ewan’ın koluna girer
“gel karnını doyuralım dağ adamı..”

genç adam kolundan çekiştirilirken konuşur

“bana böyle bebek mişim gibi davranıyorsun, o yüzden bu kıranlar bana saygı duymuyor..”

“ha suçlu benim yani?”

ewan aferin sonunda anladın diyorken delia gülerek buzdolabını açar, ağzına kadar doldurulmuş dolap bakanın ağzını sulandırırken ewan da onunla beraber eğilip ne yiyeceklerine karar vermeye çalışıyor, wusla dolabın kapağını çok açık tutmamalarını söylüyordur, iki kafa da sallanır ama kapak kapanmaz...

SOUNDTRACK / Brenda Lee - Rockin' Around the Christmas Tree

Ashley evin içinde dolaşıyorken eski bir radyo bulmuş, düğmesine basarak açarken bir anda evin içini eski bir noel şarkısı doldurur, genç kadın kaşlarını kaldırıırken sesi biraz kısar, sonra dönerek eşyalara göz atmaya devam ederken gabriel mutfaktan bulduğu tahta bir sandalyeyi parçalıyordu, müziği duyduğunda başını çevirir

“ateş yok ama radyo çalışıyor, hale bak..”

ashley gülümserken palto hala üzerindedir, elleri büyük ceplerde odayı dolaşmaya devam ederken bir anda önünden geçen bir fareyle çığlık atar, gabriel derhal ayağa fırlarken ashley zıplayarak koltuğu işaret ediyordur

“kocaman bir fare, koltuğun altına girdi!”

gabriel eğilerek koltuğun altına bakar, ufacık bir fare burnunu oynatarak ona bakıyorken genç adam güler ve doğrulurken ellerini açar

“gerçekten baya büyükmüş, fare değil tavşan sanki..”

ashley dalga geçmemesini söylüyorken o hayvanın ne kadar çok hastalık taşıdığından haberi olup olmadığı soruyordur, gabriel omzunu silker

“yazık zavallı hayvan, biraz ısınsın bırak-“

“ne demek ısınsın! Pis bir fare o gabriel, uyuduğumuz zaman kulaklarımızı kemirecek!”

gabriel gülerken ashley hırlayarak mutfığa girer ve takır tukur sesler duyuluyorken gabriel sandalyeyi kırmaya devam ediyordur, mutfakta bir şeyler devrilirken genç adam yüzünü buruşturur, küçük fare başını koltuğun altından çıkarmış, burnu titreyerek gabriel’e bakıyorken genç adam elinde bir tavayla gelen ashleyi gördüğünde fareye döner

“kaç!”

fare hızla koşmaya başlarken ashley feryat ederek onun arkasından koşmaya başlar, gabriel elindeki sandalye bacağına ateşe atıyorken gülüyordur...

ashley elindeki tavayı yine boş bir köşeye indirirken nefes nefese kalmış, duvarın kenarına yığılır, fare kaçtığı köşeden dönüp eli tavalı kadına bakarken ashley ellerini kaldırır

“tamam, pes ediyorum..”

fare burnunu oynatırken kuyruğunu kaldırır ve az önce çıktığı delik her neresiyse oraya dönerken gabriel’in yaktığı ateş yavaş yavaş ısı vermeye başlamış, ashley de zaten koşmaktan terlediği için paltonun düğmelerini çözüyordur, üzerinden çıkarıp ateşin başında oturan adamın omuzlarına bırakırken gabriel parfüm kokan kumaşla başını kaldırıp ashley’e bakar

“ateşlendik mi?”

“daha çok beklersin.. aferin, ateşi yakmışsın..”

gabriel kollarını kıvrıdığı backlarına dolamış, başını sallarken gülümser

“bir de yiyecek bir şey bulabilirsek yarına kadar ölmeden kalabiliriz..”

ashley açlığını şimdi hatırlamışken buzdolabına bakmayı aklına bile geçirmiyordur, tanrı bilir onun içinde ne tür yaratıklar yaşıyordur, bir an düşünür

“arabada bir şeyler olacaktı, kraker falan..”

gabriel tamam diyerek ayaklanır ve paltoyu giyerken ashley de ayaklanmıştı, genç adama ona döner

“sen nereye geliyorsun?”

“ben yalnız mı kalacağım?”

“kapının önüne çıkıyorum ashley-“

“olsun, ben de geliyorum, arabayı alıp kaçmayacağın ne malum?”

“çok hırsız bir insanım evet-“

“hiç belli olmaz, baksana fareler ısınsın diye öldürmüyorsun, araba da çalarsın-“

“tamam, tamam gel..kıymetli arabana bir şey olmasın..”

ashley önden çıkarken gabriel de zaten bir gıdım olan sığağı kaybetmemek için kapıyı kapatıp onu takip eder...

biraz sonra arabadan sadece kraker değil, bir kaç bavul da getirilmişken ashley ve gabriel kazak, battaniye, ne varsa almışlar, gıdım gıdım yanan ateşin önünde cipsleri ktırdatıyorken ashley genç adamın önünde duran şekerleme torbasını ister, gabriel uzatırken konuşur

“bu kadar şeker ne arıyor senin arabanda?”

“şeker seviyorum?”

“bu kadar mı seviyorsun?”

“o kadar seviyorum..”

ve genç kadın ağzına bir avuç küçük, yuvarlak ve rengarenk şeker atarken ktır ktır çiğniyordu, gabriel gülümser, ashley kaşlarını çatır, ağzı dolu ama aldırılmazken sorar

“ne gülüyorsun?”

“hiç..”

“kendi kendine gülene deli diyoruz, neden güldün?”

gabriel yine gülerken ashley ağzındaki şekerleri öldürüyordu

“evet, farelerden korkuyorum ve şeker seviyorum, yapamaz mıyım?”

“yaparsın neden yapmayasın-“

“o zaman neden güldüğünü söyle-“

“birazcık çabalarsan çok tatlı bir kadın olacaksın, ona gülüyorum..”

ashley *tatlı* olmak istemiyorken ağzındakileri yutar

“tatlı bir kadın olmak istemiyorsam ne olacak?”

“bir gün nasılsa seni tatlandırarak birini bulursun-“

“ve bu sen mi olacaksın?”

gabriel gülerken ellerini kaldırır

“ben öyle bir şey demedim-“

“deme zaten, çünkü senin gibi çok adam gördüm ben-“

“öyle mi?”

ashley başını sallarken bir avuç daha şeker atar, çikolatalar iyi geliyordu zira genç kadın üşüdükçe bütün savunma mekanizması zayıflamış ve ısı kaynağı olarak aklındaki seçeneklere gabriel de girmeye başlamıştır, hiç iyi değildir-

“karına ne oldu?”

gabriel damdan düşen soruyla ağzına götürdüğü cipsi yarı yolda durdurur

“bir şey olmadı?”

“hala evlisiniz yani?”

“hayır..”

“o zaman bir şey olmuş..”

“çok mu merak ediyorsun..”

“hayır..”

gabriel gülerken niye soruyorsun o zaman diyordur, ashley omzunu silker

“sohbet yaratmaya çalışıyorum..”

“bula bula eski karımı mı buldun-“

“belki yıllardır bastırılmış duygularını dökmeye başlarsın, benim de konuşmama gerek kalmaz demiştin, ama işe yaramadı..”

gabriel bir kahkaha atarken ashley de gülümser, genç adam waow derken ashley yine kıl bir suratla ona bakar, gabriel sırtır...

“tessa, alexa kola içiyor mu?”

delia içeri seslenmiş, cevap bekliyorken tessadan bir hayır duyulur, alexa yüzünü buruştururken delia bir tane çilekli süt kutusunu alıp pembe pipeti de batırır ve ufaklığın küçük ellerine verirken alexa yanaklarına içine çökerek kocaman bir yudum alıyordu, delia küçük kızın kolunu öper

“sen onu içtikten sonra ben de seni yiyeceğim..”

alexa sırtarak bir yudum daha çeker ve dudaklarını yalayarak deliayla beraber yemek masasına geri döner, biraz sonra babası onu havalandırarak yemek sandalyesine oturtuyorken küçük kız süt kutusunu dikkatlice tabağının yanına koyar ve plastik kaşığı alarak kasesine daldırırken annesi kaşık ağıza gidene kadar olan yolda dökülenleri siliyordu, alexa ağzını şapırdatırken ikinci kaşık için uzanıyordu ki teyzesi konuşur

“seneye okula başlayacak tessa, inanamıyorum..”

tessa kızının saçlarını okşuyorken alexa maviş gözleriyle ona gülümser, genç kadının gözleri derhal dolarken chris karısının eline uzanır
“okul deyince hemen ağlıyoruz..”
tessa gözlerini silerken ağlamadığını iddia ediyordur, alexa da annesinin elini tutar
“ağlama anne..”
annesi gözleri dolu, gülerek kızının başını öper
“ağlamam bebeğim, hadi sen çorbanı iç..”
alexa tamam diyerek önüne dönerken herkes yemeği falan unutmuş ufaklığı izliyordur, o sırada senelerdir büyük masaların ufaklığı olmuş, ama şimdi kimsenin aldırmadığı başka bir ufaklık sessizce yemeğini yiyordur, onun suskunluğunu fark etmiş olan conrad yanında oturan küçük adamın saçlarını karıştırır
“büyüyünce ne olacaksın jaden?”
jaden derhal asker! diye cevap verirken conrad sırtır
“bir tane daha bizden çıktı..”
“en büyük asker sen misin conrad?”
conrad jaden’a döner
“şurdaki sarı kafa an büyüğümüz, ama onu saymıyoruz..”
ewan gözlerini devirirken jaden genç adama döner
“sen en büyük asker misin, waow!”
ewan çocuğun neden bu kadar şaşırdığını anlayamazken conrad sırtır, jaden biraz daha ekmek istiyorken sepet o tarafa uzatılır..

SOUNDTRACK / Keren Ann - Not Going Anywhere

Tessa yemekten sonraki sohbetin arasında gözleri kapanan alexayı delianın eski odasına çıkarmış, oyuncak bebekler gibi kusursuz güzel kız sessizce uyuyorken tessa yatağın yanına oturmuş, bebeğinin altın sarısı saçlarını okşuyordur, alexa uykusunda iç çekerek dudağını titretirken annesinin gözleri dolar, o sırada içeri yakışıklı babası da giriyorken tessa başını çevirerek kocasına bakar, koridorun ışığı karanlık odayı usulca aydınlatıyorken chris tessanın yanında yere çöker, o da küçük kızına bakıyorken tessa gözlerini siliyordur
“bazen ona bir şey olacak diye ödüm patlıyor chris, şuna baksana, o kadar korumasız, o kadar masum ki..”
chris uzanarak genç kadını öperken tessa onun yüzünü tutuyordur, genç adam hafifçe geri çekilirken fısıldar
“babası ikinizini de korur annesi, sen korkma..”
tessa babasının saçlarını okşuyorken güler
“sen de kocaman bir bebeksin..”
“ve annesi diğer bebeğe daha çok ilgi gösteriyor, kendi kızımı mı kıskanayım istiyorsun?”
tessa çok ayıp diyerek genç adama uzanırken annesi ve babası gülümseyerek öpüşüyor, alexa kolları iki yana açılmış, yüz üstü mışıl mışıl uyuyordur...

“hey..”
ewan oturduğu merdivenlerden başını kaldırıp deliayı görürken genç kız paltosuna sarılarak onun yanına oturur, deniz rüzgarla uğulduyorken delia ürpererek ewan’a döner
“neden dışarda oturuyorsun?”
“bilmem, canım istedi..”
delia gülümseyerek önüne dönerken ewan genç kızın ellerine bakar, sonra eldivenlerini çıkararak ona uzatırken delia teşekkür ederek alır, biraz büyük gelse de içleri sıcacık olan eldivenleri takıp tekrar denize bakarken ikisi sessiz, bir süre dururlar, delia derin bir nefes alarak deniz kokusunu içine çekerken gözü çatıdan sarkan bir şeye ilişir, gözlerini kısarak iyice bakarken ewan da başını kaldırmıştır
“ökse otu mu o?”
delia bir şey söylemeden ewan’a bakarken genç adam da başını indirmiştir, ökse otu tepelerinden onları izliyorken delia yutkunur
“ewan..”
“hım?”

“bir şey söyleyeceğim, ama korkup kaçma-“

“arkamda ayı mı var?”

delia gülerek hayır der, ewan iyi o zaman söyle diyorken genç kız başını eğer, biraz parmaklarını izlerken ewan da onun baktığı yere bakıyordur, pek ilginç bir şey göremezken delia başını kaldırdığında ikisi yine göz göze gelirler, genç kız konuşur

“beni ilk defa sen, bu evde, bir ökse otunun altında öptün..”

SOUNDTRACK / Tonic - Lemon Parade

ewan kalakalmışken bu kızın onu daha başka nasıl şaşırtacağını kestiremiyordur, genç adam sessizken delia ona bakıyordur, mırıldanır

“okuldaki bir dansa gitmeyi çok istiyordum, ama sevgilim dediğim çocuk beni ekmişti. O sene sırf beni eğlendirmek için buraya gelmiştik, ben durmadan ağlamıştım tabii, çok kalbim kırılmıştı, sen de bir ara benim odama geldin, ben kimseyle konuşmak istemiyordum diyordum, sen normal olarak dinlemedin..”

genç kız gülümserken ewan sanki bambaşka bir adamın hayatını dinliyordur, delia devam eder

“içeri girdin, yatağa oturdun, çok iyi hatırlıyorum o sene sana zorla koyu yeşil bir kazak giydirmişlerdi, her neyse, elinde bir parça ökse otuyla geldin başının üzerinde kaldırıp bana baktın, ben tabii suratsız, anlamadım, ne yapıyorsun dedim, sen elimden tutup beni çektin, sonra eğilip öptün.. kalp krizi geçiriyordum çünkü ilk öpücüğümdü..”

delia o andaki heyecanını bir anda hatırlarken ewan nefessizdir, genç kız mavi gözlerini ona kaldırarak gülümser

“hep sana sormak istemiştin, birisi gelip sana benim söylediklerimden bahsetti mi diye-“

“ne söylemiştin?”

“bir oyun içinde ilk öpücüğünü kiminle olsun istersin diye sorduklarında seninle olmasını istediğimi söylemiştim..”

ewan kahrolası beynine lanet ediyorken o da merak ediyordur, acaba birisi söylemiş midir, yoksa genç adam şimdi yapmak istediği gibi kendi isteğiyle mi öpmüştür-

“çok küçücük bir öpücüktü, saniyeler sürmemiştii ama hatırlıyorum işte..”

“ilk olduğunuzdur..”

delia başını sallarken ewan hala onu izliyordur, genç kız iç çekerek tekrar önüne dönecekken ewan onun çenesini tutarak kendine çevirir, delia kalbi tekleyerek ona yaklaşan adama bakıyorken bir an sonra dudakları birbirine dokunduğunda delia hızla bir nefes alır...

ewan o zaman nasıl öptüğünü hatırlamıyor, ama şimdi..

şimdi genç adam önündeki güzel kızın yüzünü tutarak dudaklarını aralıyor, delia titreyerek izin veriyorken ikisinin dilleri birbirine dokunduğunda genç kız elinde olmadan küçücük bir ses çıkarır, ewanın yüzü o anda biraz daha yaklaşırken delia hayatında bir kere yapmak istediği şeyler listesinden hemen bir tane çekip çıkarır ve ewan onu öpüyorken elindeki eldivenlerin bir tanesini çıkarıp parmaklarını genç adamın saçlarına daldırır, ewan bununla genç kıza belinden kendine çekerken delia sanki rüyada, aklı gerçekliği algılamıyor, başını yana eğerek dudaklarını genç adama biraz daha bastırırken belindeki el onu sımsıkı tutuyor, delia titreyek sarı saçları sıkıyorken biraz sonra yakından bir yerden gelen bir çıtırtıyla ikisi de hızla geri çekilir, ikisi de nefes nefese, delia gözleri büyümüş, ewan kelimelerini kaybetmiş, birbirlerine bakıyorken delia bir şeyler söylemek istiyordur, ama onun yerine hızla kalkarak kapıyı iter ve eve girerken kucağındaki eldivenin teki basamaklara düşmüştür, ewan uzanıp alırken gözlerini kapatarak alnını sıvazlar...

delialona koşarak merdivenlerden çıkmış, odasına girip kapıyı kapattığı anda yere çökerek ellerini ağzına kapatmıştır, ne yapmıştır, tanrı aşkına, az önce, orada-ewan’la öpüştü, *öpüştü*, ilk öpücüğü gibi değil, anlık değil, sanki ömürlük öpmüştür genç adam onu, ya da o genç adamı, bilmiyordur, hala aklı almıyorken hayatı boyunca o kadar heyecanlandığını hatırlamıyordur, ilk seksi bile bunun yanında komik bir heyecan gibi kalıyorken delialona dehşet içindedir, nasıl olmuş- bir kaç ayda ewan’ı böyle mi şekillendirmiştir? Ya da kendini.. bilmiyordur, hiçbir şey bilmiyordur, derin bir

nefes alarak başını kapıya yaslarken elindeki siyah eldivene bakar, çıkarıp iki elinde sıkarken dudaklarını ısırarak kalbinin yavaşlamasını beklmeye başlar...

ewan-ya ewan ne yapacaktır? Buz gibi havada genç adam hala merdivenlere oturmuş, az önce yaptığı aptallığı, salaklığı, düşüncesizliği düşünüyorken aylardır bu kızla bunun için mi arkadaş olmuştur, bunun için mi bir tek onun bu kadar yakınına gelmesine izin vermiştir? Bir ökse otunun altında aklı başından gidene kadar öpmek için.. ewan beynini çıkarıp üzerinde tepinmek istiyor, elini saçlarından geçirir, ama o anda delianın saçları arasındaki parmakları aklına gelirken genç adam kafayı yiyecektir, zaten yemiştir, bir daha yiyecektir, saçmalıyordur, her şekilde saçmalıyordur, geçmişte de saçmamıştır, ökse otunun götürüp öpmek-salak mıdır!? Ceplerde yüzük aramalar falan.. ewan eski haline de lanet ediyorken eski hali acaba şimdi gelip ne yaptığını görse ne diyecektir? Ewan eski halinin bir halitten anlamadığına kanaat getirirken ensesini ovuyordur, dudaklarını ısırarak hala delianın tadını alırken başını ellerinin arasına alarak derin bir of çeker ve hem aklının hem de bedeninin sakinleşmesini bekler...

“sönüyor..”

“sandalye kalmadı..”

ashley iç çekerek üstüste giydiği kazaklara ve battaniyeye sarılıyorken gabriel ellerini cebine sokuyordur, ashley göz ucuyla şöyle bir genç adama bakar, besbelli üşüyordur işte, ama asla itiraf etmeyeceği belli, etse de bir şey olmayacağını biliyor, ki zaten ne olacaktır-her neyse, adam üşüyorken ashley ona seslenir

“gabriel..”

“efendim?”

“bir teklifim var ama sakın ters taraftan anlama..”

“çoktan anladım, neymiş teklifin..”

ashley gözlerini devirirken gabriel gülümsüyordur, genç kadın anlatır

“bütün gece buz gibi evde uyumak zorundayız..”

“ee?”

“o yüzden diyorum ki, işte, anla..”

“anlarsam ters anlarım, sen söyle..”

“beraber *uyuyalım* diyorum, en azından vücut ısılarımız yardımcı olur-“

“ya uykumuzda ölürsek?”

“o kadar soğuk değil, saatlerdir ateş yanıyor-“

“o zaman neden beraber uyuyoruz-“

“istemiyorsan uyumayız, ben senin için söyledim, bir tane battaniye var, gidip yukardaki pireli yorganı alacaksan al tabii-“

“iyi tamam gel-“

“sen gel..”

gabriel tanrılarından sabır dileyerek ilerler ve büyük koltukta oturan genç kadının yanına otururken ashley kolunu kaldırır, gabriel sıcak battaniyenin altına girerken bir anda mutlu olduğunu hisseder, ashley ona bakıyordur

“rahat mısın?”

“çok..sen?”

“az..uyu hadi...”

“hemen uyuyacak mıyız?”

“başka ne yapacağız?”

gabriel sırtırtırken ashley başını iki yana sallayarak sönmek üzere olan ateşe döner, dudağını kemirerek usul usul külleşen tahtaları izliyorken gabriel başını koltuğa yaslayarak yerine yerleşir, ashley ona döndüğünde genç adam bir iyi geceler mırıldanır, ashley başını sallarken genç adam gözlerini kapatır, oda sessizken farenin tıkırtıları da kesilmiştir, gabriel uykusunun geldiğini fark ediyorken biraz sonra ashley’nin hareketlenmesiyle gözlerini açar ve genç kadının yüzünü hemen önünde görünce kaşlarını çatar ama ashley onun bir şey söylemesine fırsat vermeden dudaklarına yapışırken gabriel daha da kaşlarını çatar...

SOUNDTRACK / Mariah Carey - The Roof

Çok çok doğru zamanlamayla ortaya çıkmış bir theme adeta.

ashley artık dayanamamış, saatlerdir aklından binlerce durum, pozisyon, hareket geçmişken artık en temel bir tanesinde karar kılarak gabriel'i öpmeye başlamış, ikisi hala aynı eyleme devam ediyorlarken genç adam biraz sonra şaşkınlığını üzerinden atıp ashley'i bacaklarından çekerek üzerine alır ve belinden tutarak kendine çekerken ashley kollarını koltuğa dayayarak ağzını açıyor, gabriel başını ona kaldırarak tek eliyle de yüzüne düşen saçları çekiyordur, ashley bir an için geri çekildiğinde konuşur

“bunu yaptığım için daha sonra tek bir alaycı kelime duyarsam bu sefer tekme atmam kurşun sıkarım..”

gabriel gülümserken ashley alt dudağını ısırarak genç adamın yüzünü izler ve gabriel o anda kontrolü eline alırken yerinden hafifçe doğrularak ashley'i koltuğa yatırır, üzerine geçip dudaklarına eğilirken herhangi bir itiraz ya da tekme gelmiyordur...

Ashley'nin üzerindeki kazaklar teker teker çıkarılıp bir köşeye atılıyorken genç kadın gabriel'in dudaklarına uzanarak genç adamın şekerli tadını emiyordur, gabriel'in eli son kalan kazağın altından girerek ashleynin sıcacık teninde dolaşıyorken genç kadının alt dudağını hafifçe ısırarak gülümser, ashley inlerken gabriel daha *hiçbir şey* yapmıyordur, genç kadını belinden çekerek doğrultur ve son parçayı da çekip atarken ashleynin parmakları gabriel'in siyah gömleğini açıyordur, yavaşça omuzlarından sıyrıp açılan teni öpüyorken gabriel de başını eğerek onun boynunu öpüyor, emiyor, yavaşça ısırarak genç kadını tekrar koltuğa yatırıyor ashley kollarını arkaya atarak alt dudağını ısıtır, gabriel yüzünde asılı kalmış gülümsemeyle genç kadının pantolonunun düğmelerini açıyorken mırıldanır

“yavaş mı, hızlı mı?”

ashley bir kendini beğenmiş homurdanırken gabriel eğilip karnını öptüğünde ve dili göbek deliğinde dolaştığında ashley bütün kelimelerini unutup derin bir nefesle konuşur

“yavaş..”

gabriel genç kadının tenine bir tamam mırıldanırken bütün kumaşları çekerek bacaklardan sıyrır ve bacaklarının arasından genç kadına eğilirken ashley başını kaldırarak onu karşılıyordur..

ashley boynunu gererek gabriel'in dudaklarına yer açıyorken bir tek dudaklar değil, dili, dişleri her şeyi genç kadını titretiyorken ashley başka bir zaman olsa bu adama karşı koymadığı için kendi kafasını kıracakken şimdi tılsımı içine almak en akıllıca şeydir, buz gibi havada, ıssız bir kasabada, noel gecesi-güçlü kollar genç kadını tutup kaldırıyor ashley gabriel'in kucağına oturarak genç adamın başını geriye iter ve boynuna eğilerek sertçe emerken gabriel sırtır

“izi kalırsa ödetirim..”

ashley buna cevap olarak emdiği yeri ısıtırken gabriel genç kadının saçlarından tutarak başını çeker ve dudaklarına saldırırken ashleynin elleri bu sefer onun pantolonunda çalışıyordur, genç adam başını eğerek genç kadının köprücük kemiklerinden başlayarak omzuna doğru dudaklarını ilerletiyorken ashleynin siyah sütyen askısı yavaşça iniyor, başka bir el tek seferde kopçayı açıyorken kumaş yeri bulduğunda genç kadın derin bir nefes alarak elini açtığı pantolondan içeri daldırır ve gabriel'in inlemesiyle gülümserken mırıldanır

“bakalım burada neler varmış..”

ve eğilerek gabriel'in dudaklarını öperken genç adamı parmakları arasında sıkıyor, onun inlemesiyle kendi içinde bir şey yükseliyorken gabriel onu tekrar iter ve ikisi üstüste koltuğa geri düşerken ashley yere düşmemek için bacağını genç adamın kalçasına dolamış, gabriel sol koluyla koltuktan destek alıyor, şu ana kadar en rahatsız pozisyonla bir kadının girişine kendini sürtüyorken ashley inlediğinde genç adam kendini tıpkı onun istediği gibi yavaşça içeri iter ve ashleynin ifadesinin değişimini izlerken hala kontrol onun elindedir, gülümser...

ashley üzerindeki adamın yavaşlığıyla adeta işkence çekiyor, inleyerek belini ona kaldırırken gabriel ona bastırarak tekrar koltuğa yapıştırıyordur, ashley genç adamın sarı saçlarını tuttuğu gibi başını kendine çevirir

“öldürmek mi istiyorsun?”

gabriel sırtırken kendini dibine kadar onun içine soktuğunda genç kadın ağzını açarak inlemeyle karışık bir nefes verir, gabriel alt dudağını ısırarak hafifçe kalçasını hareket ettirir ve genç kadının

içinde bir yere dokunduğunda ashley elini koltuğa atarak yer yer yırtılmış kumaşta o da tırnağıyla bir delik açar, gabriel yırtılma sesini duyduğunda sırtırken ashleynin kulağına eğilir

“daha önce benim gibi çok erkek gördün demek..”

ashley diğer elini genç adamın kalçasına atmış, çıkmasına izin vermiyorken dişlerinin arasından konuşur

“gördüm dedim, seviştim demedim-sakın çıkma..”

gabriel olduğu yerde hareket ediyorken ashley bütün sıcaklığı gabriel’e bastırıyor, uzanarak genç adamın omzunu ısıtırken gabriel eğilerek onun boynunu öpüyordu, ashley başını tekrar geri atarken gözleri parlıyor, hafifçe gülümser

“kendini tutuyor musun?”

“tutuyor gibi mi görünüyorum..”

ve genç adam kendini geri çekerek hızla tekrar girerken ashley darbeyle gözlerini kapatarak derin bir nefes alır, gabriel onu izliyorken sorar

“cevap?”

“geliyorum-az önce ne yaptıysan bir daha yap-tanırım..”

gabriel tekrar çıkarak olduğu yerde kendini bir daha iterken ashley genç adamın ensesine tutanarak kendini kaldırır ve bütün vücuduyla ona sarılarak inlerken gabriel onu sıkı ıslaklığı hissediyor, ve o da kendini bırakıyorken ashley kesik kesik inleyerek doyuma ulaşıyor, onun sesi gabriel’in kulağına ninni gibi geliyordur, genç adam gözleri kapalı, gülümseyerek boşalır..

gabriel hala hareket etmemiş, ikisi nefeslerini topluyorken ashley dudaklarını genç adamın boynuna dayamış, gözleri kapalı, sadece bekliyordur, gabriel mırıldanır

“en azından üzerimizi örtelim..”

ashley yorgun, başını sallarken gabriel kendini geri çeker ve ikisi ayrılırken hızla nefes alırlar, genç adam yere düşmüş battaniyeyi alıp omzundan atar ve ashley’e elini uzatır

“gel..”

ashley itiraz etmeden onun elini tutarak doğrulurken gabriel onu kucağına geçirir ve kendisi koltuğa yatarken ashley de onun üzerinde uzanır, ikisinin bacakları birbirine dolanmışken gabriel battaniyeyi genç kadının sırtına sarıyordu, ashley başını onun boynuna saklıyorken gabriel boynuna vuran sıcak nefesle ürperir, kolları hem ashleyi hem de battaniyeyi tutuyorken ashleynin kısık sesi duyulur

“yeterince tatlı oldum mu?”

gabriel gülümserken kollarını biraz daha dolar

“çok..”

ashley gülümserken başını biraz daha yerleştirerek iç çekerken gabriel çenesini genç kadının başına dayayıp gözlerini kapatır..

SOUNDTRACK / Mariah Carey - Santa Claus is Coming to Town

Yılbaşı sabahı morganların en küçüğüne ait bir çift maviş göz yeni güne uyanmış, küçük ayaklar yataktan inerek üzerinden düşmek üzere olan pijamasıyla koridora çıkar, şöyle bir etrafına bakarak nereye gitmesi gerektiğine karar vermeye çalışırken kapılardan biri daha açılır, tanıdık bir yüz görünürken küçük kız koşarak jaden’in yanına gelir, küçük adam ona elini uzatmış, ikisi el ele merdivenlerden inerken sonunda salondaki ağaca ulaştıklarında dün akşam altı boş olan ağaç şimdi tıklım tıklım onları bekliyordur, ikisinin de gözleri parlarken alexa jaden’in elini bırakarak ağacın önüne koşar ve sarı saçlarını yüzünden çekerek yere otururken kutuların hepsinin üzerinde birer kart vardır, alexa hiçbirinin ne olduğunu anlamıyorken jaden hepsini teker teker okuyor sonunda kendi ismini gördüğünde gülümser, kocaman kutuyu bir kenara ayırırken alexa abisinin pijamasını çekiştiriyordur

“bana da cedın, bana da ver..”

jaden bir dakika beklemesini söylüyor, kartları okumaya devam ediyorken bazı kutular ağırdır, alttaki kartlara bakamıyordur-

“ne yapıyorsunuz siz ufaklıklar!”

alex a bir çığlık atarak arkasını dönerken jaden da elindeki kartla öylece kalmıştır, salonun kapısındaki conrad da pijamasıyla onlara bakıyorken jaden sırtır

“sen de mi hediyeni almaya geldin?”

conrad aynen öyle diyerek jadenın yanına gider ve ağır kutuları da kaldırarak bütün kartları okuyorken alexa onun bacağına tutunmuş kendi hediyesini bekliyordur, conrad biraz sonra küçük kızı bir koluna hediyesini diğer koluna alıp ikisini de kaldırırken alexa sevinçe güler ve kurdeleyi çekerken herkes yavaş yavaş uyanmaya başlamış, birinci nesilden herkes ilk olarak kahveye koşuyorken ikinci ve nesil ve aşağısı ağacın yanına doluşuyordur, alexa herkese gülücükler saçarak küçük elleriyle hediyesinin pakedini parçalıyorken conrad ufaklığın başını öperek kutuyu tutmaya devam ediyordur...

“bensiz hediye açılıyormuş burada!?”

“baba!”

jaden kutuların arasından fırlayıp babasına atılırken gabriel oğlunu kaldırdığı gibi sırtına atar, jaden *yine mi!* diye bağırıyorken gabriel ona koşup bacağına sarılan diğer sarı kafayı da ayağının üzerinde taşıyor, korkuluk gibi yürüyerek bir koltuğa çöküyorken onun arkasından ashley içeri giriyordur, şöyle bir etrafına bakar, çocukların darmadağın ettiği gabriel’i görüp kaşını kaldırarak arkasını dönerken gabriel kendi kendine gülümsüyor, alexa’nın suratına dayadığı kocaman bebeğin güzelliğine iltifat etmesi bekleniyordur..

ashley mutfaka girip bir bardak kahve aranırken başında kulaklarını kapatan kırmızılı beyazlı bir bereyle bir adam bir şeyler yapıyordur, ashley kaşlarını çatıp adamın önünden dolaşır ve berelinin conrad olduğu anlaşılırken genç kadın ona deliymiş gibi bakıyordur, conrad sırtır

“nasıl?”

“garip..”

conrad gözlerini devirirken kahve kupasını diker ve şapkasını kafasına oturarak mutfaktan çıkarken onu gören latty kocaman gülümser

“beğendin mi?”

“bayıldım.. gözlerimi ortaya çıkardı..”

conrad gözlerini kırptıştırırken latty gülerken genç adamın koluna vurur ve kulaklarının altından sarkan ipleri çenesinin altından bağlarken conrad o fiyonkun yüz hatlarına çok uygun olacağını söylüyordur, o sırada merdivenlerden inen ewan onu gördüğünde sırtır

“yaşına uygun bir şapka bulmuşsun sonunda..”

conrad büyüyünce ona da alacaklarını söylerken ewan şah mat olarak salona giriyor, ufaklıklara ve gabriel’e günaydın diyorken ağacın önündeki paket kağıtlarını toplayan delialona onu duyunca hızla doğrulur, arkasını dönüp ewan’la göz göze geldiğinde genç adam bir an duraklar, ikisi birbirine bakıyorken gabriel de onları izliyordur, ewan sonunda günaydın dediğinde delia gülümser ve o da bir günaydın mırıldanarak çöpleriyle beraber odadan çıkarken ewan çekilerek ona yol verir, o sırada elindeki oyuncak uzay mekiğiyle ona koşturan jaden’ı yakalarken küçük adam en büyük komutanın aracının da buna benzeyip benzemediğini soruyordur, ewan aynısı der, jaden yine waowlar..

vien ve eidan mutfakta oturuyor, genç kadın az önce ağacın altından aldığı küçük kutudan çıkan gümüş yüzüğe bakarken gülümsüyordur, iki yunusun yüz yüze durduğu ve burunlarının arasında suyun gücü olan mavi bir lapis lazuli taşının durduğu şık yüzük parmaklarının arasında duruyorken eidan sorar

“kaydırlıklı olanını aradım ama bir tek bu varmış..”

vien gülerken yüzüğü parmağına takarak tekrar bakar ve eidana döner

“çok güzel eidan, teşekkür ederim..”

“bir şey değil, senin hediyen kadar güzel olamaz..”

genç adam başını eğerek mavi tişörtünün üzerine beyaz yazılmış yazıyı tekrar okur: **BALIKLAR BİLE BENİ ANLIYOR, YA SEN!?** yazan tişörtün hikayesi her ne kadar eidan’ın francoya delicesine kızdığı bir anla ilişkili olsa da genç adam sırtarak vien’e bakar, genç kadın gülüyorken yüzüğüyle oynuyordur, eidan onun koluna dokunarak dikkatini çekerken elini cebine sokmuş, bir şeyler arıyordur, vien ne olduğunu sorar, eidan bir dakika deyip tek gözünü kapatarak sonunda cebindeki şeyi çıkarır, yapraklarının yarısı kopmuş bir ökse otunu kaldırırken vien gözlerini deviriyordur, eidan ben anlamam diyorken vien peki, tamam diyerek ona uzanır, ikisi öpüşürken eidan ökse otunu bir kenara atar ve vien’in yüzünü tutarken genç kadın gülümseyerek ayrılır

“sağol eidan..”

“istersen her zaman öperim..”

vien gülümseyerek başını eğerken eidan böyle anlarda garip bir şekilde su olup akmak istiyordu, kalbinin erimesi böyle bir şey olsa gerektir, genç adam da gülümserken mutfak iki aç miniğin istilasına uğradığında eidan için sular yine durulur..

“calis piyano başına geçti!”

delora herkese bu haberi yayıyorken yılbaşı günü eğlenceli dur durak bilmiyordur, herkes salondaki piyanonun başında toplanmışken calis seyircilerine gülümser

“sadece ben çalmamalıyım, birisi de şarkı söylesin..”

alexa gönüllü oluyorken herkes alkışlayarak ufaklığın gidip calis’in yanına oturmasını izler, calis kolay bir melodi çalırken alexa ona aldırıyor, kendi şarkısını söyleyerek ayaklarını sallandırıyor, tessa yine ağlamanın eşiğinden dönerken alexa şarkısını bitirerek kocaman gülümser, calis küçük kızı öperek alkışlıyorken herkes büyük bir coşkuyla hiç bu kadar güzel bir şarkı duymadıklarını söylüyor, jaden bir ıslık patlatıyorken alexa ellerini çırpıyordur, tabureden atlayarak annesinin kucağına koşarken calis tekrar seyircilere döner

“evet yeni bir gönüllü? Miss morgan’ı kimsenin geçemeyeceği bir gerçek, ama yine de denemek isteyen olabilir-“

“vien söylesin!”

Vien şokla colm’a bakıyorken genç adam sırtır, herkes ah evet vien senin sesin çok güzel diyorken vien daha kaç kere sesimi duydunuz ki diye soruyordur, şakşakçılar itirazdan anlamıyorken delora vokalisti olmayı teklif eder, delia da arkasından ayağa fırlarken latty de kolundan çekiliyordur, colm elektronik destek sunacağını söyleyerek bilgisayarını almaya koşuyorken calis önündeki notları karıştırıyordur, o sırada vien yine zorla kabul ettirilerek yerinden kalkıyorken alkışlarla *sahneye* çıkar, colm gelene kadar calis’le şarkı seçilirken vien bir anda kocaman gülümseyerek istediği sayfayı işaret eder, calis’in de hoşuna gitmiş, notlara göz atıyorken vokalistler de şarkıya bakıp dans figürlerini ayarlıyorlardır, vien gülerek onların arasında dururken colm da piyanonun diğer yanından dolaşıp kendi düzeneğini hazırlar, her şey hazır olduğunda seyirci grubundan bir alkış daha kopar, vien eidan’a göz kırparak saçlarını kulakları arkasına alırken calis’e başıyla işaret verir ve konser başlar...

SOUNDTRACK / Jennifer Love Hewitt - You Make Me Smile

Awawawawwww!! [sözler](#).

Calis su gibi akarak şarkıya girerken cuslov gülümsüyor, alexa ve annesiyle beraber vokaller de derhal sağa sola sallanmaya başlıyordur, kıkırdamalar duyulmaya başlamışken calis ikinci tekrarı da yapıp vien’e döner ve vien şarkıya girdiğinde eidan genç kadının sesiyle buz kesiyordur, franconun bacağına yumruğu indirirken vien en ciddi olmaya çalıştığı anlarda bile onu güldüren bir adama şarkıyı söylüyordur, franco eidan’ın kısa devre yapmış beyniyle gülümserken vien de onu görmüş, gülümseyerek devam ediyordur, sözler akıp gidiyorken genç kadın conrad’la göz göze gelir, genç adam hala kafasında beresi, uzun zamandır saldırgan olmayı bırakmış, şimdi bir adım daha atarak hafifçe gülümserken vien de kalbi hafifleyerek gülümser ve gözlerini kaçırarak önüne bakarken eidan odadaki başka hiçbir şeyi görmüyor, sadece gülümseyerek şakıyan kadını izliyorken o kadın onun gözlerinin içine bakarak bu sefer de en karanlık zamanlarda bile odaya girdiği anda gününü aydınlatan birinden bahsediyordur, eidan şimdi ölüp gidecekken franco arkadaşının sırtını pat patlar, o sırada vokaller girerken colm ıslık çalarak alkışlıyor, delora eteklerini tutarak selam veriyordur, latty genç kadının saçını çekerken delia onlara gülümsüyor ve ellerini dalgalandırarak görevini yerine getiriyorken sözleri bittiğinde ewan’la göz göze geliyor, o anda derhal bakışlarını kaçırarak şarkının ikinci kısmına giren calis’e bakıyordur..

Vien şarkıda adı geçen adamın onu gülümsettiğini, aslında şimdiye kadar olanların ne kadar imkansız olduğunu, ama şu anda dönüp baktığında aslında olası görüldüğünü itiraf ediyorken kaçmayacağını söylüyordur, çünkü bu adam onu gülümsetiyordur, genç kadın da nefes almayı unutmuş eidan’ı izlerken gülümsüyorken yine vokaller girdiğinde chris kızını kucağına almış, ikisi uçarak dans ediyorken jaden da tessa’yı idare ediyor, ite çeke onu döndürüyorken tessa gülerek küçük adam ne derse onu yapıyordur, vokaller gülmekten şarkıyı söyleyemiyorken calis de onlara gülüyor, colm hadi

ama devam etmelerini, kaydettiğini söylüyorken delora derhal profesyonel kimliğine bürünür ve vien'e ayak uydurulmasını emrederken adımlardaki yanlışları da düzeltiyordur...

Vien vokallerinin arkasından şarkının son kısmına girdiğinde daha önce onu üzen her şeyin aslında ne kadar aşılabilir olduğunu gördüğünü, hayatın da aslında her düştüğünde tekrar ayağa kalabilmek olduğunu söylüyorken orada oturan herkes bundan payını almış, alkışlayarak onlar da şarkıya eşlik ediyordur, vokaller her *sen* dediğinde birini işaret ederek gülüyorken delia parmağını nereye doğruluttuğuna azami dikkat gösteriyor, ewan'ın yanından bile geçmiyorken dans edenlere sienna ve flasler de katılıyordur, onların arkasından gabriel yerinden kalkacak gibi yaptığında ashley derhal abisinin kolundan tutup onu andrea'da çekiyor ve dans etmeye başlıyorken scott bunun ne heyecan olduğunu soruyor ve ayağına basılmasıyla cevabını alıyorken dişlerini sıkıp kardeşini iterek arkaya yatırır, tekrar ne olduğunu sorarken ashley söylersem döversin diyor, scott gözlerini devirerek onu tekrar kaldırırken ashley göz ucuyla gabriel'e bakıyor, o sırada şarkı bitiyor, eidan nefesini buluyorken vien alkışlara teşekkür ederek seyircilerine selam veriyor, kariyer değişikliği tekliflerineyse sadece gülümsüyordur..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Understand

Vien akşam yemeğinden önce odasına çıkmış, eşyalarının bir kısmını topluyorken geceye bırakırsa asla yapmayacağını biliyordur, kendi kendine gülümserken odanın kapısı vurulduğunda genç kadın irkilerek doğrulur
“girin..”

eidan daha girinin g'sini duyduğu anda kapıyı açmış, hızla içeri girip arkasından kapatmışken sırtını kapanmış kapıya yaslar, vien elindeki katlanmış kazakla öylece genç adama bakıyorken eidan gülümser ve kapıyı bırakıp hızla vien'e bir adım atarken genç kadın da elindeki kazağı bırakıp kollarını kaldırıyor ve ona uzanan adamın boynuna sarılıyorken eidan aylardır rahatça yapmak için tanrılara mum bile yaktığı dudaklara kavuşuyordur, aşık olduğu kadını belinden çekerek kendine bastırıyorken yine vien'in kalbini gülümsetiyordur...

eidan doyamıyor, biraz daha öpüyorken vien genç adamın yüzünü tutmuş, bu sefer geri çekilmeyorken kaçmıyordur, aylardır kaçıyor, aylardır eidan'ın her çizgiyi aşan hareketinde o çizgiyi tekrar hatırlatıyor, kendisi bir adım geri atıyorken artık bitmiştir, tamamdır, acı çekmek, eski acılar için ağlamak, korkmak, hepsi bitmiştir, genç kadın yepyeni bir sayfa açıyorken eidan dudaklarıyla kararı mühürlüyor, bir kez daha-*bir kez daha* öperek tekrar tekrar mühürlüyorken vien gülerek ona sarılır

“sağol eidan, hiç geri adım atmadığın için, hiç arkana dönmediğin için-“

“aklını mı kaçırdın sen kadın, buna nasıl arkamı dönerim?!”

eidan vien'i geri çekerek güzel yüzüne bakıyorken vien gülümsüyor, gözleri yine kısılıyorken eidan başını iki yana sallıyordur

“aşağıda kalpten gidiyordum..”

genç kadının gözleri parlar ve eidan anında eğilerek tekrar dudaklara saldırırken vien zevkle feryat ederek genç adamın kucağına atlar ikisi gülerek sendeliyorken eidan biraz sonra onu duvara yasladığından ikisinin de sesi kesilir ve ağızlar açılarak birbirine kenetlenirken vien eidanın ensesini sıkıyor, genç adam kollarındaki kadına daha da sarılıyorken vien aşık olduğunu fark ediyordur genç adamın dudaklarına gülümser..

eidan hediye tişörtünü başından çıkarıp atıyorken vien genç adamın dudaklarına uzanarak onu itiyor ve yatakta üzerine geçiyorken o da üzerindeki kazağı kaldırıp başından çeker ve tişörtün yanına fırlatırken eidan sırtarak doğruluyor ve vien'in belinden tutarak öpüyorken genç kadın kıkırdar, eidan onu iterek tekrar üzerine geçerken vien'in saçları yatağa dağılıyor, gözlerinin içi parlıyordur, eidan onun dudaklarını parmaklarıyla tekrar çiziyorken mırıldanır

“aklımı başımdan alıyorsun..”

vien dudağını ısırırken eidan gülümser, mavi gözleri güneşte parlayan deniz gibi aydınlanırken vien genç adamı kendine çeker ve dudakları tekrar buluşurken gezegen onlar için dönüyordur..

vien içine dolan eidan'ı hissettiğine gözlerini kapatarak başını geri atar, eidan yumruğunu yatağa geçirir ve aklını kaybederken vien gülümsüyordur, geç adamın yüzünü kendine çevirip gözlerinin içine bakarken ikisi tek vücut, tek ruh, aynı insanken vien fısıldar

“ben seninle tam oluyorum, biliyorsun değil mi?”

eidan bunun üzerine inleyerek kendini tekrar iterken vien gülerek ellerini yatağın başına atar ve içinde dalgalanan denizleri hissettiğine yemin ederken eidan dudaklarını genç kadının boynuna bastırmış, ara sıra çekilerek aldığı nefesler vien'in tenini yakıyorken genç kadın inleyerek kasılır, eidan onu belinden çekerek kendine bastırırken genç adamın sırtından damla damla terler yavaşça kalçasına süzülüyor, yumruğu yatağa bastırıyorken başını tutan eller nazik, dudaklarını öpen dudaklar aşk dolu, içinde olduğu sıcaklık sıırıslıklam onu sarıyorken su kıran işte *şimdi* damla damla havaya karışmak istiyor, inleyerek boşalırken vien de onun serinliğiyle inler ve şelaleden atladıkları gün kadar hafif hissederken kahverengi dalgaları tekrar yastığa dağıldığında üzerindeki güçlü adama sarılır...

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Christmas Time

“ne kadar kaldı?”

“az az, hadi herkes toplansın!”

alexa salondan çıkıp yılbaşı! diye bağırırken herkes köşelerinden çıkarak salona koşturuyor, calis buzun içindeki şampanyayı piyanonun üzerine koyuyorken cuslov kadehleri çıkarıyor, delora eksikleri topluyorken vien ve eidan da merdivenlerden koşarak iniyordur, delora ikisinden de buram buram yayılan tutkuyu hissediyor, tebriklerle içeri yolluyorken mutfaktaki ewan'ı da kolundan çekip çıkarır, genç adam gözlerini devirerek salona girerken ian'ın yolladığı mesajı okuyan deliayla çarpışır, ikisi yine bakışırken delora ve diğerleri geri saymaya başlamıştır..

üç!

“benden kaçma delia..”

iki!

“ewan-”

bir!

“bir şey söylemene gerek yok, sadece kaçma..”

delia sessiz kalıyor, o anda ışıklar kapanıyorken kocaman bir mutlu yıllar yükseliyor ve herkes karanlık salonda sevdikleriyle yeni yılı karşıliyorken ewan önündeki genç kızı kolundan çekerek koridora sokuyor ve dudaklarına eğiliyor, delia şaşkın, kalbi titreyerek elindeki telefonla kollarını genç adamın boynuna doluyor ve başını kaldırarak dudaklarını karşıliyordur..

ertesi akşam maynard'a geri dönüldüğünde herkes yorgun, eğlenmiş, *ama yorgun*, adeta sürünerek merdivenleri çıkarken büyük saraya en önce ufaklıklar adım atarlar, alexa jaden'in elini tutarak diğerlerini beklerken elindeki kendinden büyük bebeği bacağından ters çevrilmiş, sabit bir gülümsemeyle kapıdan girenleri izliyordur, her giren iki ufaklığı sevip sıkıştırarak yollarına devam ederken sıra delia ve ewan'a geldiğinde jaden kaptana bir selam çakar, ewan gülümserken delia yere çömelmiş, hem alexaya hem de bebeğine iyi geceler diler, kocaman da bir öpücük çalarken tekrar doğrulduğunda ewan ona bakıyordur, delia bir an yine bütün hayatını unutup hemen sonra jaden'a gülümser, geride kalan genç adama da korkak bir iyi geceler mırıldanıp giderken jaden babasının peşine takılıyor, alexa da ewan'a kollarını uzatıyordur, ewan deliayı izleyerek küçük kızı kucağına alırken alexa babasına ve annesine sesleniyodur

“ben onunla uyuyucam..”

ewan bu cümleyle bakışlarını merdivenlerdeki deliadan alıp kucağındaki prensese çevirir

“demek benimle uyuyacaksınız?”

alexa kocaman gülümserken başını sallıyordu, elini saçlarına atıp bir tutam çekiştirirken başını ewan'a yaklaştırdı

“bak o da sarı..”

ewan gülerek ya evet, o da sarı diyorken tessa kızını almak için uzanır, ama ewan ufaklığı vermez “prenses kaptanla uyumak istiyorsa öyle olacak..”

tessa gülümserken alexa minik kafasını genç adamın omzuna yaslamış, diğer elinden bebeği sarkıyorken annesine gülümser, tessa da tamam diyerek kendi bebeğine bir öpücük verirken babası da kızının saçlarını öper, ikisi ewan'a teşekkür ederek yukarı çıkarken alexa başını kaldırır

“sen benim neyimsin?”

ewan kaşlarını çatarken küçük melek, bebeğini sallayarak açıklar

“annem, annem.. babam, babam.. cedin kuzen abim, geb amca, kem hala, sina teyze.. sen nesen?”

“aslında deden olacak yaştayım-“

“dedem de var, unuttum..anne dedem de var-”

“büyük annen-“

“anne dedem.”

ewan gülümser ve peki derken ikisi yavaş yavaş merdivenleri çıkıyorlar, sarışın ewan'ın kim olduğuna karar vermeye çalışıyorlardır..

SOUNDTRACK / Corrine Bailey Rae - Trouble Sleeping

Aww nasıl cuk :X [sözler](#).

So nobody say it, don't even say it.. I've got my eyes shut, won't look, oh, no, I'm not in love..

Yeni senin ilk gecesinde delialona hayatının en rahatsız uykusunu uyumuş-daha doğrusu *uyuyamamış*, sabahın köründe gözleri açılmışken noel tatilinin bitmesine en çok sevinen tek evrendaş olarak yataktan fırlamıştır, hızlı bir duş alıp zaman kazanmak için açmadığı çantasını da kaparak sessizce saraydan çıkmış ve arabasını okulda bırakmadığı için kendine teşekkür ederek maynard'dan ayrılmıştır...

Şimdi sabahın normal bir saatinde, kafeteryada melanie'nin karşısına oturmuş, önündeki plastik kasede süt içinde yüzen mısır gevreklerine bakıyorken melanie bir şeyler anlatıyordu, yılbaşı, süs, anne, baba, akademi, carter..

Kelimeler geçip gidiyorken birazdan genç kız omzundan dürtüldüğünde tekrar uyanır ve dalgın mavilerini melanie'ye kaldırır

“ah..duymadım mel, üzgünüm bir şey mi dedin?”

“ben çok şey dedim, ama sen bir şey demedin.. neyin var senin?”

“yok bir şeyim..”

“yılbaşı hediyesi olarak alnıma aptal yazdırmadım delia, söyle..”

delialona gülerken melanie *işte!* diyordur

“var bir şey.. rüyalardaymışsın gibi gülümsedin-“

delia, gözleri kasede, mırıldanır

“ya da kabuslarda..”

melanie kaşlarını çatarken masaya iyice eğilip arkadaşının bakışını yakalar

“anlat hadi, kötü bir şey mi-“

delia hafifçe omzunu silkerken iç çeker ve konuşur

“ewan'la öpüştüm, yılbaşından önceki gece ve tam yılbaşında..ama *öpüştüm* melanie, öyle *ah ökse otu!* ya da *mutlu yıllar!* değildi, basbayağı bir öpücüktü-hatta iki, iki öpücüktü..”

melanie gözlerini kısmış, dinliyor, bir şeyler yakalamaya çalışıyorken tam olarak emin değildir, bir kere ewan kimd-

“NE!?”

delia arkadaşına yeterince süre verdiğini anlamış, başını sallarken melanie artık masanın üzerine tırmanacaktır, fısıldar

“*öpüştünüz?* Yani bizim bildiğimiz, böyle sevişir gibi, dil, dudak-“

“*her şey* melanie, el, kol, dudak, dil, akıl, kalp-“

“delia..”

delialona kaşığı kaseğin içine atıp ayağa kalkar, çantasını başından geçirip omzuna bırakırken bıkkın bir sesle konuşur

“ben biraz yürüyeceğim, belki derse girmem.. bilmiyorum.. benim yerime imzala, ya da imzalama.. nasılsa anlıyorlar, her neyse.. görüşürüz..”
ve genç kız bacağını kaldırarak banktan kurtulurken melanie arkasından bakıyor ve neler olduğunu adı gibi biliyordur, iç çeker...

melanie bugünkü ortak derslerinden hiçbirinde delia’yı görememiş, telefonlara da cevap verilmiyorken genç kız olayın ciddiyetinden emin olmuş, son dersten çıkar çıkmaz odaya koşturuyorken yurt girişinde ian’ı gördüğünde daha da hızlanır ve dış kapı kapanmadan son anda aradan sıyrılırken heyecanla seslenir

“ian!”

genç adam o tarafa dönerken nefes nefese ona gelen melanieyi görüp gülümser

“koştun mu sen?”

melanie başını sallarken derin bir nefes alarak gülümser, o sırada ian asansörün düğmesine basıyorken melanie tıklar tıklar aklını çalıştırıyordu, ian bugün o asansöre binemezdir, bir arkadaş olarak en azından bunun yapabilmesi gerekiyordur, duvara yaslanarak ian’a döner

“nasıl gidiyor?”

“iyi, tatil bitince ne kadar iyiye işte, bilirsin..”

melanie bilmez miyim derken asansör gelmek bilmiyordur, genç kız içinden aferin diyorken elini kaldırıp sanki bilmiyormuş gibi hayretle sorar

“delia nerelerde biliyor musun? Bugün akşam odayı bana bırak dedim- carter’ın oda arkadaşı biraz gıcık da- o zamandan beri ulaşamıyor hanımefendi..”

ian ohlarken açılmayan asansör kapısını işaret eder

“ben de odadadır diyordum- odaya gelme mi dedin?”

melanie sırtıırken genç adama göz kırpar, ian gözlerini devirirken cebinden telefonunu çıkarıyordu

“o odaya girmiyorum, deliayı da sokmuyorum..”

ve sevgilisinin numarasını çevirip telefonu kulağına götürürken asansör gelmiştir, melanie içeri girip kapıyı tutuyordur, sorar

“geliyor musun?”

ian *haha* derken melanie sırtır ve elini çektiğinde kapılar kapanırken ian cevap alamadığı için kaşlarını çatıyor, melanie derin bir nefes alarak sırtını kabinin duvarına yaslıyordur...

melanie panodaki bütün notları temizleyip hızla kapıyı açar ve içeri atılırken tahmin ettiği üzere delialonanın odası kapalıdır, içerden evrenin en hüzünlü şarkıları karmasından bir eser duyuluyorken melanie çanta ve kitaplarını bırakarak derin bir nefes alır, sırdaş ve dert ortağı kimliğine büründüğüne emin olduğunda arkadaşının kapısını tıklatır, müzik anında kesilip delia’nın ayaklandığı duyulurken içerden bir *kim o?* duyulur, melanie gülümser

“benim, aç..”

delianın rahatlaması kapının dışından bile hissedilirken biraz sonra kapı açılır, melanie gülümserken delia onu bırakıp tekrar müziği açar ve kendini yatağa atıp yastığına sarılarak çenesini bastırırken konuşur

“ian geldi sandım.. sabahtan beri açmıyorum, az önce de aradı..”

melanie biliyorum diyerek yerdeki kocaman yastığa oturur

“ben geri yolladım, deliayı odadan kovdum, carterla deli gibi sevişeceğiz dedim, korktu kaçtı..

carter’a da tembihledim, sorarsa melanie’ye geliyorum dersin dedim, gerçekten gelmeyeceğini öğrenince bozuldu, ama olsun artık...”

delia hafifçe gülümserken melanie elini sallar

“ayrıca ian arasın dursun, bizim işimiz bitince arar bir şeyler uydururum ben..”

delia peki diyerek iç çekerken melanie durumun vehametiyle tekrar kendine gelir ve artık sorar

“ewan’a aşık mısın delia?”

delialona çenesini yasladığı yastığa başını koyarken melanie’ye bakar

“bilmiyorum, aşık mıyım sence?”

“şimdilik bir fikir belirtemem, biraz ayrıntı vermen lazım..”

delia peki diyerek başını sallar ve anlatır

“ilk seferinde verandadaydık, gecenin ayazında dışardaydı, ben de yanına gittim, kötü bir amacım yoktu, saf saf gittim oturdum, öyle boş boş denizi izlerken-“

“ışın içinde deniz ve mehtap da vardı yanı?”

delia iç çekerek başını sallarken her neyse der, melanie devam edebileceğini işaret ettiğinde anlatmaya devam eder

“sonra ben bir ara başımı kaldırdım, ökse otunu gördüm..”

melanie owwlarken delia başını sallar ve yastığı bırakıp yerinde doğrulurken bağdaş kurup duvara yaslanır

“sonra saflıktan salaklık seviyesine geçtim, ben çenemi kapalı tutsam belki hiç yaklaşmayacaktık bile, ama ben ne yaptım?”

“ne yaptın?”

“aynen şunu söyledim, *beni ilk defa sen, bu evde, bir ökse otunun altında öptün* dedim.”

Melanie’nin gözleri büyürken delia tekrar o anı hatırlamış, kalbinin hızlanmasını dinliyordur, dudaklarını kemirir...

“ve *bunları mı* anlattın- ne yaptın sen delia? Adam sadece öpmekle bıraktığı için şanslısın-“

“öyle deme melanie! O ewan!”

melanie aynen öyle diyorken ellerini açarak devam eder

“o ewan delia, senin olan ewan hem de.. aylardır adama evreni tekrar öğrettin resmen, hangi biri senin kadar onunla vakit geçirdi, ben kaç haftasonu sırf ewan’ı görmek için ekildiğimi biliyorum-“

“ekmedim-“

“her neyse, söylemeye çalıştığım şey, sen o adamla eski ewan’a referans vererek zaman geçiriyor olabilirsin, ama o adam kimseyi tanımadığı gibi, bir de üstüne kalkıp *ilk öpücüğüm sensin ewan, ilk aşkımsın, muhteşemsin!* diyen bir kızla tanışıyor-“

“ben öyle demedim!”

delia isyan ediyorken melanie takmıyordu

“tam olarak dememiş olabilirsin, ama öyle delia! Adam kendini senin gözünden görüyor, karşılıksız sevgiyi görüyor, sonra bir gece ökse otunun altında o güzel kız ona kalkıp beni ilk sen öptün dediğinde seni öpmese salaktır..”

delia artık acı çekiyor, inleyerek başını yastığa gömerken ellerini yüzüne kapatır

“ben ne yapacağım melanie!?”

“hala sorumu cevaplamadın..”

delia ellerini indirirken melanie tekrar sorar

“aşık mısın delia?”

delia bilmiyor, bilmek isteyip istemediğini bile bilmiyor, inlerken sesi incecik, sorar

“ian ne oalcak?”

melanie yeterli cevabı almış, derhal ikinci evreye geçerken olaya el koyar

“ian’a bir şey olmayacak..olmadı ian diyeceksin, en kötü ihtimalle bir daha konuşmayacaksınız-“

“mel!”

“ki ian öyle bir adam değildir, arkadaş kalırsınız-“

“ben ewan’la sevgili olamam ki!?”

melanie *o nedenmiş!?* diyorken sorar

“kural mı var? Ewan’la sadece belirli insanlar mı sevgili olabiliyor?”

delia sanki her şey yazılı metinle önlerinde duruyor gibi ellerini açar

“kaptan crash melanie, *kaptan crash ve prenses latty*-“

“onlar öldü canım, tarihin tozlu çiplerinde iki elektrik devresi oldular.. aylardır ben takip etmiyor muyum sanıyorsun? Siz kendi hayatınızı yaşarken ben sarayda geçirdiğim zamanlarda ne yapıyorum sence?”

delia onu da bilmiyor, hiçbir şey bilmiyor, deli olacak, sorar

“ne yapıyorsun!?”

“takip ediyorum, gözlemliyorum, kimdir bu insanlar, nasıl yaşar, boru değil, saraya giriyorum.. siz o kahvaltılarda aman colm’un saçında şu var, eidan su sıçrattı, franco beni duydu diye gülüp eğlenirken ben her şeye daha farklı bakıyorum ve ilk zamanlarda iç çekerek özenle kışkandığım *kaptan crash ve prenses latty*’i göremiyorum, üzgünüm, ama o iş bitmiş, haydi güle güle..”

delia sinirle gülerken melanie omzunu silkiyordu

“ki latty en iyisini yapıyor, kadın yıllarca o adama aşık yaşamış, sonunda kavuşmuş, sonra bam! adam kalksın her şeyi unutsun, işin gücün yok bir daha aşık ol, sev, hatırla, hatırlat.. bir ömür daha onunla uğraşılmaz, hele o ewan’la hiç uğraşılmaz- ben conrad’la yakıştırıyorum latty’i biliyor musun?”

delia kaşlarını çatarken *bir o eksik* diyordur, melanie kaşını kaldırarak sinsice gülümser, *o izliyordur*, delia üfleyerek yastığı başının altından alıp suratına kapatırken melanie ölmemesini söylüyordur, yastığın altından bir çığlık duyulur..

“bir öpücükle haydi hop karar verilecek bir şey değil bu melanie, yapamam.. ne kendime, ne ian’a, ne başkasına-olmaz, çok saçma- ayrıca ewan peşimde mi koşturuyor, saçmalık, ben kendi kendime kuruyorum, sonra da kalkıp ian’dan ayrıl falan-evet, saçma-”
melanie yine elini sallayarak çok konuşan ağzı sustururken önemli bir gerçeği işaret eder
“ortada bir öpücük yok, iki tane var..”
delia arghlarken melanie dökülmesini söylüyordur
“sen anlat, ben karar vereceğim.. bak kıymetimi bil, başka kimse yapmaz..”
delia ya tabii diyorken melanie uzatmamasını söylüyordur, delia eli mahkum, anlatır
“yılbaşı gecesi, işte herkes *ah yaşasın yeni yıl* falan filan derken ışıklar söndü-“
“çok severim, evet devam..”
delia hey tanrım diyerek devam eder
“o sırada da ian’dan mesaj gelmişti, telefon hala elimde! Ewan geldi, ondan kaçmamamı söyledi ki bütün gün köşe bucak kaçtım, doğrudur, ev dar gelmişti..”
melanie o ev de artık dar geliyorsa nerenin geniş olacağını düşünürken delia devam ediyordur
“sonra herkes öpüşüp sarılırken ewan beni kolumdan çekip koridora soktu ve öpüştük. Bu kadar.”
melanie’nin son cümleyle ağzı açılmış, hafif bir ah duyulurken delia yastığı yumruklarında sıkarak başını bu sefer yüz üstü gömer, melanie hala *ah vah*lıyorken delia yatağın ucundaki kumandayı alıp müziğin sesini kökler..

“evet evet, sonra aradı gelebilirsin deyince ben de geldim.. iyiyim, bir şeyim yok, sadece baş ağrısı.. uyursam geçer evet.. ben de seni seviyorum ian, yarın görüşürüz..”
ve delia iç çekerek telefonu kapatırken melanie de yatağa geçmiştir, arkadaşının arkasında saçlarını örüyorken başını onun sağından eğer
“kötü bir şey yapmıyorsun..”
“ben gerçekten ian’ı seviyorum mel..”
melanie delia’nın yanağını vantuzlayarak öperken gülümser
“tabii seviyorsun! Ama aşk başka bir şeydir, sana aşkı anlattığım zamanı hatırlıyor musun?”
delia yine iç çekerek başını sallarken melanie aferin der ve genç kızın başını iterek düzgün durmasını söylerken az kalmıştır, 76 tutam sonra bitecektir, delia gülerek başını düzeltirken melanie şu şarkıyı değiştirmesini söyler, bir de üstüne istek yaparken şarkı değişir ve yeni yılın ilk kızlar gecesi devam ederken her şey sıcaklık yatağının üzerinde, en iyi arkadaşın saçlarını örerken daha kolay görünüyordur..

SOUNDTRACK / *Cirque Du Soleil - Ravendhi*

Siyah kaftanlı, uzun boylu bir kadın sıcak toprakların üzerinde yürüyerek bir çadırın içine girer ve kaftanın geniş başlığını başından indirirken uzun siyah saçları ve kusursuz yüzüyle biana, çadırın içindeki yırtık pırtık koltukta oturan yaşlı bir kadının dizlerinin dibine giderek eğilir, yaşlı kadın onun kim olduğunu, neden geldiğini ve ne istediğini biliyor, kırış kırış olan sağ elini kaldırarak genç kadının başına koyar ve sessiz bir duaya başlarken biana yaşlı kadının dizlerine tutunur..

“işe yaramıyor, gücümü toplayamıyorum..”
yaşlı kadının titreyen elleri duanın bitimiyle kuzgun karası saçları okşarken kısık sesi konuşur
“akasha korumasız değil.. alevler onu koruyor..”
biana karanlık bakışları endişeli, beyaz saçları yüzünün iki yanından neredeyse bacaklarına kadar uzanan yaşlı kadına bakar
“ateş kıran mı onu koruyor?”
“damlaların alevlere ulaşacak kadar soğuk değilse sadece kendini yorarsın kızım..”
biana hala yaşlı kadının dizlerine tutunuyorken gözlerini kapatarak başını eğer, yorgundur, favian öldüğünden beri, o gezegen yok olduğundan beri yorgundur, akasha yok edilemiyor, hala hayatta ve gücüne ulaşmak gittikçe zorlaşıyordur. Biana sebebin ne olduğunu biliyor, ama engellemek için tekrar onların karşısına çıkacak kadar güç bulamıyorken şimdi sıcaktan kavrulan bir çadırın içinde, yaşlı kadının dizinin dibinde oturuyor, dinleniyordur, yaşlı kadın konuşur
“tez davrandın, sabırlı olmak gücünü kutsar dediğimde bana inanmıyordun, şimdi öğrendin mi kızım-“

“sabırlı olduğum her gün daha da yeniliyorum ve sen ne diyorsan onu yaptım-“
“can aldın, hayatlara kıydın, ruhtan kopardığın her parçayla sen de parçalandın, sabırsızlıkla kaybettiğin zamanda elbet yenileceksin, ama demek değil ki savaşında sen kaybedeksin..
kaybedilenler elbet bir gün bulunur, sabırlı ol kızım..”
biana sessizce başını sallarken yaşlı kadın ellerini tekrar genç kadının başına koyar ve dudakları başka bir duanın fısıltısıyla hareket ederken biana başını yaşlı kadının dizlerine yaslar...

“dugan birliklerinde gruplaşmalar başladığı haberini aldım, conrad bugün birliklerin düzenlenmesi için dugan’a döndü, yarın raporlarla geri gelecek. Senin söylemek istediğin bir şey var mı ewan?”
ewan sol eli başında, yavaşça sıvazlıyorken toplantının başından beri olduğu gibi yine dikkatini toplayamamış, calis’e bakar
“ne hakkında?”
masadakiler rahatsızca birbirlerine bakarken ewan elini kaldırır
“üzgünüm başım çatlamak üzere, kulaklarım uğulduyor-“
“iki saattir mi?”
ewan latty’e bakarken genç kadın endişelidir
“bir şey olduğunda sessizce bir kenarda oturma lüksün yok ewan, başın ağrıdığında söyleyeceksin-“
“6 ay geçti latty, sadece yorgunluktan da başım ağrıyabilir-“
“önceden nasıldın bilmiyorum, ama bizim bildiğimiz ewan toplantılarda konuşulmaları anlıyordu..”
ewan cevap vermezken kraliçe sağ elinin altındaki düzenden vien’in numarasın tuşlar ve genç kadının sesi odada duyulurken latty ewan’a bakıyordu, genç adamın gözleri kanlanmışken latty vien’e toplantı odasına gelmesini rica eder ve bağlantıyı kapatırken ewan arkasına yaslanarak başını koltuğuna dayar ve ellerini gözlerine kapatırken latty başka bir şey yoksa toplantının bittiğini söyler, kimse itiraz etmezken işine dönmesi gerekenler kalkar, kapı açılıp bir iki kişi çıkarken vien onlara gülümseyerek içeri giriyordur, ewan’ı gördüğünde kaşlarını çatarken elindeki tansiyon aletiyle genç adamın yanına oturuyordur, ewan gözleri kapalı, kolunu uzatır...

“iyisin ewan, tansiyonun biraz düşük ama iyisin.. eskisi gibi yığılmıyorsun en azından..”
vien genç adamın kolundaki yapışkanlı pedi çeker ve küçük dijital göstergeyle beraber masaya koyarken ewan yavaşça oturduğu yerde doğrulur
“bir ağrı kesici verirsen daha iyi olacağım..”
vien önlüğünün cebinden küçük bir mavi hap çıkarıp genç adama uzatır, ewan alıp derhal paketten çıkarır ve bir bardak suyla beraber kafasına dikerken latty onu izliyor, konuşur
“biana yine bir şeyler yapıyor..”
ewan gözlerini devirirken latty aldırma
“kadın koca bir gezegeni yok etti, neredeyse ölüyordun.. şimdi de karnı falan acıkmış olmalı, seni kullanıyor-“
“ama ölmüyorum, değil mi?”
“bir şeyler değişmiş olmalı-“
“neden her şey bununla alakalı olmak zorunda!?”
latty hafifçe gülerek ayağa kalkar
“onunla ilgili olmayan tek bir şey dahi yaşamıyoruz ewan, alışsan iyi olur..”
ve kraliçe kapıyı açıp çıkacakken arkasını döner
“sen burada bekle, birazdan bütün element kıranları toplayacağım, seni kullanmaya başlamanın zamanı geldi..”
ewan kaşlarını çatarken latty gülümser ve dışarı çıkar..

ewan ve vien toplantı odasında bekliyorken kapı açılır, dört kıranla beraber latty ve wusla içeri girerken eidan vien’i görünce *sen de mi buradaydın* diyerek genç kadının yanına çöker, ewan derhal saf dışı kalırken gözlerini deviriyor, karşıdaki dorian’la selamlaşır, ateş kıran’ın ardından diğerleri de yerleşirken latty andrea’ya döner
“bir şeyler bulunduğunu söylüyordun andrea..”
toprak kıran başını sallıyor, bilgisayarını masaya koyarak açarken bir süre notlarına göz atar, sonra bilgisayarında bir düğmeye bastığında toplantı masasının ortasında üç boyutlu bir grafik belirir, dört element simgesinin ortasında akashanın simgesi duruyor, her elementten bir kol çıkarak akashada buluşuyorken herkes önlerinde dönen resime bakıyordur, andrea konuşur

“elementler ve akasha mitolojisinde anlatılanlara göre evren ilk oluştuğu zamanlarda dört element akashaya hizmet ediyordu. Çağlar ilerledikçe ve hem elementler arasında, hem de elementler ve akasha arasındaki bağlar uzaklaştıkça herkes bağımsız olmaya, kendi gücünü sadece kendisi ve temsil ettiği element için kullanmaya başladığında akasha onlara hizmet eder duruma geldi. Biana’nın ewan’ın gücünü kullanabilmesinin asıl sebebi de bu..”

ewan kaşlarını çatıyorken herkes sessizdir, şekildeki bağlar gittikçe uzaklaşıyorken andrea devam eder

“zaman içinde evren dengesinin bozulduğu, akashanın gücünü kaybettiği dönemlerde ona yakın, onu tanıyan ve hisseden element kıranlar kendi güçlerinden fedakarlık ederek akashayı besleyebiliyor, koruyabiliyordu. Bu bir nevi tekrar akasha’nın hizmeti altına girdiği anlamına geliyordu.. bu durum için hazırlanabilecek çok detaylı ritüellerin yanı sıra insanoğluna ait çok basit jestler de element kıranlar ve beşinci element arasındaki dengeyi değiştirebilecek kadar güçlü olabiliyordu.. konuşmak, dokunmak, öpmek gibi..”

herkesin bakışları o anda ewan’a dönerken genç adam andrea’nın devam etmesini bekliyor, genç kadın sessiz kalınca etrafındaki bakışların farkına varıyordur, sorar

“ne var?”

kimseden ses çıkmazken dorian da sakindir, andrea genç adama bakar, sonra ewan’a dönerken açıklar

“ewan biz dorian’ın şu anda senin hizmetinde olduğunu düşünüyoruz, onun gücü seni koruyor olmalı..”

ewan yine bir halt anlamamışken gayet rahat, sorar

“benim haberim olmadan bir ritüel falan mı yapıldı?”

“aslında pek haberinin olmadığı söylenemez..”

ewan anlamıyor ve anlamadıkça da sinirleniyorken masaya yaklaşır

“süslü kelimeleri bırakıp açıkça neler olduğunu anlatır mısınız lütfen.. herhangi biriniz, şimdi.”

Herkes birbirine bakıyorken dorian gözlerini devirerek genç adama döner

“sen komaya girmeden bir süre önce biz öpüştük..”

ewan anladığını söyleyerek başını sallarken hemen sonra ellerini masaya hafifçe vurarak ayağa kalkar

“bu toplantı burada bitmiştir, ben beşinci elementlikten istifa ediyorum-“

“ewan oturur musun-“

ewan bir hışımla latty’e döner

“NEREYE OTURACAĞIM!? BİR DORIAN’LA ÖPÜŞMEDİĞİM KALMIŞTI-“

“o zamanlar marcell’di-“

“SEN SUS! SEN DE Mİ BANA AŞIKSIN-“

“otur crash..”

ewan dehşetle dorian’a bakıyorken bir bu eksiktir, o aradaki 100 sene içinde ewan nasıl bir lanete maruz kalıp şu andaki hayatını kurmuştur bilmiyordur, ama adamın tekiyle hizmetine sokacak kadar öpüşüyorsa bir şeyleri bozulmuş gibi görünüyordur-

“hala ayaktasın..”

ewan dorian’ı öldürecekmiş gibi bakarak otururken ateş kıran hafifçe başını sallar ve tekrar andrea’ya dönerken ewan beyninin kaynadığını hissediyordur...

“andrea ve sienna ne istiyorsa yapabilir, ama su kıranla problemim var..”

ewan herkesten delici bakışlar alıyorken eidan vien’in yanında arkasına yaslanır

“hizmetimi isteyen varsa alsın, verdim gitti..”

ewan *bak bu güzel* diyorken eidan teşekkür eder, sienna gülümserken andrea araya girer

“işe yaradığını sanmıyorum.. ortada yapılan bir *fedakarlık* olmalı-“

“beni öpmek çok büyük bir fedakarlık, evet-“

“kendini öpmeyi denemelisin crash-“

“sen sus *marcell*-“

“neden susmam gerektiğini açıklamam gerekiyor-“

“bana hizmet ediyorsan ne dersem onu yapacaksın.”

Dorian kendi kendine gülerek arkasına yaslanırken ewan yavaş yavaş eski hislerini hatırlıyordur, gözleri kısarak ateş kıranı incelerken andrea tekrar araya girer

“dorian gururundan ödün vererek seni öptü, çünkü o anda yardıma ihtiyacın vardı-“

“ne gibi bir yardıma ihtiyacım olmuş olabilir?!”

bunun üzerine vien ewan'ın kolunu tutarak genç adama yaklaşıp ve kulağına bir şeyler fısıldarken ewan gözleri büyüyerek dorian'a bakar, sonra iğrenmiş bir ifadeyle vien'e dönerken dorian masayı izliyor, latty ensesindeki saçlarla oynuyordur, geri kalanlardan da ses çıkmaz..

"herkesin bir anda sana bağlanması riskli olabilir, henüz güçlerini kullanmayı bilmiyorsun ewan, hiçbirimiz bilmiyoruz.. biraz daha araştırmamız gerekecek.."

ewan elini sallayarak ne yapacaklarsa yapmalarını söylerken andrea pekala diyerek bilgisayarını kapatır, ortadaki şekil sönerken latty ewan'a bakar

"seninle büyü çalışacağız.."

"neden?"

"özünde sihir var çünkü, ayrıca bu konuda sana anlatmam gereken bir kaç şey daha var.."

"ne gibi?"

"düşüğümüz esir boyutunda ikimizin de büyücü olması gibi küçük ayrıntılar.."

bunun üzerine sienna parmaklarını şıklatarak gülümser

"ikiniz de özünüze yakın bir boyuttaydınız-"

"ben büyü yapamıyorum sienna-"

sienna bir şey söyleyecekken latty araya girer

"henüz yapamıyorsun-"

"ve sen mi öğreteceksin-"

"ben çok güçlü bir cadıyım ewan, ortalıkta hokus pokuslarla dolaşmıyor olabilirim, ama evet, ben öğreteceğim, sen de öğreneceksin."

Ewan emredersiniz majesteleri diyerek kraliçeye saygılarını sunarken latty bunun da hallolduğunu söyleyerek element kıranları dağıtır, herkes ayaklanırken ewan herkesten nefret ediyordur...

SOUNDTRACK / Final Fantasy - Seeking Power

Ertesi gün oreon'un gündemine kaptan crash'in yeni eğitim düzeninin dışında başka bir konu daha oturmak üzeredir. Dugan'daki ordu ve halk arası gruplaşmanın sebebini öğrenip *çözmek* için gitmiş olan komutan lysander geri dönmüş, iliklerine kadar öfkeli, hızla oreon koridorlarını arşınıyorken kraliçenin ofisine geldiğinde sertçe kapıyı vurur, içerden gelen sakin sesle kapıyı açıp girerken latty gülümser, ama önce conrad'ın suratını, sonra da masasına çarpan dosyayı gördüğünde kaşlarını çatarak raporu alır ve kapağı açıp okumaya başlarken conrad da bütün öfkesiyle masaya tutunur..

"kral mı istiyorlar?!"

conrad başını sallarken delora kaşlarını kaldırmış, toplantı odasında herkesin elinde olan raporu tekrar okur

"gezegemimizin üzerindeki kara bulutların tek ve yegane sebebi yüce luslonun gücünü yansıtan bir kralın başımızda bulunmamasıdır-yüce luslo aşkına, bunlar yüz yıllar önceden kalma inançlar, nereden çıktılar tekrar!?"

conrad bilmediğini söylerken geldiğinde beri yüzünden herkesi öldürecekmiş gibi bir ifade vardır, çatık kaşları düzelmiyorken karanlık gözleri raporda, konuşur

"ordunun içinde mimlenmiş bir kaç adamdan çıkmış bu fikirlerin hepsi, sonra yavaş yavaş halkın içine sızmış. Ne kadar zamandır isyan için plan yaptıklarını kestiremiyorum bile.. rapordaki ifadeyi de şimdilik adı duyulmamış bir sendikanın temsilcisi yollamış. Orduyla bir alakası yok, ama ben bunu kimin ona yazdığını gayet iyi biliyorum.."

ve genç adam calis'e döner

"..verdiğim isimlerin hepsinin açığa alınması gerekiyor calis, bugün-hatta şimdi."

Calis dosyayı kapatarak masaya koyarken başını sallıyordu

"tabii ki öyle olacak, ama benim sıkıldığım konu ordu içindeki düşünceler değil, olayın halka yayılmış olması.. dugan halkı çok provakatif bir nüfus, savaş zamanındaki isyanları yüzünden iç sabaş derecesine gelmiştik, bir daha öyle bir şey olmasına göz yumamayız-"

"bu işle alakalı olan herkesin yargılanması-"

"işe yaramaz cuslov.."

cuslov ve diğerleri latty'e dönerken kraliçe kapağı kapalı olan dosyaya bakıyordu, biraz sonra başını kaldırarak devam eder

“ülkenin başına kral istedikleri için kimseyi yargılayamayız. Yönetim sistemimiz belli, Kraliyet içinde bir kral, bir kraliçe, varsa prens veya prenses, bunların hemen altında da oreon yüksek kurulu rütbeleri geliyor. Şu anda yönetimde bir eksiklik var, bu açık bir durum...”

kimse aksi bir fikir belirtmezken latty devam eder

“yargılamaya varmayacak daha uygun bir çözüm bulunmalı-“

“senin evlenmen gibi mi?”

latty hızla ewan’a bakarken genç adam arkasına yaslanmış kollarını kavuşturuyordur

“herkesi kurtaracak tek çözüm bir kral bulmak-“

“kimseyle evlenmiyorum ewan.”

Ewan *peki* diyerek önüne bakarken böyle bir kriz aylar önce çıkmış olsa ikisinin şu anda çoktan evlenmiş olacaklarını, hatta muhtemelen kendisinin teklif etmiş olacağını biliyordu..

Toplantıdan sonra adı geçen sendikaya kraliyetten resmi bir uyarı gönderilmiş, böylece hem eylemlerinin özgürlüğü tanınmış, hem de halkın huzur ve birliğini bozmama kuralına uymaları istenmişken ewan’ın evlenme önerisi dışında hala *kral sorununa* bir çare bulunamamıştır..

Latty ofisinde dört dönüyor, sinirden durmadan ensesini kaşıyorken kapı vurulur, genç kadın düşünmeden içeri girilmesini isterken conrad girerek kapıyı kapatır

“hala mı dönüyorsun?”

“dönmekten başka bir şey düşünemiyorum-ben kral falan bulamam conrad!”

conrad bir anda ona dönüp isyan eden genç kadınla bir adım geri atarken, latty tekrar dönmesine başlamıştır bile, konuşur

“ne zaman ki tek başıma bir şeyler başaracağımı düşünüyorum, o zaman birisi çıkıp her şeyi mahvediyor, mutlaka bir şey oluyor-ve aslında acı olan şey, benim olanlara bir çözüm getirmem gerekiyor, ama çaresiz kalıyorum conrad! Biana’ya karşı ne yapacağımızı bilmiyorum, ewan’ı ölümden döndüremiyorum, halkın yarısı bana saygı duymuyor, kalkıp kral istiyorlar-belki de hepsini hapse tıkmalıydım, sırf kraliçe olduğum için, sırf *yapabildiğim için* hepsini mahkum etmeliydim. o zaman en azından korkarlardı, ama onu bile yapamıyorum. Annemin ruhunun sıkıldığına eminim, tanırım..”

latty masasına tutunurken conrad genç kadının yanına gelmiştir, omuzlarını tutarak kendine çevirir

“biraz daha kendine işkence etmeye devam edersen ölüp gideceksin, o zaman bir kraliçe de kalmayacak-“

“belki de kalmamalı, ben yokken her şey daha iyiymiş-evet, belki de kraliyet kavramını ortadan kaldırmam gerekiyor-“

“latty!”

latty irkilerek conrad’a bakarken genç adam tuttuğu omuzları biraz daha sıkar

“pes mi edeceksin?”

latty bir şey söylemiyorken kahvrenge gözleri büyümüş, başını iki yana sallar, conrad güzel diyerek omuzları bırakırken arkasını döner, latty o arada kendini toparlayacakken conrad’ın tekrar ona dönmesiyle ve anlaşılmaz bir serilikle dudaklarına eğilmesiyle nefesini tutar..

latty olduğu yerde kalakalmış, öpülmeye izin verirken conrad onu belinden tutarak kendine yapıştırır, latty dokunuşla uyanırken genç adamın yüzünü tutar ve ağzını açarak ona yaslanırken conrad diğer eliyle kollarındaki narin kadının boynunu tutuyordur, bütün gücüyle öperken latty parmaklarının ucunda yükselir ve kendi gücüyle ona karşılık verirken conrad derin bir nefesle başını çeker, ikisinin dudakları ayrılırken latty nefes nefese, kahverengi gözleri parlıyor, önündeki adamın yüzünü izlerken o adam konuşur

“seninle gurur duyuyorum, sakın beni yüzüstü bırakma latty..”

latty bir anda dizlerinin tutmadığını hissederken conrad onu hafifçe geriye iter, genç kadın masasına dayanırken conrad ondan ayrılarak arkasını döner ve odadan çıkarken latty derin bir nefes alarak gözlerini kapatır...

SOUNDTRACK / Hans Zimmer & James Newton Howard - Corynorhinus

Siyah bir cübbe yumuşak kumaşın kapladığı koltuğun üzerine düşerken az önce cübbenin sıyrıldığı zarif ellerin sahibi genç kadın, onu gizleyen evin içinde merdivenleri çıkıyordu. Adımları sakın, duruşu güçlü, sessizce basamakları tırmanırken kapısı sıkıca kapalı olan bir odanın önüne gelir, elini kola uzattığında usul bir kilit sesi duyulur ve biraz sonra kapı aralanırken biana yavaşça içeri girer, odadaki büyük yataкта uzanan genç bedenin yanına gidip oturur

“favian?”

huzurla uyuyan genç adamdan cevap gelmezken biana uzanarak genç adamın saçlarına dokunur, bütün canı aylar önce çekilmiş ruha suyun berraklığını verirken kendisi güçten düşüyor, ama aylar önce şu anda elinin altında canlanan adamın çaldığı gücü geri alabilmek için bunu yapması gerekiyordu..

“dene ewan!”

“saçmalama, elimi falan sallamıyoru-“

“elini salla mı dedim!? Işığı düşün-“

“saçma-“

“ewan!”

latty artık sinirlerinin son sınırında, günlerdir ewan’a artık büyü yapabileceğini kanıtlamaya çalışıyor, ama genç adam keçi gibi inatçı, hala yapamayacağını söylüyorken geçen gün bağırıp çağırırken bir anda yerle cam vazo da onun suçu değildir, ya da dorian’ın yaktığı ateşi sadece düşünerek söndürmesi, bazen kapılara uzandığı zaman kapıların ona açılması da onun problemi değildir, burası oreon’dur, her an her şey olabilir-

“hadi dene..”

ewan iç çekerek şöyle bir durur, karanlık ofiste ikisi karşılıklı duruyorlarken genç adam biraz aydınlık ister, lattynin yüzünü görebilmek için, nasıl sinirlendiğini, büyü yapmanın ne kadar büyük bir saçmalık olduğunu-

“başardın!”

ewan nereden geldiği belli olmayan bir ışık hüzmeleriyle aydınlanan odaya bakarken kaşlarını çatar

“ben mi yaptım?”

“tabii ki sen yaptın! Tanrıya şükür, kurtuldum senden artık-gel buraya..”

ewan *oraya giderken* latty uzanarak genç adama sarılır, oda biraz daha aydınlanırken latty gülümser, ewan geri çekilirken latty onun yakalarını düzeliyor, artık büyüünden korkmaması gerektiğini söylüyordu, genç adam gözlerini devirirken latty güler, o sırada çalmaya başlayan alarmlarla genç kadın irkilir ve hemen ardından conrad günlerdir süren hiddetiyle odaya dalar

“problem, kriz, her zamanki gibi. Nur düşmüş odayı bırakın ve gelin..”

latty derhal öne düşerken ewan da onu takip ediyor, kapı arkalarından kapandığı anda odadaki ışık solarak sönüyordu..

“ne yapıyorsun hala!?”

delia yatağına uzanmış, elinde bir kitap, boş boş vakit geçiriyorken melanie şokla odaya dalmıştır

“Cuma bugün, kalk, saraya dönüyorsun-“

“bu hafta yurttan kalacağım-“

“hayır, kalk-nerede senin çantan?”

melanie delia’nın her hafta eşyalarını koyduğu sırt çantasını ararken delia yataktan öfleyerek kalkar

“daha gitmeye hazır değilim ben mel-“

“yok öyle bir şey-hah buldum.. ne alıyorsun? Kitapların..”

melanie bir yandan çantayı dolduruyorken diğer yandan konuşuyordu

“iki haftadır haftasonu odada kalıyorsun, yeter artık, ne olacaksa olsun.. bugün gidip ian’la da

konuşuyorsun, ben artık kızmaya başlıyorum, her an taraf değiştirebilirim-evet bitti. Kalk..”

delia şok içinde, söyleneni yaparken melanie ayakkabıları işaret eder, delialona uzanarak alır ve giyerken melanie çantayı verir, çanta alınır, arabanın anahtarları uzatılır, sessizlik içinde şırıltılar delianın eline geçtiğinde melanie gülümser

“çok güzel, uç bakalım kelebek..”

delia yüzünü buruştururken mırıldanır

“bugün konuşmak zorunda mıyım?”

“bir ay sonra ewan’la düğün davetiyenizi yollayarak haber vermek çok da güzel olmaz-“

“mel!”

“mel falan yok, ayrıca çocuk belki bu haftasonu biriyle karşılamak, hayatının aşkı vesaire-“

“hayatının aşkı ben olacaktım-“

“çok biliyorsun sen, hadi yürü bakalım..”

delia kapıya itilirken melanie tek eliyle de kapıyı açar, genç kız adeta odadan atılırken arkadaşına döner

“carter gelecek, değil mi?”

melanie sırtırken delialona grırlar ve dönerek kaderine doğru uzaklaşır..

“hasar raporu?”

bir kaç saat önce lenarta’ya düzenlenmiş saldırı ve güney kesimdeki yağmalamanın getirdiği hasar raporu lattye uzatılırken kraliçe ensesini ovarak okuyordur, o sırada julianne içeri girerken arkasından livann onu takip eder, kızıl saçlı kadın konuşacakken latty başını sallayarak araya girer “ekiple beraber lenarta’ya dönün, güney kesimin acil müdahaleye ihtiyacı var. Sistem değerlerini acil durumu destekleyecek konuma getirdiğinizde oreon’a rapor verin. Destek ekipleri sizden önce oraya ulaştı ama sensiz işler yürümeyecektir julianne..”

julianne başını sallarken latty livann’a döner

“şimdilik biana görevinin önem seviyesini ikinci dereceye alıyorum, bunu atlatır atlatmaz tekrar aramıza dönmenizi umuyorum livann..”

sarışın kadın saygıyla başını sallarken tekrar asıl amiri olmuş julianne’e döner

“lenarta uçuş hazırlıklarına destek birimi yolluyorum..”

julianne onayladıktan sonra livann odadan ayrılıken kızıl saçlı kadın endişeli bakışlarıyla diğerlerine döner

“durum sandığımızdan daha ciddi olabilir, güney kesimde çok yeni klon üniteleri var, bir kaçının zarar gördüğünü biliyoruz, ama henüz bir nüfus sayımı yapmadım. Kayıp klonlar olduğuna eminim ve onların evren içinde dağılmaları büyük tehlike doğurur latty..”

kraliçe başını sallar ve

“sadece merkez masa ve oreon’u kapsayan bir acil durum raporu çıkaracağım, genç klonların her şey toparlanana kadar halk içinde suistimal edilmemesi için lenarta üzerinden veya herhangi bir şekilde kesinlikle halkın bunu öğrenmemesi gerekiyor. En kısa zamanda ortak birliklerin evren çapında bir arama ekibi oluşturulması için senin nüfus sayımı sonrası vereceğin bilgiler gerekli julianne..”

julianne onaylayarak başını sallar

“ilk işim o olacak, şimdi izin verirsiniz ekibimin başına dönmek istiyorum..”

latty tabii diyerek başını sallar ve her şey için teşekkür ederken julianne endişe dolu da olsa, hafifçe gülümser ve toplantı odasından çıkarken latty derin bir nefes alarak diğerlerine döner

“bu sefer kontrolü kaybetmememiz gerekiyor, colm..”

genç adam bilgisayarından başını kaldırıp latty’e bakar, genç kadın konuşur

“departman başkanlığını hemen edward’a devretmeni ve keşif ekiplerinin başına geçmeni istiyorum..”

colm bir an kalakalırken hemen sonra kendini toparlar ve bilgisayarını kaptığı gibi kalkarak odadan çıkarken latty cuslov’a dönerek geride kalanların görevlerini dağıtıyordur...

SOUNDTRACK / Tonic - Waiting For the Light to Change

Bir kaç saat sonra delialona ve ian, genç adamın odasında, karşılıklı koltuklarda oturuyor, ikisinin de delianın söylediklerinden sonra çıtı çıkmıyorken genç kız dudaklarını ısırarak ayağa kalkar, ian da o anda uyanıp başını kaldırır

“delia..”

delia arkasını dönerken ian ayağa kalkıyordur, genç kızın mavi gözleri hüznü, tekrar tekrar özür diliyorken genç adam onun yanına gelir, parlayan gözlerinin içine bakarak uzanır ve alnından öperken delia gözlerini kapatarak dudaklarını birbirine bastırıyordur, ian bir adım geri çekilerek ona bakar

“ikimizin de bir süre düşünmesi gerek, ama dürüst olduğun için sağol..”

delia gözleri dolmuş, sessizce, çaresizce başını sallarken ian uzanarak kapıyı açar, genç kız açılan kapıya bakar ve elinin tersiyle gözlerini silerek dışarı çıkarken genç adam onun arkasından bakmadan kapıyı kapatır, kapının kolunu tutan eline bakarak alnını kapıya dayar ve gözlerini kapatır...

bir süre sonra ihtiyacı olan şeyin temiz hava olduğuna karar veren ian yanına sadece anahtarlarını alarak odadan çıkmış, karanlık kampüste yürüyorken nereye gittiğini bile bilmiyor, koşu pistlerini geçmiş, çıkışa doğru uzanan ağaçlık alanda ilerliyordur, henüz duyduğu şeylerin gerçekliğini ve delia'nın gidişini aklı tam olarak almıyorken bir sonraki adımının ne olacağını da bilmiyordur, düşünmekten korkarak yürürken sağındaki çalılıarın arasında bir şeylerin titrediğini görür ve başını hızla o tarafa çevirirken çalılar biraz daha sallanır, genç adam o tarafa bir adım daha attığında beyaza çalan sarı saçları olan bir kadın saklandığı çalılıarın arasından hızla doğrularak ormana doğru koşmaya başlar, ian bir anda önünden fırlayan insanla bir adım geri atarken biraz sonra arkasından bağırır, sarışın ona aldırıyor, hızla koşuyorken ian da neden olduğunu bilmeden bir an sonra kendini onun arkasından koştururken bulur...

“hey! Hey dur!”

ian kızın arkasından durmasını bağırıyordur, ama durunca ne yapacağını da bilmiyorken sarı saçları havalanarak koşan genç kız arkasını döner ve incecik bedenini saran siyah tulumu içinde bir an ian’a bakar, genç adam ona bakan gözlerin bir anda parladığına yemin edebilecekken kız tekrar önüne dönerek koşmaya başlar, ian gözlerini kırptırarak olduğu yerde kalırken sarı saçlar bir an sonra gözden kaybolmuştur..

ian küçük yürüyüşünü tamamlamak üzere, az önce halüsinasyon gördüğüne karar vermiş, tekrar odasına yürürken neredeyse bütün ışıkları kapanmış olan yurt binasının önüne geldiğinde cebinden anahtarlarını çıkartır, sonra kapıya gider ve ittirir, kapı doğal olarak açılmazken ian küfrederek koca anahtarlığı alacağına kilit kartını almadığı için beynini zımbalamak isteyerek arkasını döner, sağ yanındaki çöp kutusuna da bir tekme atarken nereden geldiği belli olmayan korkak bir feryat yükselir, ian o anda kulak kesilerek etrafına bakarken açığa çıkarak boş kampüse bakar, arkasını dönerek binanın karanlık köşesine doğru yürürken ezilen taşların sesini duyuyordur, orada biri vardır-

“dur!”

az önceki sarışın kız tek elini kaldırmış, ian’a durmasını emrediyorken genç adam kaşlarını çatarak ona bakar, kızın yüzünden korkudan donmuş bir ifade varken saçları dümdüz, sapsarı, gözlerine düşüyordur, porselen gibi bembeyaz bir teni, kusursuz incecik bir vücudu ve o vücudu kaplayan simsiyah, sadece belinin iki yanında göğüslerine kadar kavisli boşlukların olduğu bir tulumla ian’ın karşısında duruyordur, kaldırdığı eli titriyorken ian da kendi ellerini kaldırarak bir adım atar

“zarar vermeyeceğim-“

“DUR!”

ian olduğu yerde dururken sarışın kız dudakları titreyerek bir adım geri atar, o anda ayağı bir taşla takılarak sendelerken ian ona atılır, kız hem sendelemekten hem de tanımadığı adamın ona yaklaşmasının telaşıyla yere düşer, elleri üzerinde geriliyorken ian da onun telaşını nasıl söndüreceğini bilmiyor, yere eğilirken kız çılgılığı basınca başka bir çaresi yok, hızla uzanarak kızın ağzını eliyle kapatır ve incecik bedeni kendine çeker

“hey-hey, sakın ol, bir şey yapmayacağım-söz veriyorum-lütfen sus-ARGH!”

genç adam avcunun içinin ısırılmasıyla elini hızla çekerken göz açıp kapayıncaya kadar sarışın kız onu alt etmiş, bir kolu genç adamın boynuna dolanmış, diğer eliyle de başını tutuyorken ian dehşetle birazdan boğazını kıracaktı gibi duran kızın cam gibi yeşil gözlerine bakıyordur..

“beni öldürmen için bir sebep yok-“

“sus!”

ian derhal susarken kız etrafını dinliyordur, ağacın birinden atlayan bir sincabın sesiyle hızla başını o tarafa çevirirken ian yutkunur, kız etrafta kimsenin olmadığına emin olduğunda tuttuğu adama bakar ve yavaşça bırakıp geri çekilirken ian tanrıya şükrederek bir an olduğu yerde oturup nefes alır, sonra dönerek uzakta yere oturmuş, dizlerini kendine çekerek bacaklarına sardığı kolların üstünden ona bakan kıza bakar

“kimsin sen?”

kız cevap vermezken ian yine ellerini kaldırır

“sana zarar vermiyorum, tamam mı? nasıl zarar vereceğimi bile bildiğimden emin değilim açıkçası.. adını söylersen belki konuşabiliriz?”

sarışın kız başını sakladığı yerden biraz kaldırır ve kalemle çizilmiş gibi kusursuz hatları olan masum yüzüyle genç adama bakarken korkakça mırıldanır
“bryce..”

ian hafifçe gülümser ve başını sallar
“tamam, *bryce*.. ben de ian, birinden mi kaçırıyorsun bryce?”

bryce başını sallarken ian şöyle bir etrafına bakar
“kimse görünmüyor, güvendesin-“
“bilemezsin!”

ian *pekala* diyerek başını sallar
“luplexli misin?”

bryce başını iki yana sallarken ian peki nereden geldiğini sorar, genç kız bir an tereddüt eder, ama genç adamın ona zarar vermeyeceğine gerçekten inanmış olacak ki cevap verir
“B64 sektöründenim, sen neredensin?”

ian bir anda kıza o kadar boş bakar ki, bryce yine korkuyla dolarken genç adam başını silkeler
“ben mi? Ben, ben buradanım.. luplex, daha önce duydun mu?”

bryce üzgün bir ifadeyle başını iki yana sallar, ian işte şimdi yandıklarını düşünüyorken sorar
“buraya nasıl geldin?”

bryce dizlerini biraz daha kendine çeker ve küçücük bir sesle anlatır
“sektör alarm verdi, hiç vermezdi, doğduğumdan beri hiç alarm duymamıştım, sonra tanımadığım adamlar geldiler, ilaçlarımızı aldılar, benimle beraber bir kaç arkadaşımı daha yanlarına aldılar, ama sonra onlar bir anda kayboldu ve ben tek başıma ormandaydım, sonra sen geldin, ben seni takip ettim.”

İan adam kim, kim kimin ilacını almış ve hangi arkadaşı nasıl yanına almış bilmiyor, sadece genç kızın bir saldırıdan tesadüfen kurtulduğu, şimdi de peşinde o adamların olduğunu düşündüğü sonucunu çıkarmış, anladığını söyler ve

“bütün gece dışarda kalamazsın, seni merkeze götürmem gerek-“
“hayır!”

“merkezin ne olduğunu biliyor musun?”

bryce başını korkuyla iki yana sallar ve yine bilmediğini söylerken ian iç çeker...

“melanie benim arkadaşım, sana zarar vermeyecek, korkma..”

bryce sessizce başını sallarken ian aferin diyerek melanie’nin kapısını çalar, bryce etrafına bakınıyorken ellerini önünde birleştirmiş, hiçbir şeye dokunmuyordur, ian kapının açılmasını beklerken genç kız duvarda gördüğü bir lekeye yaklaşmış, başını hafifçe eğerek onu izliyordur, ian kaşlarını çatarken kapı açılır, yorganını omuzlarından kendine sarmış bir melanie görünürken ian genç kıza şöyle bir bakar, melanie de onu gördüğüne şaşırıken yorganı biraz daha kapatır
“bir şey mi oldu ian?”

ian kafasını kaldırıp şöyle bir içeri bakar, odadan carter’ın çıktığını görürken çok yanlış bir zamanda geldiğini anlar, ama birine söylemek zorundadır

“evet, bir şey buldum..”

melanie neymiş derken ian bryce’ın kolundan tutar, genç kız irkilerek derhal ian’a dönerken melanie’nin görebileceği şekilde kapının önüne çekilir, melanie kaşlarını çatıyorken bryce meraklı gözlerle onu izliyordur, ikisi de konuşmazken carter kapıyı biraz daha açarak başını uzatır
“kim bu?”

bryce bu sefer genç adama bakarken kaşlarını kaldırır, adamın üzerinde sadece kısa bir şort vardır, bryce onun neden böyle dolaştığını anlayamazken ortalıkta sektör doktorlarından hiçbiri yoktur, sağlık kontrolleri dışında kimsenin çıplak dolaşmasına izin yoktur-sağlık kontrolü bugün müdür, ya kaçırmışsa şimdi ne olacaktır-

“bryce?”

bryce korku dolu gözlerle ian’a dönerken genç adam hafifçe onun kolunu tutuyordur

“iyi misin?”

genç kız başını sallar

“evet, o neden çıplak?”

bryce’ın parmağı carter’ı işaret ederken genç kız sorar

“hasta mısın?”

“gayet sağlıklıyım, ama sen hastasın galiba..”

“ben sağlıklıyım.”

Carter *tamam* derken, melanie dirseğini geçirdiğinde susar, genç kız bryce’a bakar sonra ian’a döner
“içerde anlatırsınız, gelin..”

ian bir an öyle bir bakar ki melanie gözlerini devirirken kapı iter
“girin hadi girin..”

ian peki diyerek girerken bryce arkada bekliyordur, kocaman gözlerle açık kapıdan içerdeki odaya bakıyorken ian onun gelmediğini görünce arkasını döner

“güvenli, gelebilirsin..”

bryce ona zarar vermeyen ian’ın söylediğine güvenir ve içeri adım atarken genç adam gülümser ve onun arkasından kapıyı kapatır...

“demek birinden kaçıyor, kimden kaçıyorsun bryce-bryce’dı değil mi?”

bryce odanın bir köşesinde durmakta ısrar etmiş, oturmuyor ya da dokunmuyorken başını sallar
“kim olduklarını bilmiyorum, ama iyi adamlar değillerdi. İlaçlarımızı çaldılar, bize zarar verdiler..”

melanie *hmm*larken carter bryce’ın arkasından deli işareti yapıyordur, ian gözlerini devirirken melanie onlara aldırıyor, kalkarak genç kızın yanına gider, bryce onun geldiğini gördüğünde bir adım geri atarken melanie gülümser

“sakın ol, bir şey yapmayacağım-“

“dokunacaksın-“

“ama zarar vermeyeceğim..”

bryce derhal ian’a bakarken genç adam melanieye bakar

“neye bakacaksın melanie?”

“dövmesi, işareti falanı var mı diye bakacağım..”

bunun üzerine bryce saçlarını kaldırır ve boynundaki dövmeyi gösterirken, sadece melanie değil, ian ve carter da kalkmışlardır, bryce korkarak saçlarını bırakacakken ian genç kızın kolunu tutar

“nedir bu bryce?”

“her sektörün kendi dövmesi vardır, sektör dövmesi olmadan evinize giremezsiniz..”

“sektör nedir?”

bryce carter’a bakarken bakışları çaresizdir

“evim?”

carter *çattık* diyorken melanie iç çeker, ian tamam diyerek bryce’ın kolunu indirirken genç kız saçlarını bırakarak ian’a yaklaşır ve ona devamlı garip sorular soran insanlara bakar..

“belli evini kaybetmiş, tanrı bilir hangi gezegenden düşmüş buraya..”

“nereden düşecek?”

melanie bilmediğini söylüyorken carter akıl hastanelerini aramayı önermiştir, melanie bir an için düşünürken ian itiraz eder

“deli değil, ne söylediğinin farkında-“

“*dövmesi olmadan evine giremiyormuş*, bu mu normal?”

“bir kaç bin yıl önce retina taraması bulunduğunda da insanlar öyle demiş..”

carter ters ters ian’a bakarken genç adam ayağa kalkar

“merkezi aramak istedim, ama çok korkuyor.. aradığım anda da adamların okula doluşması bir olur-“

“ve bunun neresi kötü?”

ian carter’a ölümcül bir bakış atarken carter aralık kapıdan diğer odadaki bryce’a bakar, genç kız yine elleri arkasında, eğilmiş, bir şeyi inceliyorken ian konuşur

“her ne olmuşa kötü adamların geldiği kesin, gezegendeki akıl hastanelerinden kaçmak da o kadar kolay değil..”

melanie başını sallarken araya girer

“biraz bekleyelim öyleyse, her elimizi uzattığımızda bu kadar kaçırıyorsa, şimdi bir sürü adam üzerine üşüştüğünde korkudan ölüp gider..”

ian, içerde bir şeye elini uzatıp uzatmamak arasında kalmış bryce’a bakıyorken kaşlarını kaldırır

“ben daha çok adamlar için endişelenirim, az önce boynumu kırıyordu..”

melanie’nin gözleri büyürken carter *deli işte* diyordur, ian bakışlarını bryce’dan çekip onlara döner

“inanılmaz bir hızı var, daha ne oluyor diye aklımdan geçirmeden kendimi ölüm pozisyonunda buldum-“

“ian ben beklemekten o kadar da emin değilim sanırım..”

genç adam melanie’ye gülümser

“o kadar da değil, tehdit altında olmadığı zamanlarda kedi yavrusu gibi..”

“kedi yavrusu gibi bakıyor zaten..”

ian değil mi diyerek tekrar odaya döner, bryce da aynı anda başını kaldırmış ona bakarken ikisi göz göze gelir, ian gülümser, küçük kedi yavrusuysa gözlerini kaçırarak başka bir objeye dikkatini vermeye çalışır..

SOUNDTRACK / *Elisa feat. Tina Turner - Teach Me Again*

“burada kimse seni bulamaz..”

“neresi burası?”

“odam..”

ian odanın kapısını açıp bryce’a döner ve yol verirken genç kız yine etrafına bakarak içeri girer, orada burada garip insanların kocaman resimleri duvarlara yapıştırılmıştır, odanın ortasındaki masada boş şişeler duruyorken bryce burada çöp toplama ekibinin çalışmadığını düşünür, belki de şişeler başka bir şey için kullanılıyordur, genç kız bilmiyorken ilerler ve eğilerek şişeye bakarken ian kapıyı kapatıyordu

“bira şişesi, oda arkadaşım bırakmıştır..”

bryce eğildiği yerden ian’a bakarken genç adam onun bakışlarındaki binlerce soruyu gördüğünde bir şey söylememeye karar verir ve iki kişilik odada kendi kapısını açar

“burası uyuyacağın yer..”

bryce doğrulur ve kapısı açık odaya girerken önünde gördüğü manzaraıyla kaşlarını kaldırır, buradaki insanların uyudukları odalar çok farklıdır, yaşam destek kabini nerededir? ya da çağrı düğmesi, duyuru göstergesi.. hiçbir şey yoktur. Ahşap bir iskeletin üzerinde duran kalın bir yastık, rengarenk kumaşlar ve yine ahşap bir dolap, bir çalışma masası ve bir sürü küçük büyük obje içinde bryce ona tanıdık gelen herhangi bir şey görmüyorken ian’a döner

“nerede uyuyacağım?”

ian bir an afallarken kızın uyuyup uyumadığından bile emin değildir, boşvererek yatağı gösterir

“orada, yatak.. oraya uzanırsın, şurdaki kalın şeyi de üzerine örtersin, adı yorgan..”

ian yatağın yanına giderek yorganı kaldırır, bryce yepyeni bir şey öğrenir gibi onu dinliyorken başını sallar, ian anlatıyordu

“sonra da uyursun..”

“ilaçlarımı ne zaman alacağım?”

ian kafasını kaşırken yorganı bırakır

“bende ilaç yok, ama eğer isimlerini hatırlıyorsan belki gidip alabilirim-“

“hayır! ilaç almak yasak, beklersin, onlar getirir..”

“onlar kim?”

bryce yine cevabını bildiği, ama doğru olup olmadığından emin olmadığı bir soruyla karşı karşıya, sesi küçülerek cevaplar

“onlar.. doktorların ilaçları verdiği adamlar ve kadınlar. Her gece aynı saatte gelirler, ilaçlarımızı verirler ve bizi üniteye koyup kapağımızı şifrelerler, ertesi gün aynı saatte açarlar, yine ilaç verirler ve uyanırız.”

İan’ın gözleri büyümüş, kimin neye ilaç vererek neyi uyuttuğunu beyni kavramaya çalışırken genç adam yine başını silkeleyerek kendine gelir

“oh.. burada *onlar* yok bryce, biz uyuyoruz, yani-uyuyoruz işte, yatıyoruz, gözlerimizi kapatıyoruz ve uyuyoruz.”

Bryce usulca anladım diyerek başını sallar, sonra yatağa yaklaşır, az önce ian’ın kaldırdığı kalın kumaşı kaldırır

“yorgan..”

ian başını sallarken bryce da onaylar, sonra dönerek elini yastığa bastırırken ian bu sefer *yastık* diyor, bryce tekrarlarken sırasıyla çarşaf ve geri kalanlar tanıtılır..

ertesi sabah melanie yerinde duramamış, carter’ı da çekiştirdiği gibi ian’ın odasına gelmişken kapıyı vurur, açılmaz, bir daha vurur, yine açılmazken carter gözlerini devirerek kapıyı yumruklar ve o anda kapı açılıp gözleri kapalı bir ian görünürken genç adam konuşur

“ne var?”

“kedi yavrusu uyandı mı?”

ian'ın gözleri o anda açılırken kapıyı falan bırakıp kedinin odasına girer, bryce sırtüstü yatmış, siyah tulumunu tabii ki çıkarmamış, yorgan göğüslerine kadar düzgün bir şekilde örtülmüş, elleri karnının üzerinde duruyor, nefes alışını sakın, huzurla uyuyorken onu izleyen üç genç onun nereden geldiğini deliller gibi merak ederek bir süre daha izlemeye devam ederler..

Oreon...

Delialona bütün geceyi sarayda tek başına geçirmiş, sonunda kimsenin dönmeyeceğini anladığında annesini aramış, gönderilen araçla oreon'a çıkmışken herkes arı gibi çalışıyordur, telefonlar susmuyor, büyük ekranlar her dakika farklı bir şeyi gösteriyorken delia görevlilerden sıyrılarak annesinin ofisine girer, wusla telefonda, delia'nın anlamadığı bir dilden konuşuyorken kızına oturmasını işaret eder, delia büyük koltuğa oturarak bağdaş kurarken wusla biraz sonra telefonu kapattığında delia sorar

“yardım ister misiniz?”

“hayır tatlım, sağol.. gecen nasıldı?”

“iyi..kayıp klonlardan bir haber var mı?”

wusla bilgisayarda biriken raporları hızla gözden geçiriyorken başını iki yana sallar

“yok ve olacak gibi de gözüküyor-“

“wusla, çabuk gel-oh, selam delia..”

delia elini kaldırarak colm'a selam verirken genç adam yine telaş haline dönmüştür, wusla onun önünden geçip giderken delia ayağa kalkar

“bir şey mi oldu?”

“bir sürü şey oluyor, seç beğen al- burada mı kalacaksın, başka bir yere mi gidiyorsun-gidiyorsan nereye gidiyorsun? Ayak altında dolaşma..”

delia gözlerini devirirken bir oreon çocuğu olarak ne zaman ayak altında dolaşıp dolaşmayacağını gayet iyi biliyordur, heyecanlı adama elini sallar

“buradayım ben, hadi gidin klonları kurtarın..”

colm genç kıza göz kırpar ve kapıyı kapatırken delia annesinin masasına oturup bilgisayardaki raporlara dokunmadan sakın bir sayfa açar ve kendi işlerini yapmaya başlar..

SOUNDTRACK / Morgan - The King

“kaç kişi julianne?”

“yedi sektör şimdiden kapatıldı, ikisi 640 nüfuslu, geri kalan beşi de 550 nüfus barındıran birinci seviye eğitim sektörleri, diğer sektörlerde de kontroller devam ediyor, en ağır seviyedeki sektör şu an için B4, gezegen karantina uyarısının verilmesini talep etmekten başka çarem yok. Profesör Marque de şu anda merkez masayla iletişime geçiyor..”

herkes toplantı odasında, büyük ekranda julianne görünüyor, onun yanındaki bölümden lenartadan gelen sağlık raporları akıyorken vien önünde serilmiş çıktılardan bir kaç saat içinde iki büyük sektöre yayılmış ve nedeni bilinmeyen hastalığın semptomlarını inceliyordur, genç kadın bu kadar telaşın arasında grip belirtilerini bile anlayamayacağını düşünüyorken bir bireyin belirtisi diğerine uymuyordur, herkes değişik yerlerden çökmeye başlamışken sektörlerin çevre değerleri inceleniyor, anormalliklerin sebebi kesinlikle bilinmiyor ve julianne'in şimdi ciddi bir şekilde karantinadan bahsetmesi oreon'u korkutuyordur..

Saatlerle ölçülebilecek bir sürede, böylesine hızlı ve acımasız bir şekilde yayılan bir virüsün karantina altına alınması demek lenarta'nın tamamen giriş ve çıkışlara kapatılması, evrenler arası kapıların mühürlenmesi ve iki büyük yönetim biriminin alarma geçmesi demektir. Oreon ve merkez masa'nın ortak bölgede yaşamı tehdit edebilecek herhangi bir kararda aynı anda hareket etmesi gerekiyordur, durumun ciddiyeti henüz belli değilken gezegenin güney yarısında kısmi bir karantina çoktan aktif hale gelmiş, kuzey ve güney yarı birbirinden kesinlikle ayrılmışken hem oreon, hem de merkez masadan tıbbi destek ekipleri yollanmış, her saniye değişik değerlerle yüzlerce rapor görevlilerin eline geliyorken kimsenin elinden bir şey gelmiyordur..

Raporlarda görülen şey: lenartanın güney yarısında bulunan birinci seviye eğitim bölgesindeki B4 sektöründe anormal boyut hareketlenmeleri olduğu, tanımlanamayan bir boyut kapısından kimliği belirsiz bir ekibin girdiği ve 7 klon'u kaçıracak bir çoğuna da fiziksel şiddet uyguladığı, buna ek olarak da sektörün sağlık departmanının yağmalandığı, halen listelenmesi devam eden bir çok tıbbi malzemenin de çalındığıdır.

Boyutun tanımlanması çalışmaları son hızda devam ediyorken şu ana kadar bir sonuç alınamamış, kaçırılan klonların kimlikleri belirlenerek arama ekiplerine verilmiş, klonların boyuta girmesiyle takip mekanizmalarının bir şekilde bozulmasından dolayı da samanlıkta iğne arama görevi her geçen saat daha da başarısız oluyordur.

Bütün bunların üzerine bir de sektörler içinde yayılan virüs gelmişken yapılacak tek bir şey kalıyordu, kraliçe flacil konuşur

“Oreon onayıyla karantina başlatılsın, dış uzaya giriş ve çıkışlar bir saat içinde kapanıyor. Cuslov, merkez masayla bağlantıya geç, her iki taraftan da gidecek ekipler eşleştirilsin..”
cuslov derhal toplantı odasındaki güvenli hattı aktifleştirir ve merkez masayı ararken latty devam ediyordur

“bütün uydulardan acil yayın frekansına geçilsin, 12 saat süreyle dış uzayın her köşesine durumun ayrıntıları ve alınacak önlemler, uygulanacak yasaklar geçilsin. Element kıranlarla ben konuşacağım, ewan sen de benimle gel..”

ewan öne düşerken latty onu takip ediyor, conrad’a döner

“keşif ekiplerinde colm’a destek-“

“çoktan halledildi..”

latty teşekkür ederken delora’ya döner

“sen flasler’le olacaksın delora-DELORA!”

bir süredir masadan destek alan delora bir anda yere yığılırken genç kadının bedeni yere çarptığı anda colm onun başında adeta belirir ve kontrolsüzce titreyen genç kadını sıkıca tutarken cuslov elindeki telefonu bilinçsizce bir köşeye atarak kardeşinin başına koşuyor, flasler düşen telefonu yakalıyor ve o anda delora haykırarak odayı inletiyorken herkes şokla genç kadına bakıyordu...

“delora! Delora beni duyuyor musun! DELORA!”

Cuslov kardeşinin suratına bir tane tokat attığında delora acıyla inleyerek colm’un kollarına sığınır, açılmış gözleri kör bir şekilde bakıyor, önündekini görmüyorken dudakları hızla oynuyor, ama ses çıkmıyordur, masmavi gözlerinden inanılmaz bir korku geçiyorken bir an sonra ellerini yüzüne siper ederek bir çığlık atar, sanki gördüğü şey tam önünde oluyormuşçasına yine colm’a sokulurken cuslov’un gözleri dolmuş, çaresizce küçük kardeşini izliyordur, delora biraz sonra sakinleştiğinde colm’un gömleğini yumruklarında sıkıyor, kendi kendine defalarca mırıldanıyordu

“dönecek.. hepimizi görüyor, dönecek.. dönecek.. hepimizi görüyor, dönecek-“

“kim dönecek sevgilim, delora, lütfen bana bak..”

Delora başını kaldırıp colm’a baktığı anda gözleri dolarken hemen sonra ağlamaya başlar ve genç adama sıkı sıkı sarılırken hıçkırıklarının arasında konuşuyordur

“biana, dönecek.. onunla dönecek, çok karanlık, ama hepimizi görüyor, dönecek...”

Colm delorayı tutuyorken başını kaldırır ve latty’le gözgöze gelirken genç kadın kanı donarak deloranın sözlerini dinliyor, yanındaki ewan’ın kolunu tutar

“gidiyoruz, söylediklerimi yapın, flasler merkez masayla sen ilgilen-“

“delora bu halde hiçbir yere gidemez latty-“

“gidiyoruz colm. Hepimiz gidiyoruz ve bu iş bitiyor, kim geliyorsa gelecek, ve *hepimizi* görecektir.”

Colm sessiz kalırken latty ewan’la beraber odadan çıkar, diğer herkes işine dönerken vien ve cuslov delora’yı colm’dan ayırarak durumunu kontrol ediyordur...

Biana karanlık bir odada, bir duvarı boydan boya kaplayan pencereden önündeki geceyi izliyorken biraz sonra usul bir dokunuş genç kadının saçlarını sol tarafa iter ve sağ omzunu öperken biana gözlerini kapatarak bütün ruhuna yayılan kendine eş güçle ürperir, o gücü taşıyan genç adam, Troova eski prensi favian ludlow hançer gibi keskin mavi bakışları parlamaya gülümser

“korkuyor musun?”

biana bu komik sorunun üzerine başını çevirir ve genç adamla göz göze gelirken favian öncekinden daha güçlü, daha bağımsız, daha acımasız bir ruh taşıyordu, önceki adam usulca yağın bir yağmursa şimdiki favian okyanusun üzerinde kopan bir fırtına olmuştur, biana iliklerine kadar ne yarattığını

hissedebiliyorken tamamen genç adama döner, aylar önce ölümü tattıran nazik eller şimdi aynı adama kutsarcasına dokunuyorken favian biana'nın elini tutar ve dudaklarına götürerek öperken biana onu izliyordur, genç adam onun elini kendi ellerinin arasına alarak konuşur
“önümüzde diz çökecekler, hepsi..”
biana gülümserken favian da gülümser ve bakışları önünde uzanan geceye dönerken gördüğü şeyler ay ışığının aydınlattığı topraklardan daha uzaktadır..

Saatler geçmiş, delora hala bir hayal alemindeymiş gibi yaşıyorken gördüğü şeyler artık sürekli olmaya başlamıştır, her saniye başka bir yere gittiğini görüyorken orada yaşadıkları dudaklarından sayıklamalar olarak dökülüyordur, genç kadının başucunda bekleyen ablası ve colm bazen hiçbir şey anlamıyor, bazen anlamalarına bile gerek kalmadan önlerinde acı çeken genç kadını izliyorken sakin bir imgelemin başlangıcında delora başını kaldırarak ablasına bakar ve kaşlarını çatarak elini uzatırken cuslov ne olduğunu soruyor, delora duymuyor ve cevap vermiyorken biraz sonra gözleri yavaşça kapanır ve oturduğu koltuğa gevşerken colm ayaklanır, ama cuslov'un sertçe elini kaldırarak onu durdurmasıyla genç adam olduğu yerde kalakalır, cuslov'un eli hala havada, gözleri baygın kardeşinde kaşlarını çatarak dişlerini sıkar ve gözlerinin önünden geçip giden şeyleri ayırt etmeye çalışırken adeta acıyla inleyerek colm'a döner
“francoyu çağır, şimdi.”
Colm bir an ikisine bakar, sonra hızla odadan dışarı fırlarken cuslov derin bir nefes alır ve kardeşinin ona göstermeye çalıştığı şeylerin ağırlığına dayanmaya çabalar..

“EVRENDAŞLARIN DİKKATİNE: 24 OCAK 7093, SAAT 13:42 İTİBARIYLA EVREN ÇAPINDA BAŞLATILAN GENEL KARANTİNANIN ŞARTLARI GEREĞİNCE, ŞU ANDA BULUNDUĞUNUZ GEZEĞENDEN ÇIKMANIZ YASAKLANMIŞTIR-“

“ELLE! ELLE!”
elle elindeki kumandayla televizyonun önünde öylece kalakalmış, kafasından milyonlarca şey geçiyorken kapı adeta yumruklanıyordu
“elle kapıyı aç! ELLE! EDALINE!”
genç kadın ismini duyduğunda irkilerek kapıya döner ve kumandayı bir kenara atarak hızla açarken karşısında landon'u gördüğünde televizyonu göstererek bir şey diyecek olur, ama landon biliyor, başını sallayarak genç kadını kolundan tuttuğu gibi odadan çıkarır
“biliyorum, gitmemiz gerek, şimdi-“
“landon-“
“landon artık bitti, işler kontrolümüzden çıktı edaline, artık sadece lucian ve edaline kaldı..”
elle kolundan sürükleniyorken landon yurt binasındaki çöp odalarından birinin kapısını açar ve önce elle'i sokar, sonra da kendisi girerken ışık otomatik olarak açılmıştır, genç adam kapıyı kapatıp içerden kilitler
“yap hadi-“
“lucian karantina-“
“hadi edaline, vaktimiz yok..”
genç kadın başını sallar ve tişörtünden kurtardığı bir kolyeyi elinde tutarak bir şeyler mırıldanır, bir an sonra ikisi de ortadan kaybolurken otomatik ışık bir kaç saniye sonra söner..

SOUNDTRACK / Craig Armstrong - Hidden

Elle ve landon- edaline ve lucian- biraz sonra geniş bir koridorun ortasında belirdiklerinde edaline etrafına bakar
“neden Bron'dayız!?”
lucian az önceki telaşını sürdürerek genç kadını yine kolundan tutar
“şimdi anlayacaksın..”
ve ikisi hızla yürüyerek önlerine açılan iki kanatlı büyük kapıdan içeri girerken göz alabildiğine yükselen ve gri ışıklarla aydınlanan locaların daire şeklini oluşturduğu Nitesh Yüksek Meclisi iki önemli koruyucusunu karşılıyordu..

Milyonlarca yıldız yılı uzakta, hayatın terkettiği bir karanlıkta parlayan yorgun gezegenlerin oluşturduğu bir galaksi, *Nitesh, dünyanın kalp atışı...*

Adı bile anılmayan zamanlarda görülmüş bir felaketin arkasında bıraktığı çöküntü içinde hayatlarını sürdürmeye devam eden bir avuç insanı içinde barındıran bu galaksinin adı dünyanın kalp atışı demek, çünkü niteshliler nesillerdir ne güneşi, ne de dünyayı görmüyorlar. Dış uzayın tek ve en soğuk galaksisi güneş evrenine kapalı, çünkü hasta..

Güneş ışığının hayatı aydınlattığı zamanları kitaplarından okuyan çocuklar, onların anneleri, babaları, işçiler, avukatlar ve hatta doktorlar.. hepsi yıllar içinde nesilleri kurutan bir hastalığın pençesinde kıvranıyor, sağlıklı olan bir avuç insan da onları kurtarabilmek için ikiye ayrılmış, galaksinin meclisinde, onların kaderiyle adeta oyun oynuyor..

O meclisin adı *Bron*..

Ağır metallerin soğukluğu, karanlık camların esaretiyle birlemiş, güneşe en yakın binada galaksinin yüksek meclisini oluşturan iki sözcü grubu, *asiller* ve *taşıyıcılar* halkın hayatını ve ölümünü ellerinde taşıyorlarken onların seçtiği iki koruyucu bütün hayatların sorumluluklarını ellerine alarak imkansız bir görevi gerçekleştirmeye çalışıyorlar..

O iki koruyucunun adı *Edaline* ve *Lucian*..

Edaline Lexiss, asillerin en kıdemli koruyucusu, her asil bireyin olduğu gibi o da Luptex kraliyet soyundan geldiğine inanıyor, babası asillerin meclis başkanı..

Lucian Parlan, taşıyıcıların en kıdemli koruyucusu, her taşıyıcı bireyin olduğu gibi o da hastalıkların ortasında yaşıyor, onun gibi sağlıklı bir avuç insanı mecliste temsil eden başkan lucian'ın babası...

Bu iki gencin görevleri imkansız, çünkü onlar imkansızlıkların hayatın kuralları olduğu bir zamanda yaşıyorlar. Luptex artık yok, krallık yok, dış uzayda Nitesh dışında hayat yok. Bütün evrenin ipleri ilk zamanlarda olduğu gibi yine merkez masanın elinde ve merkez masanın koyduğu yasaklar, adı anılmayan zamanlarda yaşanmış felaketin getirdiği sınırlar içinde herkes tarafından kabul görüyor. Baş kaldırılar, protestolar.. hepsi Nitesh'teki hastalığın parmakları arasından kayıp gitmiş, dış uzayın yarısını temsil eden kara deliklerde kaybolmuşlar..

İşte bu esarete yaşayan insanların tek umut ateşi yine bu iki genç, Edaline ve Lucian. Onlara verilen görev kimilerine göre yüce ve kutsal, kimlerine göreyse ölümden başka bir şey getirmeyecek olan anlamsız bir tuzak...

Zamanda yolculuk, bütün bu acıların derin çizikler bıraktığı o milyonlarca yıldız yılı içinde bir keşif, ama kapalı kapılar ardında, merkez masanın getirdiği ölümcül yasakların arasındaki o minnacık boşlukların içinde, bilinmezliklerin yola ışık tuttuğu, bir çoğuna göre de tamamen yanılgıların rehber olduğu kocaman bir yalan...

O bilinmezliklerin ortasında kutup yıldızı gibi parlayan bir isim, Melanie Clark...

Karanlık yolda ışık gibi parlarsa da şimdiki karanlığın yegane sebebi olduğuna inanılan bu masum isimden yola çıkarak, onun gölgesi olmuş olan Edaline ve Lucian, Elle ve Landon olarak sürdürdükleri hayatları boyunca karşılaştıkları yanılgılardan biriyle yine yollarından çıkmış, yüksek mecliste onların gözlerinin içine bakan insanların tam önünde duruyorken duyacakları şeyler söyleyeceklerinden daha büyük bir felaket taşıyordur...

“korkarım ki söyleyeceklerim hepinizi kaygılandırarak. Bugün itibarıyla taşıyıcı nüfustan olduğunu tahmin ettiğimiz kimlikleri henüz belirlenememiş bir grup isyankar, görev adına kullandığımız boyutun bir eşiyle zaman içinde hareket ederek günümüzde var olmayan Lenarta topraklarına inmiş ve galaksi halkımızın tek kurtuluş yoluyla kumar oynamıştır. Bu isyankarların zamanda yarattığı sapmaların sonucunda Bron tarafından yürütülen görev sekteye uğramıştır..”

meclisteki kalabalık derin uğultular arasında asiller başkanını dinliyorken edaline'in yanındaki lucian elini kaldırarak söz istediğini belirtir, başkan lexiss genç adama söz verirken lucian büyük dairenin ortasında duran çukurdaki kürsüye çıkar ve ilk locadaki başkanlık kürsüsüyle karşı karşıya geldiğinde sorar

"bu saldırıların sebebini meclis önünde bütün üyelere açıklamanızı talep ediyorum başkan lexiss." Meclis üyeleri arasında fısıldaşmalar artarken başkan lexiss elinin altındaki metal tokmağı kaldırarak vurur ve tekrar düzeni sağlarken bakışları genç parlan'a döner

"bu tip saldırganlıkların sebebi her ne olursa olsun-"

lucian önündeki kürsüye ellerini sertçe vurarak biraz daha yaklaşır

"ama sebebini biliyorsun, değil mi!"

meclis bir anda ölüm sessizliğine bölünmüş, edaline dişlerini sıkarak gergin bir şekilde bekliyor, başkan lexiss cevap vermiyorken onun arkasında oturan Annot Parlan oğluna bakarak ayağa kalkar

"Lucian-"

"hayır baba! Artık herkesin gözlerini açması gerekiyor! O saldırılar lenarta'dan ilaç çalmak için düzenlendi, elimizdeki aşılar kimseye yetmiyor, neden!? Çünkü şu mecliste oturan her asil, günde iki kere özel doktorları tarafından aşılanıyor-"

"sizin de aşılanınızı kaçırmadığınızı düşünüyorum genç parlan-"

"İKİ AYDIR TEK BİR AŞI BİLE OLMADIM VE ELİMDE OLANLARIN HEPSİNİ SOKAKTA HER GÜN ACIDAN KIVRANAN ANNELERE VE ÇOCUKLARINA VERDİM! HALA YAŞIYORUM, DEĞİL Mİ!?"

annot oğlunun itirafıyla şok içinde kalıyorken başkan lexiss yine sessizliğini koruyor, meclis içindeki fısıltılar artık tartışmalara dönüyorken lucian tekrar sesini yükseltir

"KAHROLASI KURTULUŞ MANTIĞINIZ YÜZÜNDEN HER GÜN BİNLERCE İNSAN ÖLÜYOR, ZAMANDA SAPMALAR YAŞANIYOR VE EN BAŞINDAN BERİ SURATINIZA VURDUĞUM HER ŞEY GERÇEK ÇIKIYOR! BU BİR KURTULUŞ GÖREVİ DEĞİL! MELANIE CLARK KİMDİR!? NE ZAMAN YAŞAMIŞTIR!? BU FELAKETTE NASIL BİR ROLÜ OLMUŞTUR!? BU FELAKET ONUN ESERİ MİDİR?! HİÇBİR ŞEY BİLMEYEN, O LANET OLASI ZAMAN BULGULARINIZLA İKİMİZİ DE KOCA BİR TUZAĞIN İÇİNE ATTINIZ! KENDİ KIZINI ATTIN BEDROS! KENDİ KIZINI ÖLÜMÜNDEN BAŞKA BİR ŞEY GÖREMEYECEĞİ BİR GÖREVİN İÇİNE ATTIN! TANRI BİLİYOR HER ADIMINDA ONUN ÖNÜNE ÇIKTIM, HER FIRSATTA BU YAŞANANLARIN NE KADAR AMAÇSIZ OLDUĞUNU ANLATTIM, AMA O DA EN AZ SENİN KADAR KÖR!"

genç adam arkasını dönerek etrafında onu izleyen yüzlere bakar

"HEPİNİZ KÖRLEŞMİŞSİNİZ! ZAMAN İÇİNDE BİZİ BU NOKTAYA GETİREN OLAYI BULUP ENGELLEDİĞİMİZDE HER ŞEY DÜZELECEK Mİ SANIYORSUNUZ!? ŞİMDİ BİZDEN BİR GRUP /SYANKAR BİZİM VEBAMIZI GEÇMİŞTE DE YAYDIĞI İÇİN DAHA DA MI GERİLERE GİDECEĞİZ!?"

genç adam ses tonunu ayarlayarak, buz gibi tekrar bedros lexiss'e döner

"zaman içinde yolculuk ve kontrolsüz değişiklikler hepimizin bir gün bir felaket içinde sıkışıp kalmasından başka bir işe yaramaz. Bunu bir daha söylemeyeceğim."

Ve genç adam kürsüyü adeta yıkarak iner ve edaline'in yanından fırtına gibi geçerek ağır kapıları iter ve dışarı çıkarken edaline genç adamın arkasından bakarak tekrar başkanlık kürsüsüne döner, babası kızını izliyorken genç kadın sakın, kontrollü, yavaş adımlarla az önce lucian'ın bıraktığı kürsüye çıkar, sarı saçları parlak ışıklarda parlıyorken ellerini kürsünün iki yanına koyarak konuşur

"görev raporu en kısa zamanda başkanlığa ve meclis üyelerine teslim edilecek. Takip edilecek yeni adımları bekliyor olacağız.."

başkan lexiss asillerin kıdemli koruyucusuna başıyla selam verir ve gidebileceğini işaret ederken edaline başkana selam vererek sakın bir şekilde kürsüden iner, kapıya doğru giderken görevliler ona yolu açıyordur, genç kadın teşekkür ederek çıkar ve kapılar arkasından kapandığı anda adımlarını hızlandırarak koridor sonundaki odanın kapısına gelir ve haber vermeden açıp içeri girerken karanlık pencereye başını dayamış olan lucian onu duyduğunda o tarafa döner...

SOUNDTRACK / *Giorgia - Gocce di Memoria*

Edaline genç adama bakarak kapıyı kapatırken lucian tekrar önüne dönüyordur, konuşur

"yine meclise bağlılığını göstererek mi geri geldin?"

"o insanların bütün umudu biziz lucian, bize ihtiyaçları var-"

"bize değil, ilaca ihtiyaçları var edaline! Zaman içinde zamanla yarışmaktansa önümüzde duranlara bakabilirsek herkesin neye ihtiyacı olduğunu bileceğiz.."

edaline bir şey söylemez, dönerek odadaki dolaplardan birini açar, genç kadının önünde raflar dolusu küçük cam tüpler içinde aşılar duruyorken edaline bir tanesini alır, en alt rafta duran kutulardan da bir tane şırınga çekerken lucian onu izliyordur

“ne yapıyorsun?”

“hayatını kurtarıyorum, kolunu aç-“

“saçmalıyorsu-“

edaline şırınganın kapağını çıkarıp atmış, tüpe batırarak içindeki ilacı çekiyorken sesi her zamanki gibi kararlıdır, genç adamın lafını keser

“kolunu aç dedim lucian.”

Lucian kolunu açmak yerine edaline’in kolunu sertçe tutarak şırıngayı elinden alır, genç kadın dişlerini sıkmış, öfkeyle ona bakıyorken konuşur

“sen ölünce bu bitecek mi sanıyorsun?”

“sen ölünce mi bitecek?”

edaline kolunu çekerek kurtarıırken lucian hala ona bakıyor, elindeki şırıngayı kaldırır

“şu şırınganın içindeki ilacın bir damlası için birbirini öldüren insanlar var edaline. Anlamak bu kadar mı zor-“

“anladığımda ne olacak!? Ne değişecek lucian!? Bu ilaçlar kimseye yetmez, sen iki ay, ben on ay aşı olmasak bile her gün yüzlerce kişi daha hastalandıkça bu ilaçların değil bir damlası, bir litresi bile kimseyi kurtarmaz! Asıl anlamayan sensin!”

Edaline elindeki tüpü bir köşeye fırlatırken lucian kırılan şişeye bakıyordur, bakışları tekrar edaline’i bulduğunda genç kadın hızla ona ilerleyerek şırıngayı alır, dişlerinin arasında tutarak genç adamın gömleğini kolundan sıyrıyorken ikisi göz gözedir, edaline lucian’ın açık kolunu kendine çekerek şırıngayı dişlerinin arasından alır ve genç adamın damarına sokarken lucian aylardır soğukluğunu unuttuğu sıvı damarlarına yayılıyorken esir tutulmuyan diğer eliyle edaline’in yüzünü tutar ve mavi bakışların ona kalkmasıyla genç kadına eğilirken edaline boşalmış şırıngayı genç adamın kolundan çekerek başını lucian’a kaldırıyordu...

Biri önündeki genç kadının güzel yüzünü kavırıyor, diğeri onu öpen adamın hayatını kurtaran şırıngayı parmaklarının arasında tutuyorken dudaklar aralanıyor, nefesler birbirine karışıyordur, sayılı anların sonunda edaline lucian’ın elini tutarak yüzünden indirir ve geri çekilirken gözleri hala kapalı, fısıldar “yapamayız..”

lucian gözlerini açarak hala eline tutan genç kadının yüzüne bakar, biraz sonra deniz mavisi gözler de açılıp ona bakıyor, biri asil, diğeri taşıyıcı olan iki yasak insanın birbirini değil öpmesi, dokunması bile normal şartlarda yasakken edaline ve lucian arasında duran şeyin imkansızlığı hastalığının acısından bile daha çok can yakıyordur...

SOUNDTRACK / Nobuo Uematsu - Crisis

Delialona bir saniye için başını çevirip tekrar ekrana baktığında önüne fırlayan acil durum mesajıyla irkilir, hemen sonra kırmızı uyarı numarasının altındaki mesajı okur ve daha mesajın sonu gelmeden oturduğu yerden fırlarken masadaki telefonu titremeye başlar, genç kız yarı yolda arkasını dönüp telefonu alır, melanie olduğunu gördüğünde hızla açar

“ben seni sonra arayacağım mel..”

ve telefon kapandığı gibi cebe atılırken delia odadan dışarı fırlar..

“ben seni sonra arayacağım mel..”

“a-ama delia.. kapattı..”

melanie telefonu kapatarak tekrar diğerlerine dönerken her kanalda ya flasler ya da merkez masa’dan brian keaney’nin açıklamaları geçiyordur, henüz açıklamaları yayına sokamamış kanalların altından da uyarıyı belirten kırmızı bir bant geçiyorken lenarta’da oluşan durumu ve şu anda gezegen başında bulunan Julianne Clarnon ve Luther Marque’nin olayda kontrolü sağlamaya çalıştığı- “Julianne-Julianne’i biliyorum..”

yerinden fırlayarak televizyonu gösteren bryce’la beraber herkes o tarafa dönerken ian genç kıza yaklaşır

“Julianne Clarnon?”

bryce heyecanla başını sallarken gülümsüyordur, ne verilen uyarılar, ne de evrensel bir karantina onu alakadar etmiyorken o tanıdığı bir ismi görmüştür, Julianne Clarnon, B sektörlerine haftada bir

kez kontrol ziyaretleri düzenleyen kızıl doktor, doktorların başı ve ne zaman görsen bryce'a çok iyi davranan güzel bir kadın..

"julianne doktorumuz-"

"ne?"

bryce irkilerek melanie'ye bakarken genç kız bryce'ın yanında bitmiştir

"sen lenarta'dan mı geliyorsun?"

bryce *lenarta*'nın ne olduğunu bilmiyor, sadece julianne'i tanıyorken bir şey diyemez, yine cevabını bilmediği sorularda olduğu gibi gözleri hemen korkuyla dolarken ian'a bakar, ama genç adam da melanie gibi bakıyordur, bryce gittikçe korkarken melanie kendi kendine mırıldanır

"sen bir klonsun.."

bryce onun kötü bir şey mi olduğunu bilmiyorken ellerini arkasına alarak korkak bir adımla geriler ve arkasındaki duvara yaslanırken önündeki üç insan şaşkınca ona bakıyordur...

delia asansörden fırlayarak yönetim koridoruna çıkar, önce sağa bakar ve soluna döndüğü anda latty ile ewan'ı görürken soracağı soruyu mu yoksa ewan'ın bakışlarındaki *neredeydin sen* sorusuyla yerinden çıkan kalbini mi düşünse bilmiyor, hızla o tarafa ilerler

"annem nerede?"

latty eliyle koridorun sonunu gösterir

"cuslov'un yerine bakıyor, onun ofisinde-"

"babam?"

"colm'la beraber departmandadır, bir kaç saat sonra ayrılacağız delia-"

delia dehşetle latty'e bakıyorken genç kadının kolunu tutar

"herkes mi gidiyor?"

latty başını sallarken delia korku dolu gözlerle ewan'a bakar, genç adam da onu izliyorken delialona başka bir şey söylemeden derin bir nefes alır ve başını sallayarak kenara çekilir, latty önden geçerken ewan bir iki adım atar ve asansöre girmeden önce delia'ya bakarken genç kız bakışlarıyla *gitme* diyordur, ama nedense sesi çıkmazken hızlı adımlarla cuslov'un ofisine ilerler ve onun ardından asansör kapıları kapanır...

"anne, neler oluyor?"

wusla içeri dalan kızıyla başını kaldırır ve masadan kalkıp ona ilerlerken delialona annesine sarılır

"gitmeyin.."

wusla güzel kızının saçlarını okşuyorken anlatır

"gitmemiz gerekiyor hayatım, bu kadar büyük bir şey olurken biz oreon'da kalıp uzaktan müdahale edemeyiz-"

delia hızla geri çekilirken gözleri korkusunu bağııyordu, konuşur

"size de bulaşırsa o zaman kim müdahale edecek, anne lütfen, bir şeyler yap.."

"delia..tatlım bu tip durumlarda ne yapılması gerektiğini en iyi senin bilmen gerekiyor ve hepimiz iyi olacağız söz veriyorum.. her gün benden ve babandan haber alacaksın-"

"ben de gelmek istiyorum-"

"delialona, lütfen.."

genç kız *delialona*'yı duymuş, savunacak başka kalesi olmadığını biliyor, ama yoktan var olan bir hastalığın klonları bile kırıp geçirdiği bir yere ailesini yollamak istemiyorken iç çeker

"tam olarak ne zaman gideceksiniz?"

wusla kızının saçlarını kulaklarının arkasına koyarken cevaplar

"delora kendini biraz daha iyi hissettiğinde çıkacağız.."

"onun nesi var!? Anne daha şimdiden birilerine bir şey oluyor, ne olur gitmeyin.."

wusla başını iki yana sallar

"gideceğiz tatlım, ama senden istediğim tek bir şey var. Akıllı ol, sakın arkamızdan gelmeye çalışma-"

delia itiraz edecekken wusla parmağını kaldırır

"minnacıkken yaptın, şimdi daha nefes almadan orada bitersin, biliyorum, ama yapma. Senin burada olduğunu, güvende olduğunu bilmem gerek.."

"daha ne zaman döneceğiniz bile belli değil, anne!"

"en kısa zamanda hayatım, söz.. hadi git babanı bul, ben birazdan yanınıza gelirim, bir kaç işim var.."

delialona olayın ciddiyetini annesinin onu göndermesinden açıkça okuyorken yine iç çeker

"tamam, ama anne, eğer birisine bir şey olursa-"

“birisine bir şey olursa biz bir çaresine bakacağız, sen sadece kendini düşün, anlaştık mı?”
delia bir an itiraz edip kavga çıkarma isteğiyle dolarken sonunda kaybedeceği bellidir, bu *anne bu akşam sinemaya gidebilir miyim* kavgası değildir, ortada evren varken delialona evde oturup bekleyecek küçük kız olmak zorundadır, sessizce başını sallarken annesi gülümser
“babam colm’la birlikte-“
“departmanda, biliyorum..”
wusla tamam diyerek başını sallar, delialona dışarı çıkarken kapıyı kapatır ve dudaklarını kemirerek koridorda yürürken kafasında planlar yapıyordur..

SOUNDTRACK / *Giorgia - Gocce Di Memoria*

Nitesh, Taşıyıcılar Yerleşkesi..

“lucian?”
genç adam babasının sesiyle arkasını dönerken Annot odanın kapısını kapatarak ilerler, lucian hemen yanındaki masanın önündeki iskemleyi çekerek babasının oturmasına yardım eder, uzun yıllardır aldığı ilaçların güçsüzleştirdiği yaşlı adam usul bir teşekkür mırıldanır ve oğlunun elini tutarak otururken lucian da onun karşısına bir iskemle çekip oturur, dirsekleri dizlerine dayalı, dikkatle babasına bakarken sorar
“iyi misin baba?”
annot başını sallar
“ben iyiyim oğlum, ama senin için korkuyorum..”
lucian iç çekerek başını eğerken annot uzanarak onun ensesini kavrar ve kendine baktırır
“bu hastalık şaka değil lucian, annen gibi senin de ellerimden kayıp gitmeni izleyemem, ikinci bir kaybı kaldıracak kadar güçlü değilim, bunu bana yapma oğlum..”
lucian annesinin hatırasıyla gözlerini kapatarak babasının kolunu tutarken annot gözleri dolarak oğlunu izliyordur..

“beni mi çağırdın baba?”
edaline babasının bron’daki büyük ofisinden içeri girerken bedros lexiss pencerenin ardındaki karanlığı izliyor, başını sallayarak mırıldanır
“içeri gel ve kapıyı kapat edaline..”
genç kadın içeri girer ve kapıyı kapatarak ilerlerken üzerindeki eflatun elbisenin etekleri her adımda usulca dalgalanıyordur, genç kadın babasına bir iki adım uzakta durur ve ellerini arkasında birleştirirken ona söylenecekleri bekliyordur, bedros hayatı boyunca ona saygıda kusur etmemiş kızına bakarken iç çeker ve ona yaklaşır, edaline’in gözlerindeki endişeyi okuyabiliyorken kızının altın saçlarına uzanır ve bir adım daha yaklaşarak ona sarılırken edaline elleri arkasında çözülmüş, babasına en son ne zaman böyle sarıldığını hatırlamıyor, korkakça ona sarılan adama tutunur..

“olanların yanlış olduğunu sen de biliyorsun baba-“
“yanlış ya da doğru yok lucian, bu insanların ilaçlara olduğu kadar umuda da ihtiyacı var. İlaçlar tükenir ama inanç hiç bitmez oğlum, unutma bunu..”
lucian acıyla parlayan gözlerini babasına kaldırır
“annemi inanç kurtaramadı ama, değil mi?”
annot başını iki yana sallarken iç çeker, nefesindeki hırıltı boğazını acıtırken yaşlı adam yüzünü buruşturur, lucian biraz su almak için kalkarken annot konuşur
“ama seni kurtaracak..”
lucian bardakla geri gelirken babası yine teşekkür ederek alır, lucian tekrar yerine otururken babasının içmesini bekliyor, annot bardağı indirdiğinde sorar
“o ne demek baba?”
annot iki elinde bardağı tutuyorken cevaplar
“yine geçmişe döneceksin, döneceksiniz.. edaline ve sen..”
lucian bu kadarını biliyorken, itiraz etmiyordur, nasılsa ne yapıp edip asiller bu işi anlamsızca devam ettirmenin bir yolunu bulacaklardır, ama genç adamın bilmediği bir şey vardır, annotun devam etmesiyle ortaya çıkar

“ve orada kalacaksınız..”

“bu konuda itiraz kabul etmiyorum edaline-“

“ama baba-“

“itiraz istemiyorum dedim edaline-“

“AMA EDECEĞİM!”

edaline oturduğu yerden ayağa fırlar

“sizi burada bırakıp gitmemi nasıl istersin baba? Biz gittiğimizde o boyut kapısı sonsuza kadar kapanacak, yok olacaksınız-neden!? Neden vazgeçiyoruz, bir yolunu bulabiliriz, yine bekleriz, ilaçlarımız yeterince dayanacak kadar-“

“ilaçları da alacaksınız.”

Genç kadın şokla babasına bakarken bedros da sakince kalkarak yavaş adımlarla odanın içinde yürümeye başlar

“Parlan’ın oğlu ve sen bütün ilaç stoğuyla beraber gönderileceksiniz, gideceğiniz yer ve ihtiyacınız olan her şey belirlendi-“

“kim belirlledi!?”

bedros hızla genç kadına döner

“o kısım seni ilgilendirmiyor, ben ne dersem onu yapacaksın, bu saygısızlığı geçmişte kabul etmedim, şimdi de etmeyeceğim.”

Edaline cevap vermezken bedros tekrar önüne döner

“ilaçları mutlaka lenartaya ulaştırın. Onların o zamandaki teknolojiyle bu formülü bulması yıllarını alacaktır. Her şey düzelmeye başladığındaysa kendi hayatına orada devam edeceksin, kesinlikle bu zamana dönmeye çalışma, ki çoktan silinmiş olacağız-“

“hala gelecekte bir iziniz olacak-“

“gerekirse bütün izleri sildireceğim-“

“kimden bahsediyoruz baba?!”

bedros buna cevap vermezken sakince konuşur

“şimdi gibip annenle vedalaş, o süre içinde ayarlamalar yapılacak-“

“baba..”

“edaline, lütfen..”

genç kadın gözleri dolmuş, çaresizce babasına bakıyorken hayatı boyunca ne isterse yaptığı adam, şimdi gözünü bile kırpmadan ondan böyle bir şey istiyordur, edaline elini ağzına kapatarak başını eğer ve göz yaşlarına hakim olmaya çalışırken biraz sonra derin bir nefes alarak tekrar başını dikleştirir, babası onu izliyorken sorar

“anlaşıldı mı?”

genç kadın başını sallar

“evet efendim..”

“güzel, annen seni bekliyor..”

edaline başını sallayarak girdiğinden biraz daha hızlı adımlarla odadan çıkar, kapı arkasından kapanırken bedros derin bir nefes alarak gözlerini kapatır ve güçsüz bacakları artık daha fazla dayanamıyorken kendini koltuğuna bırakarak elini kalbine götürür ve sakinleşmeye çalışır...

“ne zamandan beri düşünüyorsunuz bunu?”

“bir kaç aydır, bedros’u ikna etmek zamanımı aldı..”

lucian başını sallarken annot oğlunun eline uzanır ve sıkarken lucian diğer eliyle yaşlı adamın elini kapatarak ona bakar

“verdiğin bütün kararlara saygı duydum baba, şimdi de duyuyorum..”

annot hafifçe gülümserken lucian devam eder

“ama bu söylediğini kabul edemem..”

ve genç adam ayağa kalkarken annot hayal kırıklığıyla onun arkasından bakar

“yapma oğlum, kimsenin kurtulamayacağını sen de biliyorsun, her şey daha da kötü olacak.

Bedros’un yaptığı anlaşma herkes için en adil olanı-“

“bedros kiminle anlaşıyor?! o adamlar kim!? Nasıl bu kadar büyük bir gücü ellerinde tutuyorlar?!

Nasıl merkez masadan gizli ellerini kollarını sallayarak bunları yaptırıyorlar baba-“

“şimdi düşünülecek şeyler değil bunlar lucian, zaman kısıtlı, bütün her şey ayarlanacak, edaline de ailesine veda ediyor olmalı..”

lucian genç kadının adıyla sessizleşirken ensesini ovarak odada dolaşmaya başlar, annot ayağa kalkarak oğlunun yanına gelir ve kolundan tutarak kendine çevirirken bütün sevgisiyle gülümsüyordur

“bizim şu anda yaşadığımız şey hayat değil oğlum, esaret. Siz ikiniz yıllardır yeterince harap oldunuz, bütün bunların cezasını çekmesi gereken biri varsa o da biziz, siz değil-“

“kimse ceza çekmiyor-“

“o kızı seviyorsun lucian, biliyorum. Sevmesen inanmadığın bir şey için bunca zaman uğraşmazsın, ne yaparsan onun için yapıyorsun, bunu ne saklamana ne de inkar etmene gerek yok oğlum, bu zamanın yasakları insanın yüreğini taşıyor. Ben annenle beraber olabildiğim için şanslıyım, bir ömür boyu onun yanında oldum, son nefesini verirken de elini yine ben tutuyordum lucian ve senin bundan mahrum olmandansa ben ölürüm...”

lucian gözleri yaşlarla parlarken dişlerini sıkarak başını çevirir, babası oğlunun içini okuyor, ruhunu görüyor, usulca konuşur

“git oğlum, edaline’i al ve git. eğer bir şey başarabilmiş olmaksam amacın, fırsatın önünde. Ne benim için, ne de nitesh için, kendin için git, onun için git.. seninle hep gurur duydum oğlum, her attığın adımın bir gün doğruya varacağına inandım. Şimdi bir adım daha at, oğlumun güvende olduğunu, kendi için bir şeyler başardığını görerek ölme huzurunu ver bana..”

lucian bunun üzerine dönerek babasına sıkıca sarılırken gözlerini kapatır ve artık tutamadığı yaşlar akarken annot yorgun kollarını oğlunu sarar...

son boyutun açılması için hazırlıklar bitmiş, edaline ve lucian’ın gideceği yerde sadece annot ve bedros varken ikisi de önlerindeki büyük çantalara bakıyordu, edaline’in arkasından bedros yaklaşıp ve kızının omzuna dokunurken edaline dönerek babasının ona uzattığı kolyeye bakıyordu

“bu kolyeyle işin bittiğinde miss myra’ya ulaştır, o ne yapacağını bilir..”

edaline kaşlarını çatarken bedros başını salları ve bir adım geri çekilirken annot da oğluna son sözlerini söylüyor uzanarak genç adamın alından öper, sonra edaline’e döner ve gülümserken genç kadın da hafifçe başını salları, annot da bedrosun yanına geçmiş, ikisi de son kez göreceikleri evlatlarını izliyorken lucian iki büyük çantayı da eline alır, edaline bir an genç adama bakar, lucian hafifçe başını sallarken edaline uzanarak genç adamın bileğini tutar ve babasının verdiği kolyeye öğretilen tılsımı fısıldarken kısa bir an sonra ikisi de ortadan yok olur...

SOUNDTRACK / Elisa feat. Tina Turner - Teach Me Again

Oreon..

“korkma bryce..”

bryce saatlerdir oradan oraya sürüklenmiş, önce merkez dedikleri yerde bir sürü insan ona bir sürü soru sormuş, hiçbir cevabı beğenmemişler, sonunda dövmesini gördüklerinde bu sefer de oreon denen başka bir yere yollanacağını söylemiş, sonra da kocaman uçan bir araca binip başını sızlatan bir hızla bu bembeyaz yere gelmişlerdir. İlan her ne kadar korkma dese de bryce korkuyor, bir yerden birisi çıkıp yine onu kaçıracakmış gibi geliyorken göz alabildiğine uzanan büyük bir salonda bekliyorlar, bir sürü insan koşuştururarak bir yerlere gidiyor, şimdilik kimse bryce’a saldırmıyorken melanie ve carter da sakindir, bryce durduğu yerde ilan’a biraz daha sokularak etrafına bakarken başını kaldırdığı anda ilan onu belinden tutarak yürümeye başlar, bryce genç adamın koluna tutunarak yürürken bu sefer o tanımadığı yüzlerden biri onlara doğru geliyordur, ilan genç kadına elini kaldırırken bryce her hareketi izliyor, sonunda onları görmüş olan kadın yanlarına gelir, ilan ve diğerlerinin vien dediği kadın hepsiyle selamlaştıktan sonra bryce’a döner

“bryce, ben vien.. ben de julianne gibi bir doktorem..”

bryce başını sallarken yine de ilan’ın yanından ayrılmıyordur, yavaşça genç adamın elini tutarken ilan bir an irkilir ve başını eğerek parmaklarının arasından geçmeye çalışan incecik parmakları görür ve bryce’a bakarak yine yavru kedi bakışlarını gördüğünde vien’e döner ve olanları anlatırken parmaklarını aralayarak bryce’ın elini kavıyordu, genç kız hafifçe iç çekerek onların konuştuğu şeyleri dinler..

vien bryce’ı kontrol etmiş, genç kız sessizce muayene odasındaki yatakta uzanıyorken burada beklenmesi söylediği için yerinden kıpırdamıyordur, ara sıra başını çevirip etrafındaki şeyleri incelerken vien odadan çıkmış, hemen yan taraftaki cam bölme odaya girer ve genç kızı izleyen ilan o tarafa dönerken melanie ve carter da genç adamın yanına gelir, vien onlara bakarak konuşur

“onu hemen buraya getirdiğiniz için teşekkürler-“
“daha da önce getirirdik, ama ne olduğunu anlamamız biraz zaman aldı..”
vien melanie’ye başını sallarken odadaki bryce’a bakarak tekrar diğerlerine döner
“bryce bir klon, çok genç bir klon. Oreon’u ya da kendi yaşadığı gezegeni bile bilmemesi bu yüzden.
Lenarta’da saldırıya uğrayan bölgede bryce’a benzeyen klonlar yaşıyor..”
“sadece doktorlarını ve ilaç getiren insanları mı tanıyorlar?”
vien carter’a evet cevabını verirken ian sorar
“robot gibi mi yaşıyorlar? Ne söylene yapan, soru sormayan..”
“soru soracak kadar çok şey bilmiyorlar ian..”
“ama öğreniyorlar mı?”
vien evet der ve ekler
“ne alanda kullanılacaklarına bağlı olarak eğitiliyorlar, evet-“
“o da bir insan değil mi?”
melanie ve carter seslerini çıkarmıyorken vien ellerini önlüğünün ceplerine sokarak ian’la beraber
bryce’ı izliyor, cevaplar
“teknik olarak evet. yapay yollarla doğmuş ve doğarken ne tür özellikleri olacağı belirlenmiş bir
insan. Saçları, gözleri, ten rengi, gücü..”
“kişiliği?”
vien başını iki yana sallar
“Doğurulan klonlar kişilik özelliklerini eğitim süreleri boyunca kendileri geliştirirler, yetişkin olarak
yaratılan klonların daha sıkı bir eğitim hayatı vardır. Tek yönlü düşünmeye zorlanırlar, ama doğanlar
gerektiğinde normal insanlar gibi yaşayabilecek iç güdülere ve karar gücüne sahiptir..livann’ı
tanıyorsun, değil mi?”
ian başını sallarken vien devam eder
“livann da bryce’ın türünden, inisiyatifli kuvvetli olduğu için kendi birliğinin başında. Kimbilir bryce
da ilerde öyle olacak, ama önce geri gönderilip eğitimine devam etmesi gerek-“
“geri mi gönderilecek!?”
vien şaşırmış genç adama bakar
“bryce *evinden* uzakta yaşayacak kadar güçlü değil ian, ne zihin olarak ne de beden-
“boynumu kırıyordu diyorum vien, daha ne kadar güçlenecek? Ayrıca bedenlen kuvvetli değilse onu
salgın hastalık olan bir gezegene nasıl yollarsınız-“
“ian-“
“soruyorum..”
vien ellerini biraz daha cebine sokarken dudaklarını birbirine bastırır ve mantıklı bir cevap ararken
tek söyleyebileceği şey söyler
“Lenarta ve gezegenler arası kurallara göre bryce’ın sınıfındaki bir klonun olağanüstü şartlar dışında
evren içinde bağımsız dolaşması yasak..”
“evren karantinasından daha olağanüstü bir şart bulunamaz..”
vien tekrar ian’a dönerken başından beri sorması gereken şeyi sorar
“karantina tamam, ama kimin kontrolünde olacak ian?”
genç adam düşünmeden cevaplar
“benim..”
vien sessiz kalırken melanie arakada şoktan şoka sürükleniyor, carter ian’ı da kaybettiklerini
gözleriyle görerek kafasını kaşıyordur..

“ian emin misin?”
genç adam üçüncü kez başını sallıyorken gerekli bütün evrakları imzalamış, bu yaz yaptığı stajla
oreon’a bağlandığına şükrediyor, ama yarın kendi aklına lanet okumaktan biraz da olsa korkuyorken
verdiği belgeler cuslov adına önce wusla’dan geçer, sonra latty’nin eline gelirken kraliçe tekrar genç
adama bakar, ian kağıtları göstererek başını sallarken latty peki diyerek onaylar ve sistemde lan
Parker, Bryce adlı klon’un geçici vasisi olarak kayıtlara geçiyorken ian alnını kaşır..

“ne zaman gidiyorsunuz baba?”
edward bir taraftan önündeki işlere bakıyor, diğer yandan kızıyla ilgileniyorken cevaplar
“delora kendine gelmiş, vien kontrolleri bitirir bitirmez çıkarız, o da yarım saat falan sürer sanırım-
arkadaşların buraya gelmiş delia..”
delialona kaşlarını çatarak masanın etrafında dolaşıp babasının bilgisayarına bakar, lan’ın vasilik
kayıtları görünüyorken genç kız bryce’ın ismini gösterir

“bu kim?”

“klonmuş..”

delia beyni kısa devre yaparak babasına bakarken edward bilmediğini, şimdi öğrenecek zamanı olmadığını ve nasılsa daha bir süre başbaşa olduklarını, o zaman soracağını, şimdi sessizce oturmasını, yoksa onu da çantaya atacağını söylerken delia gülümseyerek babasını öper

“sen hasta olmazsın, biliyorum..”

edward yanağını geri alırken gülümser

“hiç işim olmaz, bilgisayarıma virüs bulaştırmadıkları sürece o hastalığın H’si benim koruduğum yerin kapısından geçemez..”

delia gülerken babasına sarılırken edward da kızını tutarak saçlarını öper

“hadi git, annene mızırdan..”

delia babasından ayrılır ve genç adamın gözlerine bakar

“baba, anneme iyi bak olur mu?”

edward gülümseyerek kızının burnunu sıkar

“bakarım, yanımdan ayırmam, hatta kelepçelerim, nasılsa güvenlik otoritesi benim..”

delia sen babaların en büyüğün derken edward tabii diyerek elini sallar ve kızını odadan kovarken delia zaten gitmesi gereken bir yer var, odadan çıkar ve yüzündeki gülümsemenin yerini tekrar telaş alırken hızlı adımlarla gideceği yere doğru yola koyulur..

“gider ayak bir de klon mu evlat edinildi!?”

“evet ve sen şimdi onu bırak buraya gel, bir şey soracağım..”

conrad latty’nin yanına gider ve eğilerek bilgisayar ekranına bakarken genç kadın şuradaki birliklerin adam sayısının neden bu kadar az olduğunu soruyordu, conrad onların bir tanesi üç adam ediyor derken latty *oh*layarak derhal transferi onaylar, conrad gülümseyerek doğrulurken latty oreon’da yapacak başka bir şeyi kalmamış, bir an durur, etrafına bakarak her şeyin hazır olduğunu görür ve ayağa kalkarken conrad’la göz göze geldiğinde genç adam sorar

“korkuyor musun?”

latty ellerini açarak başını iki yana sallar

“bilmiyorum, belki biraz.. ama kendim için değil, oradaki insanların-“

“klonların..”

“her neyse, onların ne halde olduklarını görmekten korkuyorum, hastalıklar savaşlardan daha zordur conrad..”

genç adam işte buna itiraz etmezken latty bir süre genç adamın yüzünü izler, conrad kaşını kaldırırken latty gülümser

“yine acil durum modundasın..”

“robotla karıştırdın, modum falan yok benim..”

latty *ahalayarak* genç adamı iter ve kendi özel kasası için duvara yaklaşırken retina taraması yapılıyordur, genç kadın konuşur

“olmaz mı, hem de nasıl var.. mesela şimdi *her şey kontrolüm altında, ben buradayken kimseye bir şey olmaz* modundasın..”

tarama bitmiş, kraliçe elini duvara bastırırken bir an sonra bir bölme açılarak içindeki kasa görünür, genç kadın şifreyi girerek açarken devam eder

“.. güçlüsün, bu tip acil durumlar senin için çocuk oyuncağı, o yüzden etrafındakilerin de güvende hissetmesini istiyorsun ve hissediyorlar..”

“sen güvende misin?”

latty kraliyet tılsımını alarak kasayı kapatır, bölme de otomatik olarak kapanırken genç kadın gülümseyerek conrad’a döner

“ben her zaman güvendedim conrad..”

conrad gülümserken latty elindeki tılsımı ona uzatır

“şunu birazcık tutar mısın?”

conrad yıldız şeklindeki tılsımı aldığı gibi cebine atarken latty bir an ona bakar, genç adam cebini patpatlar

“her yerden daha güvenli, cebime uzananın kolunu kırarım..”

latty *bilmez miyim* diyerken conrad evet, onun gerçekten gördüğünü hatırlar, eski güzel günlere şöyle bir iç çekerken latty bu sefer de çekmecelerden bir şey çıkarıyordur, conrad onun arkasından eğilerek cebinde onlara da yer açıp açamayacağına bakar...

IF YOU COULD ONLY SEE HOW BLUE HER EYES CAN BE WHEN SHE SAYS.. WHEN SHE SAYS SHE LOVES ME.

“..sayımlar tamamsa ekipler harekete geçsin. Olabildiğince hızlı transfer edin, boyut geçitleri fazla açık kalmamalı. Teşekkürler yüzbaşı, size de..”

ewan üçüncü bölümün transferini de onayladıktan sonra bilgisayarının başından kalkar ve kasasını açmak için duvara dönerken kapısının açılıp içeri delialona’nın dalmasıyla kaşlarını çatır, ama genç kız arkasındaki kapıyı iter ve rüzgar gibi adımlar atarak genç adamın yanına geldiği gibi dudaklarına saldırırken ewan bir adım geri sendeleyerek ona sarılan ince bedeni tutar..

Delialona bütün gücüyle boynuna sarıldığı adamı öpüyorken haftalardır aklını kemiren her şey uçup gitmiş, sadece ewan’ın dudakları varken biraz sonra genç adamın aklı başına geldiğinde kendisi de var olur ve deliayı biraz daha sıkı tutarak dudaklarını aralarken genç kız küçük bir ses çıkararak ewan’ın yüzünü tutar, gözleri sımsıkı kapalı, bütün nefesiyle genç adamın tadını alıyorken ikisi de bırakmak istemiyor, öpüşün şiddeti onların tartışması oluyorken ewan genç kadının ensesinden tutarak başını eğer ve biraz daha derinden öperken bu *aptal kız neredeydin!?* demektir, delia ona sokularak tek eliyle onun başını tutarken *korkmuştum* diyordur, ewan hafifçe çekilerek *delialonanın* dudaklarına usul bir öpücük bırakır ve genç kızın ensesini kavrayan eli siyah bukleleri iter, dudakları onun sıcacık boynunu öperek dokunuşla titreyen bedene sarılırken *korkma* diyordur, delia gözlerini kapatarak bir an daha ewan’a asılı kalırken parmaklarının ucundan tekrar yere iner, geri çekilerek genç adamın iki buz parçası gibi parlayan gözlerine bakarken onun mavileri hala korkuyordur, güzel sesiyle mırıldanır

“ölme, olur mu?”

ewan önündeki masum güzelliği izlerken başını sallar

“olur delia..”

“güzel..”

ve delialona uzanarak genç adamı tekrar öperken ewan da onu öpüyor, ikisi anlaşıyorken delia hemen sonra çekilerek arkasını döner ve kapıyı açıp çıkacakken tekrar dönerek arkasında kalanlara bakar, ewan sağ eliyle ensesini ovuyor, hala onun tadının asılı kaldığı dudakları ısıyorken delialona tekrar koşup sarılmamak için kendini zor tutuyordur, ama şimdi çıkmazsa bir daha gidemeyeceğini biliyorken önüne döner ve kapıyı çekerek arkasından kapatırken arkada kalan ewan ilk defa gidip gitmemekte tereddüt ediyordur..

dakikalar sonra oreon ekibi lenartaya hareket edecek, herkes hazır, sadece delora bekleniyorken genç kadın başı ağrıyor, ablasına destek olarak odadan çıkar, colm da onları takip ediyorken az önce görülmüş şeyleri tartışmak için geniş bir zamana ihtiyaçları vardır, lenarta’ya gittiklerinde her şey daha kesin konuşulacakken şimdi delorayı ya da diğerlerini yormak sadece zaman kaybettirecektir, bu yüzden genç kadın vien’in kontrolünden hemen sonra ilaçlarla biraz kendine getirilmiş, en azından onları götürecek araca kadar yürüyecek gücü varken bütün eşyaları onun için toplanmış ve önden götürülmüştür, genç kadın ablasının kolunda, son bir kez odaya bakar ve içindeki bir şeyi unutmış olduğu hissini atmaya çalışırken colm’a bakar

“her şeyi aldık mı?”

genç adam başını sallarken delora hafifçe gülümser ve yorgunca iç çekerek tekrar cuslov’a yaslanırken ikisi önden ilerliyor, arkada kalan colm ise cebinden çıkardığı yüzüğe bakar ve zamanı geldiğinde delora’nın onun varlığını hatırladığında isteyeceğini bildiği için tekrar cebine atarak öndekileri takip eder...

SOUNDTRACK / Bond - Dream Star

Omg bitiyoruz.

Oreon uçuş üssünde bütün araçlar hazır bekliyor, dış uzayda evren karantinasını son bir kez daha aşarak göreve gidecek olan ekip son hazırlıklarını yapıyordur..

Edward kızını tekrar öper, annesinin dediği gibi sakın bir yere kıpırdamamasını söylerken delialona gülümser, babası kendisine iyi bakmasını söyleyerek onu bekleyen ashley ve scott'la beraber bir araca biner, genç adamın arkasında kalan wusla da kızına tekrar hoşçakal der ve kısa bir süre sonra arayacağını söylerken delia annesine sımsıkı sarılıyor, onlar bir süre daha orada kalıyorken onların yanından geçen eidan gülümseyerek diğer element kıranların yanına gider, sienna tessayla konuşmasından beri keyifsiz, onu her şeyin iyi olacağına inandırmış, ama kendisi korkuyorken eidan ve andrea her şeyin yolunda olduğunu söyler, sienna yine iç çekerken dorian genç kadının elini tutarak korkmamasını söylüyordur ve biraz sonra flasler onu belinden tutup kendine çevirdiğinde genç kadın rahatlayarak ona sarılır ve bu sefer teselliye flasler verirken eidan etrafına bakıyordur, en sondaki araçta kendi sağlık ekibini yerleştiren vien'i gördüğünde gülümser ve o tarafa giderken yolda franconun omzunu sıkar, franco eidan'ı ensesinden ittirerek giriş tarafına yürümeye devam ederken delora ve cuslov geliyordur, genç adam hızlı adımlarla onlara yetişerek yardım ederken delora gülümseyerek teşekkür eder, ikisi araca binerken cuslov şakaklarını ovarak bir an durur, ama bir an sonra belinde ve omzunda iki elin dokunuşu hissettiğinde yanına döner, calis genç kadına gülümsüyorken cuslov omzunda duran eli tutar ve ikisi de deloranın olduğu araca binerken wusla da onlara katılmıştır, sondan iki önceki araç da kapılarını kapatırken oakfox ve levia sahiplerini bekliyordur, latty ve conrad önden gidiyor, genç adam onları tek başına uğurlayan delianın saçlarını karıştırarak genç kıza omzundan sarılıp başını öperken latty de gülümseyerek genç kızın elini tutar ve kısa sürede tekrar görüşeceklerini söylerken delialona görüşmeler iyi olacağını söylüyordur, latty kraliyet sözü vererek conrad'la beraber levia'ya ilerlerken onların arkasından colm ve ewan geliyordur, colm ewan'a araştırma birliklerinin son durumuyla ilgili bilgi veriyorken onlara bakan deliayı gördüğünde lafını keser ve kollarını açarak genç kıza ilerlerken delia uzanarak ona sarılır, çok fazla dolaşıp kaybolmamasını emrederken colm zaten emir kuludur, emredersiniz prenses diyerek prensesin yanağından öper ve ayrılarak oakfox'a ilerlerken ewan bir an genç adamın arkasından bakar, sonra deliaya dönerken hazır olan araçların motorları çalışıyor, uçuş üssü ağır bir uğultuya boğuluyorken delia konuşmadan ewan'a uzanır ve sıkıca sarılırken sırtı bütün araçlara dönük, başını hafifçe eğerek genç adamın boynunu öper ve geri dönmesini fısıldarken ewan'ın duyup duymadığını bilmiyor, ama biraz daha sıkı sarıldığını hissediyorken gözlerini kapatarak derin bir nefes alır, ikisi ayrılıp ewan da oakfox'a girdiğinde son aracın da kapıları kapanır ve büyük geçit kapısı açılarak araçlar birer birer gözden kaybolurken oakfox'un da hızını kazanıp bir anda fırlamasıyla geçit kapıları yavaşça kapanır...

THE END.

1 sene boyunca bütün ruhumu vererek yazdığım kocaman evrenim büyük bir era'yı kapattı. 516 sayfalık büyük bir serüven uçu açık bir sürü noktayla şimdilik son buldu. Kardeş evreni 405 gibi daha çok yolu var, SON'umuz son değil. Captain Crash zorlu görevine giderken Beauty Queen'i arkada kalarak üç noktayla masala bir son getirdi. Üç noktadan sonra gelecek ilk adım dev gibi olacak! Umarım yolun yarısında yalpalayıp düşmeyiz, ama şimdilik önümüz açık.. Dream Starla yıldızlar arasında ışık hızıyla gidiyoruz ve Crashed405'te görüşmek üzere Oreon kapılarını bir süreliğine kapatıyoruz.. Teşekkürler :)

17.08.2006 - 31.08.2007 / 22:03